ВЛЕС КНИГА

diasporiana.org.ua

В Л Е С К Н И Г А

ЛІТОПИС ДОХРИСТИЯНСЬКОЇ РУСІ — УКРАЇНИ

Частина І — ІУ

На правах рукопису

ВИДАВНИЦТВО „МЛИН"

Лондон-Гаґа

1969

В Л Е С К Н И Г А

Під назвою „ВЛЕС КНИГИ" розуміємо старовинний літопис на дощечках, який знайшов у році 1919-му полковник А. ІЗЕНБЕК в однім зруйнованім маєтку /здається, князів Куракіних?/ десь біля Курська, на долівці бібліотеки, заваленої роздертими книжками й паперами. Полковник Ізенбек привіз ці дощечки до Брюселя, де він перебував аж до своєї смерти в році 1941-ім.

Його приятель, Ю. П. МИРОЛЮБОВ, протягом 15-ти років працював у Брюселі над розшифруванням і транскрипцією абетки тексту дощечок Ізенбека, а пізніше переїхав до Сан-Франціско, де він разом з паном А. А. КУРОМ публікував фотокопії оригіналів дощечок та транскрипції текстів дощечок в місячникові „ЖАР-ПТИЦА" в роках 1954 — 1959. Оригінали дощечок, на превеликий жаль, зникли безслідно після смерти полковника Ізенбека, але — згідно з моїми інформаціями — транскрипції тексту всіх дощечок Влес Книги є в посіданні пана А. А. КУРА.

Документальна вартість транскрипцій тексту не дорівнює, звичайно, оригіналові, але після елімінації всіх можливих особистих помилок при інтерпретації абетки Влес Книги, можна реконструювати текст, який дуже наближається до джерел.

Дослідом дощечок Ізенбека займається також пан С. ЛЕСНОЙ, який присвятив їм багато уваги в різних своїх працях, ось як „История руссов в неизвращенном виде", „Русь, откуда ты?" та „Влесова Книга", базуючись на публікаціях матеріялів панів А. А. Кура та Ю. П. Миролюбова.

Зміст Влес Книги дійшов до мого відома щойно в році 1967. Він зробив на мене дуже глибоке враження, в першу чергу тим надзвичайно піднесеним і щирим патріотизмом, який міг народитися тільки в боротьбі на життя й смерть за ЗЕМЛЮ — РУСЬ, — прабатьківщину наших далеких предків.

Влес Книга обговорює не тільки суто історичні події та проблеми, але й багато аспектів культурно-релігійного та політичного життя нашого минулого, впливи яких діють ще й донині в нашій сучасності. Влес Книга дає тим, хто здібні почути й зрозуміти голос предків, надзвичайно багату змістом відповідь на питання:

„ХТО МИ? ЧИЇ ДІТИ? ЯКИХ БАТЬКІВ?"

Влес Книга описує історію дохристиянської Русі, починаючи приблизно від 650-го року перед Різдвом Христовим, а кінчаючи князюванням Аскольда, в кінці IX-го століття. Таким чином, цей літопис є одним з найстарших писаних документів в слов'яно-руській мові.

Пан АНДРІЙ КИРПИЧ, якому я надіслав матеріяли Влес Книги, був надзвичайно захоплений ними і взяв на себе величезний труд: розшифрувати й перекласти сучасною українською мовою текст Влес Книги. Результати праці пана А. Кирпича подаємо до відома на наступних сторінках.

Ми свідомі того, що наша спроба викликати зацікавлення Влес Книгою в українськім суспільстві пов'язана з багатьома труднощами, але сподіваємося здійснити слідуючі наміри:

1. Надрукувати всі існуючі фотознимки оригіналів дощечок Влес Книги, а також транскрипцію їхнього тексту.
2. Надрукувати всі існуючі транскрипції тексту тих дощечок, оригінали яких не зберіглися.
3. Дати переклад всіх існуючих текстів Влес Книги українською мовою

Після того, як ці первісні джерела будуть зібрані й зафіксовані в публікаціях, можна буде перейти до докладних студій та критичного розгляду всіх аспектів Влес Книги, якою працею мусіли б зайнятися, звичайно, фахівці мовознавці, історики, соціологи.

М. СКРИПНИК

М. СКРИПНИК

Передмова до другого видання

Поява другого видання Влес Книги пояснюється слідуючими мотивами.

Публікація Влес Книги частина I-II базувалася на оригінальних текстах Дощечок Ізенбека, друкованих у працях п. С. Лесного „Влесова Книга" та „История Руссов". В порівнянні з результатами праць п. С. Лесного переклад українською мовою текстів Дощечок Ізенбека, зроблений п. А. Кирпичем, був значним поступом в правдивому зрозумінні змислу текстів Влес Книги. Наприклад, слово „Голунь", яке було незрозумілим для п. С. Лесного /він припускав, що це є місто/, знайшло своє пояснення в перекладі п. А. Кирпича, а саме: „голий степ і тільки"./Дощ. I А, рядок II/. Правильне розуміння слова „Голунь" стало ключем для багатьох інших місць в тексті, які залишалися для п. С. Лесного незрозумілими.

До ліпшого зрозуміння тексту Влес Книги з боку п. А. Кирпича спричинилися не тільки його досконале знання української мови, але у великій мірі також і його здібність відшукати новий розподіл тексту на слова й речення, в наслідок чого дотепер безглузде накопичення літер набирало змисл.

Однак, з огляду на документальну вартість друкованих п. С. Лесним текстів, ми не наважилися зміняти застосований ним розподіл тексту і транскрипцію, які в свою чергу мали за підставу текст і транскрипцію п. Ю. Миролюбова.

Цей пієтизм до джерел мав ту велику хибу, що найбільш дійні результати духових зусиль п. А. Кирпича — зрозуміння змислу текстів Влес Книги — втрачали на ясності й переконливості без відповідних доказів: змін розподілу тексту на слова й речення.

Після того, як матеріяли Жар Птиці дісталися до нашого розпорядження і п. А. Кирпич зробив переклад їх українською мовою для Влес Книги частина III, повстало знову питання: друкувати їх без змін, чи зі змінами розкладу тексту? Справа ускладнювалася ще й тим фактом, що частина текстів Жар Птиці взагалі не мала жадного розподілу на слова.

Виходячи з міркування, що переклад мусить бути легко й переконливо підтверджений оригінальним текстом, я зробив новий розклад на слова й речення у Влес Книзі частина IУ, базуючись на перекладі п. А. Кирпича. Тим більше, що — на мою думку — документальний характер текстів губився через друк циклостилем, через що я мав намір видати їх як фотокопії.

В публікації, що з'являється тепер, текст Влес Книги частина II грунтовно аналізований мною, в наслідок чого його розподіл на слова й речення зазнав численних змін, знову ж на підставі перекладу п. А. Кирпича. При аналізі текстів Влес Книги моє розуміння їх не завше було ідентичним з перекладом п. А. Кирпича, що й знайшло свій вияв у „Варіянтах перекладу". Одночасно повстали й „Правдоподібні помилки транскрипції та друку".

Дальшою спонукою до нового видання Влес Книги був і той факт, що перший наклад її майже вичерпаний, а також і бажання читачів мати обидві брошури в одній книжці.

На жаль, нумерація сторінок залишилася такою, якою вона була в попереднім виданні, а це з огляду на використання старих циклостилевих матриць.

---

9. ВѪНДЕ БЛГСЛВЕН ВѪЖД ѪТ НОІНѢ А ПРСНЕ
БОНДЕ БЛГСЛВЕН ВОЖД ОТ НОІНѢ А ПРСНЕ

Ѹ ВЕКѪІ А ДѪ ВЕКОІ
О ВЕКОІ А ДО ВЕКОІ

10. РЧЕМО ЕСЕ О КУДѢСНОІЦОІ А ТЕ
РЧЕМО ЕСЕ О КУДѢСНОІЦОІ А ТЕ

ПРЧ Е НДЩЕ Н ЗДВРЦЕТСЕ
ПРЧ Е НДЩЕ Н ЗДВРЦЕТСЕ

ПОРІВНЯННЯ АБЕТОК ВЛЕС КНИГИ І УКРАЇНСЬКОЇ

А	–	А	Б	–	Б, F, Ѕ, Г
Е	–	Є ? зрок?	Ґ	–	?
Є	–	Ѣ, Ѣ, ІЄ	Д	–	Д
И	–	ОІ	Л	–	Л, Л
І	–	І ? зрок ??	Р	–	Р, Р
Ї	–	? ІЄ? ІІ? НЄІ?	С	–	С, Ѕ
Й	–	ОІ, АІ, УІ ?	Ч	–	Ч
О	–	О, Ѹ, ОѸ	Ш	–	Ш
У	–	Ч	Щ	–	Щ
Ю	–	ІЧ	'	–	БЬЕТЬ - Ь
Я	–	Я, ІА	/О/	–	БОРЪНІТЕ - Ъ

Інші літери української абетки є ідентичні з абеткою Влес Книги. Для йотування голосівок Влес Книга вживає тих же самих засобів, що і сучасна українська мова. Мягкий знак Ь може стояти перед деякими голосівками та після всіх приголосних. Для українського Ї нема відповідної літери, так само як і для Ґ. Там, де сьогодні пишемо ЇХ - Влес Книга вживає – ІЕХ.

Особливу увагу треба звертати на різниці поміж значками для Ш, Щ, Ч. Остання літера є відома з КИРИЛИЦІ як – Ψ, з ГЛАГОЛИЦІ як – Ѿ, зі знахідок в Причорномор'ї як – Ѫ, на старих печатях і пломбах як – Ψ, на монетах, календарях та в рукописах як – Ψ, на острові Кипрі як – Ψ. Її назва була Ч Е Р В Ь - отже для передачі на письмі першого згуку цього слова – Ч.

М. СКРИПНИК

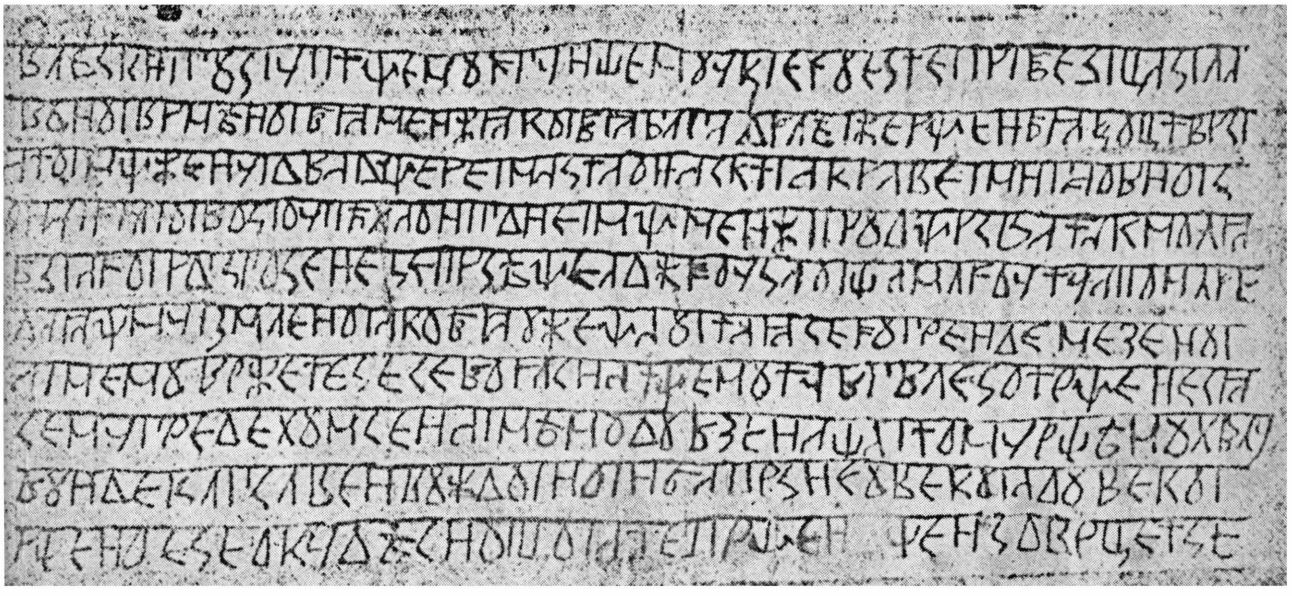

ВЛЄС КНІГА

1. ВЛЄС КНІГѠ СІУ ПТѰЄМѲ БГУ НШЕМѲ У КІЄ БѲ
ВЛЕС КНІГО СІУ ПТЧЕМО БГУ НШЕМО У КІЕ ВО
ЄСТЄ ПРІВЄЗІЦА СІЛА
ЕСТЕ ПРІВЕЗІЦА СІЛА
2. В ѠНОІ ВРМѢНОІ БЯ МЕНЖ ЯКОІ БЯ БЛГ А
В ОНОІ ВРМЄНОІ БЯ МЕНЖ ЯКОІ БЯ БЛГ А
ДБЛЄ ІЖЄ РЧЄН БЯ К ОЦТ В РСІ
ДБЛЕ ІЖЕ РЧЕН БЯ К ОЦТ В РСІ
3. А ТОІ МЧ ЖЄНУ І ДВА ДЧЄРЕ ІМАСТА ОН А
А ТОІ МЧ ЖЕНУ І ДВА ДЧЕРЕ ІМАСТА ОН А
СКТІ А КРАВЄ І МНГА ОВНОІ С
СКТІ А КРАВЕ І МНГА ОВНОІ С
4. ОНА І БЯ ТОІ ВО СТОУПѢХ А ОН ІГД НЄІМѰ
ОНА І БЯ ТОІ ВО СТОУПЄХ А ОН ІГД НЕ ІМЧ
МЄНЖ ПРѲ ДЧР СВА ТАК МОЛЯ
МЕНЖ ПРО ДЧР СВА ТАК МОЛЯ
5. БЗІ АБОІ РДВ ГО СЄ НЄ СЄ ПРСЬЧЄ А ДЖБО
БЗІ АБОІ РДВ ГО СЕ НЕ СЕ ПРСЬЧЕ А ДЖБО
УСЛОІЩА МЛБОУ ТУ А ПО МЛБЕ
УСЛОІЩА МЛБОУ ТУ А ПО МЛБЕ
6. ДАЯЧ МЧ ІЗМЛЄНО ЯКО БЯ ѲЖЄЧАѲІ ТАІ
ДАЯЧ МУ ІЗМЛЕНО ЯКО БЯ ОЖЕЧАОІ ТАІ
СЄ БѲ ГРЄНДЄ МЕЗЄ НОІ
СЕ БО ГРЕНДЕ МЕЗЕ НОІ
7. А ІМЄМѲ ВРЖЄТЄСЄ СЄ БО ЯСНА ТЧЕМѲ
А ІМЕМО ВРЖЕТЕСЕ СЕ БО ЯСНА ТЧЕМО
ТУ БГ ВЛЄС ѠТРЧЄ НЕСЯ
ТУ БГ ВЛЕС ОТРЧЕ НЕСЯ
8. СЄМУ ГРЄДЄХѲМ СЄ НАІМѢМО ДѲ БЗЄ НАША
СЕМУ ГРЕДЕХОМ СЕ НАІМЄМО ДО БЗЕ НАША
І ТОМУ РЧЕМѲ ХВЛУ
І ТОМУ РЧЕМО ХВЛУ

В Л Е С К Н И Г А

Частина I і III

ПЕРЕКЛАД УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ ЗРОБИВ

А. К И Р П И Ч

На правах рукопису

1903 — 1973

ДОШЕЧКА І6а (З архіву о.протоієрея С.ЛЯШЕВСКОГО)

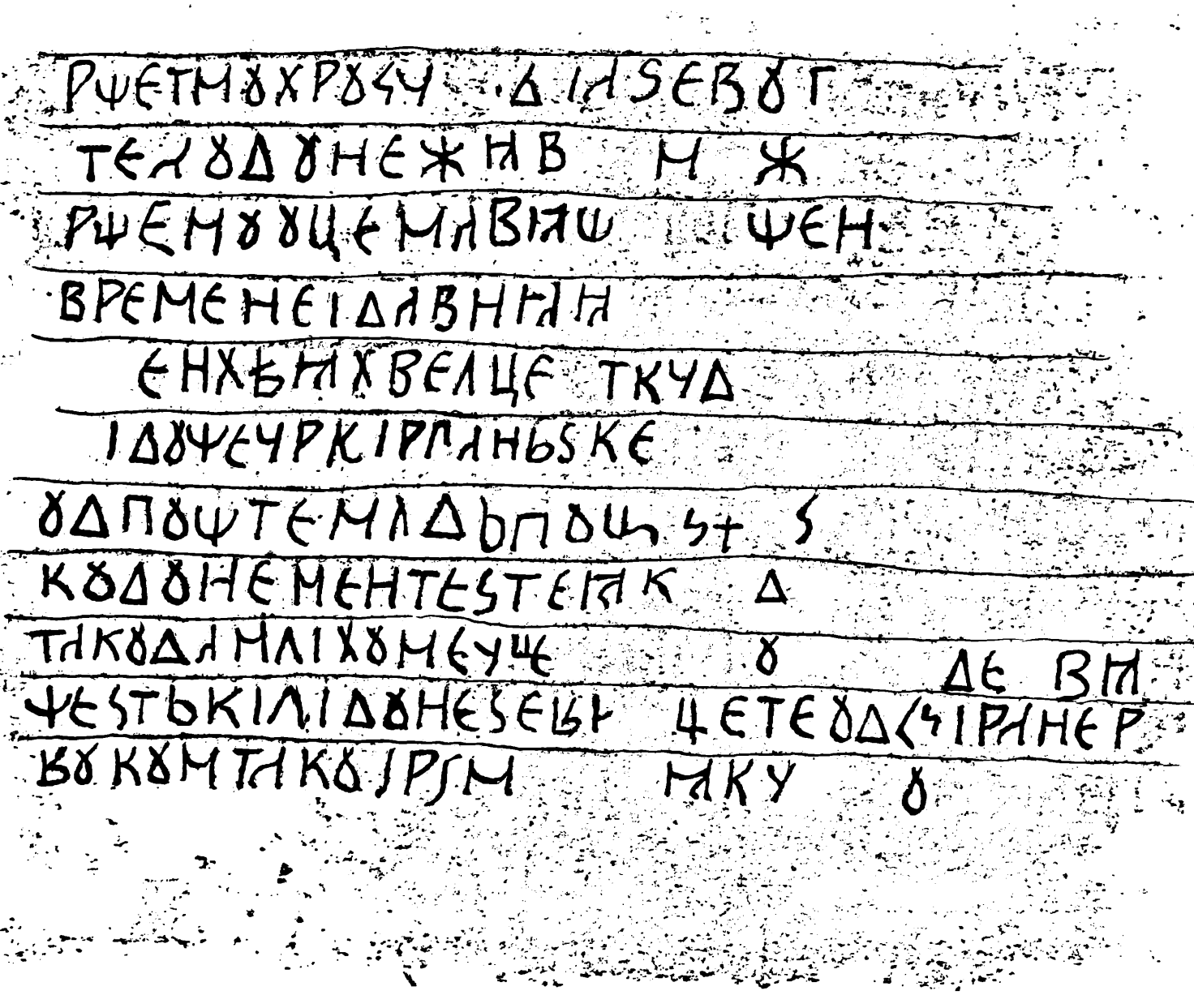

В Л Е С К Н И Г А

Дощечка I6

Влес Книгу сю почтемо Богу нашому, який бо есть прибіжища сила.

В тамті часи був муж, який був добрий і славний, що званий був яко отець в Русі. І він мав жону і дві дочки. Мали вони скотину: корови і багато овець. З ними і були вони у степах. І він нігде не мав мужів про дочок своїх, так молив богів, аби рід його не пресікся. І Дажбо почув мольбу ту і по мольбі дав йому ізмолене, бож були видані заміж тії.

Се бо трапляється між нами і маємо вирядатися: сеж бо Ясна чтемо, тут бог Влес отроча несе, до нього сходимося і піднімаємо до Бога нашого і тому речемо хвалу: „Будь благословен вождь нині і прісно, од віків і навіки".

Сказано есть про кудесників, але те прошедше не завернеться.

Примітка.

Влес Книга — це, мабуть, назва цілої книги, знайденої Ізенбеком. Поскільки Влес був богом роду і плоду, то це була Книга Роду слов'янського, а головним чином руського. Почтити книгу Богу значить зробити її на пошану Богу. Ясна — це, мабуть, була книга, яку читали при появі дитини на світ, до Яви. Ясна могла піти від Явосна. /А.К./

Дощечка 9

У той час був Богумир, муж слави, і мав три дочки і два сини. Тії бо повели скуфів до степів і там живучи у травах, почті навчалися і Бояні, богам послушні, і розумом бистрі і так ото.

А тут мати їх, що звалася Славуні, про їх дбаючи потреби, і каже якось до Богумира: — „Чи то цими днями а маю дочок своїх овдати і внуків побачити?"

— „Так", — каже, і воза запрягає і їде кудись собі. І приїздить до дуба, стоячого в полі, і стає на ніч біля вогнища свого. І бачить увечері мужі три на конях до нього прямуючі.

Сказали тії: „Здоров будь, а й що шукаєш?"

Оповів їм Богумир туги свої, а вони ж отвітили, що суть самі у поході, щоб мати жінок.

Повернувся Богумир на степи свої і привів три мужі дочкам. Звідси три роди вийшли і славні стали. З того бо походять древляни, крівичі і поляни, бо перва дочка Богумира імено мала Древа, а друга Скріва і третя Полева. Синове ж Богумира мали свої імена Сіва і молодший Рус. Звідти і походять Сіверяни і Руси. Три бо мужі були три вісники: ранку, полудня і вечора.

Утворились роди тії на Семи Ріках, де проживали ми за морем у Краї Зеленім і де скотину розводили давніш нашого ісходу до Карпатських гір.

То були тамті літа перед тисяча триста до Єрманріха. У ті часи була боротьба велика на берегах моря Годського, і там праотці накидали кургала із каменя білого, під якими погребли боляри і вояки свої у січі впавші.

Прийшли із Краю Зеленого до моря Годського, а там наткнулися на Годь, яка нам путь загородила, і так билися за землі ті і за життя наше.

До того були отці наші на берегах моря по Рай-ріці і з великими труднощами по ній переправили свої люди і скотину на цей берег, ідучи до Дону, а там годів побачивши, пішли до полудня і Годське море побачили, і годів, наміряних проти нас виступити, побачили і так змушені битися і за життя і живитва свої, бож єгуни були по стопах отців і налізали на них, людей б'ючи і скотину забираючи.

І так рід слав'ян ішов до землі, де сонце вночі спить і де трави многі і луки тучні, і ріки риби повні, і де ніхто не умре.

Годь бо була ще на Зеленім Краї, а мало упереді отців ідуща.

Рай-ріка єсь велика і одділяє нас од інші люди, а тече до моря Фасисте. Тут бо муж роду Беляра іде по ту там сторону Рая ріки, а упереді гості синські ідучі до Фрянжець, яко єгуни суть, на острови свої, а пожадають гості, щоб ограбувати його.

Було то за півсотні літ до Олдореха, а ще перед ним був рід Белярів сильним.

Єгунські гості одяглися за мужів Беляра і казали ніби дадуть йому серебро за ті два коні золоті /текст зруйнований, але здальшого видно, що Беляр зрозумів підступ і / пішов деінде і уникнув загрози єгунської, а також мимо обійшов годів, які суть також зуриві на прядиво і на нишпори, а князь їх не єсть почесний, а двічі дань бере.

Отожбо гості ті куничанські повернулися до Синська, а бодай не прийшли вже ніколи.

Примітка.

Почта -уміння читати, а також книжка така, граматка, буквар. Боянь — книга пісень, складених Бояном, псалтир. Зуриві на прядиво і нишпори — здібні і охочі на обман і підступ. Гості — купці. Куничанські — хитрі як куниця або лис.

Переклад дощечок ВЛЕС—КНИГИ українською мовою

зробив АНДРІЙ КИРПИЧ, Англія

в лютому 1968-го року.

—

16.12.1967

Дорогий Пане Миколо!

Надсилаю Вам цей вислід моєї найтяжчої і одночасно найприємнішої праці. Це вперше за все моє життя я мав змогу почути голос наших предків, таких далеких і в той же час таких близьких і рідних. Це не літопис! З того всього, що там написано, видно, що нашим предкам було не до літописів. Це неустанне, невтомне вговорення, підбадьорування, заклекання до боротьби, щоб витримати, щоб удержатись на своїй землі силою духа своїх предків і своїх богів одночасно.

Коли я став читати сам собі вголос, то дочитавши до того місця, де рускі по смерті має стати перед Марморею і що вона має сказати, я далі не міг читати від страшного зворушення, в горлі мені стиснув, голос пропав, очі запливли... Чогось подібного в житті не мав. Уявляю, як ті промови впливали на сучасників. Ось на яких літописах треба було виховати наші покоління.

З привітом [illegible]

Ia

Це собіособство наше причиною було,яке своїми словами обрахованими діє.І тому кажу воістину добре родам нашим, щоб не брехали одним,а правду казали другим.О первій незгоді нашій повідаємо,а про князя знатного імені,той бо Кіська такий.Отой веде родичів у степах зі скотиною своєю на південь і там,де сонце сяє,перебував.І прийшов до нього отець Орь і так до нього каже:„Обидва ми маємо дітки,і мужі,і жони,і старших;маємо боронити од ворогів.І так кажу, аби племена ваші дали вівці свої і скотину до нас і будемо племено єдине.От боги помогуть нам і зазнаємо долі аж поки віки віків".Околище гудіти почало,бо ті кажуть — погано з'єднаним,також і інше говорили.І от отець Орь одвів стада свої і люди від них і повів подальші і каже:„Тут збудуємо город".А то голинь була,яка є голий степ і тільки.І Кіська пішов проч і себто повів людь свою деінде,щоб не змішалася з людьми отця Оря,а ці тієї старше.І так зробивши,на землях тих і осіли.І так Кіська одійшов з людьми і утворив землю іншу і там сиділи вони.І так почали одмежовуватись оті обоє. І так рядили,будучи чужі одні другим.Всякі пожитки і сили мали,не перечили одні другим.І був Кіська той славний,і люди отця Оря славні,бож слава боротьби текла ними,і поле знало їх,як стріли і мечі знають себе.

Iб

Та ось прийшли Ізви до краю його і почали скотину захвачувати.І ось Кіська пішов на них.Перший раз одігнав,і другий раз було одігнав їх.Самі ж люди,бувши п'яні,покормища тії їли багато і поснули.І люди полягли од мечів.І ось говорить отець Орь:„Як мертві вщерть напилися,так і тії повпиваються радощами своїми і їжа придержить їх".Себто обурилось серце Ореве і закликав родичів піддержати Кіська і людей його.І ті коні посідлали всі і кинулися на Єзів / Ізви/ і били по них так,що розтрощені були і втомлені відійшли до себе.Маючи силу докупи,а не інакше,не можуть одоліти нас тії.Бо ті степи не віддамо обидва,бож ми є русичі і собі славу маємо визнану ворогами,які зазіхають на нас,а бачучи життя наше,спокусу мають до братень наших, сріблом прикрашених,і із гончарських горшків споживані просини з бараниною.Життя наше в степах є до кінця нашого. А нужденні поки світа не мають нам розказувати про інше життя.Се бо слова наші істові суть,а їхні лузні,бо лузь говорять і її мають.

2а

Переказано є од старих часів,що маємо уєпільнитись з іншими і,створивши силу велику,відродити маємо Рускень нашу на голині,і три сотні городів і сел огниць дубових димітимуть там,і Перунь наш і земля.Бо ось птиця Матрєва співає про дні тії і жде вона на часи з іншими,які повертатимуть кола Сварожі до нас,і часи тії завше ідуть до нас. Говорить Матрєва,що як будемо боронити землю нашу ліпше Вендів,які пішли на западь сонця і там перед ворогами землю орють і хибну віру мають,удержимося на ній.Боровинь бореться,бо єсть сильний,а людь та віру йме на слова тих. А ми не є оглуплені,обезумлені і вірити не маємо доки поба-

чимо:ще Венди вертатимуться до земель наших у степи древні і глядітимуть іще почорнілі,як бідні,од ходу від П'ятиріччя і Кільбова праворуч,одщеплені од нас.І та все птиця говорить,як огонь жару поносячи до нас,і головою порушує,та то є гребінь її.А богів купальте і Дажди шануйте,бож оті землі будуть розвержені і коні поглинені,як ізів'януть синове.Тії коні тримаються богами.То боги у степу цьому пашу дають осадьбам їх.Се маємо слухати,а не за часи Антів.І тії Антирі одрізували мечем багато разів,поруйнували доми твої, бож домів чужді не будують іншим.

2 б

Оце ж бо Орь отець був попереду,а Кій провідничив за Русі,і Шеко проводив племена свої,а Хорев хорви свої.А і землю бо погородили на те,он які то ми внучата богові.Відійшли Хорев і Шех од інших і осілись біля Карпатських гір і там бувши,інші городи творили,інших мали соплеменців,інші багатства мали великі,бо вороги не лізли до нас і те текло до Кієграду і до Голуні.Отак розселилися,огні свої палючи до Сварога і жертви творячи благодарчі богам і таке інше.І ось Кий умер по тридцяти літах владицтва нами,а по сьому був Лебедян,що прозивався Славер,і той жив двадцять літ,а потім був Верен з Великограду таких двадцять,а потім Сережень десять.І багато одержали вони перемог над ворогами і тьму лиха перенесли з ними.А де прийшло на них і на нас:то Годи приїхали до степів наших,зло творячи.І ось долю мали праотці наші боротися за життя.Се ж бо стали славні,бо славимо богів.І ось ми по богах внуки Свара нашого і Дажба і таких терпіли зло,а тому що силу маємо велику, то й боронимося велико.Од напасливих Годів більше од шістсот літ,а тут Ілмри нас піддержали і так мали звитяжство над ворогами.Се ж бо тії десятирично мавчі ті велике будуть бороти легко.Хоробрі Оси на них нападати почали.Сірія виробляла іншим зброю іншу,бож мечі хряждеські міняла нам за барани й вівці і так ото стеру творила у Сварозі самім.

3 а

Ось б'є крилами Матрєва птиця,бож бусурмани йдуть на них,і ті розійшлися,щілину даючи,і такії проходячи не налізли на них.І потекла туга велика по краю нашім,бо доми степові попалені взивають до Сварога,також Жаль плачеться за нас,і кличе Матрєва до Вишнього,який дає лісові огонь до огниць наших.І той прибув з поміччю,і ось отці кинулись на ворогів,і ось Гематьрех відступив,а Годи усілися на Калицю Малу і пішли до берегів морських.І так землі одержали до Дону,і по той бік Дону ріки є Калка Велика,що є межею між нами і першими племенами.І там Годи билися чотириста літ зі своїми ворогами,і тому зайняли ми землю нашу і орали добрі землі єланські,а торгували,міняючи скот,шкури і товщі на срібні і золоті кола і питва поживні в шкурах.І життя наше в тій порі було багате і мирне.І ось Годи налізли на нас іще раз,і була боротьба десять літ,і ось удержали землю нашу.Отак маємо боронитися від ворогів,як ідуть з трьох кінців світу,звідки свята ідуть до нас.І ті свята — перше Колядь,і друге Ярь і Красна гора,і Овсяна Велика і Мала.І йдуть ті свята так,як муж іде з города до сел огнищанських і якими землями Ірій ходить од нас до інших і від інших до нас.

3 б

Тримайтесь, браття наші, плем'я за плем'я, рід за рід і бийтеся за себе на землі нашій, яка належить нам і ніколи іншим, сеж бо ми є русичі, славці богів наших. Співи наші і танці, ігрища і видовища на славу їх. Се ж бо сідаємо на землю і беремо пучку землі до рани своєї і товчем до неї, аби по смерті міг стати перед Марморею і щоб сказала: „Не маю винити того, який є повен землі і не можу Його відділити од неї." І боги будучі там доречуть від себе: „Єси русич і пребудеш ним, бо взяв єси землі до рани своєї і приніс її до Нав'я".

У ті часи покою князі вибирались многі на вічах, особно від князя. І всякі, які того покняження зазнали, звичайні прості мужі і так стоячі землю орали, і себто князями були названі дбати про людей, а хліб, і їжу, і всякі пожитки од людей своїх сьогодні мають. Інші князі полюддя беруть і на синів владу передають, од отця до сина і аж до правнука.

4 а

Ось іде зі силами многими Дажбо на поміч людям своїм, і так страхів не майте, бо колись як і тепер за нас опікується той, що рядить, як хоче. І ось ждемо по всі дні на те, як маємо.../кілька слів неможна прочитати/. Сежбо Воронзенць було місто, в якому усілися Годи, а Руси били їх. І те градо було мале, а також попри те спалене, і прах і попел Його вітрами рознесено на всі боки. І місто те оставлено, бож земля тая руська є і тому не зрічетеся її і не забудете її, там бо кров отців наших лилася, і так це ми по праву домагаємось за той Ворензенц. Його слава тече по Русі і тую Сварог чує; тую голосити на сім сил маєте, на кінці одержите його, о Руси гойні! Бо це ж і оренги і руги мають давати на князів зі своїх гарячих сліз, на те його маємо держати. Ще ругу осібну хай мають: їжу і питво за часи свої до смерти і служать нам. Сеж бо многії зложили кості свої оболоні. Як за часів Мезенмира так і Антів мали ми учту і славу співали богам. І так славою вирощені, ніколи не просящі, лише славу говоримо, себто молинь творячи, омиваємо тіла наші і говоримо славу також.

4 б

П'ємо суру питву на славу ту п'ятикратно денно, огниці запалюємо з дубів і також снопа втягаємо і речемо хвалу за них. Єсьми Дажбові внуки і не сміємо нехаяти слави нашої і завітів. Сеж бо Анти були по Русколані, а в давнину були ми Руси і перебудемо ними.../текст зіпсутий/. Се Волинь була попереду і била ворогів, бо хоробра єсь. Та Волинь найпершим родом єсь. І ось підпорядкувавшися вони і Анти Мезенмирові, одержали перемогу над Годами і розтрощили їх надвоє. І ось по них прийшли Єгуни, крові славних жадаючи, і та борба сурова була. І ось Годь зібралася з Єгунами і з ними на отців наших напали і були розбиті і знищені. А по них прийшли Обри на князя і забили його. І тоді Синє море одійшло від Русі.

Боги Русі не беруть жертви людські ані животини, єдине плоди, овочі, квіти і зерна, молоко і суру питну на травах настояну і мед, ніколи живу птицю ані рибу. І це варяги єланські богам дають жертву іншу і страшну чолоїчну. А ми того не маємо діяти, бо єсьми Дажбові внуки і не маємо крячати /рачкувати/ за інших стопами чужими.../текст зіпсутий/.

5 а

Се жертва наша є мед, суря на дев'ятисилі і щавлі удяна і на сонці ставлена три дні, потім крізь вовну ціджена, і та буде наша жертва богам правим, які суть наші праотці, бо ми походимо від Дажба і стали славні, бо славимо богів наших, ніколи не просимо ані молимо про блага свої. Сеж бо боги кажуть нам: „Ходіть до Русі, а ніколи до ворогів... /текст зіпсутий/.

Материна слова наспівує нам співати звитяжство над ворогами і тому віримо, бож слово є од птиці вишньої, од Сварога по рощі /гаю/ летить до нас.../текст зіпсутий/.

Се ж бо князів наших вибираємо, хай будуть про нас піклуватися, хай як прийде ворог до кордонів наших, кордонів переходити не буде, бо одвернуть його, і так само про той сніп /піклуватися/, знаючи, що ми молимо славу і ніколи не просимо, і ніколи не потрібуємо животини хибної /свиней — А.К./, бож бачили отці наші Оря, як до облаки /хмари/ ходив, схопленим бувши, і схоплений силою до Перунькового ковальства /кузні/, і бачив там Орь, як Перунько кував мечі на вороги і куючи казав йому: „Це стріли і мечі маємо на вої тії і не смієте боятися їх, бо знищу їх до поду і кмота їх буде змішана з землею, подібно, як земля на багнах. Звірями будуть вони, як поросята умазані гноєм, і смороди свої понесуть у сліди свої і тому говорено буде про них — смердячі поросята і свині".

Се сказавши, Перунько кував мечі і Ореві то говорив, і тее Орь повідав отцям нашим. І така була наша борба за життя і перемоги многії віки назад, а сьогодні віримо то не було тако.

5 б

Ішов од Тиверців і до Синього Моря і Сурожі, до вас, і кажу вам, як сам знаю о тім, за старе врем'я нашого спільництва з Антами і теж було замного крові лито, а потім Руса була, яка руду проливала, а таки вижили до кінця. І буде ото земля наша слав'янських племен і родів, бож славимо богів, ніколи не просимо, лише славимо силу їх і також величаємо пращура нашого Сварога, який був, є і пребуде вождем нашим од віку до кінця.

6 а

І ось був князь Славень із братом йому Сківом. І ось боротьба велась велика на востоці. І цей і той кажуть: ідемо до землі Ілмерської. І так пішли. А Бостар сина свого оставив старому отцеві Іломерові, а сам пішов на північ і там свій город Славень утвердив, а брат його Скіф коло моря був. І ось Бостар мав сина свого Венда, а по ньому б ото був внучок, який владдем був степів полуденних і корів многих. А там Єси, і з того була боротьба велика за сіяте і зорате по обидві сторони од Даню до гір Руських і до хопів Карпатських. А там заспокоїлось, бо утворив кола, а буде орати за ними, а також ворогам опір чинити. Звідси поражав їх і одстрашав од себе. І ось родам про це говорив, а віче скликав єдине, творячи землю нашу. І так стояла земля тая п'ятсот літ. А потім одкрилась між русичами усобиця, а ворогуючися вони силу стратили, маючи оті соубої і розлади свої. А також прийшли вороги на отців наших на полудні. І ось боролися з Київської землі за побережжя морські і степи. І ось ослабли ті на півночі й порадилися з Фраками, щоб теж ішли з поміччю на ворогів. І ось Скуфія з'єдналася і помірялася з ворогами на силу і потовкла їх. А це були Єгуни,

по праву до руських степів,а тим разом одстрашені були. То маємо за знак,як маємо і нині робити,а це — б'ючи маєте

6 б

одвертати,себто степові хорпи хранити маємо,як отці наші і праотці,які хорпища ті мали на своїм степу і ось трави свої і збіжжя охороняти уміли,бож кров свою проливали.А це ж бо Колунь нашу оставили ворогам,а та Голунь колом була,на ту ворогам тяжче,ніж на просту стати.Отож городи наші колом ставити маємо,як отці наші,які за старців боролися,за землю на всіх отроків,а до поду падали,а любили її і там умерти мали,а на спотикання не йшли,бож куди підемо тої днини,коли не матимемо ніде притулку?І се кажу,ото як отці наші,а це — борімося,а коли би й поражені були,то Перунець прийде до нас,а той поведе нас. І ось скільки є праху на землі,то стільки ото є воїв Сварожих,тою споможені будете раттю ідучою од облаки до землі і ось дідо наш Дажбо очолює їх.А коли ж бо тії не оборонили наших отців?А і ми не осамітнені,а то б досі не могли бути.І ось кажемо молитву богам нашим,аби вони поспішили нам допомогу і дали звитяжство на вороги.

Могучі іще єсьми і тим,що земля наша утолочена є спатними ногами ворожими,отож дивлячись на теє,будемо коло колів своїх,а кинемось на них,а порубаємо акиною до дерсті їх,а не вірмо їм на рани ворожі аж не вб'ємо їх,які на нас налазять.

7 а

Отак говорив до воїв Кісек,до людей своїх у часи нападу на них,а вони розгнівались на ворогів і кинулись на них і потовкли їх.Це маємо знак тої могучости,а не можемо виявити її:то були слабосні,а це маємо силу!Єсьми многі,а вороги не суть такі многі,як ми єсьми,русичі,а ворогів не стільки,як нас.

А де впала кров наша,там є земля наша,і це вороги знають і це на нас стараються (готуються),і ці старання їхні марні будуть,як вони були і в старі часи отців наших.

Скажу іще слова тії на запам'ятання,аби ні єдине з тих слів не затратили,а сказали братам нашим,що також сила божа буде на вас і тою переможете ворогів ваших до кінця,які хотять землі вашої.Також накидайте йому до уст повно,хай полоще їх до дерсті своєї,а не говорить дурних слів своїх. Будете синами своїх богів,а сила їхня перебуватиме на вас до кінця.

Не маємо ані животів наших наситити хлібом,бо попалений на огні.А корови,наша скотина,терплять тугу так само, як і ми.І ось акини наші харалужні одержимо з полудня незабаром,а будемо сильні,вищі ворогів наших.

(Зворотна сторінка дощечки не була переписана Ю.П.Миролюбовим.)

8 а

(немає початку,бо це мабуть продовження 7 б дощечки)

себто дивіться всюди,щоб мали птицю тую на чолі вашім, а та поведе вас до перемоги,сеж бо єсьми сини її,і там нею трималися і тут красується перед нами,а летить світами до нас.І така була в інший час,коли русичі ішли з вендами і ті хотіли занести богів своїх до моря і там угніздилися.І ось городи і церкви,і були там многі зодчі,бож вони багаті,і церкви украшені золотом і сріблом,і многі отих дерев'яних богів почитали,піддаючись спокусі.І ті вели інших також на те подивитись,і заводились за те і перечили їм.

І там,не маючи родичів наших упокоєних у гробах,ходили до тих і торгували на торжищах за багатства ті.І там же усілися отроки,одурити давшися.І та земля повідала ще мерзості боротьби і злеє споживала.Отож ми одійшли до гір Карпатських,до Кия,і там була також ворожнеча від інших народів,бо ми співали,що єсьми руси,про славні дні їх,а маємо співи тії од отців наших про красне життя у степах і про славу отців.Сеж бо воєводо Бобрець,що вивів русів до Голині,по смерті одержав чин Перуній хороброго Гординства. Того не забуваймо завжди,а як єсьми сини отців наших,маймо любов до пам'яті їх,і кажемо про них,що були вони силою нашою,а сила та іде до нас од їх,що їх левінимо і левіну одержуємо.

8б

Кажемо єсьми од їх,які дбають за нас.Тож не маємо мольбищ /церков/,а рядимо ото при студнях і криницях /колодязях і джерелах/,де вода жива тече,і там воля є і вовки хижі не чатують на тебе.А ось Олдоріха часи згадуємо і тих,що звалися жервець /жрець?/,який не бере радою, підступний єсть і слова не додержує,і красунь наших бере нагло і хапає їх.Вони піднімали між нами роздори за Годів. І те пережили.А було по Годях і тії віки правилися ми од родів і князів.І ось князь був Барвлень,який обори єланські у береги морські опер.Ідемо на займанщину тую і там розводимо скот.І скуфи займались випасанням скоту,у степах себто були вони.А потім Грецькі колонії осілися знову і городили городи і злобилися на нас.У тім часі відходимс далі до півночі і там були ми двісті літ і там ми знаходимось од часів тих до нині.А й сьогодні маємо іншого князя,Барвленя правнука од діда свого,і той каже іти до полудня на Грецьколню.Грець бо між єланським плем'ям самітна,а торги і торги має з нами за скотину нашу і хоче брати її задарма.І то маємо страшити їх до моря і гонити до свого краю,бож то руська земля єсь і руська кров за ту землю лилася до поду,і вона,п'ючи кров нашу,на нас надію мусить мати.І ту боронімо по всі дні,яку тримаємо.

Переклад дощечок ВЛЕС—КНИГИ українською мовою зробив АНДРІЙ КИРПИЧ , Англія
в грудні 1967-го року.

Д О Щ Е Ч К И І З Е Н Б Е К А

I

Даремно забуваємо доблі наші старі часи та ідемо куди невідомо. А так ось ми поглянемо назад, а скажемо, що ми стидаємось Нави правої знати і навколо тирла відати і доуміти. Се бо Дажбо створив нам ове /оте/ і це, яке есть світ зорі, нам сяє. І в тій безодні повісив Дажбо землю нашу аби тая удержана була. Так оце душі пращурів суть, і ті світять зорями нам од Іру... но.

Греки налізли на Русь і творять злее во ім'я богів. Ми ж есьми незнаючі мужі куди піти і що творити. Праве бо есь невідомо уложене Дажбом, а поніяк боротьба ж ця тече явно і та /боротьба/ соутворює життя наше і та коли одійде, смерть есть. Яв есь текуща, а творена в Праві. Нав'е бо есть по тій: до тої есть Нава і по тій есть Нава, а в Праві есть Яв.

Поучімося старому, а дошукаємося душі в нім бо есь, бо навколо нас... творить богам силу. Се побачимо в собі, то бо дано дар богів і на потребу їм, бо се напрасните /марнувати А.К./... то душі пращурів наших од Іру дивляться на нас, а потім жаль плакатися і верещати нам, бо ми нехтуємо Праве, Наве і Яве... Нехтуємо, бо з того глузуємо, і тому... не є ми достойні бути Дажбові внуки.

Отож молімсь богам, щоб мали ми чисті душі і тіла наші і щоб мали ми життя з праотцями нашими в богах зливаючись в єдину правду. Так сце бо єсьми Дажбові внуки.

Дивись, Русе, к розуму, бож розумові Розум великий, божеський есть єдин з нами і тому твориме й голосіте з богами воєдине... Бренне /тлінне А.К./ бо есь наше життя і ми також, де комонезям нашим... робити, живучи в землях з тіла барана ситі, од ворогів тікаюча... сверед зь.

2а

Муж прав, виступаючий з промовою, не є той, що рекомо ходить правим бути, а є той, що слова його і звершення до себе совпадають... Тому сказано есь о старім, аби ми творили будучи лепськими, як діди наші. Граю ту саму, а буду також за часи вельмиславні і босі, і русів потятих було рукою ворожою, і злочини творені... і князь той немощен бувши послав синів своїх до бою, а і ті ворягам підлягаючі і віча нехтуючі, що те, мовляв, віче мені уважить! Тому були роз'єднані і під данину взяті.

А чи так, скажімо, сьогодні? Князі суть наші, а тому бо не есте ви до полудня ходячі, щоб зайняти землю... нам бо і діткам нашим. А там Греки налізли на неї ніби гусениця на ній. А була січа велика і многії місяці... Стократи починали руси і стократи розбиті були од полуночі до полудня... Так скотину вели праотцове наші і були отцем Орієм до края руська ведені, бож були прибиті й перетерпіли багато, і нинчі рани й холодні несли, як одходили сюди. І так оселилися огнищанами на землі руській.

Те бо утворилося за дві теми до наших часів, а по тих двох темах ворязі прийшли... і землю одбирали од хозяярів до руки своєї. Тим бо підданими робимо.

Був народ іще скільмерський сто куренів по двісті. Народ наш яко прийшов пізніше до руської землі і селився

серед ільмерців і тії бо суть братчики наші,нам подібні суть,малочим різнились,бо нас хранили од злих.Віча мали на те.Рішено...овіщати як єсть.Коли чого не рішено,не має бути.Вибирали князів од полюддя до полюддя і так жили,що ми їм поміч давали і так були...Зела бо знали і творити сосуди печені в огнищах,а були гончарі доблі,землю орати а ті скот розводити,бо розуміли...Такі отці наші суть. Прийшов рід злий на них і наліз,а тому

2б

були понужені одскочити до лісів.Там живемо,ловці і рибані,аби спромоглися од страхів уклонитися.Також був мед якийсь у тому і почали городи ставити,огнища повсюди розкладати.

По другій темі був холод великий,і потяглися ми до полудня,там бо суть місця злачні.А там оті ромейці скоти наші брали,де за ціну про те угодилися,як бути,кому слова держати.І потяглися ми до полудневого зеленотрав'я,і мали ми скотини багато...

3а

Молимо Влеса,отця нашого,хай потягне в небі ко многості сурожів і хай зійде на нас сурі віщати,золоті кола повертаючи.То бо сонце наше,що світить на доми наші і перед його лицем блідне лице огнищ домашніх.Сему богу огнику з мургли речемо показатися і востати з небес і взятися аж до мудрого світа...н і речемо йому ім'я огнебоже і йдемо трудитися як і всяк день,моління утворивши,м'ясо їмо і ідемо до полів наших трудитися як боги веліли всякому мужу що чинен єсь трудитися на хліб свій.Дажбові внуки єсте любимичі божеські і божі скорорала ви.Отож десницедержащим воспоємо славу сурожю і також мислимо до вечора,і п'ятикрато славимо богів удень.П'ємо бо сурицю в знак благості і общності з богами,які бо суть у сварозі і тако піють за щастя нь...Воспоємо славу сурожю і той комоньзлат сурожій,що скаче в небесі...Додому йдемо потрудившися,там огонь утворимо і їмо покорм наш.Речемо які то єсть ласкощі божеські до нас і одійдемо к сну,день бо прийде і темнява ростане.Також даємо десяту отцям нашим а соту на власве.../? А.К / і так пребудемо славні,бож славимо богів наших,а молимося з тілами омитими водою чистою...

3б

Інший бо кровний єсь,а тая кров наша про те мовить як вибирали князів старші наші і так правилися п'ятнадцять віків кріз віча...і збиратися на них і судити всяку отнонску подлі...главноще...і так правилися наші отці... всякий має слово рещати...і те то благо...утратили од хозярів...по віці Трояню який...уперше насадив це зі синами своїми і внуками противорічне всім...бо руси не мали ради владі що противна вічу...хозари бо ішли на ню,а ті не мали воїв...та то розторг-виця була п'ятсотліт,не скінчилася скоро і стало нам тягла хозарського...бо поки русичі сперечалися вороги на них налізли многі...вну котрий не був самотен з друзями многими і був утщ...

4а

почесно жив у труді...а то був у степу болярин Скотень...Тії бо не підлеглі до хозяр були іронці...

од Іроні помочі просить а тії... комоньства досилають і були...хозари о тім речен...інші бояри остались під хозарами...а деякі доліз...до града Київ...там осілися...Ті... ж русичі,які не воліли під хозарами,ішли до Скотеня... Так Русь тирлувалася коло Іронші,нехаючі вікове наше,одерень не беручі і так оставили русам життя руське...Хозяри брали до Ра оту свою дерень,і дітьми,і жони,велика біда була...а...творячі зл...о то було Годь грабуючи налізла на Русь...коло Скотеня...тії розмістилися і пращури наші вирушили на них тоді комоньства іронські уторчі і розбили Годь.Розтрощені були годьці і втікли з поля...то бо кров борша лилася,червона земля була...перунами розтрощила Русь землю Годську ,а мечами знищила всякого і землю їх вимісила і до своєї приточила...А тут бо хозари зайняли нас,віча стратили і налазили на нас.І тут бо руси кинулися до бою,як леви,і сказали:„Пропадемо,якщо Перун до нас не дба".І той їм поміг.І Годь була поражена і хозари.Перші так,що усі праху...бувши перші розтрощені,і Русь зітхнула до них і сказала:„А що,ще будете?" Хозяри бо утікли до Волги од Дону і Донця...там сором мали,а то розбіглися вої їхні,покидавши на землю мечі свої і тікаючи куди очі. Того разу Годь змістилася і одійшла до полуночі і там із гмизами пішла далі.Русь бо устрімилася до сеї землі взятої до руської крові в руки свої підуторчі і сказала: „Прийшла бо милостинища божеська,хвалимо Дажьба нашого і Перуна...що були з нами."І так перше заспівали славу богам на землі,яку вони звали Руськолунь та і земля,а тому потрудилися багато абисьте утворитися землі нашій... і хозярі були до землі потяті і наколікі..ілзі Руськолунь боясе утърдін...годі

46

Многі ямщики ішли з ними також потружаючись од тих, а були ті волені і зуровені о пращурі п...а Влесо бо научив тії землю орати і зерно сіяти.Так бо шукали тії пращурі огнищанами стати і бути землетрудичами,речемо бо як говориться в нашій землі,а не як греки,жадящіся з руського народу обростити...пулгарщі починять...і...інші нуже свої скородища свої у полях злачних.А знаряддя ті мали од своїх старотців од роду до роду,так ото правились.За десять віків забули отеє своє і так роди жили окремими племенами,ті...езиват,ті поляни...о...сверед зі і деревляни. Тож бо суть усі русичі од Русколуні,маючі те поділення яко сумне єсь,а з того прийде на Русь усобиця,а в другім тисячелітті підпала розділу,а бувши самотні стали одерень чужім робити...Так найперше Годі,якато кріпше удержувана, а подруге хозяринам,як тії об'явилися каганом...а то нерадінням нашим...ко...а то нерадінням нашим...ва...т... поперше...істоу гостями на Русі...спочатку були велерічиві,а потім стали злі ті,а русичі утлущити стали...як стати,куди підемо од них,де життя вільне знайдемо,єсьми дуже сіри,а рука божеська од нас одвернулася,бо на двадцять тисяч літах не змогли соутворитися до Русі,а там прийшли воряги і беруть т...ьста вони синове великі.Русь бо твориться од полуночі за те,що не маємо можності в лісах ілмерських утворити,а там єсь де Київ,якому дана часть мала...там бо усілися воряги,які суть хижаки...

Повісті світоярі...хай побачимо,зрячі того,ту боляра гордину нашого,який поразив годь зі Скотцем...а була та славна подія од приходу словенських людей на русь десята ста третього літа /903 -А.К./ ...бо нагло і грабуючи налізли на нас...Тоді свято робили єдине то князі...які зібрали бо русичів...на Русколуні...а то є вужча Русколунь...а бо руси...і перемістившіся ішли на Годь од Воронженця...б'ючи там десять тем добірних боянів комонних або пішх...і так ото кинулися на них...Січа була зла і коротка і тії узуржилися.До вечора було по...Годі...

4в

Русь бо устрімилася на землю тую.Десь о тім часі прийшли до Київу воряги з гостями і били хозярів.Хозярці і кажуть до Скотеня...ан...помочі просять.Одмовив тої Скотень,а каже ж бо,поможете самі собі оті,що Руськолунь маєте,а що діяти,коли ото ворожа сила іде до землі Воронженця?Бо Воронженць був древній,за многії віки уставен і окремлен од нападу навколо...Та воряжина іде до Воронженця,займає його,і так оце усілася Русь огородження од западу сонця.А йшли інші до сурі на полудне,Сурожоград утвердили коло умор'я,яке греки мають,там укріпили град Сурадь Білояр...Криворг був у той час князь руський,а білого голуба пускає,куди той летить,там тяти.Летить на греки - Криворг нападає на них і розтрощує їх.Тут бо греки,як лиси хвостом вертячі,дають Криворгу золоте руно і комонці срібні,а ті Криворг одержує на Сурожі.Ті ж греки,що були на колунях,Криворг догодився,абисьте Русь відтворена там. І також греки,наславши на неї боянів у залізах,побили її. Велика вержена єсь кров руська до пауди,а нічого з того було русичам.Ілірмощі казали,що єсте глупщі,а ось ми прийдемо до вас помогти..а..Почтемося на пам'ять їх,які свою землю руську удобили,а єсве наші старотцове,якібо стратили сили Русі на тих запасищах з ворогами нашими,а кров'ю їх оудобили землю нашу,сущі бо богуни,які з Перуном роблять на кувадлах мечі свої на враги їх...Ми же їм помолімося нам у помочі стати.

4г

Сурожі бо святою бути над нами т..а..ідемо там де бачимо землі горяні..о..а лукоморія,а й то все як день до богів дивимось які єсь світ що його звемо Перун,Дажбо, Хора,Яр і інші імена с..яко співаємо славу богам а живемо милостю божеською доки життя се гонзімо.Сурожа б'є ворогів наших,які суть на темі зміями повзучими і грозящі суть нам болями,маомарою і кінцем життя.Всячеськім явити богу сильному і бити тему мечем молніїм і та іздохне.Суря світить на неї і до неї і бачимо всечисто п..а найперше слава сурі устлу діду є той що не злая..зящі..

Із тої темі з'явилося зле племено Дасуво і те зле племено на пращурі наші натекло й налізло і є многії утощені і уморені.А той Орій старотець рече:„Ідемо до землі тої,де у ній є наші братичі,убивають тобото старотців, убивають тобото корови і часто з верші скотину нашу крадуть а дітей б'ють".І тобото старотець сказав а ходімо до іншої землі,яка тече медом і молоком,а єсь та земля та...іоещаху.Всі синове три од Орію були ті:Кий,Пащек і Горовато,звідки три славні племени вийшли,бож синове були

хоробрії водчі дружинам.І так ото сівши на комонія вирушили д...і,а за ними їдуть дружини молодечі,скоти,корови, повози,бищі..н..е.а овц..ѣда..ті,дітки старотцями стережені,щоб марою не зблудили.Так ішли до полудня до моря,мечами поражаючи ворогів,ішли до гір великих,до низин трав'янистих,де були ті злаками многими,там оселились.Се Кій, що був строячим Ківу,та то була стол руський.../текст зруйнований/ ...кр вѣстіоі цатоі і оход... ом... н /?/

тії нехтували злом,а йшли,куди Орій казав...кревні єсьва ...а кров наша просто рече,що єсьми русичі,не слухайте ворогів,які кажуть,що не єсте доблія,од отця Орія ідемо, а т.../текст зруйнований/.

5а

У подробицях зачати нам о тих подіях скажемо так десь літ до Діра за тисяча п'ятсот ішли предки наші до гір Карпатських і там осілися і жили кладно.Тобо роди собі правилися од отців родів,а старшим родом був Щеко,одоріян той бувши.Паркун бо нам благоволив,бо тим тримаємось, і так оце бувши жили п'ятсот літ,а там одійшли до сходу сонця і прийшли до Непри.Та бо ріка єсь до моря текла,а до полуночі оселились на ній,а це іменоване Непрі Прип'яте,якобо вутце сен.../ряд літер знищено/..там осівшися п'ятсот літ і вічами правилися і так богами хранимі од многих так званих язенців,Ілмерів було багато там осідичів огнищан.А потім скотину розводили в степах і там богами хранимі могли як кажуть віддихнути і придбати много золота і багато жили.

5б

Ції ж то язенці повернулися до полудня і самонехаяли /залишили/ нас і також пішли на ведення скоту і говадів своїх.І віщої тут птиці зграї многі зліталися до них, а ті то галища й вороння од їжі літали,а було їжі багато в степах,бо ті племена костобці налізали,а з того одкривались рани многії і кров лилася.Тут раптом голови сікли ворогам своїм,а тії суть воронам їжа.І також вітри свистіли в степах і бори гуділи до полуночі,непокоячи нас. Була тут січа велика,язенців і костобців вибивати зі злих утечиць /убіжищ?/ і злодіїв говяд наших.І так була боротьба тая двісті літ,і наші родичі відійшовші до лісів перебувані суть.А там осіли за сто літ годи Єрменреха і злобилися на нас.І тут була боротьба велика,і Годь була потиснена і відкинута до Донця і Дону,а Єрменрех пив вина любибратерські з воєводами нашими,і так оце утворилося було життя нове.

Осколок №2. Єсьми русичі,ніякі воряги.

Осколок №3. Оставляємо на сонці молоко наше у травах заноші утовчемо до нього щавлю і тнитрав'я як сказано про старотці і даймо цьому суритися,яримо тричі во славу богам п'ятикратденно...і табото наша стара пошана богам ближня єсь...та буде зв'язком між нами.

Осколок №4. Ані Мара ні Морока не сміємо славити... тібо от Дівот суть наше нещастя...наше дідо єсьбе Сварзі.

6а

За Орія то ще відступили наші отці з борусами од Рай ріки до Непрени,а потім роди тії правилися родичами

і вічами. Всякий рід наіменував своїх родичів, які суть правлячі, з них ідуть догори також, а там єсь княжі воєводці, вутці люди, щоб битися з усіма ворогами во славу Перуню, а цим Дажбова допомога навертається на нас. Так була земля та руська од русів, а борусичі то од борів /лісів/. Валка /війна/ непрестанна була всякчас і многі убоялися, бо ворогами нещадними нищені скущені до кінця. І так було за Годі. Тут бо Єрменрех іде до нас і напав на нас, і так потолочені ми були ними. Настало од Годі між два огнища, тліюче і палаюче. І тут була велика біда. І жнива наші попалені, ніщо не лишилося на них, лише дими і попелища. Тут бо прилітає до нас птиця божеська і каже відійти до півночі і натятися на них, коли ті йтимуть до сел наших і патебеште /?/. І так зробили. Відійшли до полуночі і накинулись на них і, роспорвши їх, озвитяжили на них і так пішли до них стали станами по ріді Ромідоно і єсь кинулися і билися. Много тут борзо вчених було простиглавити /дурити/ нас, а так оце ми простиглавимо їх.

А то тьма /дуже багато/ було у простиглавнях. Великі сніги, холод і голод мучив наші люди, що оставили трце /?/ і лишилися без усього вони.

Тим разом вовки настрадалися, бо незалеглесте маючі тут творили.../кінець одколотий/.

6б

Себто по сто двадцять літах боротьби Годь натиснута ззаду Єгунами іде до полуночі між Рай ріков і Дівун і там ото...адне. Єрманрех і Гуларех вивели її на нові землі, бо Єгуни з берендами і говядов всеи наїхали на ті краї. Там було много коней і говяди, трави злачні і вода жива. Тут бо Гуларех привів нові сили свої і одразив Єгунів, очолив многих і йде на нас. Тутбо родичі зібралися на конях і на них. Гарячі січі були там тридцять день і руси пустили годів до земель своїх, отобто їм бути з нами. Тяжкі времени настали. Налізли на нас ромове...н...ае..р...ополудні, а Годь ополуночі і полудня. Табото валка .../цілий рядок знищений/ тато боріа біаш...амо веліце трав а ніцже угодних богам і людям. Себото не мали іншого прибіжища, як оте. Обирали князів од вутців. Тії були од Овсяни до Овсяни /а може од осени до осени -А.К./, яким платили дань од полюддя. А страхаючись водити стади свої, обробляли землю. Житва наша так була сто.../кілька/...десят літ, творяща боротьбу всякоденно єгуни...годи, а ніщо беренди, ті бо мали князя Саху, а той премудра...гладах од русів і був наш друг.../зіпсуто кінець/

6в

Чи це наяву примерещилось? Стали городи городити, Хорсун і інші воздвинули. Руськолунь, роздерта смутами, стала творитися наполудні, бо руси напівночі много притерпіли. Тобто поріднені не хотіли, аби руські роди соєднати Русколуні. Протеж два роди.../б/оронили Суренжу і звали Суренжа Руса, бо руси Прабор'я також були там...прабори, і довга вражда між родами роздирала ті бо русини.../зіпсуто/.

Цій то парді /перси/ наші віднєссини медвені помічають, таку бо з того стеру /вигоду/ мають: рішають уділяти залізнину, а брати комоні /коні/, яких то приходять од богів до нас. Так була Русколунь сильна і тверда, то бо то

од Перуня,удержуючого нас.Кількакратно витягала мечі і одражала ворогів од рощей своїх,збирала вояків за Орія родів сильних,якії ж на Сурі билися старій.На ті ж часи не мали ми єдности тої і стали,як вощa /віск/ безо Влеса. Той бо казав нам,як маємо ходити прямо,а ніколи ж криво, а того не слухалися.То бо то парці забирали валкуючихся русів,Набасуру підчиняли.Не стереглися бо тії од ворогів і напали на них од Морру.Звідти йшли,клонячи голови свої під вразькі бичі.Ті то сильні верхівці напали з трьох боків,а ті то ходили з говядами /скотиною/ до заходу сонця і там себе стратили,наших люди пішли під Набусара.А потім той пішов на суру Єгіпетську.Довгими були ті літа одеренним триватися,а так прийшли дні і руси втікли од Набусара,парці бо

6г

не гналися за ними.І так приходять до країв наших, а там чують пісні наші до Інтру і Вола.На це були ми леве.../зіпсуто більше одного слова/.. були з богами,а до своїх богів не нукати наших отців.Єдине маємо і те носити маємо,а ніколи ми.../зіпсуто півторарядка/...коли бо одерень /дань/ терпіли,а князем був тут Навсур,який бо їх під себе забрав,а ті своїх юнів давали до війська,а тягло до чурси і чресел.По щоках терпіти мали,а то й били києм, то терпіли.Не могли ми так,а не мігши і скажемо їм,що не маємо до серця нашого,як той день,коли буде валка /війна/ трясева і землевертеня з ворогами цими.Аби лиш до Сварога, там комоні і воли мечуться і верещать.Заберемо свої стади і вержемося до полуночі,а спасемо душі наші,і так богами хранимі будемо,аніж спочено стратимо синів своїх,дочок, також жінок.І будемо просте своєуживати,і не будемо зметені,коли йдемо на чолі раті і обираємо судьбу свою.Ходимо псяпотомками,а горді ж ми бути можемо,а не бережемо єства.То бо Магура співа пісні свої до січі,а тая птиця од Нітра іде,бо Нітро був і пребуде до віку,Нітра сам, який дає Перуню всю зброю,абисьте той да вержешет ю,да прийде Яровень і ще долучить.Ліпше маємо загинути,а ніколи бути одеренцями і жерти богам їхнім.

6д

То бо жреці оті,де ото шануватися каже,а тут украде од нього.Не маєм їх нині,бож не мають бороди наші бояни /вояки,козаки/.Такі ми є до кінця і відколи ми.

А то боляр Гордина,який бив годів,Тріздорій,у тисяча третьому од Карпатського ісходу.А той яко Тріздорій іде без страху на них.І боляр Сегеня,що убив сина Єрменреха і одтручив Гулареха од Воронеця.Там була встала Русь Боруська і Русколунь.Так іще маємо стидатися од ворогів наших слів?Подій ті маємо знати,а не можемо вірити досить глибоко всякому слову,сказаному до нас.А то зоря світить до нас,і утро іде до нас.І так маємо вісника,що скаче у Сварозі,і речемо хвалу і славу богам.

Та бо Суренж огречена є і не буде досі руська,і там боги грецькі.Степи,наше благо,достанемо од них твердість і кріпость,аби ворогам ми показали,як насправді і Гуларех відійшов на нові землі.

6е

Часи суть вельми порочисті,бо тиждянами така ясна і

сушна була на нас зурива.Так жатва се не уроде,а черезте ідемо на землю іншу і там удержуємося.Потолочена була Русь од греків і римлян і одійшла по берегах морських до суренжі і там утворила Суренж,край бо то єсть сурен (сонячний). Далі того бо Киев утворився.Недобсий (недоступний),а дуже притящий (притягаючий,гарний) був він.Тут уперше воряги прийшли до Русі.Асколд силою погромив князя нашого і потолочив його.Асколд,а пізніше Дір усадилися на нім яко непрошені князі,і ті то княжити почали над ними,до того бувші вояки.І сам Костиря хранящий огнебога дому того,одвернув лик свій од них,бо були вони князі од греків хрещені. Асколд є темний вояк,а так сьогодні од греків освічений,що ніяких русів нема,а є варвари.А з того можемо сміятися,бож були Кіморії також отці наші,а ті то Римом потрясали,а греків розметали,як поросят устрашених.

6 є

Той вутці приділяв кожному на потребу,і тут була інша суть і інша творга (твір),а той Асколд пожре богам чужим, а не нашим.Такі були отцове наші і не станемо ми бути інші. А греки хотять нас охрестити,аби ми забули богів наших,а так обернулись до них як одерень бути.Постережемося того, як пастирі,що стережуть у скуфіях своїх і не дають вовкам хісничити (хижачити) за ягнятами,якії бо суть діти сонця, тому трава зелена є знак божеський.Маємо тую брати до глеків,усуряти її на сонма (?) наші,щоб пити з богами у Сварозі блакитнім і отця нашого Дажбо жертву творячи,а та бо на Ірії так уже свячена єсть у той же час.

7 а

Слава богам нашим,маємо справжню віру,яка не потребує чоловічеських жертв.А те діється у Варяжині,де вожді жерли її,іменуючи Перуна Перкуном і тому жерли.Ми ж маємо польові жертви давати і од трудів наших — просо,молоко, — тут ці тобо покропимо о Коляді ягнячім і о Русаліях в день Ярів, також і Красна Гора.Ту бо то діємо на спомин гори Карпатської.У той час іменувалися роди наші карпени,яке придбали ми бувши в лісах:тим іменем звалось дерево,а на полі бувши ми звемось поляни і так усяко,як от є греки,що кажуть на нас ,що ми чоловікожерці,а то брехлива річ єсть,бож не є такими насправді.А мають іншу звичку таку:хто хоче вразити іншого,говорить злеє,а тим глупень не бореться.Отак і інше говориться.І також здавна правимося родами,і старотцове всякого роду йдуть судити родичів біля Перуневих дерев. І також мають той день ігрища перед очима старших,і силу юну показують юнаші,бігаючі прудко,співаючі і танцюючі.У той то день огніщани ідуть на мислеву,приносять дичину старотцям, які ділять тую на прочі люди,і волсви жертву ділять,богів хвалячи і славу говорять про часи годів і про появу ворягів. Вибирали князів,вутців (старшин),а тії юнашів водили до січі зурої.То бо римляни поглядали і замишляли злеє на нас, і прийшли з возами своїми і залізною бронею і напали на нас, а тому боронились ми довго од них і одтручали

7 б

ми їх од землі нашої,а римляни побачили,як держимось ми за життя наше,і полишили нас.Натотеж греки хотіли одеренити нас у Хорсуні,і боролись ми зуро проти рабства на-

шого,і була боротьба і пря велика тридцять літ,і ті знеохотились на нас.Потім бо греки йшли на торжища наші і казали нам оміновати корови наші на масть і срібло,то бо потребуще на жінок і дітей.Так ось ми міняємося скоро до нині.Іноді підсліджують греки,шукаючи щоб ослабити нас,а то шукаючи одерень взяти,а тому не ослабимося і не дамо землі нашої,як землі Трояна ми не дали римлянам,а хай не стане обідно Дажбовим внукам,які во арузях ворогів пильнують. І так сьогодні не посоромимо таком отців наших ,себо у море загнали до берега Годь тую і одержали на ній побідную пісню хвали,і Матиря співає про них,красна птиця,яка несе пращурам нашим огонь до домів їх.І також ягнята доглядаємо для того,щоб було на нас піддержувати силу,і маємо ворогів розбити і гоньбу псину їм завдати.То гляди,народе мій,як забезпечуєшся од народів.А того не ошибетеся:ранами твоїми.І не кидайтеся до поради,аби ми ворогами поганяли,а біди позбавимося і життя інакше матимем,аби ми були ста городами і не одлеглими /не віддаленими між собою/. І тяжча поразка буде на нас,а ми потім тисяч п'ятсот дітьми змінимось.Многі бої і війни мели ми і також ми живі,дякуючи жертві юнашів і воєводів.

7в

Тодішнє не було інакше,і сьогодні прибуває досить нам.Можемо одбиватися од ворогів,і щодня так одбиваємось. І хапаємось за се й за те,а найперше звемо до стягів вояків наших,які не є ще збабнені,а горді.Приходимо войсті /войовничі/ на стогна /площі/ свої і кажемо,що інакше не буде то,а маємо йти на греків,які стали більше говорити відкрито.І Інтра іде за нами,як їшов за отцями нашими на римлян до Трояновой землі.

А сутьнемо буде,коли б варяги вели наші вої на Тоякр? Самі ми можемо водити.Тисяча літ билися од Риму і Годі,а сурі анти,які були з нами,уже не упоминаємо,бо Годь з'єдналася з єгунами на нас,і галарейці /галарехівці/ кинулися од полуночі,а єгуни од полудня,і тут плакала Руськолань боруська,усі ж бо єгуни підтримали Годь.Тут Русь було воздвигла свої сили і єгунів поразивши утворила Край Антів і Скуфь Києву,а сьогодні засікли серце наше.Ось корови од ранку до вечора ходять і ронять сльози осудові нашому житю.Ті ось німі у час той,а також знали,що час прийде,коли по засіччях ми ходитимемо на ворогів,чи то будуть греки, чи то єгунщани,їх би то хомутати і сторожити,аби не стояли нам вороги,яко мерзость перед очима нашими.Галарех бо заплатив за те,а маємо принудити Хорсунь заплатити за сльози дочок наших уточені і синів,одеренню взятих.Плата бо та не срібна ані золота,а тільки одсікши голови їх,на щепоту строщимо.

7г

І так будемо орди оті,що бреше псиця гребькая,Лис хитрощами одверне нас од трави нашої і то маємо ясне те,як іще сонце шкодить тобі.Наша мета удешетися,а не забратися.

Тут бо за тисяча триста літ од Ісходу Карпатського Асколд злий прийшов на нас.Прощайся,народе мій,з Ладом і творячи любби /любощі/ — іди до стягів наших і захищай тоті од ворогів на Русі.

чимо квіти красні, і дерева, і луки, і маємо в'яну в'янити од
піль тих, житву трудити і яшень полоти, і пшоно просове збирати до закуть сварожих, то бо од богощенства іншого, бо земне було прахове, і болісне, і страдне. І хай будуть мирні дні його вічні, а ми станемо наміть його і боротимемось зуре, а буде падемо зі славом, там ідемо, як і він. То бо Матиресва б'є крилами в боки свої з обох сторін, які вогненим сяють світом до нас і всяке перо інше: красне, червоне, синє, блакитне, жовте і срібне, золоте і біле, і тібо світять, як сонце саруме, а навколо іде пасунь, таб то світить вісьмома красками, які завітом од богів стали наші. А Перунь, її видячи, гримить у сверзі ясній, табсто наші істоти, а ці мають свої сили дати, щоб побачили ми також і одсікли старе життя наше од нового, як воно есть січене в рубанім дереві в домі огнищан простім.

Матереслава б'є крилами опали /дрова/, а йдімо до стягів нашенських, а ті бо стяги Ясуня

7є

Там Перунь іде, голову золоту трясе, молитви посівае до сверзі синьої, а та твердіє од них. А Матиреслава співає о трудах своїх ратніх, а маємо стати послухати, а хоче брані зуривої за Русь нашу і пресвятощів наших. Матиреслава сяє до облаків, як сонце, і віщує нам побіди, а загибелі не боїмося, бо то є життя вічне, а тому маємо дибати свідомі, що земне проть /тлінь/, що ніщо ми є на землі, як зги /порошинки/ і то згинемо во тьмі, як не були існуючі ніколи на ній. Так слава наша потече до Матереслави і пребуде в ній до кінця кінців земських, і інших житва то будуть свої. З чого тоді боятися смерти, як ми є потомки Дажба нас родившого крізь кровну замунь, і то будемо кровенці /родичі, кревні/, і скуфи, онтиби, руси, борусень і сурожці. Так ось ми стали деді /батьки/ русів, а павші ідемо до себе, до сверзі Сварога синьої.

За старого часу рибоїди остались, не хотіли йти до землі нашої, а казали, що мають добре, і так вигинули всі, а недоплоджувались з нами і вимерли, як неплодьва, ніщо од них не лишилось. А не відомо загально о тих, костобці суть вони. Вони ждали помочі од сверзі/неба/, самі ж не стали трудитися, і також тут інше сталося: лірами поглинуті стали. Тут бо скажемо всяке есть право, що ніде не осталося од обох тих: і так ліри стали поглинуті нами, і не маємо тоді ніяких. Також дулеби стали нами повернуті на борусь. Мало зісталось лірів, інакше званих ілмерці, а ті себо сидять біля озера, тут венди відійшли далі, а ілмерці осталися там, і так осталось мало і говорять всі поляші /по польськи/.

А було б'є то крилами Матиресва і співає пісень до січі, а та птиця сонцем не есть, а тая есть од нього така стала бути

7ж

і тую розуміти маємо: хай збирається рід руський до десятків, а десятки до сотень, і хай тії нападуть на ворогів, а піймуть — голови їх одтручать і там злих полишать, хай звірі хижаки їх ївши поздихають.

Течуть ріки великі на Русі, і многі води їх журчать, співають стародавнє. Про тії боляри, які не боялися, до піль годських ішли і літа многії боролися о вольність руську.

Могутен Сварог наш, ані боги інші, а поза Сварогом не маєм нічого, крім смерти, а та то не страшна єсь, коли ж ми ще освідомлені: себо Сварог зове нас і йдемо до нього, тобто ідемо, як Матирясва співає пісню ратню. А маємо стати прислухатись до неї, аби свої трави і скуфи наші грекам не давали, а тії нам камені, аби гризти їх, тобто зуби мавчи тверді і гострі. Ті то нам кажуть, що ми є зверженці /ізверги/ і рикаємо вночі страх на людей, які суть греки. Попитають нас народи, що ми є, а ми відповімо, що єсьми люди Неумиці краю, а правлять нами греки і варяги. То й що оповімо дітям нашим, які нам будуть казати плюванням в очі і право матимуть. Себо дружини соберемо до стягів наших і скажемо всякий /кожний/ : не майме їжі при собі, будемо на полі брати, а іноді одберемо од греків — їмо, а не одберемо — ані їмо, бо Матирьова співа над нами, а маємо стяги наші дати вітрам тріпати, а комонъства степами скакати та порох здіймати воєнний за нами і ворогам дати дихнути його.

Той то день перва січа єсь од нас і маємо двісті убитих за Русь. Вічна слава їм! І йдуть до нас люди, а не маємо болярів, щоб прийшли до нас

7д

та справимо тризну славну по ворогах.

І налетимо соколами на Хєрсунь та беремо їжу, і добра, і скотину, але не полонимо греків, ті бо то нас знають яко злих, а самі добрі на Русь, і тьма не буде з нами отих, які чуже беручи кажуть, що добро дають. А не будемо, як вони, один бо єсь вождь наш Ясунь і тому пошануємося на труд наш і побідимо ворогів до єдиного. Як соколове нападемо на них і вержемося до борні сильної, тобо Матиреєтва співає у сверзі про подвиги ратні, а ~~/ідїмо од Сва/~~ і кинемось до ворогів і дамо знати їм руська меча січеню ясну. Не казать, що не маєм за інших робити, тільки йти уперед і наспіти. Не маєм казати, що не маєм спішити, бо спереду свої, а борзо ідемо, а хто борзо іде, борзо має славу, а хто потиху йде, то ворони на нього крячуть і кури клячуть. Ми не худоба, ми ж бо є руєичі станом. А того й інших научайте, абисьте знали, що правь єсь з нами, а наві не боїмося, бо навь не має сили проти нас. Тому бо маємо молити богів о помочі в трудах ратніх наших і змагатися. Тобото Матиреєва б'є крилами о трудах ратніх і славі воям, які іспили води живої од Перунця в січі укрутній. А тая перниця летить до нас і тая ріг дає повний води життя вічного Гордині нашому, який меча вражого дістав і голову страчену втратив. Так смерті не маємо од Сва, тільки бо життя вічне, і вожді братарі о братарях трудятьея,

7е *одійдем од домів своїх

а умре і до луків Сварогових іде, а там Перунця каже: „Той бо ніхто інший, тільки рус гордий; ані грек, ані варяг, тільки славен роду славного, і той іде по співах Матиревих і Матиресванчих до лук твоїх, Сваронже великий." І каже йому Сварог: „Іди, сину мій, до тої краси вічної і там узриш твоїх діда, і бабу, і тітку в радощах і весіліях тебо зрячих. Плакали дуже до дня сього, а ти до їх прибув -- возрадувалися в житті твоїм вічнім до кінця кінець." /ів/. І вокраситься там невимовно, бо вої Ясуня мають іншу мету, ніж греки, і мають славу іншу. І також приглянемося до Ірія нашого, а поба-

Ті то славні нічого не берегли, ані життя свого,— тако ріки о них берегинять. І б'є крилами Матиросваслава, і мовить тая птиця о гординях борусенських, які од римлян упали коло Дунаю біля Трояня валу, а тій простою тризною лягли. І вітри буйні гасають над ними, плачуть восени, а вимі студений гурлихають по них. І голублять дівоньки і ті це говорять, як погибли тії у славі, а не оставили землі своєї ворогам. Ніби ж ми, синове, також потомки і не лишимо ми також землі нашої варягам ні грехам.

Тут зоря красна іде до нас, як жона благая, і молока дає нам у силу нашу і кріпость двужилу. Та бо зариня сонце вістяща, і також прислухаймося віщиці комонській, скачущій до заходу сонця, аби управлений був його човен золотий до ночі, а буде віз волами смирними тягнутись по степу синьому, там бо ляже сонце спати вночі. А тож коли б лише день приходити став до вечора, а другий скакун явиться перед вечором і також скаже сонцю, що вже бо віз і воли єсть там і ждуть його на молочній стежці, що зоря пролила, позвана матір'ю, аби поспішала.

7з

Так скажемо ми, що маємо красній вінки віри нашої і не маємо чужих добіратися.

Тут князь наш каже, що маємо іти до ясуні болярської, аби ми то охороняли од ворогів побільше рано, а пізній час буде закінчувати пізнє, і щоб мали ми сили наші по стопах матері сонцевій строєні, а крилами на оба поля розгорнуті, а тіло в осередку, а голова ясуні /військо/ на раменах його воєводців славних, які не лишать у січі голови своєї ясуні, а убережуть її від такого дня, коли бо бажаючи до заходу сонця з воями своїми Хорват забрав свої вої. Тоді інша частина схотіла залишитись з русами і так з неодділеної землі і з ними утворили Русколань. Кий бо осівся в Києві і тому ми підлеглі і з ним досі Русь строїмо. І так будь нам інша сила — не йдемо до неї, а з Русею, бо тая єсть мати наша, і так ми є діти її і будемо до кінця з нею.

8

І так стали між русами сварки й усобиці, і жалі стали між ними, і почали плакати і виріками: не йдімо за ними, бо там буде погибель наша, а допремося до тої пори, коли не лишиться од нас ніщо. Згадаймо про те, як за отця Орія один рід слав'ян, а потім три сини його розділилися на трійцю, І так стало в Русколані. А більше коли ці поділяться надвоє, як ото на борусях, які є розторжені на дві, і тоді маємо скоро десять. А пощо городи городити і огорожі робити, колижбо маємо такого болярина Огленду, а той болярин Огленда каже, що маємо ділитися до безкінця? Таж бо Русь єдина може бути, а не десять А то роди і родичі діляться і послабнуть, а тим разом ворог налізе на нас, маємо боронитися поруч, а не знатимете, якого отця маєте.

Коли бо маєте десять корів, що згинули од ворога, мала втрата єсть, а перебуватимеш в роді до кінця твої десять мають утворити тисячу.

Колись той Огленда корови водив по степах, а тим разом говорить слова многії про родичів своїх і почитується сам од себе вище прадурів і Орятця. Все це шкоди створює. Не будемо їм наслідувати, цим ото слідам, своїм іншим ідемо.

роді обираємо яко комонезів, які од часів старих суть наші вуде/водчі, старшини/. Наіменуємо раз все... ті бо є князями довгий час і тих то греки не зведуть, а стоїть до кінця, як належить мужу тому, що од народження має давати до потомків його, аби тії правили нами... А по Богумиру був Орлй з синами своїми. А коли єгуни велику боротьбу затіяли за утворення великої землі своєї, і так пішли ми вон /геть/ звідти до Русі.

Нині є інший час, і маємо братися за гужня і тягнути вперед, а не буде говорено, що ми оставили землю нашу, а зайняли інших, але хай скажуть, що ми боремося дуже за себе. Тобо, русичі, не оставте греків на землі вашій, а борітеся за неї...

У ті часи Ра ріка була границею між нами і іншими землями, а сьогодні возжадобилися вороги наші на нас і маємо боротися за внуків наших, щоб удержати степи наші і не дати землі іншим... Так бо маємо інакше творити, а не випалювати дуби на поля свої, ані сіяти по тих і жати жниво на попелищах, бож маємо степи трав'яні і скотину розводимо, оберігаючи її од ворогів...

IIа

Се бо молячись, перше Триглаву поклонятися маємо і тому велику славу співаємо. Хвалимо і Сварга, діда божого, бож той есь роду божеського начальником і всякого роду джерело вічне, яке тече вліті од крині своєї і взимі ніколи не замерзає, і його воду живлячу п'ючи, живимося доки не перестанемо, як усі до нього відійдемо до лук гойних райських. І богу Перуневі, громовержцю і богу війни і боротьби, що звемо життьових явищ неперестаючий кола обертати і який нас веде стежкою правою до бою і до тризни великої по всіх павших, які ж ідуть у життя вічне по полку Перуню. І богу Світовиду славу речемо, сей бо став бог прави і яви, і тому співаємо піснями, яко свят есь і через нього бачимо світ видимий і яві бути, і той нас од нави уберігає, і тому хвалу співаємо, співаючи танцюємо йому і взиваємо богу нашому, бож той землю, сонце наше і звізди держить і світ кріпить. Творимо славу Світовидові всяку, слава богу нашому. То бо шкрябаємо серце наше і це маємо одріктися од злих діянь наших, а добрі чинити. Себо отроків поучаємо обійнятися і розказуємо все сотворене, се бо відати розум розширяється і очищається, бо те розуміємо. Себо тайна велика есть, бож Сварог — Перун есть і Світовид. Тії два есть удержувані у Сварозі і обидва білобог і чорнобог борються, їх Сварог держить, аби цьому світу не бути поверженому.

По тих двох Хорс, Влес, Стрибе держаться. Поза ними Вишень, Леле, Літич

IIб

Радогощ, Колендо і Кришень, а цих два удержують, Сивий Яр і Дажбо. Себо інші суть: Білояр, Ладо, Купало, Сінич, Житнець, Вінич, Зернич, Овсянич, Просич, Студець, Ледич і Лютець, а потім Птичець, Звіринець, Мілич, Дождець, Плодець, Ягодець, Пчолич, Ростич, Ключець, Озерець, Вітрич, Соломич, Грибич, Лович, Бесідець, Сніжич, Странець, Свідич, Радич, Світич, Крович, Красич, Травич, Стеблич, а за цими суть: Родич, Маслянець, Живич, Відич, Листвич, Квітич, Водич, Звіздич, Громич, Сімич, Липець, Рибич, Березич, Зеленець, Горич, Страдич, Спасич, Листвевріц,

По Галарехові відійшла Годь до полуночі і там щезла, а береди прийшли до нас і кажуть нам, що великі утиски мають од ягів, які постали на слід егунів. І так Болояр їм каже пождати. І пішов до них, а йшов з п'ятдесятьма тисячами до них нежданно і бив ягів, яких бо розтрощив на всі сторони, як волів жене їх і бере корови їх, і дочок, юнаків бо, а старших побив наскрізь. Ми, русичі, маємо гордитися походом нашим і держачися один одного битися до смерті правої.

А то ще згадаємо Дорія перського, який на нас напав і побив нас за наше розділяння. А то ось варяги Єрек і Аск усілися на кряки наші і мерзять нам докраю /до кромѣти /.

Єсьми потомки роду славного, який прийшов до Ілма ріки /чи може до ілмарців А.К./і оселився до Годі і тут буде тисяча літ. Посунули на нас колтове /кельти ? А.К./ з залізами своїми, а попробувавши нас, повернулися до заходу сонця, бо єсть тверда рука держача нас, а того довела до знесилення і страх йому нагнала на чрясла його, одтручила од землі нашої. А ілмерді на те дивилися, не боронилися цілком і загинули. Чого ми не спроможні, те утворять інші. І як ілми не хотіли заліза брати до рук своїх ані боронитися од ворогів, такі роди іссохнути мають, аби їх інші наслідили.

Грім громихає в сверзі синій і маємо летіти на ворогів, як ластівки швидкі, єдині і гриваві, і та бистрота єсь меча нового, руського. А мету маємо сьогодні іншу, аби той степ скуфіній був за нами, а всякі бродящі в нім пощезли, а тільки наші корови там ходитимуть і наші родичі житимуть, бо колтове вчорашні суть сьогодні варяги і греки, а тії, хто не домислився до того, суть їхні будучі отроки-одеренці. Боронись, земле руська, і борони сама себе, а щоб інші не були на твоїх крячах, а тобто ворогам не далася охомитана і до воза прив'язана аби тягла той, куди хотять чужії вожді, а нібито ти хочеш іти сама.

Жаль великий тому, який недорозуміє слів тих, а грім йому небесний аби повергся долу, хто не встане за владу нашу! Єдині єсь Хорс і Перунь, Яро, Купалва, Лад і Дажбо. А коли к Купалва прийде у вінку, який возляже на голові його, зотканий з віток зелених і квітів і плодів, того часу маєм бути далеко по Непрі і до Русі скакати, о смерті нашій не мислячи, і життя наше на полі єсь красне.

Б'є крилами Матирсва-слава і каже нам іти до січі. А не маємо іти — і нам ні до пиру, ні до їжі: брашна туки /?/ смачні не будуть. Маємо спати на сирій землі, а їсти траву зелену, доки не буде Русь вольна і сильна!

У той час, коли Годь ішла на нас од полуночі, Єрменрех у союзі з єгунами, і також ми подужали їх. А ми к мали два вороги на двох кінцях землі нашої, і той Болорев перед трудами великими і усумнився. Ось тут Матирсва прилітає і каже йому, щоб сміло напали на єгунів спершу і розтрощили їх, а потім повернулися на Годь. І тії так зробили. Розбили єгунів і повернулися на Годь. Там бо повергли сина Єрманреха а замертво...?/отця його -див.дощ.27 /.

IO

Богумиру бо боги дають благи земнії, а тому ми не маємо се.../бояти/...що нам буде ін/акше/...А старших в

Мислич, Гостич, Ратич, Странич, Чурець, Родич. А тут ось Огнебог сам і Регел вівці ярі швидко родять і чисто. А то суть Триглаву спільні і ці всі од нього ідуть. І тут ось „одростки, одділені від брата їхнього і входячі в нього". То бо єсь красен ірій, а там Ра-ріка тече, яка одділяє свергу од яви, а Числобог числить дні наші і кажебогові числа свої, бути дневі Сварожому, а чи бути ночі, і про всякого те. Ті бо це єсть явські і цій єсть во дні божеськім, а в ночі ніякий не єсть, тільки бог Дід, Дуб, Сніп наш.

Слава богу Перуну огнекудрому, який стріли кидає на ворогів і вірно вперед веде по стежці, тому що єсть той воїнам честь і суд, і яко златорун, милостив, всеправеден єсть.

I2

Іаг... Коли сонце засяє, співаємо хвалу богам і огнищу Перуню, що є званий Потятич на вороги, і речемо велику славу отцям нашим, дідам, які суть у сверзі. Промовимо так тричі і йдемо до стад наших, ведемо їх на трави. Коли бо вести їх на інший степ, ідемо їсти, по дорозі хвалу богам возносячи, славу співаємо, і так до полудня. І речемо славу велику Хорсу златорунному, коло вертящому, і суряну п'ємо і так аж до вечора. А по вечері, коли вже огнища зложені запалимо і славу вечірню співаємо Дажбу нашому, що званий єсь прадід наш, єдимосі /омиваємося?/, щоб чистими бути, і мовлена /молитви/ творячи, ідемо до сни, а там великі необ'ясени /?/.

I3

Се бо розумом звіривши, хоробрістю укріпившись і тії пішли до сонця восходящого, обидва боки ріки оглянули і там осілися, як і Матерсва-Слава каже, і та обома своїми криламі освідомлює їх також. Взявши землю тую і боронили її од Дасуні і агунів, так само готям обернули стріли свої і мечі одточені...

I5a

...полишивши, пішли до Ілмер озера і там утворили город нов /Новгород? А.К./ і там перебуваємо. І тут Сварга першого пращура молимо, серед джерел криніх /криничних/ його припрошуємо, а то дубокрень/?/, хліб наш, Сварог, який творить світ, бог єсть світу і бог прави, яви, нави. Себо маємо їх в естві, і ці єства наші переборюють сили темряви і до добра ведуть, як праотців водили, які поробивши восьми-веди жериві /?/ на конях білих вийшли із Краю Семиріччя біля гори Ірської і в Загір'ї прожили вік, а потім його залишивши, пішли на дві ріки, робили їх кіньми своїми і пішли до землі Срської, а там стали, пождали і пішли горами великими, і снігами, і льодами і вийшли в степи, а там стади свої і скуфи. Була це перша прави одречена /даровизна, нагорода/ отцям нашим. Права є держаща проти нави боротьбу велику і сили дає одбивати ворогів. Небож... ішли в боротьбі тій до гір Карпатських, а там рядилися счолені п'ятьма князями, і городи, і села огнищанські, і ворогів воювали, і потиснені були... /і пішли до / ...

I5б

Кия. Це було до заходу сонця, а звідти йшли до сонця /на схід/ до Непра ріки. Побачили там Києм утверджений город, який населяли славні роди інші. Там оце оселилися, огнища творили дубу і снопу, який єсть Сварог, пращур наш.

А це одного разу наліз на нас ворог новий, осезді,

які корови щурпили /захвачували, крали/. І ось рать свою устрімив Кий на них. А побачивши вражі вої тих перунських воїв, що кинулися на них і розтрощують силу їх і до ноги розтрощать, показали задн їхні.

Ось племено єнезьва налізло лише на нас, і січа була велика, і розбито було до посліднього.

А наші вої, дивлячись на те, казали: „А боги наші побʼють ворогів наших."

Мимо того, Вишень гряде на марицях до нас і каже: „Діти, городіть город ваш і укріпіть його, а б../о боротьба/ буде зура і кріпка. А то Сварог мене послав до вас, се б...себто знімайте до сил небесних очі ваші, а також казав про вас.../щоб/ береглися"...

20

Ця дощечка є збірков уламків дощечок, з яких перекладено лиш те, що має якийсь звʼязок між словами, решта опущене.

І. ... також ідіть птицею кінноту розставивши і ворогів її крилами сакруйте /?/ , а головою бʼючи знищуйте...

2. ...щастя було тій кінноті, а розум істягнувши, обрізав ряди січі, а то ведучи колом пару...

3. ...маємо також діяти, як хочете одержати побіди...

4. ...розніжились вони, бож уже маємо, і тут бо одно жеремо, як вівці бігаючі перед нами...

5. ...скуфи і сурьми родичі десять сот літ скот пасемо і кметі риємо, а греки наші житва забирають, а міняють на свої дива благодатні...

6. ...Влесо научив земль орати пращурів, також діємо...

7. ...тому кидаємо до вогнища трави і клечви /клечіння, гілляки/ Влеса славити...

8. ...Три рази Русь погибала вставала...

9. ...Єгуни до сього часу нас од інших одрізали /затуляли/, а нині... тут з іншими...

I0. ...повстати маз цим разом...

II. ...так стара ворожнеча зникла і так маємо тривати...

I2. Многі племена ішли до степів наших...

I3. ...од стріл не бачили сонця...Русь єсь єдина...

I4. ...вопіючи до Сварога о помочі божеській...

I5. ...грякали мечі, не чути голосів...

I6. ...а не стане один день...

I7. ...спрягли отці сили свої...

I8. ...казали вони дітям своїм бігти до кущів і там...

I9. ...бо будуть злії часи...

20. ...перше почали городи скоріняти /укріпляти/, а крім бо тих не маємо...

2I. ...з того не поймемо...

22. ...а тут ось Перун прийде, а сей верже на...

23. ...тут бо слава велика і ту віщує Матирва, крилами бʼючи...

24. ...так вороги тікали від нас...тій мужі суть прості...не гобзяцуться...

27 Збірна дощечка/Готська/, складена з уламків багатьох дощечок.

I. ...житва інші до полуночі... аб...Годі...

2. ...житва інші Алдорехові ніхто не йшов...к

3. ...по наступнику його Конероту...внука його Боуреху

4. ...маємо каже...боляр, який на Годь ішов...

5. ...той боляр Єгеня, який убив сина Єрменреха, а отрока Гулареха ранив...

6. ...Алдореху, не робім од то...а маємо давати... двісті то...

7. ...час Єрманреху іде Годь до полуночі і прийшла на нас і поробила...а не брала, а отроків маємо тяжити, то бо зле творили. І так Русь упала, а вороги стали на нас владцями і то тривало...літ, а струснулися і отроківства часів одріклися...і стали руси вольній і живемо так... коли бо руси воспрянувши повалили Годь тую...

8. ...се бо огороджували землю Русколані і охороняли її...многії, і то ішли отці до лісів у Воронєнць і ураз... на Годь всією силою і розторощили її...

9. ...те заіснувало за час Конореха, од якого походить Алдорех і прапраотець Готорех, сей бо есть прадо Єрменреха...

II. ...ті літа були там годи Єрменреха і ці злобилися на нас і тут була боротьба велика, і годи були потиснені і одтручені до Донця і Дону і Єрменрех пив вина любибратерські воєводами нашими і так договорилися жити поновому.

I2. ...тимчасом колижбо Годь іде на нас, Єрманрех з єгунами, і так оце подумали вони, а ми маємо два вороги на двох кінцях землі нашої і той Болорев перед трудами великими. Ото тут Матирева прилітає, каже йому, щоб сміло напали на єгунів спершу і розтрощили їх, а потім повернулися на Годь. Там бо повергли сина Єрманреха і замертво отця. І тут

I3. Гураік, друг наш, також п'є кров і вина, а після того за одно літо іти міг на нас. А цим разом Болорев говорив про вигнання годів і так зробив. Одеренщені стояти маємо, а чи ті урочиті добростатно до голови своєї? Як на тому стало, борімося на життя наше залізами /зброєю/ отців наших, бо колеса /вози/ і коні есть то сила наша, то бо даємо іншим, яко стаглут...?! /відколото/

Переклад Дощечок Ізенбека українською мовою зробив Пан А Н Д Р І Й К И Р П И Ч, Англія, в місяцях липні - серпні I968-го року.

М.СКРИПНИК

ВАРІЯНТИ ПЕРЕКЛАДУ ВЛЕС КНИГИ I–II В ПОРІВНЯННІ З ПЕРЕКЛАДОМ ЇЇ ПАНОМ АНДРІЄМ КИРПИЧЕМ.

Легенда:

Перше число ліворуч означає дощечку/рядок оригінального тексту Влес Книги II. Праворуч від числа подаю текст. Друге число ліворуч означає сторінку/рядок перекладу так, як надруковано в частині I Влес Книги. Праворуч від числа подаю переклад пана А.Кирпича. Закінчення перекладу пана А.Кирпича позначаю /К/. Решта тексту — це мої варіянти перекладу і зауваги.

I

I6/2 „БІА БЛГ А ДБЛЕ"
II/3 „був добрий і славний" /К/
„був благий /заможний?/ і дбайливий"
Влес Книга дуже часто вживає слово „славний" в цілком точно окресленім значенні. Коли б літописець хотів зробити славним цього мужа, ім'я якого він навіть не подає, то він, напевно, не вжив би слова „дбле". /С/

2

I6/6 „ІАКО БІА ОЖЕЧАОІ ТАІА "
II/8 „бож були видані заміж тії" /К/
„бож були оженені /стали жонами/ тії"
В сьогоднішній мові вираз „оженити" застосовується виключно для чоловіків. Однак, в матеріялах до Української Етнографії, Том III, ст.52, НТШ Львів занотований такий вираз: „Ой казав пан круль Варвару імити і святу Варвару з собов оженити". /С/

3

I A/8 „СЕ БОЗЕ НАТЩУТЬ НАМЬ"
I/II „От боги поможуть нам" /К/
„Се боги подбають про нас"
„Тщиться — силкуватися. „Тщание" — старання, дбайливість /С/

4

I A/8 „І ЗРІАХОМЬ ДОБЛІА"
I/II „і зазнаємо долі" /К/
„і побачимо добре" /С/

5

I A/II „І ТОЕ ГОЛОІНЕ БЕНДЕШЕТЬ ІАКВА ІЕ ГЛОА СТУПА І ЛІЕОІ"
I/II „А то голинь була, яка є голий степ і тільки" /К/
„А то голинь була, яка є голі степи і ліси."
В слові „ЛІЕОІ" літера „О" має бути „С". Ці дві літери дуже подібні до себе, отже помилка транскрипції є правдоподібна. /С/

6

IБ/2 „ОПРВЕ ОЖДЕНЕ І ОДВА БІАЩЬ ОЖДЕНЕ НЬ
I/26 „Перший раз одігнав, і другий раз було одігнав їх./К/
Текст має бути „ОДЖЕНЕ" . Переклад добрий. /С/

7

IБ/7 „І ТО МІАХОМЬ ВІЕДЕТЕ ДОІСЬВА ІМІАХОМЬ СОІЛОУ ДОКОУПІ"
I/33 „і втомлені відійшли до себе. Маючи силу докупи" /К/
„І то маємо відати/знати, пам'ятати/: доки ми маємо силу разом /докупи/". „Маючи" — було б „ІМАІАІ". /С/

8

1Б/8 „БО ТОІ СТЕПЕ НЕ ОДЕВЗІАЩЕХОМЬ ОБ ОВА"
I/35 „Бо ті степи не віддамо обидва" /К/
„Бо ті степи не відібрали від них" /Ізвів/

9

1Б/9 „ІАКОЖДЕ РУШТЕ СОУТЕ"
I/35 „бож ми є Русичі" /К/
„бож вони суть руські" /ці степи/ .
Суфікс „ШТЕ", „СТЕ" вживає Влес Книга для означення прикметника, наприклад : „МРШТІ" — морські, „ГОНЬЩАРСТІ- гончарські, „КАРПАНЬСТЕ" — карпатські. Дієслово „СОУТЕ" є множина 3 особи — „вони суть". /С/

IO

1Б/IO „ІАКОВЕ ГЪРЛІАШОУТЬ ДО НОІ"
I/36 „які зазіхають на нас" /К/
„які горять злобою/гнівом/ на нас "
„горліті" — має це саме значіння в сьогоднішній чеській мові. /С/

II

1Б/I2 „І НІУЖДЬЕНОІ ДОСВЕТАМЬ НЕ ІМІАШУТЬ НАМО РЕЩЕШЕТЕ"
I/40 „А нужденні поки світа не мають нам розказувати" /К/
„А нужденні досвідом " " " " /С/

I2

2А/4 „І ЖДЕХОМЬ ОНА НАЩАСЕ СО ІНЕ"
I/48 „і жде вона на часи з іншими" /К/
„і ждемо те /відродження Русі/ почати з іншими" /С/

2А/5 "ІАКОВЕ ВРЩАТЕСЕ ІМАТЬ КОЛОІ СВРАЖЬЕ ДО НОІ"
I/48 „які повертатимуть кола Сварожі до нас" /К/
„коли повернуться до нас кола небесні" /С/
2А/5 „І ЩАСЕ ТОІЕ ЗАСВЕІДОШУТЬ ДО НОІ"
I/49 „і часи тії завше ідуть до нас" /К/
„і часи тії /сприятливі для одродження Русі/ сповістять нам". /С/

I3

2А/8 „БОРОВОІНЬ БО РЕЩЕ ІАКО ЕСЬ СОІЛЕНЬ"
I/52 „Боровинь бореться, бо єсть сильний" /К/
„Боровинь бо каже, що єсть сильний" /С/

I4

2А/9 „А І НЕ СЬМОІ ГЛУПЕНЕ І ЗУМЛЕНІ"
„А ми не є оглуплені, обезумлені" /К/
„А ми не дурнями бездумними " /С/
Боровинь є, правдоподібно, один з богів чи жреців отої хибної віри, яку переняли Венди, довіряючи його „словесам" — пропаганді. /С/

I5

2А/IO „ГЛЕНДЕТЕ ЕЩЬЕ ПОЩАРЕІНІ ІАКО БЕДНЕ /БЕНДЕ/ О ХОДУ ОДО ПЕНТОІРІЕЩЕЦЕ І КІЛЬБОВА ОДЕСУНЬ ОДЩЕЦЕНА ОД НОІ"
2/2 „глядітимуть іще почорнілі, як бідні, од ходу від П'яти-
річчя і Кільбова праворуч, одщеплені од нас" /К/
„виглядатимуть ще почавреними, як це було під час ісходу від П'ятиріччя, коли то вони /Венди/ були захищені нами від Дасуні /злого плем'я, про яке згадують інші дощечки/ ". /С/

I6

2А/I3 „СЕБО ТЕ ЗЕМЕ БЕДЬЕ РОЗВРЗЕНОІ І КОМОНІА ПОГЛЩЕНА ІАКОІ ЗВІАШУТЬ СОІНОВЕ ТОІЕ КОМОНЕ ПРОТЩЕ БОЗЕМІ"

2/5 „бох оті землі будуть розверхені і коні поглинені, як ізів'януть синове. Тії коні тримаються богами."/К/
„бох оті землі будуть розверхені і кіннота /військо/ їх поглинена, які зовуть /кличуть/ синів тої кінноти проти богів." /С/

I7

2А/I5 „ТО БОЗІ О СТУПЕ ОВЕІ ДАСУНІЕ ДАІАШУТЬ ОСЕНЬДБЕ ІЕХ"

2/7 „То боги у степу цьому пашу дають осадьбам їх". /К/
„То боги у степу отій Дасуні віддають садиби їхні", яко кару за приняття „хибної віри" та заклику синів свого війська /кіннота — це х „комоні", а князі — „комонезе", отже синонимі провідної верстви народу/ проти рідних богів. „Се маємо слухати". /С/

I8

2А/I6 „І ТОІ АНТОІРІЕ ОДЕРЕЗЕЩЬ МЕЩЕМ МНОГАЛЕЖЕДЬ ПОГРЕБЕЩЬ ДОМЬ ТВЕІ ІАКОЖДЬ ДОМОВЕ В ЦУЖДІЕНЕ СТРОІАШУТЬ ІНІ."

2/8 „І тії Антирі одрізували мечем багато разів, поруйнували доми твої, бох домів чужді не будуть іншим."/К/
„І тії Антирі навалювалися /деряали/ мечем багато разів /?/ пограбувати доми твої, коли оті /доми/ви будували на чужині." /С/

I9

2Б/5 „СЕБО ВРЗІ НЕЛЕЗЕЩЕ /НАЛЕЗЕЩЕ/ НА НОІ І ТО ТЕЩАХОМЬ ДО КІЕГРАДО А ДО ГОЛУНЕ"

2/I7 „бо вороги не лізли до нас і те текло до Кієградо і до Голуні" /К/
„бо вороги налізли на нас і тому пішли /втекли/ ми до Кієградо і до Голуні", де і оселилися. /С/

20

2Б/6 „ОГНЕ СВЕА ПАЛІУЩЕ ДО СВРЗЕ"

2/I8 „огні свої палючи до Сварога" /К/
„огні свої палючи до неба /сварги/"
Сварог — найвищий бог Русичів, а Сварга — небо, або те місце, де перебувають боги. /С/

2I

2Б/6 „А ЖЬРТВОІ ТВОРІАЩЕ ВЛАГОДАРЧЕТЕ БЗЕМЬ І ТАКОВЕ О НОІ"

2/I9 „і жертви творячи благодарчі богам і таке інше" /К/
„ „ „ „ і таких за нас, /від нас/". /С/

22

2Б/II „І СЕ ДОБЛЕ ДЕНБУ ІМАТЬ ПРАОЩЕ"

2/25 „І ось долю мали праотці" /К/
„І ось дбайливу /повну турбот/ добу мали праотці" /С/

23

2Б/I4 „ОДЕ НАТЕНЩЕНЕ ГОДІЕ БЪРЗІЕ"

2/29 „Од напасливих Годів більше" /К/
„Од нападу Годі ворожої " „Б" у „БЪРЗІЕ" є помилка, має бути „В". Борзі -означало б швидкі. /С/

24

2Б/I5 „СЕБО ТЫЕ ДЕСЕНТЕРЕХОІ ІМАІІ ТОІ ВЛЩІЕ БЕНЬДЕ ПРІАЩЕТ ЛІЕІВОЕ ХОРБЕРЕО СЕ НА НЕ НАЛІЕЗЕТЕ."

2/3І „Се х бо тії десятирічно мавчи ті велике будуть

25

2Б/I8 „ВО СВРЗІЕ САМО"
2/34 „у Сварозі самім" /К/
„у сварзі/небі/ самім" /С/

26

3А/I „ІАКОЖДЕ БРМАНОВІЕ ІДІАШУТЬ НА НЕ І ТЕ РОЗЕДЕЩЕЛЬ ДАІАШУТЬ І ТАКОВЕ ТЕЦОУТЩЕ НЕ ЛІЕЗОУТЬ /НАЛІЕЗУТЬ?/ НА НЕ"
2/36 „бог бусурмани йдуть на них, і ті розійшлися, щілину давши, і такії проходячи не налізли на них." /К/
„бо брані нові ішли на нас і ті розщеплення /розподіл/ давали і так посуваючись налізли на нас." Через те і „потекла туга велика по краю нашім"... /С/

27

3А/7 „ІЕ КРОМЬ МЕЖДЕ НОІ І ПРЕВЩАІА ПЛЕМОІ"
2/44 „що є межею між нами і першими племенами." /К/
„ " " " " і „прочими"/іншими/ племенами" /С/

28

3А/I0 „І ПІВТО / ПІТВО?/ І ІАДЕ ВЕ СКЕРА"
2/48 „і питва поживні в шкурах". /К/
„і питво і їжу в шкурах". /С/

29

3А/I4 „І ІДІАШУТЬ ТІЕ СВІАТОІ ІАКОЖЬДЕ МУЖЬ ІДІАШЕТЬ ОГРАДОУ ДО СЕЛОІ ОГНЕЩЕНСЬТІ І КІЕМ ЗЕМЕ МІРЕ ГРЕНДЕТЬ ОД НОІ ДО ІНІАІ І ОД ІНІА ДО НОІ."
2/56 „І йдуть ті свята так, як муж іде з города до сел огнищанських і якими землями Ірій ходить од нас до інших і від інших до нас." /К/
„І йдуть ті свята так, як муж іде огородою /захистом/ до сел огнищанських і яким мужем мир /спокій/ іде від нас до інших і від інших до нас."
Тут подана глибока аналогія поміж святами, які нагадують про захист богів і мужем-охоронцем. В обох випадках свідомість духової та фізичної сили сприяє мирові поміж народами. Ірій — теплий край не може мандрувати туди й сюди. /С/

30

3Б/7 „О ТЕ ЩАСЕ ПО КОІА КНІЕЗЕ ІЗБРІАШУТЩЕ МНОГІА ВУТЦЕ І КНЕЗІА ОСЕБІА"
„У ті часи, за яких князів вибирали, багатьох воєвід і княжих осіб /урядовців/" /С/
3/I2 „У ті часи поков князі вибирались многі на вічах, особно від князя." /К/

3I

4А/3 „І СЕ ЖДІЕХОМ ПОСВІЕДНЕ О ТОІЕМ"
3/2I „І ось ждемо по всі дні на те " /К/
„І ось ждемо посвідчення /вістки, знаку/ від нього" як маємо.../поводитися в скрутній ситуації... /С/

32

4А/4 „СЕ БО ВОРОНЗЕНЦЬ БІА МІЕСТО О ІАКОВІЕ УСІЛІ СЕШЕ ГОДЕ А РУСЕ СЕ БІЕТЕ"
3/22 „Сежбо Воронзенць було місто, в якому усілися Годи, а Руси били їх." /К/
„Сежбо Воронзенць було місто, о яке змагалися Годи, а Руси билися /відбивалися, боронилися/" /С/

33

4А/6 „І МІЕСТО СОІЕ ОСТАВЛІЕНО НЕБОЖЬ ЗЕМІЕ ТАІА РУСКА ІЕ"
3/25 „І місто те оставлено, бож земля тая руська є" /К/
„ " відстояно, " " " " " /С/

В рядках 8-9 говориться про те,що слава про Воронзенц тече по всій Русі. Коли б Годи захопили місто,а Руси не спромоглися відстояти його,чи можна було б славитися таков поразкою?До речі,в польській мові і нині „остаць сен" означає — встояти,вдержатися. /С/

34 КОНЕНЗОІ

4А/II 3/30 „ОРЕНГИ І РУГА ІМІАШУТЬ ДАТЕ О СВЕІ ОГНЕНЬЧОІ СЛУЗОІ"
„оренги і руги мають давати на князів зі своїх гаряч их сліз" /К/
„оренги і руги мають давати на князів зі своєї огнищанської /громадської/ служби" /С/

35

4А/I2 3/33 „СЕ БО МНОГІА СЛЕНЖЕЩЕ КОСТЕ СВОІА ОБОЛОНІЕ"
„Сеж бо многії зложили кості свої оболоні" /К/
„Сеж бо многії зложили кості свої поміж охоронними валами міста /в оболоні/". Слово „оболонь" в сучасній мові означає тільки „низину".В старі часи воно мало повище подане значіння./Дивись словник Біжецького-Носенка./ /С/

36

4А/I4 3/35 „І ТАКЬВОІ СЛАВІЕРЩЕНІЕ"
„І так славою вирощені" /К/
„І такі славословлення" /С/

37

4Б/I 3/39 „ОГНІЦОІ УЗГНЕХОМЬ О ДОУБОІ І ТАКО СНОПА ВЛЕЦІЕМО"
„огниці запалюємо з дубів і також втягаємо снопа" /К/
„огниці запалюємо Дубам /на честь/ і також Снопа величаємо".Дощечка №II Б ,рядок I5 говорить про Дуба і Снопа,як домашніх богів,символів огня й ланів. /С/

38

4Б/7 3/46 „І РОСТРЩЕШАТЬ НА О БОІ"
„і розтрощили їх надвоє." /К/
„ " в бою". „НА"-4-ийвідмінок множи-/С/
ни /подвійне число/.

39

5А/I0 4/I5 „ІАКО СМЕ МОЛІХОМЬ СЛАВУ І НІКОЛІЖДЕ ПРОСІАЩЕ О ІНО"
„що ми молимо славу і ніколи не просимо" /К/
" " " " " про інше"./С/

40

5А/II 4/I6 „НЕ ПОТРЕБОВАХОМЬ О ЖІВОТІЕНА ОХІБЬНА"
„не потрібуємо животини хибної /свиней-А,К./" /К/
„не потрібуємо життя хибного /помилкового,не такого, як повинно бути/".Розмова з богами про свиней ніяк не пасує до тої ментальності Русичів,яка забороняє їм просити богів „про блага свої". /С/

041

5Б/3 4/33 „ТАКОЖЕ ІЕСТЕ ЗА МНОГІА КРВЕ ЛІТЕ"
„теж було замного крові лито" /К/
„теж було за многія /за громаду,спільноту/ кров. лито" /С/

42

5Б/3 4/34 „ІАКО РУДУ ЛІАХОМЬ А ТАКО ВЖОІЖЕНЬ ІУ ДО КОНЦЕ"
„яка руду проливала,а таки вижили до кінця". /К/
„яка руду проливала,а так вжиймо її до кінця". /С/

43

6А/I3 4/55 „І СЕ СТРЩЕТЕ СКІЕВА /СКІФА?/ ЗЕМЕ О ПОБРЕЖЕ МОРЖЕНСТЕ"
„І ось боролися з Київської землі за побережжя морські" /К/

„І ось стратили /загубили/ землі Скіфа. на побережжях морських". В рядку 4 говориться про брата Славеня — Скіфа, який був у моря. Після того, як вороги прийшли на отців наших з півдня /рядок I2-I3 /, землі Скіфа були втрачені.

44

6А/I4 „І СЕ ТЕЩІАХУ ОВЕ НА ПОЛУНЕЩЕ"
4/56 „І ось ослабли ті на півночі" /К/
„І ось відійшли ті /які були зі Скіфом напівдні, біля моря/ на північ." /С/

45

6А/I5 „І СЕ СКУФІА ОЦЕНТЩЕСЕ А СРАЗЕТЕ СО ВЪРЗЕ"
4/58 „І ось Скуфія з'єдналася і помірялася з ворогами" /К/
„І ось Скуфія зміцнилася /„МОЦЕНТЩЕСЕ"/ " " " /С/

46

6А/I6 „А СЕ ОВОІ БІАЩЕ ІЕГУНОІ ПОПРАВЕ ДО РУСЕ СТУПІЩЕ"
4/59 „А це були Єгуни по праву до руських степів" /К/
„А це були Єгуни поперлі /налізлі/ " " " /С/
„ПОПРАВЕ" — дієприкметник від „ПОПЕРТИСЯ".

47

6Б/3 „СЕБО КОЛУНЕ НАШІУ ОСТАВЕ ВРЗІЕМ І ТА ГОЛУНЕ КОЛЕМ БІАЩЕ ОТА ВЪРЗІЕМ ТІЖЩЕ О ПРОСТЕ СТА"
5/7 „А це ж бо Колунь нашу оставили ворогам, а та Голунь колом була, на ту ворогам тяжче, ніж на просту стати." /К/
„А це ж бо Колунь нашу протиставили ворогам /оборонили від ворогів/, а та Колунь колом була /захищена огорожами-хорпищами/ ота ворогам тяжче опиралася." /С/

48

8А/9 „А ТРЗІАЩЕШЕ НА ТРЕЗЕЩЕХ О БОГЬСТВОІ ТА"
6/2 „і торгували на торжищах за богатства ті". /К/
„ " " за божества ті".
В попередніх рядках іде мова про спокуси чужої віри. Не маючи традиції /гробів родичів/ молодь торгувала і своєю вірою і своїми богами. /С/

49

8А/I0 „І ТАМОЖДЕ ОУСЕДШЕ ОТРЩЕ ОДЕРЕНЕ ДАШЕТСЕ"
6/2 „І там же усілися отроки, одурити давшися". /К/
„І там осілі отроки дали зробити з себе рабів" /С/
Слово „ОДЕРЕНЕ" не раз вживається у Влес Книзі для означення рабської залежности чужій владі.

50

9/25 „А ГОДЬСКО МОРЕ ВІДІАІ А ГОДЕ ІЗМЕЩЕНУ ПРОТИВУ СЕНБЕ"
III/7 „і Годське море побачили, і Годів, намірених проти нас" /К/
„ " " " озброєних мечами" /С/

51

7А/16 „А БЕДІЕХОМЬ СОІЛНОІВІЩЕ ВРЗЕ НАШІЕ"
5/46 „а будемо сильні, вищі ворогів наших" /К/
„а будемо сильніші " " " /С/

52

8А/II „ОДЕНДЕЩА О ГОРЕХ КАРПЕНЬСТЕХ ДОКОІА І ТАМО "
6/4 „ми одійшли до гір Карпатських, до Кия, і там " /К/
„ми одійшли до гір Карпатських доки і там "
також почалася ворожнеча проти нас... /С/
Князя Кия в Карпатах Влес Книга не згадує ніде.

53

8А/I8 „А СОІЛА ТА ІДЕ ДО НОІ ОД ІЕХ Ж НІУ ЛЕВЬНІЕМО А ЛЕВІЕНУ ТІАГНЕХОМ"
6/I2 „а сила та іде до нас од їх, що їх левінимо і левіну одержуємо". /К/
„а сила та іде до нас од їх, що їх величаємо і велич одержуємо". Слово „левінити" є архаїзмом, так як і „левенець" — велетень /дивись словник Білецького-Носенка/.

54

8Б/7 „СЕ КНІАЗ БІА БРЬВЛЕНЬ ІАКОВОІЖДЕ ОБЕРЕ /ОБОРЕ ?/ ЕЛАНЕ У БРЕНГОІ МОРСТІ О ПРЕ "
6/23 „І ось князь був Барвлень, який обори єланські у береги морські опер." /К/
„І ось князь був Барвлень, який переміг єланів у берегів морських в бою" після чого „ідемо на /С/
займанщину тую"...

55

8Б/I5 "І ТО ІМІАХОМ ОНА СТРЩЕТЕ ОНОІЕ ДО МОРІА"
„І то маємо їх стручувати до моря" /С/
К/33 „І то маємо страшити їх до моря" /К/

56

9/I „ТОІЕ ВЕІДІАЩА СКУФЕ / СКУТЕ/ ДО СТЕНПОІ"
II/23 „Тії бо повели скуфів до степів" /К/
„Тії бо повели скотину до степів" /С/

57

9/39 „А ДВА КОМОНЕ ЗЛАТА"
III/24 " два коні золоті" /К/
" два коні золота" отже скільки можна навантажити золота на два коні. /С/

58

9/4I „ЯКВЕ СУТЕ ТАКОЖДЕ ЗУРІВЕ НА ПРІАДЬВО"
III/27 „які суть теж зуриві на прядиво" /К/
„які суть теж зуриві /непевні, підозрілі/ " " /С/
Словник Грінченка подає :„Хоч спісивий, не спісивий, пани кажуть, Сава, та недобра — зурівочна стала його слава." /С/

59

9/42 „ТОБО ГОСТЕ ТЕКУНЕЩА НОІ СЕ ПОВЕРТАША"
III/29 „Отожбо гості ті куничанські повернулися" /К/
" " " " втікли від них /Годів/ і " " /С/

60

9/43 „А НЕ ПРІДЕ УЖ НІКОЛІВВА"
III/30 „а бодай не прийшли вже ніколи" /К/
„а не прийшли вже ніколи" /С/

М. СКРИПНИК

Варіянти перекладу Влес Книги в порівнянні з перекладом її Паном Андрієм Кирпичем.

Легенда:

Перше число ліворуч означає Дощечку/Рядок оригінального тексту Влес Книги, так як надруковано в частині IУ. Праворуч від числа подаю текст. Друге число ліворуч означає Сторінку/Рядок перекладу, так як надруковано в частині III. Праворуч від числа подаю переклад пана А. Кирпича. Закінчення перекладу пана А. Кирпича позначаю /К/. Решта тексту — це мої варіянти перекладу і зауваги.

I.

I/I3 „ПЛАКАТІСІА А ВОІРЕЩАТІ"
I/I9 „плакатися і верещати" /К/
„плакатися і нарікати"
В слові „ВОІРЕЩАТІ" нема коріня слова „вереск". Натомість „рещаті" постійно вживається у Влес Книзі в розумінні: говорити, казати, рікти. Отже ви-говорити, ви-рікти, на-рікти. Слово „виржекаць" означає ще й нині в польській мові — нарікати, жалітися. /С/

2

I/I9 „ТЕКУЩ НА...СВЕРЕДЗЬ..."
„тікаюча...свередзь" /К/
„ідучи на...сіверян"
В дощечці 4Б/7 подано імена слов'янських племен, а саме: „ПОЛІАНІ...О...СВЕРЕДЗІ А ДЕРЕВЛІАНОІ"./С/

3

2А/I4 „ТЕМ БО ОДЕРЕНЕ РАБОТАХОМО"
„Тим бо підданими робимо" /К/
„Тим бо /хозарам/ одерені робили"
Без зазначення — хозарам — та без форми дієслова в минулому часі можна зрозуміти, що вираз „ОДЕРЕНЕ РАБОТАХОМО" стосується до варягів. Крім того, треба розрізняти між „підданними" — громадянами певної держави, а „одерені", які платять данину чужій владі і державі. /С/

4

2Б/2 „ТАКО БІАХОМ МЕДІНУ ТЕМУ"
2/II „Також був мед якийсь у тому" /К/
„Так були єдину тему"
Суцільний текст може бути також розкладений на слова: „ТАКО БІАХОМ МЕД ІН У ТЕМУ". Цей розклад став підставою для перекладу п. А. Кирпича. Але в цьому розкладі дієслово „БІАХОМ" стоїть в множині, в той час як „МЕД" є в однині. Крім того, в наступному третьому рядку оригіналу йде мова про „ПО ДРУЗЕ ТЕМЕ". Тема — це певний період часу, згідно з Влес Книгою. Отже змисл тексту є оповідання про певні періоди в житті Русів. „Мед" не має жадного сенсу в контексті. Літера М, що стоїть подвійно, є помилкою транскрипції, або друку в „Жар-Птиці". /С/

5

3А/I4 „А СЕНТУ НА ВЛАСВЕ.."
2/38 „а соту на власве.../? А.К./ " /К/
„а соту на волхвів", або ж, загально кажучи, на релігійно-культурні потреби. /С/

6.

4А/3 „...АШТІ ОТЪРЕЩЕН...ІНА БОІАРУШТІ /БО ІА РУШТІ ?/ ОСТАСЕ ПОД ХЪЗІАВШТІМ..."
3/2 „хозари о тім речен...інші бояри остались під хозарами..." /К/
„хозари були відтручені /розтрощені/"
З попереднього тексту видно, що Іронці надіслали кінноту на поміч боляринові Скотеню проти хозар. Коли „інші /як Скотень/ боляри остались під хозарами", то це значить, що Скотень і кіннота Іронців відбилася від хозарів, відтрутили й розтрощила їх. /С/

7.

4А/5 „ТАКО РУСЬ СЕ ТЪРЛОВАША КОЛ... РОНШІ НЕ ХАЩІ С ВІКОВЕ НАША ОДЕРЕНЬ НЕ БЕРІАІА ТАКО ОСТАВІ РУСОУМ ЖІВОТ РУСЕК..."
3/5 „Так Русь тирлувалася коло Іронші, нехаючі вікове наше, одерень не беручі і так оставили русам життя руське..." /К/
„Так Русь тирлувалася коло Іронші, які не зазіхали на наше вікове, не брали з нас данини і так оставили русам життя руське..." /С/

8.

4А/I0 „А МЕЩЕМІ ЗНІЩІ ВСІАКА І ЗЕМѢ ІХ ВНМѢСІ.."
3/I3 „а мечами знищила всякого і землю їх вимісила" /К/
„а мечами знищила всякого і землю їх приняла, взяла до себе". „Вонмесі" походить від дієслова „вняти", що означає -„приймати", „допускати до себе". Наприклад, в старо-слов'янській мові: „Вонми моленію моєму"./С/

9.

4В/I „МНОГАІА МЩІ ІДША СО НІА ТАКОЖД І ПОТРІУЖДАІАСЕ"
3/32 „Многі ямщики ішли з ними також потруждаючись"./К/
„Многі мечники " " " " .
Поперше сумніваюсь, що в той час були вже ямщики, які -оскільки пригадую- з'явилися аж після приходу татарів і були наймані візники у татарських купців. Але, коли б навіть і були в той час „ямщики", яке значіння мали вони при будові держави, про яку розповідає попередній текст в дощечці 4А, рядки I9-2I ?Чи не були вирішальними при цих „ратніх трудах" вояки, мечами узброєні? Корінь МЩ для слова МЕЧ дуже часто вживається в тексті Влес Книги. /С/

I0.

4А/8 „ТОІ ІЗМЕЩІ СІА А ПРАЩУРОЕ НАША ПОТІАГОША НА НЬ"
3/9 „тії розмістилися і пращури наші вирушили на них"./К
„тії озброїлися мечами " " " " " ./С

II.

4Б/4 „ГРЬЦІ ЖАДІЩАСЕ О РУШТЬІЕН ЗЕКОУРОСТІТІ"
3/36 „греки, жадящіся з руського народу обростити.." /К/
„греки, жадящіся з русів скористати.." /С/

I2.

4Б/7 „...ЕЗОІВАТ ТЕ ПОЛІАНІ...О СВЕРЕДЗІ А ДЕРЕВЛІАНОІ"
3/4I „...езиват ті поляни...о...сверединзі і деревляни."/К/
„ називають ті поляни о сіверці і деревляни" /С/

I3.

4Б/23 „БО РУСЕ...І..ІЗ МЕЧІЩА ІА ІДЕ НА ГОДЬ"
4/7 „бо руси...і перемістившіся ішли на Годь" /К/
„бо руси...і із мечами їхніми ішли на Годь " /С/

I4.

4В/8 „КАМО ТОІІ ЛЬТЕ ТАМО ІТІ А ТОІ ЛЬТІ НА ГРЕЦЕ"
4/23 „куди той летить,там тяти.Летить на греки". /К/
„куди той летить там іти,а той летить на греки"/С/

I5.

4Г/9 „А ТОІ ОРІЕ СТАРОТЕЦЬ РЬЩЕ ІДЕМ ОД ЗЕМЬ ТОІА ІДЕЖЕ У НІЕ НАША БРАТЧІ ЗАБІУТЬ ТО БО ТО СТАРОЦЕ...ТО БО ТО КРВІВІ О ЩАСТІ ЗВЬРШІ СКОТІ НАША КРАДЩІ..."
4/50 „А той Орій старотець рече:„Ідемо до землі тоі,де у ній є наші братичі,убивають тобото старотців,убивають тобото корови і часто з верші скотину нашу крадуть..."/К/
„А той старотець Орій рече:„Ідем од землі тої,де у ній наших братичів убивають,тобото старотців убивають тобото кріваво та часто й по звірськи.Скотину нашу крадуть..."
З перекладу п.А.Кирпича не ясно :де,в якій країні убивають „наших братичів".Ледві чи є доцільно для хижаків вбивати корови,вони їх крадуть.Сумнівно,на яких верховинах / З ВЬРШІ"/ могли перебувати великі отари худоби?Верх має в корені Е,а не Ь. /С/

I6.

4Г/I4 „СКОТІ КРАВІ ПОВЕНЗОІ БОІЩІ"
5/2 „скоти,корови,повози,бищі..." /К/
„скоти,корови,повози бичі/волові/." /С/

I7.

5Б/3 „БОЗЬМ БЛІУЖНА ЄСЬ ПОТРЕБІТІ" /ОСКОЛОК З /
5/50 „богам ближня єсь... " /К/
„богам ближня єсь уживати". /С/

I8.

6А/I „ОД ОРІЕ ТО СЕ ОБЬЩІ НАШОІ ОЦЕ"
5/54 „За Орія то ще відступили наші отці". /К/
„За Орія то ще знаходилися /„обіталі"/ наші отці./С/

I9.

6А/I5 „МНОГО ТУ БОРЗО УТЦЕНЕ БІАЩА ПРОСТЕГЛАВІТІ НОІ А ТАКО СМЕ ПРОСТІГЛАВІХОМ ЕІЕ А ТО ТЕМА БІА ВОІ УПРОСТЕГЛАВНЕХ"
6/I7 „МНОГО ТУТ БОРЗО ВЧЕНИХ БУЛО ПРОСТИГЛАВИТИ /дурити/ нас,а так оце ми простиглавимо їх.А то тьма /дуже багато/було у простиглавнях." /К/
В останній фразі бракує слова „воїї" оригіналу /С/
Важко припустити,що в наслідок великої збройної боротьби,яка була вирішальною битвою поміж Русами і Год'ю велика сила вояків опинилася в „простиглавнях"??І що цілий зміст збройної січі полягав у обдуренню один другого...Мій здогад іде в іншому напрямі.Слово „УТЦЕНЕ" може означати „УСІЧЕНІ,ЗРУБЛЕНІ",а слово „ПРОСТЕГЛАВІТІ" є подібним до „ПРОСТЯГНУТИСЯ",яке може означати й впасти цілим тілом на землю,лягти покотом...Тоді переклад був би:
„Много тут скоро зарубаних впало на землю з нас, але так само й ми поклали покотом їх.А тому то була велика кількість воїв розпростеглих на землі" /С/

20

6А/I8 „ТОІ КРАТЕ ВОЛЩЕ /ВЕЛЩЕ? С/ УСТРАДАЩЕСЯ БО НЕЗАЛЕГЛОСТЕ ІМАІ ТУ ТВРІАІ..."

6/22 „Тим разом вовки настрадалися, бо незалеглесте мавчі тут творили..." /К/

„Тим разом багато настрадалися, мавчі до створення незалеглость тут..." /на полі бою, який дав перемогу, а тим самим і незалежність/. Натомість „вовки" і „незалеглість" не мають жадного сенсу в контексті. Після великих боїв, про які говорить автор в рядках I7-2I, остання фраза є підсумком і оправданням всіх тих страждань і жертв принесених для здобуття незалежности. „ВОЛЩЕ" замість „ВЕЛЩЕ" — друкарська помилка /С/

2I

6Б/I6 „...ЄСЕНТ ЛІАТОІ ТВОРІЩА ПРІУ ВСІАКО ДЕНО ЕГУНШ"

6/4I „...десят літ, творяща боротьбу всякоденно єгуни"/К

„...десят літ, творящі боротьбу всякоденно єгуни" Бо „творящі" відноситься не до „житви нашої", а до єгунів. /С/

22

6Г/2 „ПЬСНЕЩА НАША ДО ІНТРУ А ВОЛА /НА СЕ БОІХОМСТА ЛЕВЕ.../НІ ? С/

7/I7 „пісні наші до Інтру і Волга. На це були ми леве../К

„пісні наші до Інтру і Вола. На це були ми левені.../велитні, майстри, славнозвісні/. /С/

23

6Г/8 „НА ЛАНІТА УТЕРПЕНІЕ ІМАІ А ТОІ БІА КІЕМІ ТО ТЕРПІА НЕ МГОСТЕХОМ"

7/23 „По щоках терпіти мали, а то й били києм, то терпіли. Не могли ми... /К/

„По щоках терпіння мали, а ті б'ють киями, то /це/ терпіти не могли..." /С/

24

6Г/I4 „А НЕ БІАХОМ СМЕТЕНТОІ ЕЖЕ ІДША НА ЧЕЛЕ РАТІ А ОБЕРЕНЬ СЕДОТЬБЕ СВЕА"

7/30 „і не будемо зметені, коли ждемо на чолі раті і обираємо судьбу свою" /К/

„і не будемо зметені, коли ждемо на чолі раті і обороняємо оселі свої". /С/

25

6Д/8 „А НЕ МОЖАХОМ ЕСЬМА ВІРТЕ ДЕСЕЩЬ ОГЛУБНЬ СВАКО СЛВО РЬЩЕНО ДО НОІ".

7/47 „а не можемо вірити досить глибоко всякому слову, сказаному до нас". /К/

„а не можемо вірити досить загальному /поверховому, беззмістовному /слову, сказаному до нас"/С/ Припускаю, що в слові „ОГЛУБНЬ" літера Б має бути В, які літери дуже подібні до себе і знищення невеликої частини літери В вгорі, праворуч, дає Б.

26

6Е/I „ЩАСЕ СОУТЕ ВЕЛМА ПРЧЕСТА"

7/56 „Часи суть вельми порочисті". /К/

„Часи суть вельми перечачі" /суперечні, неприятливі, бо ж посуха знищила жнива./ /С/

27

6Є/3 „ТАКО БЕНДЕ ОЦОВЕ НАШЕ А НЕ СЬМОІ БОІТЕ ІНЕ"
8/I9 „Такі були отцове наші і не станемо ми бути інші"/К/
„Такі були отцове наші і не маємо /не повинні, не сміємо, не мусимо/ ми бути інші." /С/

28

6Є/7 „ІМЕМЕ ТУ БЕРІАТЕ ДО ГЛЕКУВ УСУРІАТІ ІУ НА СОНМА НАШЕ ДАБОІ ПІЬТЕ О БЗЕХ."
8/24 „Маємо тую брати до глеків, усуряти її на сонма/?/ наші, щоб пити з богами." /К/
„Маємо тую брати до глеків, усуряти її на сонма" /службу божу, релігійні збори, урочисті сходини/, щоб пити на честь богів." /С/

29

7А/6 „А ТОН ЩАС СЕ ІМЕНОВА РОД НАШЕ КАРПЕНЕ ІАКОЖЕ СТРАХОМСМЕ БІАШЕ В ЛСЬХ ТО ІМЕНО НАЗОВ ДРЕВІЩЕ А НА ПОЛІ СМЕ БІАШЕХОМ ІМЕНО ПОЛЕНОІ."
8/35 „У той час іменувалися роди наші карпени, яке придбали ми бувши в лісах: тим іменем звалось дерево, а на полі бувши ми звемось поляни". /К/
„У той час іменувалися роди наші карпени, яке /ім'я/ стратили ми перебуваючи в лісах. То ім'я називалося древічі /деревляни/, а на полі ми суть полянами." Карпени — від Карпат, карпи — гори? /С/

30

7А/I0 „А ТОМУ ГЛОУПЕН НЕ СЕ БОРЕ".
8/40 „а тим глупень бореться". /К/
„а тим глупень не бореться." /С/

3I

7А/9 „ІАКО НЕ СТЕ БО ТАКО ВОІСТА А ІМЕІХОМ ІНА ПОВОІКЕНА."
8/39 „бож не є такими насправді. А мають інші звичку"./К/
„бож не є такими насправді /чоловікожерцями/, а маємо інші звички." /С/

32

7А/II „А СТАРОЦВЕ ВЕНСКА РОДА ІДША СОУДІАТІ РОДІЦЕ".
8/4I „і старотцове всякого роду йдуть судити родичів"./К/
„і старотцове більших родів " " " /С/

33

7Б/I „А РОМЕ ВЕНДЕ ІАКО ДРЗІСМЕ О ЖІВОТЕ НАШЕМ А ПОНЕХЬША НОІ."
7Б/4 „ТА ПОНЕХЬШІА СЕН О НОІ".
8/55 „А Римляни побачили, як держимось ми за життя наше, і полишили нас." /К/
9/I „і ті знеохотились о нас." /К/
„А Римляни побачили, як держимось ми за життя наше, і занехаяли/полишили в спокої, зреклися/ нас. В обидвох реченнях „ПОНЕХЬША" має те саме значіння./С/

34

7Б/9 „ДАЖБОВЕМ ВНЦЕМ КІЕ ЖЕ ВО АРУЗЕХ ВРЗІ ДБАША".
9/8 „Дажбовим внукам, які во арузях ворогів пильнують."/К/
„Дажбовим внукам, які озброєні " " /С/

35

7Б/I5 „А НЕ ВРЖЕЩЕСЯ ДО РІАДЬ АБОСТЕ СМЕ ВРЗЕМА ПОГОНЕЛЕ А БІДУ СЕН ПОЗБІАВАЦЕ А ЖІТНЕ ІНАКО ІМАТЕ БО СМЕ БІАШЕХОМ СТА ГРАДА А НЕ ОДЛЕГЛА ОД Е."
9/I6 „І не кидайтеся до поради, аби ми ворогами поганяли, а біди позбавимося і життя інакше матимем,

9/I6 „аби ми були ста городами і не одлеглими /не віддаленими між собою/. " /К/
„І не кидайтеся до поради,що якщо ми станемо керовані /поганяємі,урядовані/ ворогами,то позбавимося біди і матимем життя інакше,бо все ж залишимося гордими і непідлеглими від них." /С/

7А/I7 „А ТІАГЧЕ ПОРАЗЕ ВЕНДЕ ПО НОІ А СМЕ ПО ТЕМ ТОІСЕНЩ
ПЕНТЕСЕТ ДЄТОІ /ЛЄТОІ ? С/ СМЕСЕХОМ "
9/I9 „І тяжча поразка буде на нас,а ми потім тисяч п'ятсот дітьми змінимось" /К/
„І тяжча поразка буде для нас,якщо ми по тисяча п'ятсот літах змішаємося" /з греками і станемо залежними від них/загубимо незалежність/. /С/
Дієслово „ ПОГОНЕЛЄ" має форму дієприкметника і означає не „МИ ВОРОГАМИ ПОГАНЯЛИ",а якраз протилежне, а саме,МИ ВОРОГАМИ ПОГАНЯЄМІ".
Весь змисл повищих речень полягає в осторозі з боку автора Влес Книги не піддаватися на спокуси ворогів,хоч би вони й робили різні обіцянки про пов'язані з такою „автономією" вигоди.Літера Л,яка пишеться у Влес Книзі як Λ є дуже подібна до літери Д,яка пишеться у Влес Книзі як грецька дельта Δ. Отже,маленька щілина в дощечці,яка сполучує два боки літери Л робить з неї дельту,або ж літеру Д.

36

7В/6 „А СУТЬНЕМО БЕНДЕ КОЛІББА ВАРЕНЗЕ ВЕДЛЕ НАШЕ ВОЕ НА ТОІ АКР /САМЕ СМЕ МОЖАХОМ ВЕНДЕНТЕ/".
9/3I „А сутьнемо буде,коли б варяги вели наші вої на Тоякр?Самі ми можемо водити". /К/
„А чи буде це відповідати нашому єству /суті/, коли б варяги вели наші вої на той ХРЕСТ?Самі ми можемо водити". /С/
Для зрозуміння тексту цієї дощечки,а саме значення слова „АКР" треба повернутися до дощечки 6Є/3, де стоїть:„А ГРЬЦЕ ХОТІАЕ НОІ А К Р ЖЦАТЕ ".
Це речення перекладене п.А.Кирпичем зовсім вірно як:„А греки хотять нас охрестити".Отже АКР є в коріні слова хрестити.КР є,до речі,корінем для означення КРЕСТА майже в усіх європейських мовах. Німецьке - Дас Крейц,французьке -Ле СРУА,англійське ТЗЕ СРОСС і тад далі.
Хрест є тут в значінню символа християнської Греції.Символом тодішньої Русі був Тризуб,який символізував,певно, бога Триглава. /С/

37.

7Г/2 „А ТО ІМІАХОМ ІАСЕНТЕ ІАКОЩЕ СУНЕ ВРДІАТЕ ТОБЬ"
9/50 „І то маємо ясне те,як іще сонце шкодить тобі" /К/
„І то матимем з'ясованим /від греків С/ начебто сонце шкодить тобі" /С/

38.

7Г/3 „НАША МЕТА ОУЦЕЩЕШЕТЕСІА"
9/5I „НАША МЕТА УЦЕЩЕШЕТИСЯ" /К/
„НАША МЕТА УЧАСТИТИСЯ "/ПОМНОЖИТИСЯ/ /С/

39.

7Г/I3 „ОДПОВЕНДХОМ ЖЕ СМОІ ЛІУДЕ НЕУМУЦА КРАЕ А ПРАВІАХУТЬ НІАМО ГРЬЦІ А ВРІАЗІ"

I0/9 „а ми відповімо,що єсьми люди Неумиці краю,а правлятъ нами греки і варяги." /К/

„а ми відповімо,що єсьми люди немаючі Батьківщини, /держави/,а правлять нами греки і варяги"

В слові „НЕУМУЦА" правдоподібно літера У/перша/ записана чи надрукована замість І.На дощечках ці дві літери дуже подібні.Коли приняти здогад п. А.Кирпича,що „НЕУМИЦІ" є спеціяльний,сатирично-зневажливий термін для „ДУРНІВ" або „ЙОЛОПІВ",то чому після цього слова стоїть КРАЕ ? Значить в тім краю є крім НЕУМИЦЬ також і розумні люди??Чому ж вони тоді не правлять цим краєм,а дають всю владу грекам і варягам?Тому,що вони не мають своєї країни, в розумінні власної,незалежної Батьківщини,а це не завжди залежить від розуму чи глупоти,але й від багатьох інших прикмет населення так чи інакше поневоленої країни. /С/

Дальший текст підтверджує моє припущення,бо коли наші власні діти плюватимуть нам в очі,то не за те,що ми розумні чи дурні,а в першу чергу за те, що ми не подбали про Батьківщину для них. /С/

40.

7Д/I2 „НЕ СЬМА ГОВІАДОІ НЕБОТЬ СМЕ РУСІЩІ СТА"

I0/35 „Ми не худоба,ми ж бо с русичі станом" /К/

„Ми не худоба,ми ж бо є русичі."

Переклад дієслсвової форми СТА,яка трапляється тисячу разів у Влес Книзі,іменником СТАН не є нічим оправданим і не відповідає оригінальному текстові. Ста є ніщо інше як скорочене ЄСТА в таких виразах як: ІМІАХОМ-СТА,БОІХОМ-СТА,ПЛАК-СТА і т.п. /С/

41.

7Е/20 „МАТЕРЕСЛВА БІЕ КРОІДЛЕМА ОПАЛОІ"

II/I6 „Матереслава б'є крилами опали /дрова/" /К/

„Матереслава б'є крилами запалу,/захоплення/ /С/

42.

7Є/I „ТАМО ПЕРУНЬ ІДЕ А ГЛАВУ ЗЛАТУ ТРСЕШЕ МОЛОІНЕ ПОСЕВАХШЕТЬ"

II/I9 „ТАМ Перунь іде,голову золоту трясе,молитви посіває." /К/

„Там Перунь іде,голову золоту трясе молнії /блискавки/ посіває." /С/

43.

7Є/3 „А МАМЕХОМ СТА ПОСЛЕНХАТЕ А ХОТІАЩЕТІ ЪРАНЕ"

II/2I „А маємо стати послухати,а хоче брані." /К/

„А маємо послухати і стануги прагнучими брані" /С/

Слово „ХОТІАЩЕТІ" відноситься не до Матиреслави,а до тих,які мають її слухати. /С/

44.

7Є/6 „ІМІАХОМСТА ДОІБАТЕ ВЪЩЕІ ІАКО ЗЕМО ПРОТЬ"

II/24 „а тому маємо дибати свідомі,що земне проть" /К/

„а тому маємо дбати про вічне,бо земне проть" /С/

45.

7Ж/6 „ТАКО РЦЕ О НЬЄ БЕРЕГІ НЬІА"
I2/I „тако ріки о них берегинять" /К/
„тако речуть про них береги їхні." /С/

46.

7Ж/9 „А СТРІБ ВЕІЕНВЄ ПЛІАЗАЩОУТЬ ОБО ОНЕ
ПЛАКАЩЕСІІА ЗА ОВСЄНЕ"
I2/5 „І вітри буйні гасають над ними, плачуть восени" /К/
„І вітри вівчі правлять танок, над ними плачуть
восени". /С/

47.

8/9 „ІМАМОІ БРАНІТЕСЄ О РЦЄ НЬ А НЕ ЖЕЩЕТЕ
ІАКОВА ОЦЕ ІМАТЕ"
I2/48 „маємо боронитися поруч, а не знатимете, якого
отця маєте." /К/
„маємо боронитися руками нашими, а не балакати
/язиком ! С/ про те якого отця маєте". /С/

48.

8/35 „А ГРМ ІМУ НЕБЕСТЕН АБСІ ПВВЕРГ СЕН ДОЛЬ
А НЕ ВОСТАВІЩЬ / ВЛАДЬ НАШЕ ЕДІН ЕСЬ."
I3/33 „а грім йому небесний аби повергся долу, хто не
встане за владу нашу! Єдині єсь..." /К/
„а грім покличу / вівьму/, щоб поверг його до-
долу, аби не встанув. Влада наша єдина єсь..." /С/
Далі подані імена богів, тих -що мають владу.

49.

I2/8 „ІЕЦО ІМО СІА ОЧІСТЕ БОІТІ".
I5/23 „єцимосі /омиваємося ?/, щоб чистими бути"/К/
„ і ще маємо себе очистити ". /С/

50.

I2/9 „ЩЕ ІДЕМО ДО СНОІ А ТАМО ВЛІКА НЕ ОБІАСЬ НОІ".
I5/24 „ідемо до сни, а там великі необ'ясени /?/ /К/
„ідемо до сни, а там велике НЕ /Нірвана? Є/
обіймає нас." /С/

51.

I3/I „СЕ БО УМ НА ІА ІЗВЕРЗЕЦ ХОРОВР ІА ОУКРЕПЕ"
I5/26 „Се бо розумом звіривши, хоробрістю укріпившись"./К
„Се бо розум їм надіславши, хоробрістю їх
скріпивши." Все це робить Матерсва-Слава для тих,
які мають вишукати нове місце, нову землю. /С/

52.

27/I3 „ЗА ЕДІНО ЛІАТО ШЕД МКЩЕМ НА НОІ"
I7/38 „за одно літо іти міг на нас ". /К/
„за одно літо ішов мечем на нас ." /С/

ГАҐА, ЛИСТОПАД I968. М.С К Р И П Н И К

ПРАВДОПОДІБНІ ПОМИЛКИ ТРАНСКРИПЦІЇ ТА ДРУКУ У ВЛЕС КНИЗІ II

Дощ./Рядок	Надруковано	Має бути
IA/II	ЛІЕОІ	ЛІЕСІ
IБ/2	ОЖДЕНЕ	ОДЖЕНЕ
IB/6	ВЗІ	ВСІ
IB/I2	СУПІЕХ	СТУПІЕХ
2A/II	О ДЕСУНЬ	О ДАСУНЬ
2A/I5	СОУШЕТЕ	СЛУШЕТЕ
2Б/5	НЕЛЕЗЕЩЕ	НАЛЕЗЕЩЕ
2Б/I4	БЪРЗІЕ	ВЪРЗІЕ
3A/2	НЕЛІЕЗОУТЬ	НАЛІЕЗОУТЬ
3A/IO	ПІВТО	ПІТВО
3Б/II	ДІАШУТЬ	ДАІАШУТЬ
4Б/2	РАЦІЕМО	РЕЦІЕМО
4Б/5	БЕ	БІЕ
5A/3	ПРАОЩЕ	ПРАОТЦЕ
5A/IO	ІКОЛЕ	НІКОЛЕ
5A/I2	КОЩТЕНСТВА	КОВЩТЕНСТВА
5Б/2	РЕМЕ	ВРЕМЕ
6A/2	ІЕЩЕТЕ	ТЕЩЕТЕ
6A/I2	ВЪЗЪЛАЖДЕНІЕ	БЪЗЪЛАЖДЕНІЕ
6A/I5	ОЦЕНТЩЕСЕ	МОЦЕНТЩЕСЕ
6Б/I	ПРАЦЕ	ПРАОЦЕ
6Б/3	ГОЛУНЕ	КОЛУНЕ
7A/I2	НЕ ВОІ	НА ВОІ
8A/9	О РАБІ	О ГРАБІ
8Б/2	ВОЛБА	ВОЛІА
8Б/6	НЖЕЖІХОМ	ПЖЕЖІХОМ
9/II	ДРУА	ДРУГА
8Б/7	ОБЕРЕ	ОБОРЕ
9/I	СКУФЕ	СКУТЕ

Правдоподібність цих помилок можна побачити з аналізи контексту. Після виправлення повищих помилок текст отримує змисл, який пасує до провідних думок Влес Книги та її стилю мови. Крім того, в інших місцях Влес Книги ті ж самі слова надруковані без помилок.

М. СКРИПНИК

ПРАВДОПОДІБНІ ПОМИЛКИ ТРАНСКРИПЦІЇ ТА ДРУКУ У ВЛЕС КНИЗІ ЧАСТИНА ІУ

Дощ. /Рядок	Надруковано	Має бути
І / 8	смерть е есь	смерть есь
І / І9	сіуьті	соіті
2А / 4	боусі	боівсі ?
2А / 3	релі тоу	релігоу?
2В / 2	тако біахом медіну	тако біахом едіну
4А / І2	два	дба
6А / 2	свак	всак
6А / І8	волце	велце /дуже/
6Є / 3	абоісме обратіхомсіа	абоісме забіхом бозе наше а тко сен обратіхомсіа.../„Ж.П." Січень І955 ст.22
6Є / 2	боте	боге
7Б / 3	проті брства	проті рбства
7Б / І0	оце неаше	оце наше
7Б / І3	а болосте	а боілосте
7Б / І8	дѣтоі	лѣтоі
7В / І7	бо залаті	бо заплаті
7Д / 7	од сва	од домоі сва „Ж.П." Лютий І955 ст.23-28
7Г / І0	грьіом	грціом
7Г / І2	неумуца	неімуца' ?
7Е / 7	тама	тамо
7Є / 6	доібате	дбате
7Ж / 7	аб біать	а біать
73/ 7	іу до ова	іу од ова
8 / 29	бола	боіла
8 / 33	не не дла	не дла
8 / 34	правіажденаі	прівіажденаі
8 / 35	пвергсен	повергсен
8 / 36	едін е ось	едін есь
І0 / І0	ооо ніу	обо ніу /Див.С.Лесной/
ІІА/ І7	се	все
ІІА/ 20	но боіте	не боіте
ІІБ / 2	со бо	се бо
ІІБ / І0	не іоде	нео іде
ІІБ / І4	боте	боіте
ІІБ / І6	іже стреліе на врзі	іже стреліе на врзі вьрезе „Ж.П." Січень І954,ст.І6
І2 / 3	бе сверзе	ве сверзе
І5А / 6	обенде	овенде
20 / 3	нобіедоі	побіедоі
20 / 6	во влесо	бо влесо
20 / 5	сва доіба	сва доіва
20 / 9	доцѣле сеща	доцѣле щасе
20 / 22	а ту в	а ту б

Правдоподібність помилок можна побачити з аналізи контексту. Після виправлення повищих помилок текст отримує змисл, який пасує до провідних думок Влес Книги та її стилю мови.

Крім слів „боусі", „релі тоу" та „неумуца" — всі помилки виправлені.

М. Скрипник

В Л Е С К Н И Г А

Частина II і IУ

РОЗПОДІЛ ТЕКСТУ НА СЛОВА І РЕЧЕННЯ ЗРОБИВ

М. С К Р И П Н И К

ТЕКСТ ДОЩЕЧОК ІЗЕНБЕКА В ТРАНСКРИПЦІЇ МІРОЛЮБОВА
/Згідно з публікацією С.Лесного „Влесова Книга"./

I А

I. СЕ СУБОСОВЬСТВО НАШІЕ ПРЕЩІНОУ БІА ІАКОВЕ СВА СЛОВЕСОІ
2. ОБЛІЩЕНА ДѢІАЕ / І ТАМО РЬЦЕХОМ ВОІСТІНУ БЛГАІА
О РОДЕМ НАШЕМ ДА НЕ ЛЖДЕХОМО
3. ТОІА ІСТОВУ РЦЕХОМ О НІА / О ПРВЕ БАНЕ НАШЕ
ПОВІАЖДЕХОМО А КНЕЗІ ІЗЬБРІА О ІЕ ІМЕНА
4. ТЕН БО КІСЬКА ТОЕІ / ОТЕІ ВЕНДЕ РОДІЦЕ О
СТУПІЕХ СО СКУТІА СВА ДО ПОЛУДЕНЕ І ТАМО
5. ІДЕЖЕ СУРЕ СІАЩЕШЕТЕ ПРЕБОІ / І ПРІШЕДЬ
О НЕ ОЦО ЕРЕІ І ТО ДО НЕ РЩЕ /
6. Е ОБАСВОІ ІМІАХОМ ДЕЦКОІ І МЕЖЕ І ЖЕНА
А СТАРШЕ ІМІАХОМ БОРЪНІТЕ ОД ВРАЗЕМ / І ТАКВО
7. РЕЩЕХОМ ІЖЬ ПЛЕМЕНОІ ЕІ ДАХОМЬ ОВНА СВА
А СКУТІА ДО НЬ І БУДІАХОМЬ ПЛЕМЕНО
8. ІЕДІНО / СЕ БОЗЕ НАТЩУТЬ НАМЬ І ЗРІАХОМЬ
ДОБЛІА ДОНДЕЖЬ ВІЕЦОІ О ВІЕЦОІХ / ОКОЛІЩЕ
9. ІАХУТЬ ПОЩА БО ТЕІ РЕЩАШЕТЕ ХОІБО ІЕДІНЕ
ТАКОЖЬ ЕІ ІНО РЕШЕТЬ / І ТО ОЦ ОРЕІ ОДВЕЖДЕ
I0. СТІАДОІ СВА І ЛІУДОІ ОД ОНЕ А ВЕНДЕ ОВОІА
ПОДАЛЕЖЬ І РЩЕ / ТАМО УЗДОІЕХОМ ГРАДЬ
II. І ТОЕ ГОЛОІНЕ БЕНДЕШЕТЬ ІАКВА ІЕ ГЛОА СТУПА
І ЛІЕСІ / І КІСЬКО ІДЕ ПРОЩЕ І
I2. СЕБОТЬ ВЕНДЕ ЛІУДЬ СВА ДО ІНІ ДА НЕ
СМЕШАЕТЕ СО ЛІУДВА ОЦ ОРЕ А СЕ ТЕІ СТАРШЧЕ/ І
I3. ТАКО СОТЪВРІАЩЬ О ЗЕМЕ ТОІЕ І ОСЕЛІА/ І ТАКО
КІСЬКА ОДІШЕДЬ СО ЛІУДЬА УТВОРІАІ
I4. ЗЕМЕ ІНОУ І ТАМО СѢДЕШЕТЬ ОІ / І ТАКОВО
ОДЦЕЛІ ОДОМЗЕШЕТЬ ОТЕ ОБАВЕ / І ТАКО РІАХОМЬ
I5. БЕНДЕЩЕ ЦІУЖЕ ОНЬ ІНІУ / ВШЕТЕ ЖОІТЬВА
І СОІЛОІ ІМІАЕ НЕ ПРЦЕ
I6. ОНЬ ДРУЗЕА / І БІАЩЬ КІСЬКО ТЕІ СЛАВЕНЬ
І ЛІУДЬВА ОРЕ ОЦЕ СЛВНА ІАКОЖДЕ СЛВА
I7. ПРЕТЕЩЕ ІХЬМА А ПОЛЕ ЗНАЩЕ ІХЬВА
ІАКО СТРІЕЛЕ А МЕЩЕ ЗНАІЕТЬ СОБЬ

I Б

I. ТЕ ПРЕІДЕ ІЗВЕ ДО КРАІА ІЕГО І ПОЩА
СКУТІА ОБЕРЕЩЕТЕ / І СЕ КІСЬКО НАЛІЕЗЕ НА
2. НЕ / ОПРВЕ ОДЖЕНЕ І ОДВА БІАЩЬ ОДЖЕНЕ НЬ /
САМОІ ЛІУДЬВА БІАШЕТЬ ГРІАХОМЬ ПОКРЬМЕСТА
3. ТЕІ ІАДЬЩА МНОЗІ А ОЩЕСОІ / А ЛІУДЬВЕ ПОВРЗЕТЕ ОД МЕЩ
4. І СЕ ГЛАГОЛІАЩЬ ОРЕ ОЩЕ / ІАКО МЕРТВЕ УЩЕРНІЕ
НАГРІАХОМ А І ТОІІЕ ПОГРІАХОУТЬ
5. РАДОЩЕМА СВЕМА І ІАДЬ ПДЕРЗЕ ЕІ / СЕБЬТО
ОМРЗЕЩЕСЕ СЕРЬЩЕ ОРЕОВО А ПІЕЩЕ
6. РОДІЩЕМА ПОДЕРЖЕТЕ КІСЬКА І ЛІУДІ ЕУ /
І ТА КОМОНІА СЕДЬЛАШЕТЕ ВСІ А СЕ ВРЗЕЩЕ
7. НА ІЕЗЕ І БІАЩА ПО НЕІ ІАКОЖЬ РАСТРЩЕНІ
СОУТЕ / І ТО МІАХОМЬ ВІЕДЕТЕ ДОІСЬВА
8. ІМІАХОМЬ СОІЛОУ ДОКОУПІ А НЕ ІНЬ НЕ
МОЖАЩЕТЕ ОДЕРЗЕТЕ НОІ ТОІ/ БО ТОІ СТЕНПЕ НЕ
9. ОДЕВЗІАЩЕХОМЬ ОБ ОВА ІАКОЖДЕ РУШТЕ СОУТЕ /
А СЕБЕ СЛВУ ІМІАХОМО ІЗРЩЕНОУ ОД ВРЗЕ
IO. ІАКОВЕ ГЪРЛІАШОУТЬ ДО НОІ А ВІДІАЕІЕ
ЖІДЬБО НАШЬЕ ІСКУСЕТЕ ІМІУТЬ ДО БРАТЕНЬ
II. НАШЕІХ О СРБРЕ НАМЕЩЕНОІ І ОДЬ ГОНЬЩАРСТІ
ГОРЬЩКЕ УЕДАНО ПРОСОІНОІ ОВІЕНОІ /
I2. ЖОІТЬБО НАШІЕ О СУПІЕХ ЕСЕ ДО
КОНЩЕ НАШІЕА / І НІУЖДЬЕНОІ
I3. ДОСВЕТАМЬ НЕ ІМІАШУТЬ НАМО РЕЩЕШЕТЕ
ОІНЬ ЖІВОТЬ / СЕБО СЛОВІЕСОІ НАШІА
I4. ІСТЬВЕ СОУТЕ І ІХОВА ЛЕЖДЕНА СЕБО
ЛУЗЬ РЕЩАШУТЬ І НЕІА ІМУТЬ /

2 А

I. ПРЕДРЕЩЕНО ЕСЬ ОД СТАРЬ ЩАСЕ ІАКОЖДЕ
ІМІАХОМЬ СОСПОЛЕТЕ СО ІНІ А ТВОРІАШЕ...
2. /СОІЛУ/ ВЕЛКОУ ОДРОДЕТЕ ІМІАХОМЬ РУСКЕНЬ НАШУ
3. О ГОЛУНІЕ А ТРІ СЕНТЕ ГРАДІЕ І СЕЛІА ОГНІЦ
ДУБНЕХ ДОІМЕСЬ ТАМО І ПЕРОУНЬІЕ НАШ І
4. ЗЕМІЕ / СЕБО ПТОІЦІА МАТРСВА СПІЕВАШЕТЬ
О ДНЕ ТОІЕ І ЖДЕХОМЬ ОНА НАШАСЕ СО ІНЕ
5. ІАКОВЕ ВРЩАТЕСЕ ІМАТЬ КОЛОІ СВРАЖЬЕ ДО НОІ
І ЩАСЕ ТОІЕ ЗАСВЕІДОШУТЬ ДО НОІ / РЩЕХОМЬ

6. МАТРСВЕ ІАКОЖДЕ БЕНДЕХОМЬ БРАНТЕТЕ ЗЕМЬ
НАШІУ ЛЕПІЕ ВЕНДОІ ІАКОВЕ ІДЬША
7. ДО ЗАПАДЬ СУРЕ І ТАМО ПРЕД ВРЗЕ ЗЕМЕ
РАІАШУТЬ І ХОІБЕНІУ ВІРУ ІМУТЬ ОДЕРЖЕТЕСЯ
8. НА НІЕ / БОРОВОІНЬ БО РЕЩЕ ІАКО ЄСЬ СОІЛЕНЬ
А ЛІУДЬ ТА ВІРУ ІМІАШЕТЬ О СЛОВЕСОІ
9. ТОІ / А І НЕ СЬМОІ ГЛУПЕНЕ ІЗУМЛЕНІ А ВІЕРЕТЕ
НЕ ІМОХМЬ ДОТЕ УЗРЕТЕ ЕЩЬІЕ
10. ВЕНДЕ ВРЕНТЕТЕСЕ ДО ЗЕМЬ НАШІЕХ О СТУПОІ
ДРЕВЛІА А ГЛЕНДЕТЕ ЕЩЬЕ ПОЩАРЕІНІ
11. ІАКО БЕДНЕ О ХОДУ ОДО ПЕНТОІРІЕЩЕЦЕ І /БЕНДЕ ?/
КІЛЬБ ОВА О ДЕСУНЬ ОДЩЕЦЕНА /ДАСУНЬ?/
12. ОД НОІ / І ТАСВЕ ПТОІЦІА РЕЩЕШЕТЬ ІАКО
ОГНЬ СМАРЬ ПОНЕСТЩЕ ДО НОІ І ГЪЛОУ ПОРУЩЕШЕТЬ
13. ДА ТОІЕ ГОРЕНЬБЕНЬ Е / А БОЗЕ КОУПАЛІТЕ
А ДАЖДЕ ДАЖДІТЕ СЕБО ТЕ ЗЕМЕ БЕДЬЕ
14. РОЗВРЗЕНОІ І КОМОНІА ПОГЛЦЕНА ІАКОІ ЗВІАШУТЬ
СОІНОВЕ ТОІЕ КОМОНЕ ПРОТЩЕ БОЗЕМІ /
15. ТО БОЗІ О СТУПЕ ОВЕІ ДАСУНІЕ ДАІАШУТЬ
ОСЕНЬДБЕ ІЕХ / СЕ ІМІАХОМЬ СОУШЕТЕ /СЛУШЕТЕ ?/ А
16. НЕ ЗА ЩАС АНТЕВЬ / І ТОІ АНТОІРІЕ ОДЕРЕЗЕЩЬ
МЕЩЕМ МНОГА ЛЕЖЕДЬ ПОГРЕБЕЩЬ ДОМЬ ТВЕІ
17. ІАКОЖДЬ ДОМОВЕ ЦУЖДІЕНЕ СТРОІАШУТЬ ІНІ /

2 Б

1. СЕ БО ОРЕ ОТЕЦЬ ІДЕ ПРЕНД НОІ А КІЕ
ВЕНДЕ ЗА РУШЬ І ШЕКО ВЕНДЕ ПЛЕМОІ
2. СВЕ А ХОРЕВЬ ХОРВОІ СВЕА/ І ЗЕМЬ БО ГРАДЕНЦЬ
НА ТО А ІАКВЕ СЕ МОІ ВНУШАТІЕ БГВЕ /
3. ОДЕІДЕ ХОРЕВЬ І ШЕХ ОДО ІНЕ А СЕХОМЬ ДО
КАРПАНЬСТЕ ГОРІА І ТАМО ВІАХОМЬ ІНІ ГРАДЕ
4. ТВОРІАЕАМ ІНУ ІМІАХОМЬ СОПЛЕМЕНОІ
ІНІАІ БОГЕНТСВЕ ІМІАХОМЬ ВЕЛКО /
5. СЕБО ВРЗІ НАЛЕЗЕЩЕ НА НОІ І ТО ТЕЩАХОМЬ
ДО КІЕГРАДО А ДО ГОЛУНЕ А ТАХОМЬ ОСЕЛЕЩЕТЕСЕ
6. ОГНЕ СВЕА ПАЛІУЩЕ ДО СВРЗЕ А ЖЬРТВОІ
ТВОРІАЦЕ БЛАГОДАРЧЕТЕ БЗЕМЬ І ТАКОВЕ
7. О НОІ / І СЕ КОІЕ УМРЕ ЗА ТРІДЕНСЕТЕ ЛІАТОІ
ВЛАДОІЩЕТЕ НОІ І ПО СЕМЕ БІАЩ ЛЕБЕДІАН
8. ІЖЬ СЕ РЕЩЕ СЛАВЕРЕ І ТОІЕ ЖІВЕ ДВАДЕНСЕТЕ
ЛІАТОІ А ПОТЕ БІАСТЬ ВЕРЕН ЗЬ

9. ВЛІКОГРАДІЕ ТЕКОЖЬДЕ ДВАДЕНСЕТЕ І ТОМОУ
СЕРЕЖЕНЬ ДЕСЕНТЕ І ОСТЕЛЕ ОДЕРЖІАХУ
10. ОНЕ ВІТЕНЗЕСТВОІ О ВРЗЕХ І ТЬМОІ ЛІХОІ
НІЕСТЩА О СО ІНЬ / СОІНЬІ? / І СЕ ГРЕНДЕЩЕТЬ НА НЕ
11. І НА МОІ І ТО ГОДЕ ПРІЕДЩА ДО СТУПЕН НАШІЄХ
ЗЛОІ ТВОРІАІ / І СЕ ДОБЛЕ ДЕНБУ ІМАТЬ ПРАОЦЕ
12. НАШІА ПРІАТІСЕ О ЖІДЬБУ / СЕБО СЕХОМЬ СЛВЄНЕ
ІАКОЖДЕ СЛВІХОМЬ БОЗЕ / І СЕ МОІ
13. О БОЗЕХ ВНУЩЕ СЪВРА НАШІЕ А ДАЖБО І ТАКОЖІЕ
ТРПІЕХОМЬ О ЗЛЕ А ПОЕДЖДІЕ СОІЛУ
14. ІМІАХОМЬ ВЛКУ ОТЕІ БРАНЬЕХОМСЕ ВЛІЩЕ ОДЕ
НАТЕНЩЕНЕ ГОДІЕ ВЪРЗІЕ ОДЬЕ ШЕНСЕТЬ
15. ЛІАТЕ І ТУ ІЛМРІ НОІ ПОДРЖАШІУТЬ І ТАКВЕ
ІМІАХОМЬ ВЕНТЕЗСТВА О ВРЗЕ / СЕБОТЬ ІЕ
16. ДЕСЕНТЕРЕХОІ ІМАІІ ТОІ ВЛЩІЕ БЕНЬДЕ
ПРІАЩЕТ ЛІЕІВОЕ ХОРБЕРЕО СЕ НА НЕ НАЛІЕЗЕТЕ /
17. ПОЩА СІХРІА ТВОРІАЕ ІНЕМОІЕ БРАНІ
ІНІУ ІАКОЖДЕ МЕЩЕ ХРІАЖДЕНЬСТЕ
18. ОМЕНІЕ НОІ ОД ОВНІ І ОВЩЕ І ТА ОТВА
СТЕРУ ТВРІЕ ВО СВРЗІЕ САМО /
З А
1. СЕ БІЕТЬ КРОІДЛЕМА МАТРСВА ПТОІЩІА ІАКОЖДЕ
БРМА НОВІЕ ІДІАШУТЬ НА НЕ І ТЕ РОЗЕДЕЩЕЛЬ
2. ДАІАШУТЬ І ТАКОВЕ ТЕЦОУТЩЕ НАЛІЕЗОУТЬ
НА НЕ / А СЕ ТЕЩЕ ТУГА ВЛКА О КРАІЕ НАШІЕ
3. ІАКО ДОІМОВЕ СТУПНІЕ ПОВЖДЕНІ АХУТЕСЕ
ДО СВРЗЕ ТАКОЖДЕ ЖАЛЕ ПЛАЩЕТЬСЕ О
4. НОІ КЛІЩЕТЬ МАТРСВА ДО ВШНІЕГО ІАКОВЬЕ
ДАІА ЛЕСЕ ОГНЬ ДО ОГНІЦОІ НАШІЕ /
5. І ТЕІ ПРЕБЕНДЕТЬ О ПОМОЩЕ І С ЕМ ОЦЕ ВРЖЕЩЕТЬ
НА ВРЗІЕ І СЕ ГЕМАТЬРЕХ УСТУПІСЕ А ГОДЕ
6. УСІЕДЕЩЕ НА КАЛІЦІУ МАЛОУ І ТЕЩЕ ДО БРЕЗІ
МРШТІ/І ТАКВЕ ЗЕМЕ ОДЕРЖЕШАТЬ ДО ДОНЕ
7. І ПО ТОУ ДОНУ РІЕЦЕ ІЕСЕ КАЛКА ВЛІКА ІЕ
КРОМЬ МЕЖДЕ НОІ І ПРЕВЩАІА ПЛЕМОІ / І ТАМО
8. ГОДЕ СЕ БІЕ ЧТВАРОІ СЕНТ ЛІАТОІ О СВЕ ВРЗЕМ
І ТОМУ ІАХОМЬСЕ МОІ ЗЕМЕ НАШІУ І РАІАХОМЬ
9. КЛОУДНЕ ЗЕМЕ ІЕЛАНШТЕМ А ТРЗЕХОМЬ ОМЕНОІ
СКУТЕ СКЕРІ І ТУЩЕ О СРБРЕНОІ І

IO. ЗЛАТВЕНОІ КОЛОІ І ПІВТО І ІАДЕ ВЕ СКЕРА / /ПІТВО?/
І ЖІВОТЬБА НАШІА БЕНДЕТЕ О ТЕ ПОРІЕ КЛУДНА
II. І МІРНІА / І СЕ ГОДЕ НАЛІЕЗЕ НА НОІ ЕЩЕЖЬЕ
І БІАСТЕ ПРІА ДЕСЕНТЕ ЛІАТОІ І СЕ УДРЖІЕХОМЬ
I2. ЗЕМЕ НАШІЕ / ТАКОЖЬДЕ ІМІАХОМЬ БРАНТЕСЕ
ОД ВРЗЕХ ІАК ІДІАШУТЬ О ТРЕ КОНЧЕ
I3. СВІАТОІ ОКУДЕ СВІАТОІ ІДОУТЬ ДО НОІ /
І ТОІ СВІАТО ПЕРВЕНО КОЛІАДЬ І ДРУЗЕ ІАРЬ
I4. І КРАСНІА ГУРЕ І ОВСІЕНА ВЛІКА І МАЛА /
І ІДІАШУТЬ СВІАТОІ ІАКОЖЬДЕ МУЖЬ ІДІАШЕТЬ ТІЕ
I5. ОГРАДОУ ДО СЕЛОІ ОГНЕЩЕНСЬТІ І КІЕ МЗЕМЕ
МІРЕ ГРЕНДЕТЬ ОД НОІ ДО ІНІАІ І ОД ІНІА ДО НОІ /
З Б
I. ТЕЩЕТЕ БРАТІЕ НАШІЕ ПЛЕМЕНО О ПЛЕМЕНО РОДІ
О РОДІ І БОІІЕТЕСЕ О СЕБІЕ НА ЗЕМІЕ НАШІЕ
2. ІАКВА НАЛЕЖДЕ НОІ І НІКОЛІЖДЕ ІНАМО СЕБО
СЬМЕ РУСІЩЕ СЛАВЦЕ БЗЕ НАШІА / СПІЕВОІ
3. НАШІЕ І ПЛЕНСОІ ІГРАЩА А ПОЗОРІШТІА О
СЛАВОУ ІЕХ/СЕБО СЕХОМЬ НА ЗЕМІЕ І ІАХОМЬ
4. ПРСТЕ ДО РАНЕ СВОА А ТЛЩЕМ ДО НЬЕ АБОІХОМЬ
ПО СМРТЕ СЕМЬ СТАХ ПРЕДОІ МАРМОРІА
5. І РІЕКЛА БІАХ / НЕ ІМАМЬ ВЕНЕТЕ ТОЕГУ ІАКОІ
ЕСЕ ПЛНІЕН ЗЕМІЕ І НЕ МОГОЩУ ІЕГО ОДІЕЛЕТЕ
6. ОДЕ НІЕ / І БЗЕ БІАЩІ ТАМО ДОРІЕЩУТЬ ОТЕ СОІ /
ЕСЕ РУСІШТЬ А ПРЕБОУДЕШІ ТОЕМЬ
7. ІАКО ІАЛ ЕСЕ ЗЕМІЕ ДО РАНЕ СВА І НЕСЕЩЕШЕ ІУ
ДО НАВІА / О ТЕ ЩАСЕ ПОКОІА КНІЕЗЕ ІЗБРІАШУТЩЕ
8. МНОГІ А ВУТЦЕ І КНЕЗІА ОСЕБІА / І ВСЬАКОІЕ
ІАКОВЕ ТОІЕ ПОКНЕЗЖДЕНІЕ УВЕЩЕ
9. РЕЩЕНІ ПРОСТІ МУЖІ І ТАКО СТАІАЩЕ ЗЕМЕ
РАІАШУТЕ СЕБЬТО КНЕЗІЕ БЕНДЕТЕ ОРЩЕНОІ
IO. ДБАТЕ ЛІУДЬЕ А ХЛІАБІ І ІАДЬ І ВСЕНКУ
ПОЖІТЕ ОДО ЛІУДЕ СВА ДНЕСЕ ІМІАХОМЬ /
II. ІНІАІ КНЕЗІЕ ПОЛІУДЕ БРІАЩУТЬ І О СОІНІ
ВЛАДЬБУ ДІАШУТЬ ОД ОЦЕ ДО СОІНЕ
I2. А АЖЬДЕ ДО ПРАВНУЧА
4 А
I. І СЕ ГРІАДЕТЬ СЬ СОІЛОІ МНОГАІА ДАЖБО О
ПОМОЩЕ ЛІУДЕМ СВЕІМ І ТАКО СТРАХОІ НЕ

2. ІМЬ ПОНЕЖДОІ ДРЕВЛОІ ІАКО НОВОІ О НОІ
ПЕЦОІІСТЕ ТОІ ІЕ РІАХОМ О НІЕМ ІАКОЖДЕ
3. ХОЩЕТЬ / І СЕ ЖДІЕХОМ ПОСВІЕДНЕ О ТОІЕМ ІАКО ІМІАХО
4. СЕБО ВОРОНЗЕНЦЬ БІА МІЕСТО О ІАКОВІЕ
УСІЛІСЕШЕ ГОДЕ А
5. РУСЕ СЕ БІЕТЕ / І ТО ГРАДО БІА МАЛО А ТАКОЖЬДЕ
ПОПРІЕ ТОЕ СОЖЕГНЕНТО І ПРАХ І ПУППЕЛОІ
6. ТОІА ВІЕТРІЕМА РОСТРЩЕНОІ ОБАСВА ПОЛОІ / І СОІЕ
МІЕСТО ОСТАВЛІЕНО НЕБОЖЬ
7. ЗЕМІЕ ТАІА РУСКАЇЕ І СЕ НЕ ОЗЕРЕЩЕТЕСЕ /
О НІЕ А НЕ ЗАБУДЕЩЕТЕ ІУ ТАМ БО КРВ ОЦОІ
8. НАШІЕХ СЕН ЛІЛІАЩЕ І ТАКМОСЕ МОІ О ПРАВІЕ
ГРОНДІЕХОМЬ О ТО СЕ О ВОРЕНЗЕНЦІЕ /
9. СЛАВА ТІЕКОШЕТЬ ПО РУСІЕМ І ТОІЕ СВАРОЗЕ
ІМУ ТОІ ІАЩЕТЕ О СІЕМ І СОІЛОІ ІМАТЕ
10. НА КОНЕЩОІ СВА ОДЕРЗЕТЕ ІА О РУСЕ ГОІЕ /
БО СЕ І ОРЕНГОІ І РУГА ІМІАШУТЬ ДАТЕ О
11. КОНЕНЗОІ О СВЕІ ОГНЕНЬЧОІ СЛУЗОІ О ТОІА
ІМІАХОМ ДРЖЕТЕСЕ / ЩЕ РУГУ ОСОБІУ ДА ІМУТЬ
12. ІАДЬ І ПОІТВУ ЗА ЩАСІЕ СВОІ ДО СМРТЕ І
СЛОЖДІЕХУТЬ НОІ / СЕБО МНОГІА СЛЕНЖЕЩЕ
13. КОСТЕ СВОІА ОБОЛОНІЕ ІАКОЖДЕ ЗА ЩАСЕ
МЕЗЕНМІРУ ТАКО АНТІЕ / СЬМЕ ІМІАХОМЬ
14. УЩТУ І СЛАВУ ПОІУЩЕ БОЗЕМ І ТАКЬВОІ
СЛАВІЕРЩЕНІЕ НІКОЛІЖДЕ ПРОСІАЩЕ НІЖІЕ
15. СЛВОУ РЦІЕХОМЬ СЕБО ТЕ МОЛОІНЬ ТВРІАЩЕ
ОМОІІЕХОМЬСЕ ТІЕЛЕСОІ НАШІА І РЦІЕХОМЬ
16. СЛВУ ТАКОЖЬДЕ /

4 Б

1. ПІІМО СУРЕ ПОІТВУ О СЛАВОУ ТУ ПЕНТЕКРАТОІ
ДЕНОІ ОГНІЦОІ
2. УЗГНЕХОМЬ О ДОУБОІ І ТАКО СНОПА ВЛЕЦІЕМО
Л РЕЩІЕМО ХВЛУ О НЕІ / СЬМЕ ДАЖЬБОВОІ
3. ВНУЩЕ І НЕ СМІЕХОМ НЕХАТІЕ СЛВОІ НАШЕ А
ЗАВІЕЦОІ / СЕБО АНТІЕ БІАХОМ ПО РУСЬКОЛАНІ
4. І ДРІЕВЛЕ БІАХОМ РУСЕ ПРЕБЕНДІЕХОМО НОІ...
СЕБО ВОЛОІНЬ I
5. ІДЕ ОПРЕДЕХ І БЕ ВРЗЕ ІАКО ХОРОБРІА ЕСЕ /
ТА ВОЛОІНЬЕ ПЕРВОІЩЕ РОДО ЕСЕ / І СЕ О

6. ОСЕРЕНЬЦЕСЕ ОВОІ І АНТІЕ МЕЗЕНМІРУ ОДЕРЖЕЩЕТЬ
ПОБІЕДОІ О ГОДІЕ І РОСТРЩЕШЕТЬ НА ОБОІ /
7./НА О БОІ / І СЕ ПО НІЕХ ТЕКОСТА ЕГУНОІ
О КРВЕ СЛВНЕХ ЖАДІАЩЕСЕ І ТА БОРБА ЗУРІВА
8. БІА / І СЕ ГОДЬ СООБРАТІШІА СО ЕГУНЬШТОІ І
С НЕМА НА ОЦЕ НАШІЕ НАЛЕЗЕ І БОІСТЕ РОЗБІЕНА
9. І ОЗНІЦЕНІ / А СЕБЬТЕ ІДЬЩІА ОБРІ НА
КНЕНЗЕ І ЗАБОІ ЕГО / І СЕ СОІНЕ МОРІА
10. ОДОІДІЕ ОД РУСЕ / БЗЕ РУСОІ НЕ БРІАЩЕШУТЬ
ЖЕРТВОІ ЛІУДСЬКЕ АНІ ЖІВОТІНА ЕДІНІЕ
11. ПЛОДІА ОВОЩТЕ КВІЕТОІ А ЗРНА МЛЕКО
СУРЕ ПІТНОУ О ТРАВІЕХ ОЗБРАДЖЕНОУ
12. І МЕД НІКОЛІЖДЕ ЖІВІУ ПТОІЦІУ А НЕ РЕНБОІ /
І СЕ ВРІАЗЕ І ЕЛАНШТЕ БЗЕМ ДАІАШУТЬ
13. ЖРТВЕ ІНІУ І СТРАШНОУ ЧОЛОВІЕЩНОУ / І ТО
НЕ ІМІАХОМ ДІІТЕ ІАКО СЬМЕ ДАЖБОВЕ
14. ВНУЩЕ І НЕ ІМІАХОМ КРАЩЕТЕ ЗА ІНЕ СТОПОІ ЧІУЗЕМА...
5 А
1. СЕ ЖЕРТЬВА НАШІА ІЕ МЕД СУРЕ О ДЕВЕНТЕ
СОІЛОІ І ЩАЛЕ УДІАНІА І НА СУРІ СТАВІЕНА
2. ТРІЕ ДНІ ПО ТІЕХ СКРЕНЗ ВЪЛНУ ЦІЖДЕНА
І ТА БЕНДЕШЕТЬ НАШЕ ЖРТВА БЗЕМ ПРАВІЕ
3. ІАКОВЕ СОУТЕ НАШЕ ПРАОЩЕ ІБО СЕ ОДЕІДЕХОМЬ
ОТО ДАЖЬБА І СТАХОМЬ СЛАВНІ О СЛАВЕНТЕ
4. БОЗЕ НАШІЕ НІКОЛІЖДОІ ПРОСІАХОМЬ НІ МОЛІХОМЬ
О БЛАГОІ СВА / СЕБО БОЗЕ РЕКОХУТЬ
5. НАМО ХОДІТЕ ДО РУСЕ А НІКОЛІЖДЕ О ВРАЗЕ.../
6. МАТЕРСВАСЛВА ПОІАЩЕТЬ НОІ СПІВАТЕ ВОІТЕЖНСТВЕ
НА ВРЗІ І ТОМУ ВІЕРІХОМЬ ІАКО
7. СЛВО ІЕ О ПТОІЦІЕ ВОІШНІЕ О СВАРЗЕ / ПОРОСТІЕ ?/
ПО РОСТІЕ ЛЕТІАШЕТЕ ОД ОНОІ ... /ОДО НОІ ?/
8. СЕБО КОНЕНЗЕ НАШІЕ ІЗБРІАЩЕХОМЬ ДА
БЕНДЕТЬІЕХ О НОІ ПЕЦІТЕСЕ І
9. ДА ПРЕІІДЕ ВРАГ ЗА КРОМОІ НАШІА КРОМЕ
ТЬЩЕТЕ НЕ БЕНДЕТЬ ІАКО ЗОВРАТЕІ І САМО
10. КОІ ТО СНОП ЗНАІАЕ ІАКО СМЕ МОЛІХОМЬ
СЛАВУ І НІКОЛІЖДЕ ПРОСІАЩЕ О ІНО НІКОЛЕ

II. НЕ ПОТРЕБОВАХОМЬ О ЖІВОТІЕНА ОХІБЬНА СЕБО
ЗРІАЩЕТЕ ОЦЕ НАШІІ ОРЕА ДО ОБЛАКОІ
I2. ХОДІАШЕТЕ ВСХІЦЕНА БІАЩЕ І ВСХІЦЕНА
СОІЛОУ ДО ПЕРУНЬ~~К~~ОВЕ КОЩТЕНСТВА...
I3. І ЗРІАІ ТАМО ОРЕ ІАКО ПЕРУНЬКО КОВАЩЕ
МЕЩОІ НА ВРГОІ І КОВАЦЕ
I4. РЕЩЕ ТОМУ / СЕ СТРІЕЛОІ А МЕЩЕ ІМІАХОМЬ
НА ВОЕ ТОІА І НЕ СМЕЩЕЩЕ СЕН БОІАТЕ ІЕХ
I5. ІАКО ЗНІЦОУ ІЕХ ДО ПУДІЕ І КМОТА ІЕХ
БЕНДЕ УМІЕШАНІА ДО ПЕРСТЕ БЛІЖЕ ІАКО ЗЕМЕ
I6. О БАГНОІ / ЗВІЕРЕМІ БЕНДІАШУТЬ ОНОІ ІАКО
ПРАСЕТОІ УМАЗАНЕ ОД БРЕНІА І СМРАДЕ
I7. СВОІ ПОНЕСІАЩУТЬ О СЛІЕДЕ СВА І ТАМО
РЕЦЕНО ОБЕНДЕ О ОНОІ ІАКО СМРАДНОІ ПРАСЕТОІ
I8. І СВІНІЕ / СЕБО РІЕКША ПЕРУНЬКО КОВАЩЕТЬ
МЕЩОІ І ОРЕУ ТО РЕЩЕ І ТОЕ ОРЕ ПОВЕНДЕ
I9. ОТЕЦ НАШІЕМ / І ТАКОВА БІАШЕ НАШЕ БОРБА
ЗА ЖІТВОУ І ВІТЕЖЕНСТВА МНОГАІ ВІЕКОІ
20. НАЗАДОІ А ДНЕСЕ ВІЕРІХОМЬ ТО НЕ БЕ ТАКО /

5 Б

I. ІДІАХ ОДЕ ТІВЕ~~Р~~СЕ І ДО СОІНІЕ МОРЕ А
СУРЕНЖЕ ДО ВОІ І РЕКОХЬ ВАМО ІАКОЖЕ
2. ВІЕДІЕХОМЬ САМО О ТО ІЗЕ СТАРІА РЕМЕ /ВРЕМЕ /
НАШІА СПОЛЕНСТВА АНТІЕВА І ТАКОЖЕ
3. ІЕСТЕ ЗА МНОГОІА КРВЕ ЛІТЕ А ПО НІЕ РУСА
БУДЕШЕТЬ ІАКО РУДУ ЛІАХОМЬ А ТАКО ВЖОІ ЖЕНЬ. ІУ
4. ДО КОНЦЕ / І БУДЕТЬ ОТО ЗЕМЕ НАШІА СЛАВЕНОІ
ПЛЕМЕНОІ І РОДОІ СЕБО СЛАВІХОМЬ
5. БОЗЕ НІКОЛІЖЕ ПРОСІАЩЕ ЛЕЖЕ СЛАВІЩА СОІЛУ
ІЕХ І ТАКОЖЕ ВЛІЧАХОМЬ ПРАЩУРІА
6. НАШІЕГО СВРГА КІЕ БІА БѢ А ПРЕБЕНДЕ ВОЖДОІ
О НОІ О ВІЕКУ ДО КОНЦІА /

6 А

I. І СЕ БІАЩЕТЕ КНЬЗВЕ СЛВНУ СО БРАТАРЕ МУ
СКІВЬУ / А СЕ ПРЕ ВЕСТЕ ВЬЛКІЕ
2. НА ВЪСТЕНЦЕ / І СЕА ТОІ РЕЩЕТЕ ІДЕМО
ДО ЗЕМЕ ІЛМЕРСТЕ А ТАКО ТЕЩЕТЕ

3. А БЪСТАР СНА СВЕ ОСТАВЕ СТАРОЦЕ ІЛОМЕРЕ
О СЕ ТЕЦЕ НА ПОЛУНОЩЕ А ТАМО СВЕ
4. ГЪРД СЛАВЕНЬ УТВРЖЕ А СЕ БРАТ ЕГО
СКФЕ У МОЖЕ БІАЩЕТЕ / І СЕ БЪСТАРЕ ІМЕ
5. СНА СВЕ ВЕНДЕ А ПО НЕ СІТЦЕ БІАЩЕ ВНУЩЕЦ
КІЖЕ ВЛАДЕЦ БІАЩ СТУПЕ ПОЛУДЕНЕ
6. А КРВЕ МНОГА / А ТАМО ІЕСОІ А ОТВА БІАЩЕ
ПРЕ ВЬЛКА ЗА СЕТЕ А ЗУРЕТЕ
7. НА ОБАПОЛЕ ОДЕ ДАНІУ ДО ГОРЕ РУСІЩЕ
А ДО ХОПЕ КАРПЕНСТЕ / А ТАМО РІАЩЕТЕ
8. СЕБО УТВРЕ КОЛЕ А БЕНДЕШЕТЕ ОНРЕЦ ЗА
НЕ А ТАКОЖДЕ ВРЗЕМ УПОРЕ ТВОРІАЕ /
9. О СЕ УРАЗЕ ОНЕ А ОДСТРЩЕ ОД СЕ / І СЕ
РОДЕМ О ТОМО РЕЩЕТЕ А ВЕЩЕ СОЗВЕ ЕДІНО
IO. ТВОРІАЩЕТЕ ЗЕМЕ НАШІУ / А ТАКО СТОІАТЕ
ЗЕМЕ ТЕІЕ ПЕНТЕ СТОІ ЛЕТЕ / І СЕ ЗА СЕ
II. ОТВОРЕ МЕЖДЕ РУСІЩЕ УСОБІЩЕ А ВЪРЖДІАЩЕТЕ
СЕН ОВЕ СОІЛОУ СТРАТЕТЕ
I2. ІМІАЩЕТЕ ОВЕ СОУБОЕ А БЪЗЪЛАЖДЕНІЕ
СВЕ / А ТАКОЖДЕ ПРІДЕТЕ ВРЗЕ НА ОЦЕ НАШІЕ О ПОЛУДЕНЕ
I3. І СЕ СТРЩЕТЕ СКІЕВА / СКІФА ?/ ЗЕМЕ
О ПОБРЕЖЕ МОРЖЕНСТЕ А СТУПОІ /
I4. І СЕ ТЕЩІАХУ ОВЕ НА ПОЛУНЕЦЕ А СРІАЩЕТЕ
С ФРІАЩЕ ОТОЖДЕ ІДІАХУ ПОМОЩЕ НА
I5. ВРЗЕ / І СЕ СКУФІА /М/ОЦЕНТЩЕСЕ А СРАЗЕТЕ
СО ВЪРЗЕ О СОІЛОУ А ПТОЛЩЕ ОНОІ / А СЕ ОВОІ
I6. БІАЩЕ ІЕГУНОІ ПОПРАВЕ ДО РУСЕ СТУПІЩЕ
А ТОІЕ КРАТЕ ОДЕСТРЩЕНЕ
I7. БІЛЩЕ / ТО ІМІАХОМ ЗА ЗНАЩЕ ІАКОЖДЕ ІМІАХОМ
А НОІНЕ ТВОРІТЕ І СЕ БІА ІМАТЕ

6 Б

I. ОТЕВРЦЕ СЕБТО СТУПНОІ ХОРПЕ ХРАНЕТЕ
ІМІАХОМ ІАКО ОЦЕ НАШІЕ А ПРАОЦЕ ІЖЕ
2. ХЪРПІАЩЕ ТЕ ІМАШЕ О СВЕ СТУПЕ І СЕ ТРАВЕ СВЕ
А КВЕТЕНЬ ХРАНЕТЕ УМІЕША ІАКОЖДЕ
3. КРЬВ СВЕ ЛІАХУ/О СЕ БО КОЛУНЕ НАШІУ ОСТАВЕ
ВРЗІЕМ І ТА КОЛУНЕ КОЛЕМ
4. БІАЩЕ ОТА ВЪРЗІЕМ ТІЖЦШЕ ОПРОСТЕ СТА /
І СЕ ГРДЕ НАШІЕ КЛОУМ СТАВЕТЕ ІМІАХОМ

5. ІАКОЖДЕ ОЦЕ НАШІЕ ІАКОВЕ О СТРЦЕ ПРІАЩЕСЕ
О ЗЕМЕ НА ВСЕК ОТРОКОІ А ДО
6. ПОУДЕ СПАДНЕЩЕ А ЛІБАТЕ ІУ А ТАМО ЗЕМРЖЕТЕ
ІМІАЕ А НА СПОТЕ НЕ ІДЕЩЕ ВОЕЖДЕ
7. КАМО ГРЕНДЕТЕ СЕН ТОІ ДЕНЕ ІДЕЖДЕ НЕ
ІМАХОМЬ ОНЕКДЕ УТУЛОУ / І СЕ РЦЕХОМЬ
8. ОТО ІАКО ОЦЕ НАШІЕ А СЕ БОРЕХОМЬ А КОЛІБВА
ПОРЖДЕНЕ БІАХОМЬ СЕ ПЕРУНЕЦ
9. ПРІДЕ ДО НОІ А ТОІЕ ПОВЕНДЕ НОІ / І СЕ
КОЛІКО ІЕ ПРАХОУ НА ЗЕМЕ А ТАКОЖДЕ
IO. ІЕ ОТО ВОЕ СВАРЗЕНЦЕ ОНОІ ПОМОЖДЕНЕ
БЕНДЕШЕТЕ РАТЕ ІДІАЩЕТЕ ОД ОБЛАКОІ
II. ДО ЗЕМЕ І СЕ ДІДЕ НАШЕ ДАЖБО ОЩЕЛЕ ІХЬВА /
А КОЛІЖДЕ ТОІЕ НЕ ОБОРІАЩЕТЕ
I2. ОТЦЬ / А МОІ НЕ ОСОМЕ А ТО ДОЦЛЕ НЕ
МОЖАЩЕТЕ БОІТЕ / І СЕ РЦЕХОМЬ МОЛОІТВУ О
I3. БЗЕМ НАШІЕМ АБОІ ОВОІ НАМО ПОСПЕЩЕТЕ
ДОПОМОЖДЕНЕ ДАТЕ ВІТЕЖДЕНЕ НА ВРЗЕ /
I4. МОГОЩЕ ІЩО СЬМЕ О ТЕМ ІАКЖДЕ ЗЕМЕ НАШІА.
УТЛЩЕНА ІЕС ПАТНІЕМА НОГОІ
I5. ВРАЖДЕНСТЕ А ТАКО ЗРЩЕХОМЬ НА ТОІА
БЕНДЕЩЕХОМЬ КОІ КОЛОІ СВЕ А ТЕЦЩЕХОМЬ
I6. НА ОНОІ А ПТЕЦЕМО АКОІНОУ ДО ДРЕСТЕ
ІЕХ А НЕ ВЕРТЕХОМЬ ІЕ О РАНІЕХ
I7. ВРАЖДЕНСТЕХ А НЕ ОУБІЕХОМЬ ОНЕ ІЕЖДЕ
НА НОІ НАЛЕЗЩЕ / ОТО РЦЕХОМЬ НА ВОІ

7 А

I. КІСЕК НА ЛІУДЕ СВЕ ЗА ЩАСЕ НАПДНЕСТЕ
НА ОВІЕ А ТОІЕ ОМЪРЗЕЩЕСЕ О ВРАЗЕ А
2. ТОКЬЩЕ НА ОНОІ А ПОТЛЦЩЕ ІЕ / СЕ ІМІАХОМЬ
ЗНАК ТОІЕА МОЩЬЕНОСТЕ І НЕ МЬГОЩЕХОМ
3. ДО ІАВЕ ДАТЕ ОВОІ СЕБТО БОІ СЛАБОСТЩЕ
І СЕ ІМІАХОМЬ СОІЛІУ / ІСЬМЕ МНОЗІЕ
4. А ВРЗЕ НЕ СОУТЕ ТОЛКОІ МНОЗІЕ ІАКО СЬМЕ
ІСЬМЕ РУСІЦЕ А ВРАЗІЕ НЕ СОУТЕ
5. ОНОІ / А КАМО ІЕ ВРЖДЕНА КРЕВЬ НАШІЕ
ТАМО ІЕ ЗЕМЕ НАШІЕ І СЕ ВРАЗІ ВѢДІАШУТЕ
6. І СЕ О НОІ СЕН СТАРАЩУТЕСЕ І СЕ СТАРОЩЕ ІЕ
МАРНА БУДЕТЕ ІАКОЖДЕ ОВЕ БІАЩА

7. О СТАРЕ ЩАСЕ ОЦІЕХ НАШІЕХ .../
8. РЕЩЕХОМЬ ІЕЩЕ СЛОВОІ ТОІЕ НА ЗПАМЕНТЕ
АБОІХОМЬ НЕ ІЕДІНОІ ОДО ТІЕ СЛОВЕ НЕ
9. СУТРАТЕТЕ А РЦЕХОМЬ БРАТРЕМ НАШІЕМ О
ТАКОЖДЕ СЕ СОІЛА БОЖСТІЕ БЕНДЕШЕТЕ
IO. НА ВОІ І ТУО ВІНТЕЗЕТЕ ВРЗЕ ВАШІЕ
ДО КОНЦЕ ІЖЕ ХЩЕШЕТЕ ЗЕМЕ ВАШІЕ / ТАКОЖДЕ
II. ВРЗЕТЕ МОУ ДО ОУСТЕ ПЬЛНІЕ А ТЕ ПОЛОКА
ОНОУ ДО ДРОСТЕ СВЕ А НЕ РЩЕ ПРОСТІЕ
I2. СЛОВОІ СВЕ / БУДЕТЕ СОІНЕ СВЕ БГОУВЕ
А СОІЛА ІХЬВА ПЕРЕБЕНДЕШЕТЕ НА ВОІ
I3. ДО КОНЦЕ / НЕ ІМІАХОМЬ А НЕ ЩЕРВЕ НАШІЕ
НАСОІТЕТЕ ХЛІЕБЕМ СЕБТО ПОЖДЕН НА ОГНЬ /
I4. А КРАВІЕ НАШІЕ СКУТЕ ТРПІАЩЕТЕ ТУГУ
ТАКОЖДЕ І СЕ ІАКОЖДЕ МОІ /
I5. І СЕ АКОІНЕ НАШЕ ХАРАЛУЖНЕ ОДЕРЖДЕХОМЬ
ОДЕ ПОЛОУДЕНЕ БОРЗІЕ А БЕДІЕХОМЬ
I6. СОІЛНОІВІЩЕ ВРЗЕ НАШІЕ /

8 А

I. СЕБТО ЗРІАЩЕТЕ ОБЕСВА ДА ІМЕТЕ ПТОІЦУ
ТУІУ НА ЧЕЛЕ ВАШЕМ А ТА ВЕНДЕ ВОІ ДО
2. ВОІТЕЖЕНСТЕ НАДО ВРЗЕ СЕБО... ІНОІ ОВА
А ТАМОЖДЕ СЕН ОДЕРЖЕЩЕТ І ТУ
3. КРАСОУЩЕСЕ ПРЕД НОІ А ВЛЕЩЕ СВІЕТАМЕ
ДО СЕНЕ / І ТАКВА БІАЩЕТЕ ВО ІНЬ ЩАС
4. О ІАКЕ РУШТЕ ІДІАЩЕ СО ВЕНДЕМА І ТОІЕ
ХОТІАЕ УНЕСТЕ БОЗЕ СВА ДО МОРЕ І
5. ТАМО УГНІЕЗДЕСЕША / І СЕ ГРАДІ А ПМОЛІА
А БІАСТЩЕ ТАМОЖДЕ МНОГА ЗОДЬЩА ІАКО
6. СОУТЕ БОГАНСТЕ І ТА ПМОЛІА УКРАСЕНОІ
СОУТЕ ЗЛТЕМ І СРБРЕМ І МНГАІА О СЕ
7. ДРВЕНОІ БЗЕ ПОЦТІАЩЕ УДЂЩЕТЕ УСКУСІ /
І ТА ВІЕДОМА ІНОІМ ТАКОЖДЕ
8. ТОІА ЗРІАЩЕШЕ А ЗАДЕЩА НА ТОА І ПЕРЕЩЕШІА
ОВОІ / І ТАМОЖДЕ НЕ ІМІАЩІ РОДІЦЕ
9. НАШІЕ ПОКОЕТЕСЕ О ГРАБІ ХОДІАЩЕШЕ ДО ТЕ
А ТРЗІАЩЕШЕ НА ТРЕЗЕЩЕХ О БОГЬСТВОІ
IO. ТА / І ТАМОЖДЕ ОУСЕДШЕ ОТРЦЕ ОДЕРЕНЕ ДАЩЕТЕСЕ
І ТА ЗЕМЕ ПОВІЕДА ЕСЩЕ

II. МРЗЪСТЕ ПРЕ І ЗЛОІА ОУЖІВЕ / СЕБТО МОІ
ОДЕНДЕЩА О ГОРЕХ КАРПЕНЬСТЕХ ДО
I2. КОІА І ТАМО БІАХОМ ТАКОЖДЕ ВРІАЖДЕНЕ
О ЗЛЕХ ІАЗЕЦЕХ СЕБО ПОІАХОМ ІАКО
I3. СЬМОІ РУСЕ О СЛАВНЕХ ДНЕХ СЕХ А ІМІЕМО
СПЕВОІ ТОІА ОД ОЦЕ НАШІЕ О
I4. КРАСНІЕМ ЖІТВЕ ВО СТУПІАХ А О СЛАВІЕ
ОЦЕВ / СЕБО ВОІВОДО БОБРІЕЦЕ ВЕДШТЕІ
I5. РУСЕ ДО ГОЛОІНЕ ПО СМРТЕ ОБРІАТЩЬ ЧИН
ПЕРУНЬ ХРІАБРЕ ГОРДІНСТВЕ / ТО
I6. НЕ ЗАПОМОІНЬМО ОВЕЖДЕ А ІАКОЖДЕ ЕСЬМЕ
СОІНІ ОЦЕВ НАШЕХ ІМЕМО ЛЮБВЕ ДО
I7. ПАМІАТЕ ІЕХ А РЦЕХОМ О НЕ ІАКОЖДЕ
БІАЩЕ ОНОІ СОІЛОУ НАШЕІУ А СОІЛА
I8. ТА ІДЕ ДО НОІ ОД ІЕХ Ж НІУ ЛЕВЂНІЕМО
А ЛЕВІЕНУ ТІАГНЕХОМ / РЦЕХОМ ЕСЬМЕ
8 Б
I. О ТІЕХ ІАКОВІ ГОБЗІАХУТЬ О НОІ / СЕ НЕ
ІМІАХОМ МОЛЬБІТЦЕ І РІАХОМ ОТВА
2. ОПРЕ СТУДНІЕ А РОДНІЦІ ІДЕЖЕ ВОДА ЖІВІА
ТЕЦЕ І ТАМО ВОЛІА ІЕ І ВЛЩІ ХІЦНЕ
3. НЕ ХОДІАЩЕТЬ О ТЕ / А СЕ ОЛДОРЕХУ ЩАСЕ
ВОСПОМІНЬЕМО І ТОІЕ СЕ ЗВА ЖРВЕЦЬ
4. ІАКВА НЕ ІМЕ РАДЕХОМ ОБЗТЕПЕН ЕСЬ А
СЛОВЕСО НЕ ДРЖЕШЕТЬ І КРАСЕНЕ
5. НАШЕ БЕРЕ НАГЛО А ХІТЩА ІА / ТА ОВЕЗДЕВА
МЕЖДЕ НОІ РАСПРЕ ЗА ГОДІУ І ТО
6. ПЖЕЖІХОМ / А БОІСТЕ ПО ГОДІ А ТОІА ВЕЦЕ
ПРАВІХОМЬСЕ ОД РОДОІ І КНІАЗЕ І
7. СЕ КНІАЗ БІА БРЬВЛЕНЬ ІАКОВОІ ЖДЕ ОБЕРЕ
ЕЛАНЕ У БРЕНГОІ МОРСТІ ОПРЕ / ІДЬМО
8. НА ЗАЖЕНТЬ ТОУ І ТАМО РІАХОМ СКОТІА І
СКУФЕ ДІЕАХОМ ПОПАСЕТЕ СКОТІА
9. ВО СТЕНПЕХ СЕБТО БЕДЕ ОНОІ / І ТАКВА
ГРЕЦЬКОЛНЕ СЕДНЕШІА ПОНОВІЕ І ГРЕНДІЩА
IO. ГРДОІ І ЗЛОБІАСЕ НА НОІ / О ТЕМ ЩАСІЕ
ІДІАХОМ ПРОЩЕ ДО ПОЛНОЩІЕ А ТАМО
II. БОІХОМ ДВАСТОІ ЛЕНТА І ТАМО СЬМЕ І ЕСЕ
СОУТЕ ОД ЩАС ТЕІЕХ ДО НОІНЬ / А

I2. І ДНЕСЕ ІМІАХОМ ІНА КНІАЗЕ БРЬВЛЕНІА
ПРАВНУТЕ О ДІАДОІ СВЕО І ТОЕ РЕЩЕ
I3. ІДІАЩЕТЕ ДО ПОЛУДНЕ НА ГРЕЦЬКОЛНЕ/ГРЕЦЬ
БО МЕЖДОУ ЕЛАНЕОУ ПЛЕМЕ СЕБЕТНО
I4. А ТРЗЕ А ТРЗЕ ІМІАІ О НОІ ВО СТЕНПІЕХ
О СКОТЬ НАШОУ А ХОЩА БЕРАТЕ ОНА
I5. ЗАДАРЕ/І ТО ІМІАХОМ ОНА СТРЩЕТЕ ОНОІЕ
ДО МОРІА А ГОНІЕТЕ ДО СВА КРАІЕ
I6. ІАКОЖДЕ РУСЬКА ЗЕМЕ ІЕСЕ А РУСЬКА КРЕВ
О ТА ЗЕМЕ СЕН ЛІАЩЕШЕТЕ ДО ПОДЕ
I7. І ТА ПІАЩЕ КРЕВЬ НАШІУ НА НОІ НАДЕЖЕТЕ
ІМА БЕНТЕ/І ТУ БРАНІАХОМ О ВСІА ДНЕ
I8. ІАКОВУ ТРМЕМХОМ/

9

I. О ТОІ ЩАС БІА БОГУМІР МУЖ СЛАВОІ А ІМІА
ТРІЕ ДЩЕРЕ А ДВІЕ СОІНІ/ТОІЕ БО ВЕІДІАЩА СКУФЕ
2. ДО СТЕНПОІ А ТАМО ЖІВІАІ О ТРАВЬХ ПОТЩЕ
ВЬШАСІА І БОІАНІ БОЗЕ СЛУШЬНОІ А РАЗУМОІ
3. ВХІЩНЕ І ТАКО/А ТУ МАТЕ ІЕХ ІЖЕ РЬЩНА
СЛАВУНІ ПРО ОВА ТВРІАЩЕ ПОТРЕБІУ І РЬЩЬ
4. ІН ДО БОГУМІР/СТЕ СЕМЬ ДЕНЬ МОІ А ІМАМ
ДЩЬРЬ СВА ОВДАТЕ А ВНУЧА ЗРІАНЕТЕ ТАКО
5. РЬЩЕ А ПОВОЗОІ УПРЕЖЕ А ЬДЕ КАМО СВА І
ПРІЬДЕ ДО ДУБА СТАЩЕ В ПОЛІ А ОСТАВІСЕ
6. НОЩЕ О ВОГНІЩЕ СВЕ/І ВІДЬ ВЕЩЕРЕ МУЖІ
ТРІЕ НА КОМОНІАХ ДО НЕ СТРЕМОІСТЬЩАА
7. РЬКСТА ТОІЕ ЗДРАВЬ БУДІ А ІЩО ІЩЕШЕ/
ОПОВЬНДЕ ІМА БОГУМІР ТУГОІ СВА
8. А ОНІ ЖЕ ОТВЬЩАХУ ІАКО СУТЕ САМЕ
О ПОХОДЬ ДА ІМУТЬ ЖЕНОІ/
9. ОБРАТІСІА БОГУМІР НА СТЕНПОІ СВА А ВЕДЕ ТРІЕ
МУЖІ ДЩЬРЬМ/ОТОСВА ТРІ РОДОІ ІСШЕДША А СЛАВНОІ
I0. БІАЩІ/О ТУ БО ПОХОЖДІАШУТЬ ДРЕВЛІАНОІ КРВЩЕ
А ПОЛІАНЕ ІАКО ПЬРЬВА
II. ДЩЕРЕ БОГУМІРУ ІМЬНО ІМАІ ДРЕВА А ДРУГА
СКРЬВА І ТРЕТІА ПОЛЕВА/СОІНОВЕ ЖЕ
I2. БОГУМІРУ ІМІАЩЕ СВА ІМЬНОІ СЬВА І МЛАДЩЕІ
РУС ОТ ЕНА ПОХОЖДІАШУТЬ СЕВЕРІАНОІ

I3. А РУСІЕ /
I4. ТРІЕ БО МУЖІ БІАСТА ТРІЕ ВѢСЕНЦЕ ОУТРІЕ
ОПОЛУДНѢ А ВШЕРНѢ /
I5. УТВОРІСЕ РОДІ ТОІЕ О СЕДМѢ РѢЦѢХ ІДѢЖЕ
ОБІТВАЩЕХОМ ЗА МОРЬІА О КРАІ ЗЕЛЕНЬА
I6. КАМО СКОТІ ВОДІАІ ДРЕВНЛНО ІСХОДУ
ДО КАРПЕНСТѢА ГОРЕ /
I7. ТО БІАША ОНА ЛІАТОІ ПРЕД ТІСЕНЩ
ТРІЕ СТОІ ЗА ІЕРМАНРЪХУ
I8. О ТѢ ЩАСЕ БІА ПРІА ВЛІКА О БРЕЗѢХ
МОРЕ ГОДЬСТѢ А ТАМО ПРАОЦЕ НАКІДЬША
I9. КУРГАЛА О СЕ КАМЕНІА БІАЛА О ПОД КОІА ПОГРЕБЬШІА
БОЛІАРІ А ВУЦЕ СВА ІАКОВЕ О СѢЩѢ ПАДЬШІА /
20. НЕМА ТРАНСКРИПЦІЇ МИРОЛЮБОВА
2I. ПРІДОЩІА ІЗ КРАЕ ЗЕЛЕНІА О МОРѢ ГОДЬСКО
А ТАМО ПОТОТЩЕШІА ГОДѢ ІАКВА
22. НАМО ПУТЕ ПРЕТКАВІАЩА А ТАКО СЕ
БІІАЩЕХОМ О ЗЕМЕ ТЕА О ЖІТНѢ НАШІА /
23. ДОТЕСВА БІАЩА ОЦЕ НАШІА О БРѢЗѢХ МОРЕ
ПО РА РІЕЦЕ А СО ВЛІКА ТРУДНОЩЕ
24. ПО НѢ ПРАВЕЩЕ СВА ЛІУДІІА А СКОТІА НА
ОНЬ БРѢГ ІДЬЩІА ДОНУ А ТАМО ГОДЕ ВІДІАІ
25. ШЕДЬ ДО ПОЛУДНЕ А ГОДЬСКО МОРЕ ВІДІАІ А
ГОДЕ ІЗМЕЩЕНУ ПРОТІВУ СЕНБЕ СТАТІСІА
26. ЗРІАІ І ТАКО НУЖДѢНА СЕН БІІАТЕ
А ПРОЖІТНІУ А ЖІВОІТВА СВА
27. ІАКОЖДЕ ІЕГУНШТЕ БІАША ПО СТОПѢХ ОЦЕВЕ
А НАЛЕЗЕ НА НЕ ЛІУДІА БІІАХУ
28. А СКОТІІА БЕРУЩІА/А ТАКО РОД СЛАВЕНЬ ТѢКШІА
ДО ЗЕМЕ ІНДѢЖЕ СУНЕ ВНОЦЕ СПІАШЕТЬ
29. А КАМО ТРАВІ МНОГА А ЛУЦЕ ТУЩНА А РѢНЦЕ
РЕНБОІ ПѢЛНѢНА А КАМО НІКІІ НЕ УМРЕ /
30. ГОДЬ БО БІАША ЕЩЕ НА ЗЕЛЕНЬ КРАЕ
А МАЛО УПРЕДІ ОЦЕ ІДУЩІА
3I. РАІ РЬЕКА ЕСЬ ВЛІКА І ОДѢЛІАШОІТЬ
НОІ ОДЕ ІНА ЛІУДОІ
32. А ТЕЩЕ ДО МОРЕ ФАСІСТЕ /
33. ТУ БО МУЖ РОДУ БЕЛІАРУ ІДЕ ПО ТУ СТРАНІУ
РАІА РЬЕКОІ А УПРЕЗІ ТАМО

34. /ГОСТІ/ СІНЬСТЕ ІДУЩІА ДО ФРІАНЖЕЦ
ІАКО ІЕГУНШТІ СУТЕ НА ОСТРОВЕ СВОІ А ПОЖЕДІАШУТЬ
35. ГОСТЕ ДА ОБЕРУТЬ ІЕ /
36. БІА ТО ЗА ПОЛУСТОІ ЛІАТОІ АЛДОРЕХУ
А ІЕСЩЕ ДРЕВНЕ ОНА БІА РОД БЕЛІАРОВ
37. СОІЛЬНОІМЬ/ЕГУНШТІ ГОСТЕ ОДЕНІЩА СЕ ЗА
МУЖЕ БЕЛІІАРУ А РЪКОЩА ІАКО ДА ЕМУ СТРЕБРО
38. ЗА ТО
39. А ДВА КОМОНЕ ЗЛАТА
40. ІДІАХУ ІНДЕ А ІЗТЕЩЕ ГРОЗЕ ІЕГУНСТЕ
А ТАКО МІМО ІДІАХУ ГОДЪМ
41. ІАКВЕ СУТЕ ТАКОЖДЕ ЗУРІВЕ НА ПРІАДЬВО А НА
НІПЕРОІ А КОМОНЪЗЕ ІЕХ НЪСТЕ ПОЩЕСТЕН
42. А ДВАЩЕ ДАНЕ БЕРІАІ/ТО БО ГОСТЕ ТЕКУНЕЩА
НОІ СЕ ПОВРТАША ДО СІНЬСТЕ А НЕ ПРІДЕ
43. УЖ НІКОЛІ БВА /

Гаґа, Серпень 1969 М. СКРИПНИК

Д О Щ Е Ч К И І З Е Н Б Е К А

I

I. ВОТЩЕ ОУПАМІАТОХОМ ДОБЛІА НАША СТАРОІ ЩАСОІ ДА ІДЕМО КАМО НЕВЕСТЕ / А ТАК ОСЬ МОІ

2. ЗРЕМО ВОСПІАТЬ А РЩЕМО ЖЕ БО ОСЬ МОІ СТОІДІХОМ СІА НАВЕ ПРАВЕІА ЗНАТІ А ОБАПОЛО

3. ТЬРЛА ВЕДЕТЕ А ДОУМІТІ / СЕ БО ДАЖБО СТВОРІАЩ НАМ ОВЕ І ЦЕ ІАКОВО ЖЕ І ЕСТЕ СВЕТ ЗОРЕ

4. НАМЕ СІАЩЕ / І ВО ТОІІА БЕЗОДНІ ПОВЕСІ ДАЖЬБО ЗЕМЕ НАШЕ АБІ; ТАІА УДЬРЖЕНА БІА /

5. ТАК ОСЕ ДУШЕ ПРАЩУРІ СОУТЕ А ТІ СВЕТІ ЗОРЕМА НАМО МО ОД ІРУ...НО / ГРЬЦІ НАЛЕЗША НА РУС

6. І ТВЬРІАЩІ ЗЛАІА ВО ІМЕ БОГОУВ / МОІ ЖЕ СЬМОІ НЕВЕХОМЕ МОУЖІ КАМО ТЕЩАТІ А ЩЧА ТВОРІТІ /

7. ПРАВЕ БО ЕСЬ НЕВІДОМО УЛОЖЕНА ДАЖЬБОМ А

8. ПОНІАКО ПРІА ЖЕ СІА ТЕЩЕ ІАВЕ І ТА СОУТВОРІ ЖІВОТО НАШО А ТАКО КОЛІ ОДІДЕ СЬМРТЬ ЕСЬ / ІАВЬ ЕСЬ ТЕКОУЩ А ТВОРЕНО О ПРАВІ / НАВЕ

9. НБО ЕСТЕ ПО ТОІІА ДО ТЕ ЕСТЕ НАВА А ПО ТЕ ЕСТЕ НАВА А В ПРАВІ ЖЕ ЕСТЕ ІАВЬ / ПОУЧІХОМСІА

I0. СТАРУ А ВРЖЕМОЩЕМО СІА ДУШІ В ОН БО ЕСЕ БО НАКОЛО

II. НОІ...ТВРІАЩУ БОГОУМ СІЛУ / СЕ ОУЗРЕХОМ В СЕБІ ТО БО ДАНО ДАР БЪГОВ А НА ПОТРЕБУ

I2. ЕМ БО СЕ НАПРАСНІТІ...СЕ ДУШІ ПРАЩУРОІ НАША ОД ІРУ СРІАЩЕТІ НА НОІ А ТАМО ЖАЛЕ

I3. ПЛАКАТІСІА А ВОІРЕЩАТІ НАМО ІАКО СЬМОІ НЕБРЖЕЖЕНО ПРАВЕ НАВЕ А ІАВЕ.../ НЕБРЖЕЖЕХОМ

I4. БО СЕ НА ТО ГЛУЗІХОМ СЕ І СТАІА...НЕ СЬМОІ ДОСТОЕНІ БОІТІ ДАЖБОВІ ВНОУЦІ /

I5. ТО БО МОЛІАІ БОГОУМ ДА ІМЕМО ЧІСТЕ ДУШІ А ТЕЛЕСІ НАША А ДА ІМЕМО ЖІВОТ СО ПРАОТЦІ

I6. НАШЕ ВО БЪЗЕХ СЛІІАТЕШЕСЕ ВО ЕДІНУ ПРАУДУ / ТАК ОСЕ БО СЬМЕ ДАЖЬБОВІ ВНУЦЕ / ЗРІ РУСЕ

I7. КО УМЕ ІАКОЖ ОУМЕ, ОУМ ВЬЛІК БОЖЬСК ЕСТЕ ЕДІН СО НОІ А ТОМУ ТВОРІАЩЕ А ВРЕЩЕТЕ СО

I8. БЪЗОІ ВОЕДІНЕ.../ БРЕНЕ БО ЕСЬ НАШЕ ЖІВОТЕ А СЬМОІ ТАКОЖДЕ ІДЕЖЕ КОМОНЕЗЕМ НАШІМ ...

I9. РАБОТАТІ ЖІВІАЩЕ ВО ЗЕМЕХ СО ТЕЛЕ ОВНА СОІТІ ОДЕ ВРАЗЕМ ТЕКУЩ НА... СВЕРЕДЗЬ ... /

2 А

I. МЖ ПРАВ ХОДІАІ ДО МОВЕ НЕ СТЬ ІЖЕ РІЕКОМ ЕСТЕ
ХОДІАЩЕТ ПРАВ БОІТІ НО ЕСЬ ІЖЕ СЛЪВЕСОІ

2. ...ГО А ВЕРШЕНА ДО ЦЕ СЪВПАДАШЕТ.../
ТОМУ РЩЕНО ЕСЬ О СТАРА ОБО СЬМОІ ТВОРІАЛІ

3. БІАХОМ ЛІЕПАІІА ІАКО ДІАДІ НАШІ / РЕЛІ ТОУ
СЕМЬ А БОУДУ ТАКОЖДЬ ЗА ЩАСІ ЗЬЛЬНОСЛАВЛІ

4. А БОУСІ А РУСЕ ПОТІАТІА БІА РУКОУ ВЪРОЗІУ А
ЗЛОЩІНА ТВЪРІАТІ...І КОНІАЗ ТОІ НЕМОЩЕН

5. БІА ОУСЛА СОІНІ СВА ДО БРАНЬ А І ТОІ ВЪРІАГОМ
ПОДЛЕГОЩ А ВЕЩА НЕ БРЕГОЩІА ЧЕ СО

6. ТО РЕЩЕНО ВЕЩЕ МНЕ ОУВАЖІ / ТОМУ БОІСТЕ
РОСТЪРЖЕНІ А ОДАРЕНЕ ВЗІАТІ / А ТАКО ЛЕ РЕЩЕМО

7. ДНЕСЕ / КЪНІАЗІ СОУТЕ НАША А ТОМУ БО НЕ
СТЕ...ДО ПОЛУДЕНЕ ХОДІАІ ДА ІМЕНО ЗЕМЕ...

8. НАМО БО А ДЕЦКЕМ НАШІМ / А ТАМО ГРЬЦІ НАЛЕЗЕША
НА НЕ ІАКО БО ОУСЕДЕЛІЩА НА НЬ / А БІА СЕЩА

9. ВЕЛЬКА А МНОГАІА МЕСАЩІ.../ СТОІКРАТОІ
ПОЩІНА РУСЕ А СТОІКРАТОІ РОЗБІЕНА

IO. БІА ОД ПОЛУНОЩЕ ДО ПОЛУДЕНЕ.../ ТАКО СЪКТІ
ВЕДША ПРАОЦОВЕ НАША А БІА ОЦЕМ ОРІЕМ

II. ДО КРАЕ РУСЬКА ВЕДЕНІ ПОНЕВЬЖДОІ ПРЕБОІТІ**А**
УТРІПЕНІМ МНГА А НЕАОУЩА РАНІ

I2. А ХЛУДНЕ НЕСЕТЕ ІАКО ОТОІДША ДО СІУ / А ТАКО
ОУСЕЛІЩАСІА ОГНІЩАНОІ НА ЗЕМЕ РУШТЕІ /

I3. ТО БО СЕ ОУТВОРІ ЗА ДВІЕ ТЕМЕ ДО СУТЬ А ПО
ТЕМА ДВЕ ТЕМІ ВЪРІАЗІ ПРІДОША...А ЗЕМЕ

I4. БЕРІАІ ОД ХЪЗІАРОМ ДО РУЦЕ СВЕ / ТЕМ БО
ОДЕРЕНЕ РАБОТАХОМО /

I5. БІА НАРОУД ІЩЕ СКІЛЬМЕРСТІ І ІА СТО
КОРЕЖЕНЕ О ДВОСТА / НАРОД НАШЕ ІАКО ПРІДЕ

I6. ПОЗДЕ ДО РУСЕ ЗЕМЕ А СЕЛІЩЕСІА СРЕДЕ
ІЛЬМЕРШТІ І ТІЕ БО СОУТЕ БРАЧКЕ НАШЕ НАМО...

I7. ПОДОБІ СОУТЕ АЩЕ КОЛІБОВО РОУЖНЕТЕ БО НАС
ХРАНІША ОД ЗЛОІ / ВЕЩАІ ІМІАІ О ТО /

I8. РЕЖЕЩЕНО... ОВЕЩЕТЬ ІА АКОІ ІЕССТЕ / АЩЕ СОГО
НЕ РЕЩЕНА НЕ ЕСТЕ БОІ.../ ІЗБЪРІАЩА КНЕЗІ

I9. ОД ПОЛУДІА ДО ПОЛУДІА А ТАКО ЖІВІАЕ МОІ ДЕ СЬМОІ

19. ІМО ПОМОЩЕ ДАІАХОМ А ТАКО БІАХОМ.../
20. ЗЕЛЕ БО ЗНАІА І ТЪВРІТІ СОСУДІІ ПЕЦЕНЕ В ОГНІЩЕХ А СОУТЕ БЕ ГОНЦАРІ ДОБЛІ ЗЕМЕ РАТІ
21. А ТІА СКОТІ ВОДІАШЕТІ БО РОЗОУМЕІАІ../ ТАКОІ ОЦЕ НАШЕ СОУТЕ / ПРІДЕ РОД ЗОЛ НА НЕ А НАДЕЗЕ А ТОМУ

2 Б

1. БІАХО ПОНУЗЕНІ ОСКОЩІТІ ДО ЛІАСІІА / ТАМО ЖІВЕМО ЛОВЦЕ А РІБАНІ АБОІХОМУ МОГЛІ СІА
2. ОД СТРАСІ УКЛОНЩЕСІА / ТАКО БІАХОМ ЄДІНУ ТЕМУ А ПОЩАШХОМ ГРАДІЕ СТАВІТІ
3. ОГНІЩША ПОВСУДЕ РОСКЛАДАІАТІ / ПО ДРУЗЕ ТЕМЕ БІА ХЛУД ВЕЛІК А ПОТІАГШЕСІА ЕСЬМЕМЕ
4. ДО ПОЛУДЕНЕ ТАМО БО СУТЕ МІАСТА ЗЛАЩНА../ А ТАМО ТОІ РОНМЕІСТІ СКОТІ НАША ІАЩІ
5. ДЕ СЕ ЦІНО У ТО СЕ ОУГОДИХОМ АЩІ БОІТІ КАМО СЛОВЕСОІ ДЕРЖЕТІ / А ПОТІАГОХОМСЕ
6. МОІ ДО ПОЛУДНЕНА..ЗЕЛЕНОТРАВІЕ А ІМХОМО СКОТІ МНОЗІ..

3 А

1. МЪЛІХОМ ВЛЕСА ОТЦЕ НАШЕ ДА ПОТІАГНЕ В НЕБІ КО МНОЩЬ СУРАЖОУВ А ДА ВНІДЕ НА НОІ
2. СУРІ ВЄЩАТІ ЗЛОТІ КОЛОВЕ ВЪРТЕЩЕ / ТО БО СУНЬЦЕ НАШЕ ІЖЕ СВІАТІАІ НА ДОМОВЕ НАША
3. І ПРЕДО НЬ ЛІК БЛІЕДЕСЬ ЛІК ОГНІШ ДОМЕЦЕН / СЕМУ БГУ ОГНІКУ СЬ МУРЬГЛЕ РЦЕМО
4. ПОКАЗАТІСЕ А ВОСТАШЕТІ СЕ НЕБЕСІ А СЕ ВЗЕТІ ОЖ ДО МУДРА СВЕТА ...НАРЦЕМО МУ
5. ІМЕІЕ ОГНЕБЪЖЕ А ІДЕМО СЕ ТРУДІАТІ АК І ВСК ДЕН МЪЛЕНІА УТВРША ТЕЛЕСОІ ІАДОІМО А
6. ІДЕМО ДО ПОЛЕ НАШІ ТРУДДІАТІСЕ ІАКО БЪЗІ ВЕЛЕША ВСКУ МУЖУ ІЖЕ ЧІНЕН ЕСЬ ТРУДІТСЕ СІА
7. НА ХЛЕБ СВУІ / ДАЖБОВЕ ВНУЦІ СТЕ ЛІУБІМІЧІ БЖЬСКІ А БЪЗІ СКОРОРАЛА ВОІ / ТАКО
8. ДЕСНИЦЕ ДЬРЖАЩІ ..ВОСПОЕМО СЛВУ СУРАЖІУ А ТАКОЖДЕ МОІСЛІХОМ ДО ВЧЕРЕ А
9. ПЕНТОКРАТО СЛВІХОМ БЗІ ВЕ ДЕНЕ / ПІІМО БО СУРІЦУ В ЗНАК БЛАГЪСТІ А ОБЦНОСТЩЕ

IO. СО БЗІ КІІ БО СУТЕ ВО СВРЗІЕ ТАКОКО ПІОУТ
ЗА ЩАСТЕ НЬ../ ВОСПОЕМО СЛАВУ СУРАЖІУ
II. А ТЕ КОМОНЬ ЗЛАТ СУРАЖІ ЩІЕ ВСКАКЩЕТ В
НЕБЕСІ.../ ДОМУ ІДІАХОМ ПОТРУДЬЩЕСІА
I2. ТАМО ОГІНЬ УТВОРДЖІХОМ А ІАДІАХОМ ПОКОРЪМ
НАШ / РЦЕМО ІАКОВА ЕСТЕ ЛАСКОЩЕ БОЖЬСКА
I3. ДО НОІ А ОТОІДЕМО К СНУ ДЕН ОУБО ПРІДЕ А
ТЕМЕНЕ ІАСТЬІЕ.../ ТАКОЖЕ ДАДЕХОМ ДЕСЕТУ
I4. ОЦЕМ НАШІМ А СЕНТУ НА ВЛАСВЕ...А ТАКО
ПРЕБУХОМО СЛВНІ ІАКОЖЕ СЛВІМ БЪЗІ НАШЕ
I5. А МЬЛІХОМСІА З ТЕЛЕСОІ ОМОВЛЕНІ ВОДОУ ЩІСТОУ.../

З Б

I. ІН БО КЪРВЕ НЬ ЕСЬВА ТАІА А КРІАВЬ НАШЕ ПРО
ТО МЪЛОУВІ ІАКО ІЗОБРІАТЩІ КОНІАЗІ СТАРОЩІ
2. НАША А ТАКО СЕ ПРАВІ ПЕНТОНАДЕСЕЧЬ ВЕЩІ КРЪЗ
ВЕЩА...А СОУБОРІТІСІА НА ОНЬ
3. І СОУДІТІ ВШІАКУ ОТНОНСКУ ПОДЛЕ...ГЛАВНОЩЕ...
А ТАКО СЕ ПРАВІ НАШІ ОЩІ...
29. ВСЕНК ІМАІ СЛОВО РЕЩАТІ...
30. А ТОТО БЛІАГО...
3I. СУТРАТІХОМ ОТЪ ХЪЗІАРОУ... ПО ВЬЩІ
ТРОІАНІУ ІАКІ... ПРВЬ НАСАДІ
32. СЕ СО СОІНІ СВА А ВНУЦІ ПРТІВНЕРЕЩНУ ВЩЕМ...
33. БО РУШТІ НЕ ІМІАХУ РАДЕ ВЛАДІ ЩЕ ПРОТІВНЬ ВЬЩА...
34. ХОЗАРСТЬ БО ІДША НА НЬ А ТІ НЕ ІМША ВОІОВЕ
35. ... ТА ТО РОСТРГВЦА БІА ПЕНТОСЕН ЛІАТОІ НЕ
УКОНЧІШАСІА СК...ОРО А СТАЛ...НАМО
37. ТЬГЛА ХЗАРСТІГО... БО ПОКУДУ БО РУШТІ ПРАЩЕСІА
ВРЗІ НА НЬ НАЛЕЗЕ МНЗІ...ВНУ КОТРАІА
38. НЕ БІА САМОТЕН СО ДРУЗІ МЕНОГАІА А І БІА УТЩ...

4 А

I. ПОЧЕСЕ ЖІВ О ТРУДЬ...А ТО БІАЩЕ В СТУПЕ БЛІАРІН
СКОТЕН / ТОІ БО НЕ ПОДЛЕГШЕ ДО
2. ХЪЗІАР БІА ІРОНСТІ...Д ІРОНІ ПОМОЩІ ПРОСІ .
А ТОІЕ КОМОНЬСТВА ДОСІЛАІАІ А БІАША...
3. ...АШТІ О ТЪ РЕЩЕН...ІНА БОІАРУШТІ / БО ІА РУШТІ /
ОСТАСЕ ПОД ХЪЗІАВШТІМ...А КІІ БО ДОЛЬЗ...ЛО ГРАДА
4. КІВС... АМО УСЬДШЕСЕ.../ ЖЕ РУСТІЩІ КОІ НЕ

4. ВОЛІША ПОДО ХЪАРШТІ ІДША ДО СКОТЕНЕ... /
5. ТАКО РУСЬ СЕ ТЪРЛОВАША КОЛ...РОНШІ НЕХАЩІ С ВІКОВЕ НАША ОДЕРЕНЬ НЕ БЕРІАІА ТАКО
6. ОСТАВІ РУСОУМ ЖІВОТ РУСЕК.../... ЪЗІАРШТІІ БЕРІАХУ ДО РА ОТЕ СВОІА ДЕРЕНЬ А ДЦКІ А ЖЕНІ
7. ВЕЛІЦЬ ЗЛѢ БІА...А ТВЧРІАІ ЗЛ...О ТО УБО ГОДЬ ГРІАІ..АЛѢЗЕ НА РУСЬ...КОЛУ СКОТЕН...
8. ТОІ ІЗМЕЩІСІА А ПРАЩУРОЕ НАША ПОТІАГОША НА НЬ ТАДЕ КОМОНЬСТВА ІРОНШТЕ УТЪРЧЕ А РОСБІІАІ
9. ГОДЬ / РОСТРЩЕНІ БІАША ГОДЬСШТІ А БѢЖЕ С ПОЛЕ.. ОБО КРЕВ БОРШТА СЕ ЛІЛ..ЧЕРМН..
10. ЗЕМЬ БІА..ЕРУНАМІ РОСТРСШЕ РУСЬ ЗЕМѢ ГОДСЬКУ А МЕЩЕМІ ЗНІЦІ ВСІАКА І ЗЕМѢ ІХ ВНМѢСІ.
11. А ДО СВА ПРІТЩ... / А ОТУ БЬ ХЪЗАРШТІ ПОІАША НОІ ВЕЩА СТРАТЕ НЬ А НАЛѢЗОХША НА НЬ / І ТУ
12. БО РУШТІ УВРЖЕШЕСЕ ДО БРАНЕ ІАКО ЛЕВІ А РѢКША ПОРПАДОХОМ БО ІАКОЖЕ ПЕРУН ДО НАС НЕ ДВА
13. І ТОІ ІМА ПОМОЖАЩЕ / А ГОДЬ БІА УРАЖДЕНАХ А ХЪЗАРШТІ / ПЕРВѢ...КО УСІ ПРАХОУ...
14. БІАЩА ПЕРВѢІ РОСТРІЩЕНІ А ТО РУСЬ ЗЕТХЛА ДО ІХ А РЦЕ І ЦО ЩЕ БУДЕ.../ ...ЬЗІАРШТІ БО УТЕЖОЩА
15. ДО ВЛЕЗІ ОД ОНУ А ДОНЧУ...АМО СТРАМ ІМІАІ А Т.. УСБЕЩА ВОІА ІХО ВЕРГОША ЗЕМѢ МЕЩІ
16. СВОІ А ТѢКЪША ОКОЛУ НЬ ОЧЕСІ / ТОІ КРАТЕ ГОДЬ СМѢСТІСЕ А ОТОІДЕ ДО ПОЛУНОЦѢ А ТАМО ІЗ
17. ГМІЗѢ ІДІА ДАЛѢ / РУСЬ БО УСТРІС...О СЕ ЗЕМѢ ВЗІАТОІІ ІА... О РУСЕ КРО...РЕНЦІ СВА ПДУТЪРЩЕ
18. А РѢКША ПРІДЕ УБО МІЛОСТОІНІЩА О БЖЕСЬКА ХВАЛІМО ДАЖЬБА НАШІГО А ПЕРУНА...
19. ЖЕ БІА СО НОІ / А ТАКО ПЕРВѢІ СПОІАША СЛАВУ ВЗМ НА ЗЕМѢ...УЖ СЬ ТѢІА РѢКША РУСЬКОЛУНЬ ТА
20. І ЗЕМѢ А ТАМО СЕ ПОТЩІСІА ВЕЛЬЦѢ АБОІСТІА УТВЪРІТІЩЕСІА ЗЕМІ НАШІЕ...І ХЪЗІАРІ БОІЩА
21. ДО ЗЕМѢ ПОТІЕТѢ І НАКОЛІКІ... ѢЛЗІ РУСКОЛУНЬ БОІАСЕ УТЪРДІН... ГОДІ /

4 Б

1. МНОГАІА МЩЦІ ІДША СО НІА ТАКОЖД І ПОТРІУЖДАІАСЕ А ОТ ТОІА БІАЩЕ ТІ ВОЛЬНА А ЗУРОВЕНЕ О

2. ПРАЩУРІ Ѫ...А / БЛЕСО БО НАУЩІ ТОІА ЗЕМѢ РАТІ
А ЗЬРНО СѢІАТІ / ТАКО ОУБО ІЩА ТОІІ ПРАЩУРІ
3. ОГНІЩАНАМА СТАТІ А БОІТІ ЗЕМЕТРУДІЩ...РЦѢМО
БО ІАКО СЕ РѢЩЕ В НАШІ ЗЕМѢ А НЕ НО ІАКО
4. ГРЬЦІ ЖАДІЩАСЕ О РУШТѢІЕН ЗЕКОУРОСТІТІ...
...УЛГАРЩІ ПОЩІНІАТ...І...НУЖЕ СВА СКЪ...ДІЩІЕ
5. ВО ПОЛѢХ ЗЛАЩНѢХ/ А ІЗОБРІАТІ ІМАІ ОД СВЕ
СТ...РОТЦЕ ОД РОДУ ДО РОДУ ТАКО
6. СЕ ПРАВ.. / ЗА ДЕСЕНТЕ ВЕКОУ ЗАБІША ОВАЕ
СВА А ТАКО РОДІ ЖІІАТІ ОСОБІЦѢ ПЛЕМЕНОІ ТА
7. ..ЕЗОІВАТТЕ ПОЛІАНІ... О.. СВЕРЕДЗІ А ДЕРЕВЛІАНОІ /
ТО УБО СУТЕ ВШІ РУСШТІ ОД РУСКОЛУНЕ
8. ІМАІТ Т..ДѢЛЕН ЕСТІ ІАКО СУМЬВЕ СЕ А ОТУДЕ ПРІДЕ
НА РУСЬ УСОБІЦ...А ДРУГУ ТОІНСЕЩЕЛЕТОІА...
9. ПОДПАДЬІШЕ РАЗДІАЛУА У БУДЕСЕ САМОТНСЩЕ А СТА
ОДЕРЕНЬ ЧІУЖІМ РОБІТІ.../
10. ТА..О НАПЕРВѢ ГОДІ ІАКОВА КРѢПЩЬІ УДЕРЦАА А
НАДРУЗѢ ХЪЗІАРІНОМ ІАКО ТОІЕ ЗОБІІАВІШАСІА
11. КАГН..А ТО НЕРАДЬНЕМ НАШІІМ...КО..А ТО
НЕРАДЕНЕМ НАШІІМ...ВА.. Т ПОПЕРВЬІ
12. СТОУ ГОСТЬМА НА РУСІ...О НАЩАЛУ БІАСТА
ВЕЛРЬЦІВА А ПОТУДѢ СТАША ЗЛ ТЕ А РУШІТІ
13. УТЛУЩІТІ СТ.. ЬКО СТАТОІ КАМО ГРІАДЬМО ОД ОНАІА
КАМ. ..ВОТ ВОЛЬН... БРІАЩЕМО.. СЬМОІ
14. ВЛІЩѢ СІРОІ А РЕНКА БОЖЬСКА ОД НАС Е ОТВРАТ...
КО НА ДВАДЕСЕНТЬ ТОІСЕНЦѢ ЛЬТЬХ НЕ МОГОША
15. СОУТВОРІАШІТЕСЕ ДО РУСЬ А ТАМО ПРІДЕ ВЪРІАЗІ
А БЕРЕ Т..ЬСТА ОНА СОІНОВЕ ВЛЦІ /
16. РУСЬ БО ТВЪРІСІА ОД ПОЛУНОЩЕ ЗА СЕ ЖЕ НЕ
ІМАХОМ МОЖЕНОС..ЛѢСЬХ ІЛМЕРШТЬХ УТВЪРІ
17. А ТАМО ЕСЬ Д.. КІЕВ ІЖЕ ДАНА ЩАСТЬ МАЛА...АМО
БО УСѢДШЕСІА ВЪРІАЗІ ІЖЕ СОУТЕ ХІЩНІЦІ /
19. ПОВѢНСТВЕ СВЕНТОІАРЖІ...ДА УЗРѢМО ЗРАЦІ ТѢЛЬНІ
ТОГО ТУ БОЛІАРА ГОРДНУ НАШЕГО ІАКІ
20. ПОРАЗІ ГОДЬ СО СКОТІЦЕМ А БІА ТАІА СЛАВНАІА
ДѢІАНА ОД ПРЕНХОДУ СЛВЕНСТІ ЛІУДЕ НА РУСЕ
21. ДЕСЕНТЕ СТА ТРЕШТІГО ЛЬТА БО НАГЛЬ А ГРІАВЬ
НАЛЬЗЕ НА НОІ / А... БІА Т..ТЕНДЕ СВЕНТО РЕВІА

22. ЕДІНО ТО КНЕЗІ...ІЖЕ ОЗБОРША БО РУСІЩІТА ..НА.. РУСКОЛУНІ А Т.. ТО ІЄ ВЗЕНШЕ
23. РУСКОЛУНЕ..А..Л..С..А БО РУСЕ..І.ІЗ МЕЧІЩА ІА ІДЕ НА ГОДЬ ОД ВОРОНЖЕНЦА А М...К.. БІІА
24. ТАМО ДЕСЕНТ...ЕМЕ ІЗБОРНІА БОІАНУВ КОМОНЬСТЄ НІКОЛІ ЖЕ ПѢША...А ТАКО СЕ ВЪРЖЕШЕСІА
25. НА НЬ / А..МО СѢЩА БІА ЗЛА А КРЕНТКА А ТАІА СЕ УЗУРЖІЛА / ДО ВЧЕРІА ПО..ЖА ..ГОДЬ...

4. В

I. РУСЬ БО УСРІСІА НА ЗЕМЕ ТУІУ / ДОСЬ О ТОІ ЩАС ІДША ДО КІІВУ ВЪРІАЗІ СО ГОСТЕ А БІІАХУХЪ-ЗІАРІ /
2. ЪЗІАРЬСШТІ І РѢЩЕ ДО СКѸТЕНЄ...АН..ПОМОЦЕ ПОМОЛІАІ / ОДВЪРГНЕ ТАІА СКОТЕНЬ А
3. РѢЩЕ УБО СІ ПОМОЖЕШТЕ САМІ СВЕ...ОВЕ ЩО РУСКОЛУНЬЕ ІМА..ЩА А ДѢІАТІ КОЛІСВА ТО ВРЖІЦА
4. СІЛА ІДЕ ДО ЗЕМѢ ВОРЖЕНЦЕ.../ КО ВОРОНЖЕНЕЦ БІА ДРЕВЕЛЬ ЗА МНОГАІА ВѢЦІ УСТАВЕНА
5. А...ОКРЕМЛЕН ОТ НАЛЕЗНІА НАОКОЛО.../ ТА ВЪРІАЖІНА ІДЕ ДО ВРОНЖЕНЦѢ ПОІА ТОІ І
6. ТАКО СЕ УСЕНДЛА СЕ РУСЬ ОГРОЖДЕНА ОДЕ ЗАПАДУ СУНѢ / А ШЕД ІНІ ДО СУРІ НА ПОЛДЕНЕ СУРОЖЪГРАД
7. УТВРЖАША...ЛО УМОРІІА ІЖЕ ГРЬЦІ ІМІАІ ТАМО КРІАПІША ГРІАД СУРАЖЬ БІЛОІАРЬ.../
8. КРІВРГ БІА ТОІІ ЩАС КОНѢЗЬ РУШТІ А БѢЛ ГОЛОМБ БЬ ПУЩІАШЕТ КАМО ТОІІ ЛѢТЕ ТАМО ІТІ А ТОІ
9. ЛѢТІ НА ГРЕЦЕ / КРІВОРГ НАЛѢЗ НА НЬ А РОСТЪРЩА ІА / ТУ БО ГРЬЦІ ІАКО ЛІСІ ОЦАСТЕМ ВРТѢВІАІ
10. ДАІАШЕ КРІВОРГУ ЗЪЛЬТО РУНО А КОМОНЬЦЕ СТРЕБНѢ А ТѢ КРІВОРГ СЪУДРЖІ НА СУРОЖІ / ОНІ
11. ЖЕ ГРЬЦІ БІАШТІ НА КОЛУНѢХ КРІВОРГ ДОГОДІСІА АБОІСТЕ РУСЕ ОТВОРЖЩЕНА ТАМО / А ТАКОЖДЕ
12. ГРЬЦІ НАВѢРГОША НА НЬ БОІАНОУВ ВО ЖЕЛѢЗѢХ ПОБІАЩІ ІА / ВЕЛЬКА ВЪРЖЕНА ЕСЬ КРЕВ РУШТІА
13. ДО ПАУДОІ А НѢСЦЬ С ТЕНЬГА БІІА РУСІЦОМ / ІЛІРМОЩЕ РѢЩАША ЖЕ СТѢ ГЛУПІЦІ А СЬМЕ
14. ПРІТѢЦѢМО ДО ВОІ ПОМОЖІАЩЕТІ...А / ПОТЩЕМОСІА НА ПАМЕТ ІХО ІАКО СВЕ ЗЕМѢ РУСЬКУ УДОБІША
15. А ЕСВЕ НАШЕ СТАРОЦТСВ..КІ БО СТРАТІТІ СІЛОІ РУСЬ

I5. НА ТѢХМО ЗАПАСІЩАХ СО ВРАЗІ НАША
I6. КРІАВЕ ІХО УДОБІША ЗЕМѢ НАШЕ...СУЩІ БО БОГУНІ
ІАКІ СО ПЕРУНОМ ДѢЛІАШУЩІА НА КУВЕНДЛА
I7. МЕЧІ СВА ДО ВРАГІ НІХ.../ МОІ ЖЕ ІМО
ПОМОЛІХОМСЕ НАМО У ПОМОЩІ.../

4 Г

I. СОУРОЖІ УБО СВІАТОУ БОІТІ НАД НОІ Т...А..ІДЕМО
КАМО ВІЖДЕМО ЗЕМѢ ГОРІѢІА.. О..А
2. ЛУЦѢМОРІІА А І ТО ВСЕ ІАКО ДЕН КО БОЗѢМ ЗРІАЩЕМО
ІАКОВІ ЕСЬ СВѢТ ЕГО ЖЬ РѢЩЕМО ПЕРУН ДАЖБО
3. ХОР А ІАР І ІНОІ ІМЕНОІ С..АКО СПѢВАХОМ СЛАВУ
БЗЕМ А ЛІВЕХОМ ІЛОСТІУ БОЖСЬКУ ДОНЕЖДѢ
4. ЖІВОТА СЕ ГОНЗІМО / СУРОЖА БІЕ ВРЗІ НАША ІЖЕ
СОУТЕ НА ТЕМѢ ЗІІАМІ ПОЛЗЩІМІ А ГРЪЗІАЩІ
5. СОУТЬ НАМО БОЛЕМ А МАѢММАРОІУ А КОНЦМ ЖІВОТА /
ВСЕНЩСКІМ ІАВІТІ БГУ СІЛНУ А БІАТІ ТЕМ...
6. МЕЩЕМ МОЛНІІМ А ТА ІЗДХНЕ / СУРІА СВЕТІ НА НЬ
А ДО НЬ А ВІДІМО ВСІЩСКАІА П..АПЕРВѢ БО
7. СЛВА СУРІ УСТЛУ ДІДУ Е ТЕНЬ ІЖДЕ НЕ ЗЛАІА...
ЗІАЩІ / З ТЕІА ТЕМѢ ІЗДОІСІА ЗЛО ПЛЕМЕНО
8. ДАСУВО А ТО ЗЛО ПЛЕМЕНО НА ПРАЩУРІ НАША НЕТЕЦѢ
І..НАЛѢЗЕ І Ѣ МНОЗЕ УТЩЕНІ А УМАРЖЕНІ /
9. А ТОІ ОРІЕ СТАРОТЕЦЬ РѢЩЕ ІДЕМО Д ЗЕМѢ ТОІА
ІДЕЖЕ У НІЕ НАША БРАТЧІ ЗАБІУТЬ ТО БО ТО
I0. СТАРОЦЕ...ЗАБІУТЬ ТО БО ТО КРВІВІ О ЩАСТІ
ЗВѢРШІ СКОТІ НАША КРАДЩІ А ДѢЦІ ЗБІІАЩІ
II. А ТО БО ТО СТАРОТЕЦЬ РѢК А ТЕЩАХОМ ДО ІНІІА
ЗЕМѢ ІАКОВА ТЕЩЕ МЕДОІ І МЛЕЦІМА А ІЕСЬ ТА
I2. ЗЕМѢ ТА...ІОЕЩАХУ / ВСІ СОІНОВЕ ТРІЕ ОД ОРІІУ
БІАШЕ ТІ КІЕ ПАЩЕК А ГОРОВАТО ОКУДЬ ТРІЕ
I3. СЛАВНІ ПЛЕМЕНОІ ІСТЕКША..КО..Ь СОІНОВЕ БІАЩІ
ХЪРОБРІЕ ВОДЩІ ДРОУЖІНОМ / А ТАКО СЕ
I4. СѢДШЕ НА КОМОНІІА А ТѢЩАХУ Д... І А ЗА НЬ ѢДЕ
ДРУЖІНОІ МЛАНДЕНЧІ СКОТІ КРАВІ ПОВЕНЗОІ БОІЩІ
I5. Н...Е.. А ОВЦ..ЬЩА ТІ ДѢЦКІ СТАРОЦІМА ТРЕЖЕНІ...
...ОЖЕ МАРЪ НІЕ ЛІУДІАТ /
I6. ..АКО ІДЪША ДО ПЛОУДНѢ ДО МОРЬ ІА МЕЩЕМА РАЗІЩА
ВРЗІ ДША ДО ГОРЕ ВЪЛІКАІА ДО ПУДІ

17. ТРАВНІІА ДѢЖЕ БѢЩЕ ТІ ЗЛАКОУ МНОЗѢМА Т..О СЕ УСВЕСЕ / КІЕ ІЖЕ БІАЩ СТРОІЩЕМ КІВУ ТА ТО БІА
18. СТЛ РУСЕК...
19. КР ВѢСТІОІ ЩАТОІ І ОХОД.СЯ НДТІЕ НЕ БРЕГОША ЗЛОМ А ТѢКШІА КАМО РІЕ РѢКС.
20. ...КРВЕНЬ ЕСЬВА ...А КРІАВЬ НАШЕ ПРОСТО РЖЕЩЕ ЖЕ СЬМО... ІЕСЬМѢ РУСІЩІ НЕ СЛОУХАТЕСЕ
21. ВРЗѢМ ІЖЕ РЕКУТ НѢ СТЕ ДОБЛІІА О.. ДЕ ОРІЕ ІДЕМО А Т...

5 А

1. О ПОДРОБЕНЩЕ СЕ ЗАЩАТІ НАМ О ТОІ ОКОЛОІ РЩЕМО ТАКО ІЖДЕ ЛІѢТОІ ДО ДІРУ ЗА ТЕНСЕНЩЕ ПЕНТЕ
2. СТА ІДОША ПРАДОІ НАШОІ ДО ГУРЕ КАРПАНЕСКЕ А ТАМО СЕ ОСѢДНЕША А ЖІВІА КЛАДНО / ТО БО
3. РОДІ СЕН ПРАВЩАСІА ОД ОЦІ РОДЩІ А СТАРЕНЩЕ РОДОУ БІА ЩКО ДОІРІАН ТОІ БОУЩЕ / ПАРКУН
4. БО НОІ СЕН БЛАГОВОДЩЛЕН БО ТУ УТЩЕХОМСОІ А ТАКО СЕЩ БІАЩ ЖІВУТ ПЕНТЕ СТА ЛѢТОІ А
5. ТАМО ОТЩЕХОМ СЕН ДО ВСХДІАЩУ СУНЕ А ІДЕХОМ ДО НЬПРЕ /
6. ТА БО РІЕКА ЕСЕ ДО МОРНЖЕ ТЕАІ А ТО ПОЛУНОЩЕ СѢДЩЕ НА НЕ А СЕН ІМЕНОВАН НЕПРЕ ПРЕПЕНТЕ
7. ІАКО БО ВУТЩЕ СЕН...А ТАМО ОСЕНДЕЩІА А ПЕНТЕ СЕНТ ЛѢТОІ ВЩЕ СЕН ПРАВІЩА СЕН
8. А ТАКО БОЗЕМА ХРАНІВЕН ОДО МНОГІА РЬЩЕ СО ІАЗЕНЩЕ / ІЛМЕРУВ БІАЩА МНОСТЕ ТАМО ОСЕДІЩОІ
9. ОГНІЩАНОІ / А ТАКО БО СКОТІА СЕН ВЕНДЕНЩЕ ВО СТУПОІ А І ТАМ ОІ ТАКО БОЗЕМА СЕН ХРАНІТІ
10. МОЖѢЩЕ ТАКО РЩЕВІ ОДЕХНЕ А ПЕНЖ ІАЩЕТІ МНГА ЗЛАТО А БОГАДЕ ЖІВХОСТА

5 Б

1. СІЩЕ СЕ ІАЗЕНЩЕ ОДОВРАТІШАСЕ ДО ПОЛУДЕНЕ А САМОНЕХАІІ НОІ А ТАКО ІДЩА НА ВЕДНЕ СКОТІА
2. А ГОВАДА СВОА / І ВЕЩА ТУ ПТІЦОІ СРІЩА МНОСТВА ТЕЩІАШЕТІ ДО НЕ А ТІ ТО ГАЛЩА І ВРАНІ ОД ѢДІ
3. ЛЕТІАІ А БІАСТЕ ѢДЕ ВЛІКА ВО СТУПІАХ ТОБ ТОІ ПЛЕМЕНОІ КОСТОБЩЕ НАЛЕЗІАІ А СІЩЕ ОТВЕРЖІТІ

4. РАНОІ МНОГАІА А КРВЕ ЛІѢЩА / ТУ ВНЕЗАПОІ ГЛАВЕ
СѢКША ВРЗІАМ СВЕМА А ТОІА СУТЕ ВРАНОІ ѢДЛА
5. А ТАКО СТРІБОІ СВІЩАШУТЕ ВО СТУПІАХ А БОРѢЕ
ГУНДѢШЕТЕ ДО ПОЛУНЩЕ НЕБЕСПЕНЦЕТСА НОІ /
6. БІА ТУ СѢЩА ВЕЛКА ЕНЗЩЕ А КОСТОБЩЕ СЕ РАЗІТІ
СО ЗЛОІЕ УТЕЧЕЩЕ А ВРОІ ГОВІАД НАШЕХ/А ТАКО
7. БІАШЕТ УБОРІЩА ТАІА А ДВАСТО ЛѢТОІ А НАШЕ
РОДІЩЕ ТЕДѢ ШЕТІ ДО ЛІАШІ ПРЕБЕНДЕНОІ СУТЕ/
8. А ТАМО СѢДША ЗА СТОІ ЛѢТОІ ГОДЕ ІЕРМЕНРЕХЕ
А СЕ ЗЛОБЩОІ НА НОІ / А ТУ БІАЩЕ УБОРЦЕ ВЛІКА
9. А ГОДЕ БІА ПОТСНѢНА А ОТРЦЕНА ДО ДОНЩЕ А-ДОНЕ
А ІЕРМЕНРЕХ ПІАІ ВІНА ЛІУБОІБРАТРЕСТЕ ПО
IO. ЗЕ ВОІАВЕНДЕ НАШОІ А ТАКО СЕ УТВОРЖЕШЕТІСЬ
БІА ЖІВУТЕ НОВЕ

ОСКОЛКИ ДОЩЕЧОК

2. ...О ІЖЕ СЬМІ РУСІЩІ НІКОІЕ ВРІАЗІ
3. ОСТАВХОМ НА СУРІУ МЛЕКОІ НАШІА ВО ТРАВѢХ
ЗА НОШІ УТЛЩЕМО ДО НЬ ЩАЛІУ А ТНИТРРІА ІАКОЖ
РЕКША ПРОСТАРОЦІ А ДАІМО СЕ СУРІТІСЬ ІАРІМО
ТРІЧІ ВО СЛАВУ БГОМ ПЕНТОКРТДЕНЬ І ТА БО ТО
НАШІА СТАРА ПОТЩПНА ВОЗѢМ БЛІУЖНА ЕСЬ ПОТРЕБІТІ
...К...ТРЕБЬ ТА БУДІ ПОВІАЗОМ ЕЗІ НОІ...
4. АНІ МАРА НІ МОРОКА НЕ СМІѢМО СЛАВІТІ...А...К
...О ТІ ѢО ТС ДІВОТ СОУТЕ НАШЕ НЕЩАСТ...
НАШЕ ДІДО ЕСЬЕЕ СВРЗѢ

6 А

I. ОД ОРІЕ ТО СЕ ОБѢЩІ НАШОІ ОЦЕ СО БОРУСОІ
ОДО РАІ РІЕЦЕ ДО НЕПРЕНОІ А
2. ... О РОДІЕ ТОІ СЕ ПРАВІТІ ОДО РОДІЩЕ
А ВѢЩА / ВСАК РОД НАІМЕНА
3. СБЕ РОДІЩЕ КІЕ СОУТЕ ПРАВІЩЕІ ОКУД ІДЕ ДО
ГУРЕ ТАКО А ТАМО ЕСЕ КОНІАЖЬ
4. ВОЕВЕНДЦЕ ВУТЦЕ ЛІУДОІ ДА БРАНІТІСЕ ДО
СВА ВРЗІ ВО СЛВУ ПЕРУНІ А СІЦЕ
5. ДАЖБОВА ПОМУГА НАБРАТІСЕ НА ОІ /
ТАКО БІА ЗЕМІА ТА РУСКА ОДО РУСОІ
6. А БОРУСІЩЕ ТУ СДО БОРІ / А ВЛКА НЕПРСТАНА
БІАШТЕ ВСАК ЩАС А МНОГА СІА ЩАС УБОІА

7. АБО ТО ВРЗЕМА НАЩТВЕНА НІЩЕНЕ СКУЩЕНА
ДО КОНЦЕ / А ТАКО ...
8. ДЕ/ ТУ БО ІЕРМЕНРЕХ ІДЕ ДО НЬ А НАЛЕЗЕ НА
9. НЬ І ТАКО ПОТЛАЩЕНОІ СМЕ БІАХОМЕ...ЕІ /
НАСТЩА ОДО ГОДЕ МЕЗЕ ДВА ОГНІЩА
10. ТЛІАТЕ А СЕ ПАЛІТЕ / А ТУ БІА ВЛКА БІДА /
А ЖНЕВА НАШОІ ПАЛЕНА НІЩЕ СЕ ЛІЩЕНО
11. О НА НЕНІЖЕ ДОІМЕ І ПОПЛЕЩЕ / ТУ БО
ПРЕЛЕНТЕ ДО НОІ ПТІЩЕ БЖЕСКА
12. А РЩЕ ОДОІДЕ ДО ПОЛНОЩЕ А НАТІАТЕ СЕНЕ
НА НЕ КОЛІЖДЕ ТОІ ІДІАХУТЕ ДО
13. СЕЛОІ НАШОІ А ПАТЕБЕШТЕ / А ТАКО УТВОРІАЩЕ
УДШЕ ДО ПОЛУНЕЩЕ А НАТЩЕМО СЕН
14. НА НЕ А РОСПРІА ТАІА ОВОІТЕЗЕТЕ НА НЕ А
ТАКО ІДІАЩЕТЕ ДО НЕ А
15. СТАВІТЕСЕ СТАУНАМА ПО РІЕЩЕ РОМІДОНО
І СЕ ВРЗЕТЕШЕ А БІАІСЕ / МНОГО ТУ
16. БОРЗО УТЦЕНЕ БІАЩА ПРОСТЕГЛАВІТІ НОІ
А ТАКО СМЕ ПРОСТІГЛАВІХОМ ЕІЕ /
17. А ТО ТЕМА БІА ВОІ УПРОСТЕГЛАВНЕХ /
ВЕЛЬЩЕ СНЕЗЕ ХЛАДОІ ГЛАД МОУЩІША
18. НАШОІ ЛІУДІЕ Н ОСТАВАІАІ ТРЦЕ А ЛІШАЩЕСА
БЕЗО ВШЕ ОНА / ТОІ КРАТЕ ВОЛЩЕ УСТРАДАЩЕСА
19. БО НЕЗАЛЕГЛЕСТЕ ІМАІ ТУ ТВРІАІ...

6. Б

1. С..Б.ОПО СТОІ ДВАДЕНСЕНТЕ ЛІАТОІ БРАНЕ
ГОДЬ НАІРАМА ЗАДЄ ЕГУНШТІ А
2. ...ДО ПОЛУНОЦЕ МЕЗЕ РАІ РІЕКА ДІВУНА ТАМО ТО
3. ...АДНЕ / ІЕРМАНРЕХ А ГУЛАРЕХ ВЕД ІУ
НА НОВЕ ЗЕМЕ СЕ БО ЕГУНШТЕ
4. СО БРЕНДМА ГОВІАДОІ СВА ЄСТЕ СТА НА ТОІ
КРАІЕ / ТАМО БІА МНОГА КОМОНЕВ
5. А ГОВІАДА ТРАВА ЗЛАЩНА ВОДА ЖІВА /
ТУ БО ГУЛАРЕХ ПРІВЕД НОВА СОІЛА
6. СВЕ А ОДРАЗІ... ГУНШТЕ ЗАГЛАВЕ МНОГА
ТЕЦЕ НА НОІ / ТУ БО РОДЩВЕ
7. СОУБРАСЕ НА КОМОНІАХ А НА НЬ / СУРА
СЄЩЕ БІАШЕТІ ТАМО ТРІЕ

8. ДЕСЕНТЕ ДЕН А РУСОІ ПОУСТША ГОДЕ ДО ЗЕМ СВА ... ОТО БЕ ТО...БОІТІ З НОІ /
9. ТЕ.ЦЕ ВРЕМЕНОІ НАСТА / НАЛЕЗЕ НА НЬ РОМОВЕ Н ...АЕ ...Р ... ОПОЛ...
I0. А ГОДЕ ОПОЛНОЦЕ А ПОЛДЕНЕ / ТА БО ТО ВЛК... ЗЛ .. Е ... ЛІАШЕ А РО...
II. БА ШЕТ ... О ... Г...
I2. ТА ТО БОРІА БІАШ...АМО ВЕЛІЦЕ ТРАВА НІЦЕ ЖЕ УГОДНА БЗЕМ А ЛІУДІЕМ
I3. СЕБОТО НЕ ІМІАХОМ ІНА ПРІБЕЗЕНЦЕ ІАКО ОНА / ОБІРАХОМ КНЕЗЕ ОД ВУТЦЕ /
I4. ТОІ БО БІАШТЕ ОД ОВСЕНЕ ДО ВСЕНЕ КОЕМА ЖЕ ПЛАТХОМ ДАНЕ О ПОЛІУДІА /
I5. А СТРАЩАШЕСА ВОДІАХ СТАДОІ СВА РОБІАХОМ ЗЕМЕ / ЖІТВА НАША ТАКО БІАХОМ
I6. СТА ...ЕСЕНТ ЛІАТОІ ТВОРІЩА ПРІУ ВСІАКО ДЕНО ЕГУНШ...
I7. А ...О.. ОДЕ А НІЩО БЕРЕНДЕ ТЕ БО СТА ІМАІ КНЗА САХУ А ТОІ ПРЕМОУДР
I8. А...РА ГЛАДАХ ОД РУСОІ А БІА НАШЕ ДРУГ... ОВЖ

6.В

I. ТСЕ ЗАІАВІ ЗАМЕРЕЩАСТА / ГРАДОІ ГРАДІАЩЕТЕ ХОРОСУНА ІНА ВОЗДЕНІА
2. РУСКОЛУНЕ РАЗДЕРЕНА СМУТАМІА СТА ТВОРІАШЕТІ НА ПОЛУДЕНА
3. БО РУСЕ НА ПОЛНОЩЕ БІА МНОГА УТРПЕНІА / ТОБТО ПОРОДІЦЕ НЕ ХТІАІ АБОІ
4. РУСЬКЕ РОДІА СОЕДНАА РУСКОЛУНЕ / ПРОТО ЖЕ ДВА РОДІ...
5. РАНЕ СУРЕНЖЕ СЕН А ЗВА СУРЕНЖА РУСА БО РУСЕ ПРАБОРІА ТАКО БІА ТА...
6. Е ПРАБОРЕ А ДОЛГА ВРДА МЕЗЕ РОДІ РОЗДІРАШЕ ТІ БО РУСЕНЕ.../
7. СІЦЕ ПАРЦЕ НАШЕ ВІАСТА МЕДЕЕ НАМЕЧЕ ТАКУ БО ТВА СТЕРЕ ІМА РЕШЕ
8. УДІЕЛІАТІ ЖЕЛЗВЕНА А БРАТЕ КОМОНЕ ІАКОВЖЕ ТЕЩАША ОД БОЗЕ ДО НОІ / ТАКО БІА
9. РУСКОЛОНЕ СОІЛНА А ТВЕРДА ТО БО ТО ОД ПЕРУНІА ОДЕРЖАЩЕ НОІ /

I0. КОЛІКРАТЕ ІЗВОЛОКША МЕЩЕ А ОДРЗА НА ВРЗІ
ОД РЩЕА СВА ТЕРЕБО ВУТЦЕ ЗА
II. ОРЕА РОДІА СІЛЬНА ІАКОВІ ЖЕ О СУРІ
БІАІА СТАРЕ / НА ТІ ЖЕ
I2. ЩАСЕ НЕ ІМАМЕХОМ ЕДНАОТА БІАХОМ СТА
ІАКО ВОЩА БЕЗО ВЛЕСА / ТОІ
I3. БО РЕКЛ ОНОІ ІАКО ІМЕМО ХОДІАТІ
ПРІМО НЕГДА ЖЕ КРІВА А ТОГО
I4. НЕ СЛОУХАЩЕХОМСІА / ТО БО ТО ПРЦЕ УБІРІАІ
ВЛКУЩАСЕ РУСОІ НАБСУРУ ПОТЩЕНА /
I5. НЕ СТРЕЖЕЩЕСЕ БО ТАІА ОДО ВРЗЕХ А
НАЛЗЕ НА ОВА ДО МОРРУ /
I6. ЗВЂТА СІА ІДША КОЛНІТІ ГЛАВЕ СВА
ПОДО ВРАЗКЕ БІЩЕ / ТА ТО СОІЛНА
I7. ВРШТІ НАТЕЦЕ НА ОВО ТРІЕ А ТІ ТО
ХОДІАЩЕ СО ГОВІАДЕ ДО ЗАХОДУ СУРЕ
I8. А ТАМО СЕ СТРАТІ НАШЕ ЖЕ ЛІУДІЕ
ДІАЩЕ ДО ПОДЕ НАБСУРСАР А
I9. ЗАТЕМ ТОІ ДІАЩЕ НА СУРЕ АГІПЂСТЕ /
ДЛУГА БІАШЕ ТЕ ЛІАТОІ ОДЕРЕНЕ
20. ТРВАТЕСЕ А ТАКО ПРШЕДЕ ДЕНІ А РУСОІ
ТЕЦЕША ОДО НАБУСАРУ ПАРЦЕ БО

6 Г

I. НЕ ТЕКОЩА ЗА НЕ / А ТАКО ІДІАІ ДО КРАІЕ
НАШЕХ А ТАМО БО СЛЕНША
2. ПЂСНЕЩА НАША ДО ІНТРУ А ВОЛА / НА СЕ
БОІХОМСТА ЛЕВЕ...
3. БОІХОМСТА СО БЗЂХ А ДО СВЕ БЗЕ НЕ
НУТЕ НАШЕ ОТЦЕ / ЕДІНЕ СМЕХО
4. МОІ ТА НОСІАЩЕТЕ ІМІАХОМ А НІКОЛЕ СМЕ...ОЖДЕ..О Е
5. ...
6. КОЛІ БО ДЕРЕНЬ ТЕРПІАІ А КНЗЕМІ БІА
ТУ НАВСУР КІЙ /?/
7. БО ІХВА ПОД СЕБІА БЕРАІ А ТІ СВА
ІУНА ДАІАІ ДО ВОЕ А ТАГЕНДЛО
8. ДО ЧУРСОІ А ЧРЕСЛ / НА ЛАНІТА УТЕРПЕНІЕ
ІМАІ А ТОІ БІА КІЕМІ ТО
9. ТЕРПІА НЕ МГОСТЕХОМ ТАКО А НЕ МОЖАХОМ А РЦЕМО ІМА ЖЕ
СТА НЕ ІМАМОІ

I0. ДО СЕРЬЦІА НАША ІАКО ТЕІ ДЕНЬ
КОЛІ БІАШЕТ ВЛКА ТРІАСЕВА А
II. ЗЕМЕВРТЄНЬ А Ѳ ВРЗЕ СѢХ / ОБОІ СВА
ДО СВАР . ТАМО КОМОНЬВЕ А ВОЛОІ
I2. МЕТІАЩЕСѧ А ВРЩЕ / ЗАБЕРЕХОМ
СВЕ СТАДОІ А ВЕРЖЕХОМСА ДО ПОЛУНОЩЕ
I3. А УПАСЕХОМ ДУШОІ НАША А ТАКО БЗЕМА
ХРАНЕНСТЕ БУДЕВА НІЖЕ СПОЩЕНО
I4. ТРАЩЕМО СОІНІ СВА ДЩЕРЕА ТАКО ЖЕНОІ /
А БУДЕХОМ ПРОСТЕ СВА УЖЕІСВАСТЕХОМ А НЕ БІАХОМ
I5. СМЕТЕНТОІ ЕЖЕ ІДША НА ЧЕЛЕ РАТІ А
ОБЕРЕНЬ СЕДОТЬБЕ СВЕА / ХОДІАХОМ
I6. ПСІЕ ПОТОМІЩЕ СМЕ А ГРАДІ СМЕ БОІТІ
МОЖАЩЕМ А НЕ БРЕЖЕХОМ ЕСТВА /
I7. ТО БО МАГУРА СПѢВА ПѢСНЕ СВА ДО СѢЩЕ
А ТАІА ПТОІЩА ОДІ НІТРА
I8. ІДЕ БО НІТРО БІА ПРЕБЕНДЕ ДО ВѢКІ
НТРА САМОКІЕ ДА ПРУНЕ ВСЕ
I9. БРАНЕ АБОІСТЕ ТОІЕ ДА ВРЖЕШЕТ ІУ
ДА ПРІВДЕ ІАРОВЕН А ЩЕ ДОЛУНЧЕ /
20. ЛЕПЕІ МЕМО СЕН СОГМІЗЕТЕ НІКОЛИ БО
СВА БОІТЕ ОДЕРЕНЬЩЕ А ЖРІАТІ
2I. БОЗЕМ ІХВА /

6 Д

I. ТО БО ЖРЕЧІЕ ОВѢ ДЕ СЕН ГОБЗІАЩЕТІ
РЕКОСТА А ТУ УКРАДЕ ОДО НЬА
2. НЕ ІМАХОМ НОНЕ КОЛБО НЕ ІМАХОМ
БРЕНДЕ НАША БОІАНІ / ТАКО БѢХОМСТЕ
3. ДО КОНЩЕ І ОКУДУ СМЕ / А ТО БОЛІАР
ГОРДОІНА КІ БІАІ ГОДЕ ТРІЕДОРЕІ
4. А ДЕСЕНТЕ СТА ТРЕШТІАГО ОДО КАРПЕНСКЕ
ІСХОДУ / А ТЕН ІАКО ТРІЕДОРЕІ
5. ІДЕ БЕС ТРАЖУ НА НЕ / А БОЛІАР
СЕГЕНІА ІЖЕ УБІІ СОІНЕ ІЕРМЕНРЕХА
6. А ОТРЦЕ ГУЛАРЕХА ОДЕ ВОРОНЕНЦЕ /
ТАМО БІА ОСТАЛА РУСЕ БОРУСКА А
7. РУСКОЛНУНЕ / ТАК ІЩЕ ІМАМО СТЕНДЕНТЕСЕ
ОД ВРАЗЕХ НАШЕХ СЛОВ / ОКОЛОІ

8. ТАІА ІМАМОІ ВѢСТЕТЕ А НЕ МОЖАХОМ ЕСЬМА ВІЕРТЕ ДЕСЕЦЬ ОГЛУБНѢ СВАКО
9. СЛВО РѢЩЕНО ДО НОІ / А ТО ЗОРІА СВѢТЕ ДО НЬ А УТРО ІДЕ ДО НЬ
IO. А ТАКО ІМЕМО ВѢСТНКА СКАКАВА ВЕ СВАРЗЕ А РЩЕХОМ ХВАЛУ А СЛАУ БЗЕМ /
II. ТА БО СУРЕНЖ ОГРЕЩЕНА ІЕ А НЕ БУДЕ ДОСВЕ РУСЬКА А ТАМО БЗІ ГРЕЦЬКІ
I2. СТУПЕ НАШЕ БЛАГО ДОСТАНЕХОМ ОД ОНА ТВЪРДОСТЕ А КРЕПОСТЕ АБОІ
I3. ВРЗЕМ СМЕ ОДВЕДАЛІ ІАКО ІСТЕТЬ А ГУЛАРЕХ ВЕДІУ НА НОВЕ ЗЕМЕ /

6. Е

I. ЩАСЕ СОУТЕ ВЕЛМА ПРЧЕСТА БО ТЕНДЕНЖЕ СМЕ ТАКОУ ІАСНА А СУШНА
2. БІА НА НОІ ЗУРІВА / ТАКѺ ЖТВА СЕ НЕ УРОДЕ А ПРЕТОЖ ІДІАХОМ НА ЗЕМЕ
3. ІНУ А ТАМО СМЕ УДЕРЖЕХОМ / ПОТЛЩЕНА БІА РУСЕ ОДЕ ГРЦЕ А РЕМЕ А
4. ТОІІДША ПО БРЕЗЕХ МОРЕНСТЕХ ДО СУРЕНЖЕ А ТАМО УТВОРІ СУРЕНЖ
5. КРАЕ БО ТЕН ЕСЕ СУРЕН / ДА ТЕ БО КОІЕУ СЕ УТВОРА / НЕ ДОБСЕ А ЗЕЛЕ
6. БО ПРТІАЩА БІАХО ТА / ТУ ПРВЕ ВОРЕНЗЕ ПРІДША ДО РУСЕ / АСКЛД
7. СОІЛОУ ПОГРАМЛІ КНЕЗЕ НАШЕМУ А ПТОЛЩЕ ГО / АСКЛД А ПОЗДЕ ДІР
8. УСЕДНШЕСІА НА НЕ ІАКО НЕПРОЩЕН КНЗ А ТІ ТО КНЖІТЕ ПОЩА НАД ОНА ДО
9. ІСТА БЕНДДЕТЕ ВУТЩЕ / А СЕМЕ ГО КОСТОІРЕ ХРАНІАЩГО ГНЕБГА ДОМУ
IO. ТОМУ ОДЕВРАТЕ ЛІК СВЕН ОД ОНА ІАКО БІАСТА ОНА КНЗЕ ОД ГРЬЦЕХ
II. КРЦЕНА / АСКЛД ЕСЕ ТЕМЕН ВОЕ А ТЕКО ДНЕСЕ ОД ГРЬЦЕХ ОСВѢЦЕН ЖЕ
I2. НІКІЕХ РУСОІ НЕСТЕ А СЕНТЕ ВРВОІ / А ТОМУ МОЖАХОМ СМАІАТЕ ІАКО
I3. БІАСТА КІМОРІЕ ТАКОЖДЕ ОЩЕ НАХШЕ

13. А ТІ ТО РОМОІ ТРІАСАІ А ГРЬЦЕ РОЗМЕТЩЕ
14. ІАКО ПРАСЕТЕ УСТРШЕНОІ /

6 Є

1. ТОІ ВУТЦЕ ПРЕДѢЛІАШЕТ КАЖДУ НА ПОТРЕБЕ
   А ТУ БІАШЕТ ІНЬ СОУТЕ А ІНДА
2. ТВРГА А ТОІ АСКЛД ПОЖРЕ БОГОМ ЧІУЖЕМ
   НЕ БОГЕ НАШІЕМ / ТАКО БЕНДЕ
3. ОЦОВЕ НАШЕ А НЕ СЬМОІ БОІТЕ ІНЕ / А
   ГРЬЦЕ ХОТІАЕ НОІ АКРЖЩАТЕ АБОІСМЕ ЗАБІХОМ БОЗЕ НАШЕ
А ТКО СЕН 4. ОБРАТХОМСІА ДО НЬ ІАКО СТЕ ОДЕРЕНЬ БОІТЕ /
   ПОСТРЖЕХОМСЕ ТОІГО ІАКО
5. ПРАСТОІРЕ АЖЕ ПРЕСТРЕЩЕЩА ВО СКУФІА СВА
   А НЕ ДАШЕ ВЛЩѢМ ХСНЧІТЕ
6. ОБ АГНЦѢХ КОІ БО СОУТЕ ДѢТІА ОД СУРЕ
   ТОМУ ТРВА ЗЛЕНА ЄСЕ ЗНАК БОЖЬСКІА /
7. ІМЕМЕ ТУ БЕРІАТЕ ДО ГЛЕКУВ УСУРІАТІ ІУ
   НА СОНМА НАШЕ ДАБОІ ПІѢТЕ
8. О БЗЕХ ВО СВРЗЕ МОДЕРЬ А ОЦА
   НАША ДАЖБО ЖРІАТВУ
9. ТВОРІАІЩЕ А ТА БО НА ІРІЕ ТАК УЖЕ
   СВЕЩЕНА ЕСЕ ОТОІКРАТЕ

7 А

1. СЛВА БОЗЕМ НАШЕМ ІМЕМО ІСТУ ВІРУ ІАКОВА
   НЕ ПОТРЕБУЕ ЧЕЛОВЕЧЕНСКА ЖРТВА /
2. А ТАІА СЕ ДѢЕ О ВРІАЗЕНІЕ УБО ВЪ ЖДОІ
   ЖРІАЛІ ІУ ІМЕНОВАШЕ ПЕРУНА ПЕРКУНА
3. А ТОМУ ЖРІАША / МОІ ЖЕ СМЕХОМ ПОЛЬНА
   ЖРѢТВА ДАІАТЕ А ОДО ТРУДОІ НАШЕ
4. ПРСО МЛЕКА ТУЦІ ТО БО ПОКРПІШЕМ О
   КОЛІАДІ ІАГНЧЕМ А О РУСАЛІЕХ В ДЕНЬ
5. ІАРОВ ТАКОЖДЕ А КРАСНА ГУРА / ТУ БО ТО
   ДІАЕХОМО ВО СПОМІНЬ ГУРЕ КАРПЕНСТЕ /
6. А ТОН ЩАС СЕ ІМЕНОВА РОД НАШЕ КАРПЕНЕ
   ІАКОЖЕ СТРАХОМ СМЕ БІАШЕ В
7. ЛСѢХ ТО ІМЕНО НАЗОВ ДРЕВІЩЕ А НА ПОЛІ
   СМЕ БІАШЕХОМ ІМЕНО ПОЛЕНОІ ТАКО
8. ВШІАКО ЕЖЕ ЕСЕ ГРЬЦЕ УШЕ КАШЕТІ НА НЕ ІЖЕ
   СМЕ ЧЛОВЕНКОЖРАВЦОВЕ А ТО

9. ЛУЖЕВА РѢНЬЩ ЕСЬ ІАКО НЕСТЕ БО ТАКО ВОІСТА /
А ІМЕІАХОМ ІНА ПОВОІКЕ НА
10. ТОТЬ КІЖЕ ХОЩАШЕТЬ УВРАНЖІДЕТЕ ІНА РЕЩЕ
ЗЛАІА А ТОМУ ГЛОУПЕН НЕ СЕ БОРЕ /
11. А ТАКО ЕСЬ А ІНА РѢКОСТА / А ТАКОЖДЕ
ДОЛЗЕ СЕ ПРАВІХОМ РОДЬМОІ А СТАРОЦВЕ
12. ВЕНѢКА РОДА ІДША СОУДІАТІ РОДІЩЕ О
ПЕРУНЬ ДРЕВОІ / А ТАКОЖДЕ ІМІАІ ТОН
13. ДЕН ІГРІШТІА ПРЕНД ОЧЕСОІ СТАРЩЕ А
СІЛОУ ІУНУ УКАЗЕНШЕ ІУНАШЕ ХОДІАІ
14. БОРЗЕ СПѢВАІА І ПЛІАСАВАІ/О ТО І ТОН ДЕН
ОГІЩАНОІ ІДІАШЕТЕ О МІСЛЕВУ
15. ПРНАШЕЩА ДІЩЕНУ СТРОЦЕМ КІЇ ДІЕЛІАШЕ
ТУІУ О ПРЕНЧЕ ЛІУДОІ І ВОЛСВІ ЖРІАТВУ
16. ДѢЛІАІ БОЗЕМ ХВАЛЕНІЩЕ А СЛВУ РѢКОСТА
О ЩАСЕ ЖЕ ГОДЕ А ОІАВЕНЕ ВОРІАГУ /
17. ІЗБРІАШЕТЕ СѢН КНЕЗЕ ВУТЦОВЕ А ТОІІ
ІУНАШЕ ВЕДЕНША ДО СѢЩЕ ЗУРЕ /
18. ТО БО РОМІЄ-НОІ ПОГЛЕНДАЩЕ А ЗАМСТЛІАШЕТЕ
ЗЛАІА НА НЬ І ПРОШЕДША СО ВОЗЕ
19. СВЕ А ЖЕЛЗВЕНА БРОНЕ А УТЦЕ НА НОІ А
ТОМУ БРАНІХОМСЕ ДОЛЗЕ О НЕХ А ОТРЩАХОМСМЕ

7.Б

1. ТАІА ОД ЗЕМЕ НАШЕ А РОМЕ ВЕНДЕ ІАКО
ДРЗІСМЕ О ЖІВСТЕ НАШЕМ А ПОНЕХЪША
2. НОІ / НА ТО ТАКО ГРЬЦІЕ ХОТІАІ ОДЕРЕНЕТЕ
НОІ О ХОРСУНЕ А ПРІАЩЕХОМСЕ
3. ЗУРЕ ПРОТІ РБСТВА НАШІЕГО А БІА БОРІА
А ПРІА ВЛКА ТРДЕСЕНТЕ ЛІАТОІ А
4. ТА ПОНЕХЪШІА СЕН О НОІ / ТЕМ БО ГРЬЦІЕ ІДША
О ТРЖІЩА НАШЕ А РЕЮСТА НАМО
5. ОМЕНЕТЕ КРАВЕ НАШЕ НА МАСТЬ А СТРІБЛО ТО
БО ПОТРЕБУЩЕ НА ЖЕНОІ А ДЕТЕА /
6. ТАКО СМЕ МЕНЕХОМСЕ СКОРО ДО ДНЕС /
НЕДОІ ПОСЛЕДЕШЕ ГРЬЦІЕ ІСАЩЕТЕ
7. ДА ОСЛАБІ НОІ А ТО ІСКАЩАШЕ ОДЕРЕНЬ ВЗЕНТЕ
А ТОМУ НЕ ОСЛАБІХОМСЕ А НЕ
8. ДАХОМСМЕ ЗЕМЕ НАШЕ ІАКО ЗМЕ ТРОІАНІУ
СМЕ НЕ ДАХОМ СЕН РОМІЕНА А ДА НЕ

9. ВСТАНЕ ОБІДЕНОСЩЕ ДАЖБОВЕМ ВНЦЕМ КІЕ
ЖЕ ВО АРУЗЕХ ВРЗІ ДБАША / А ТАКО ДНЕСЬ
I0. НЕ ПОХУЛЕСЕМО ТАКОЖДЕ ОЦЕ НАШЕ СЕБО
У МОРЕ СТІАТЩА ДО БЕВ-ЗЕ ГОДЬ
II. ТУІУ А ОДЕРЖАЩА НА НЬ ПОБЕДЕНУ ПЕСНЕ
ХВАЛОІ А МАТОІРІА СПЕВАЩЕТ О ІА
I2. КРАСНА ПТОІЦІА ІАКВЕ НЕСЕ ПРАЩУРЕМ
НАШЕМ ОГНЬ ДО ДОМОІ ІА / А ТАКОЖДЕ
I3. ІАГНІЩЕ ПРЕЗДРЕМО ДО ТОДЬ А БОЛОСТЕ
НА НОІ ОДЕРЖЕЩА СОІЛОУ А ІМІАХОМ
I4. ВРЗІ РОСТІАТЕШЕТЕ А ГОНЬБУ ПСІНУ ІМА
НЕХАТЕ / ТО ГЛЕНДЬ НАРОДЕ МОЕ ІАКОВЕ СЕ
I5. ОБЕЗПЕЩЕ НА НАРДЕВ / А ТОГО НЕ ОШІБЕЦЕСЕ
ОД РАНОІ ТВОІА / А НЕ ВРЖЕЩЕСЕ
I6. ДО РІАДЬ АБОСТЕ СМЕ ВРЗЕМА ПОГОНЕЛЕ
А БІДУ СЕН ПОЗБІАВАЩЕ А ЖІТНЕ
I7. ІНАКО ІМАТЕ БО СМЕ БІАШЕХОМ СТА ГРАДА
А НЕ ОДЕЛЕГЛА ОД Е / А ТІАГЧАЕ ПОРАЗЕ
I8. БЕНДЕ ПО НОІ А СМЕ ПО ТЕМ ТОІСЕНЩ
ПЕНТЕСЕТ ДЬТОІ / ЛЬТОІ ?/ СМЕСЕХОМ / МНОГАІА
I9. БОРІА А ПРІА ІМІАХОМ А ТАКОЖДЕ СМЕ ЖІВЕ
ДІКЕ ЖЕРТВЕ ІУНАШЕ А ВЕВОНЦЕ

7 В

I. ТОГДІАШЕ НЕ БІА ІНАКОСТЕ А ДНЕСЕ ПРЕБЕНДЕ
ДОСТІАІ НОІ / МЕЖАХОМСМЕ ОДРАЗІТЕ СЕН
2. ОД ВРЗЕХ А ДЕНЬМО ТАКО СЕ ОДРАЗЕНЬМЕ /
І ІАХОМСВЕ СЕВА А ОВА
3. ПЕРВЕ ЗВЕНХОМ ДО СТЕНГЕ ВУТЦЕ НАШЕ
ІАКОВЕ НЕ СУТЬ ЩЕ ЗБАБНЕНА А ГРДЕ.../
4. ПРІХОЖДАХОМ СЕ ВОІСТЕ НА СТОГНА СВЕ
А РЕЩЕМО ЖЕ ІНЬ НЕ БУДЕ ТО А СМЕ
5. ІМАМЕ ІТІ НА ГРЬЦЕ ІАКОВА СТА ВЕНШЕ
МЬЛВІХОМ ВОІАСНЕ / А ІНТРА ІДЕ ЗА НЕ
6. ІАКО ШЕД ЗА ОЦЕ НАША НА РОМІЕ ДО ТРОІАНЕ
ЗЕМЕ / А СУТЬНЕМО БЕНДЕ КОЛІБВА
7. ВАРЕНЗЕ ВЕДЛЕ НАШЕ ВОЕ НА ТОІ АКР /
САМЕ СМЕ МОЖАХОМ ВЕНДЕНТЕ / ТЕНСЕЦЕ
8. ЛЬТЕ БІЛІ ОД РОМЕІ ГОДЕ А СУРІ АНТА
ІАКОВА БЕНДЕ СО НОІ НІЖЕ НЕ ОПОМЕНЕМО

9. ІАКО ГОДЬ СОЕДНЕСЕШЕ СО ЕГУНШТЕ НА НОІ
А ГАЛАРЕІЦЕ СЕ ВЕРЗЕ ОД ПОЛНЩЕ
10. А ЕГУНШТЕ ОПОЛДНЕ А ТУ ПЛАКАЛА РУСЬКОЛАНЕ
БОРУСІА ЕЛІЦЕ ЖЕ ЕГУНШТЕ
11. ОБРОІАЩЕША ГОДЬ / ТУ РУСЬ СЕ ВЕНЗДВЕГЛА
СВА СОІЛА А ЕГУНШТІЕ ОБРАЗІША
12. УТВОРІАІ КРАЕ ОНТОВ А СЌУФЬ КОІЕВУ А
ДНЕСЕ ЗАСЕЩЕ СРЕДЬЦЕ НАШЕ /
13. СЕ КРВІ ОД ІТРА ДО ВЧЕРЖЕ ХОДІАСТЕХОМ А
ІЗРОНІАЩЕХОМ СЛЗОІ ОСУДОВЕ НАШЕІА
14. ЖІВОТА / ТІ СЕ НЬМОІ ВО ЧАС ТОНЕ А ТАКО
ВЬХОМСТА ІЖЕ ЩАС ПРІДЕ ІАКО
15. ПО ЗАСЕНЦЕ СМЕ ХОДІАЩЕТЕ ІМАХОМ НА ВРЗІ
А ЩІ БО ТУ ГРЬЦІ ЩІ БО ЕНГУШТІ
16. А НОІ ТЕБТО ХОМОІТАТЕ А СТРЪЖЕТЕ АБО НЬ
НЕ СТА НАМО ВРЗА ІАКО МРЗЕНСТЬ
17. ПРЕНД ОЩЕСОІ НАШІА / ГАЛАРЕХ БО ЗАПЛАТІ ЗА
ТЬ А ІМАМЕ ПРОНУДЕНТЕ ХОРСУНЕ
18. ЗАПЛАТЕНТЕ ЗА СЛЗОІ ДЦЕРЕ НАШІА УТОЧЕНА
А СОІНОІ ОДРЕНІА ВЗІАТО / ПЛАТЬ
19. БО ТА НЕ СРБРНА АНІ ЗЛАТА ПОНЕНЖЕ
ОДСЕНТЬ ГЛАВЕ ІА НА ЩЕПОТУ СТРЩЕМО

7 Г

1. А ТАКО БЕНДЕМО РДОІ ОТА БО БРЕЩЕ ПСІЦЬІА
ГРЬЦКАІА / ЛІС ХІТРОЩЕМА ОДВЕРНЕ
2. НАС ОД ТРВОІ НАШЕІА А ТО ІМІАХОМ
ІАСЕНТЕ ІАКОЩЕ СУНЕ ВРДІАТЕ ТОБЬ /
3. НАШЕ МЕТА ОУЦЕЬЕШЕТЕСІА А НЕ ЗБРТЕСЕМА /
ТУ БО ЗА ТЕНСЕНЦ ТРІЕ СТОІ
4. ЛЬТОІ ОД ІСХЪДУ КРПЕНЬСТЕ АСКОЛД ЗЛОІ
ПРЕНДЕ НА НОІ / ТУ ЗЕГНЕНСЕ НАРОДЕ МОІЕ
5. ОД ЛАДА А ТВРІАЩЕ ЛІУБОІ ІДЬ ДО СТНГЕ
НАША А ЗАХЦЕНЬ ТО ТА ОД
6. ВРЗЕХ НА РУСЕ / МОГУТЬН СВРГ НАШ АНІ БЗІ
ІНЕ А ПРОСТЕ СВРГА НЕ ІМАХОМ НІЩЕ
7. КРОМІЕ СМРТЕ А ТА ТО НЕ СТРАШНЕВА ЕСЬ
КОЛІЖЕ ЩЕ ХОМ СЕН РЬЦЕНІ СЕ
8. БО СВРГА ЗОВЕ НОІ А ІДЕХОМ ДО НЬ ТО БО ТО
ІДЕХОМ ІАКО МАТОІРІА СВА СПЕВА

9. ПІСЕНЬ РАТЬНУ А ІМІАХОМ СТА ПОСЛЕХНУТЕ
ДО НЬ АВОІСВЕ НЕ ѢСТЕ ТРАВОІ
10. А СКУФЕ НАШЕ ГРЬЦІОМ ДАІАШЕТЕ А
ТОІЕ НАМО КАМЕНІЕ БО ГРЕНЗЕТІЕ ІА
11. ТО БО ТО ЗЕНБОІ ІМУЩЕ ТВЕРДА А ОСТРА /
ТІ ТО НАМ РЬКШЕ ЖЕ СЬМОІ ЗВРЖЕНЦОІ
12. А РОІКАХОМ ВНОЦЕ СТРХ НА ЛІУДІ ІЖЕ
СУТОІ ГРЬЦІ / ВОПРОЩАШУТ НАСЕ НРДІ
13. ШТО ЕСЬМОІ А ЕСВА ОДПОВЕНДХОМ ЖЕ СМОІ
ЛІУДЕ НЕУМУЦА КРАЕ А ПРАВІАХУТЬ НІАМО
14. ГРЬЦІ А ВРІАЗІ / ТО І ЩЧТО ОПОВЕНДЕМО
ДЕТЕМ НАШІЕМ ІАКОВЕ НАМО
15. БУДЕ РКНУТЬ ПЛЕНОВЕНІЕМ ІА ДО ОЧІТА І
ІСТА ІМУТЬ / СЕ БО ДРУЖІНА СОБІРЕХОМСТА
16. ДО СТЕНГА НАШІА А РЦЕМО ВСІАКО НЕ ІМАМОІ
ѢСТВОІ СЕН БЕНДЕХОМЬ
17. НА ПОЛІ БРАТЕ А ІН ДА ОБЕРЕХОМ ОД ГРЬЦЕ
ѢДЕХОМ А НЕ ОБЕРЕХОМ АНІ ѢДОІМО
18. БО МАТОІРСВЕ СПЕВА НАДО НОІ А ІМЕМО
СТЕГНЕ НАШЕ ДАТІ ВІАТРОМ ТРЕПАТЕ
19. А КОМОНЬСТВА СТУПОІ СКАКАШЕТЕ ДА ПРХ
ПОДОІМО ВОЕНЬ ЗА НОІ А ВРЗЕМ ДАХОМ
20. ДОІХЕНТЬ Е / ТОН ТО ДЕН ПЕРВА СІЧА ЕСЬ
ОД НОІ А ІМЕХОМ ДВАСТА УБІЕНА ЗА РУСЬ /
21. ВЕЩА СЛВА ЕСТ А / А ІДЕ ДО НОІ ЛІУДІЕ
А НЕ ІМІАХОМ БОЛІАРІ ДА ПРІДІТЕ ДО НОІ

7.Д

1. ДА СПРАВЕХОМ ТРІЗНУ СЛВНУ ПО ВРЗЕХ / А
НАЛЕТЬМО СКОЛОІ НА ХОРСУНЕ ДА БЕРЕХОМ
2. ѢДЬ А ДОБРА А СКОТІА НІЖЕ ПОЛОНІАХОМ
ГРЬЦІ ТІ БО ТО НАС ВЕДІАІ
3. ІАКО ЗЛОІХ А СЕМА ДОБРІ НА РУСЬ А
ТЬМА НЕ БЕНДЕ СО НОІ ОТОІ КОІЕ ЧІУЖЕ
4. БЕРІАШЕ РЕКУТЬ ЖЕ ДОБРО ДАІУТЬ / А НЕ
БУДЕХОМ ІАКО ОНА ЕДІН ЕСЬ БО ВЕНДЕ
5. НАШ ІАСУНЬ А ТОМУ ПТЩЕХОМСІА НА ТРУД
НАШ А ПОБЕДІАТЕ ВРЗІ ДО ЕДІНА /
6. ІАКО СКОЛОВЕ НАПАДЬНЕМО НА ОНА А ВРЖЕХОМСІА
ДО БОРІА СОІЛНА ТО БО

7. МАТОІРЕСТВА СПЕВАШЕТЬ БЕ СВЕРЗІ О ПОДВІГОІ
РАТНѢІ А ОДЕІМО ОД СВА ДОМОІ А
8. ТЕЦЕХОМ ДО ВРЗІ А БЕХОМ ВѢДІАШЕТЕ ІМО
РУСЬК МЕЧА СЕЩЕНЕ ІАСНУ / НЕ РЕЩЕ ЖЕ
9. НЕ МАХОМСТА ІНА ДѢІАТЕ ІАКО ІТЕ ДОПРЕД
А НАСПЕТЕ / НЕ ІМІАХОМ РЦЕТЕ ІАКО НЕ
IO. ІМІАХОМ СПЕТЕ НЕБОТЬ ПЕРЕДОІ СВА А
БОРЗО ІДЕХОМ А КІЕ БОРЗО ІДЕ БОРЗО
II. ІМА СЛВУ А КОІЕ ПОТІХА ІДЕ ТО СЕ
ВРАНІЕ НА НЕ КРІАШУТА КУРОВЕ КЛЕНЧУТЬ /
I2. НЕ СЬМА ГОВІАДОІ НЕБОТЬ СМЕ РУСІЩІ
СТА / А ТОЕ ІНОІМ НАУЩЕНЕ АБОСТА
I3. ЗНАТЕ АКІ ПРАВЬ ЕСЬ СОЗ НОІ А НАВЕ
СЕ НЕ БОІАХОМСТА ІАКО НАВЬ НЕ ІМА
I4. СЛОІ ПРОТЕ НОІ / ТОМУ БО ІМЕХОМ МОЛІТЕ
БОЗЕ О ПОМОЦЕ В ТРУДЕХ РАТНЕХ
I5. НАШІЕХ А ТЩАТЕСЕ / ТОБТО МАТОІРЕСВА
БІІАЩЕТЬ КРОІДЛЕМА О ТРУДОІ РАТНЕ
I6. А СЛВЕ ВОІЕМ ІАКОВЕ ІСПІІАХША ВОДЕ
ЖІВЕ ОД ПЕРУНЦЕ В СЕЩЕ УКРУТНЕІ / А
I7. ТАІА ПЕРНІЦА ЛЕТЕ ДО НОІ А ТАІА РОУГ
ДВАШЕТЬ ПЛНЕН ВОДЕ ЖІВОТ ВѢЦЕН
I8. ГОРДІНЕ НАШЕМУ ІЖЕ МЕЧА ВРЗІІА ОДЭСТА
А ГЛАВУ СТРЦЕНУ УТРАТЕ / ТАКО СМЕРТІ
I9. НЕ ІМІАХОМ ОДО СВА НІЖЕ БО ЖІВОТ ВѢЩЕН
А ВОЖДОІ БРАТРЕ О БРАТРЕ ТРУДІАЕСІА

7 Е

I. А УМРЕ А ДО ЛУЦЕ СВАРГОВА ІДЕ А ТАМО
ПЕРУНЦА РЕЩЕ/ТОДѢ БО НІКІЕ ІН НІЖ
2. Е РУС ГОРДІН АНІ ГРЬЦЬ АНІ ВРІАГ АНМО
СЛВЕН РОДУ СЛВНА А ТОН ІДЕ ПО
3. СІЕВЕХ МАТОІРЕВОІХ А МАТОІРЕСВАЩЕХ
ДО ЛУЦЕ ТВЕХ СВАРЖЕ ВЛІКЕ / А РЕЩЕ
4. МУ СВАРГ / ІДЕ СОІНЕ МОІЕ ДО ТЕ КРАСЕ
ВѢШНОІ А ТАМО ЗРІАШЕЩЕ ТВА ДЕНДЕ
5. А БАБЕ А ТІТО О РАДОЩЕХ А ВЕСЛІІАХ
ТЕ ЗРІАЩЕТЕ / ПЛАКСТА ЗЕЛА ДО ДНЕСЕ
6. А ТЕДО ІМА БІАШЕТЬ ВОЗРАДОВАСТЕСІА О
ЖІВОТЕ ТВЕМ ВѢЩНЕМ ДО КОНЦА КОНЕЦ /

7. А ВОКРАЩЕСІА ТАМО НЕВЕМЕЄ ІАКО ВОЕ
ІАСУНЕ ІМІАХОМ ІНА МЕТА НІЖЕ
8. ГРЬЦІ А ІМІАХОМ СЛВУ ІНУ/А ТАКЛЖДЕ
ДОЗРЕДЕМО ДО ІРІЕ НАШЕ А УЗРЖЕХОМ
9. КВЕНТЕ КРАСНЕ А ДРЕВА А ЛУЦІ А ІМЕМО
ВІАНУ ВІАНІТЕ ОДО ПОЛЬ ТЕХ ЖІТВУ
10. ТРУДІТІ А ІАШЕНЬ ПЪЛОТЕ А ПШЕНО
ПРСОВО СБІРІАШЕТЕ ДО ЗАКУТЕ СВРОЖІА
11. ТО БО Т БГОЩЕНСТВА ІНА ІАКО
ЗЕМА БЕ ПРАХОВЕ А БОЛІАСТВЕ А СТРАДНЕХ /
12. А ДА БЕНДЕ МІРНА ДЕНЕ ГО ВѢЩНА А СМЕ
СТАХОМ НАМІСТЬ ГО А ПРІАХОМСТА ЗУРЕ
13. А БЕНДЕ ПАДНЕМО СЕ СЛВОУ ТАМО ІДЬМЕ
ІАКО ОВ / ТО БО МАТОІРЕСВА БІІАЩЕТЬ
14. КРОІДЛІАМА О БОЦЕ СВА ОБАПОЛ ІАКОВА
ВОЗГЕНА СІАШЕ СВЕНТЕМ ДО НОІ А
15. ВШІАКО ПЕРО ІНЕ КРАСНЕ ЧЕРМЕНО СІНЕ
МОНДРЕ ЖОЛУТЕ А СТРЕБНЕ ЗЛАТЕ А БЕЛЕ
16. А ТА БО СВІАЩЕТЬ ІАКО СУНЕ САРУМЕ А
ВОКОЛОІ ІДЕ ПАСУНЬ ТАВТО СВЕТІАЩЕТЬ
17. ОСЕДЬМА КРАСОІ ІЖЕ ЗАВЕЩЬ О БЗЕХ
СТА НАШЕ / А ПЕРУНЬ ІУ ЗРІАЩЕ
18. ГРЕМЕТЬ В СВЕРЗЕ ІАСНІ ТА БО ТО НАШЕ
ЩЕСТВА А СІЦЬ ІМІАХОМСТ. СВА СОІЛА
19. ДАТЕ ДА УЗРІЕМО ТАКОЖЬ А ОДСЕНЩЕХОМ
СТАР ЖІВОТ НАШ ОД НОВА ІАКОВА ЕСЬ
20. СЕЩЕНА ВРУБЕ ДРВА ДОМІ ОГНІЩАН ПРОСТЬ /
МАТЕРЕСЛВА БІЕ КРОІДЛЕМА ОПАЛОІ
21. А ІДЬМО ДО СТЕГІ НАШЕНСТВЕ А ТЕ БО
СТЕНГІ ІАСУНЕ

7. 6

1. ТАМО ПЕРУНЬ ІДЕ А ГЛАВУ ЗЛАТУ ТРСЕЩЕ
МОЛОІНЕ ПОСЕВАХШЕТЬ ДО СВРЗЕ СІНІАЕ
2. А ТА ТВЕРДЕСЕ ОДО ТОІЕ / А МАТОІРЕСЛВА
СПЕВАШЕТЬ О ТРУДЕХ СВА РАТНЕХ
3. А МАМЕХОМСТА ПОСЛЕНХАТЕ А ХОТІАЩЕТІ
БРАНЕ ЗУРІВЕ ЗА РУСЬ НАШЕ А
4. ПРАСВНТОЦЕ НАША / МАТОІРЕСЛВА СІАЩЕТЬ
ДО ОБЛЩЕВА ІАКО СУНЬ А ВЕЩАШЕТЬ НОІ

5. ПОБЕДОІ А ЗГЕНБЕЛЬ АНІ СЕ БОІАХОМСТА
ІАКО ТО ЕСЬ ЖІВОТ ВЕЩЕН А ТОМУ
6. ІМІАХОМСТА ДОІБАТЕ ВѢЩЕІ ІАКО ЗЕМО
ПРОТЬ ЖЕ НІЩЕ СМЕ НА ЗЕМЕ ІАКО
7. ЗГІ А ТО ЗЪГМІЗЕХОМ БО ТЬМЕ ІАКО
НЕ БІАХОМСТА ІСТЕ НІКДА НА НІ / ТАКО
8. СЛВА НАШЕ ОТЕЩЕ ДО МАТОІРЕСЛВЕ А ПРЕБЕНДЕ
В ОНЬ ДО КОНЦА КОНЕЦ ЗЕМСТЕХ
9. А ІНЕХ ЖІТВЕ ТО БЕ СВА / СО СТЕН БОІАШЕТІ СЕН
СМРТЕ ІАКО СМЕХОМ ПОТОМЩЕА
10. ДАЖБО НАС РОДІВЕ КРЕНЗ КРАВУ ЗАМУНЬ
А ТО БЕДЕХЩЕМО КРАВЕНЩЕ А СКУФЕ
11. ОНТІБЕ РУСОІ БОРУСЕНЬ А СУРЕНЖЕЩОІ
ТАКО СМЕ СТАХОМ ДЕДЬ РУСОВЕ А
12. СПЕНДЕБЕ ІДЬЕМА ДО СЕ ДО СВЕРЗІ
СВАРОЗЕ СОІНЕІА / ЗА СТАР ЩАС РОІБЪЕІА
13. НОІ ОСТАСЕ НЕ ХОТЬЩЕ ІДІАШЕТЕ ДО ЗЕМЕ
НАШІА А РЦЕХША ЖЕБО СТЕ ІМІАІ ДОБЛІА
14. А ТАКО СТА ІЗГІБОСТА СВА А НЕДПЛОДЖЕТЕ
СЕН З НОІ А ЗМРЖЕ ІАКО
15. НЕПЛОДЬВА НІЩО ОДЕ НЬ НЕ ЗБЕНДЕ /
А НЕ ВѢХОМСТЕ ОБЩЕ О ТЕХ КОСТОБЩЕВА
16. СУТЬ ОНА / ОНІ ЖДА ПОМОЩЕ ОД СВЕРЗІ
САМОВА НЕ СТАХВА СЕ ТРЕНДЕТЕСЕ А ТАКОЖДЕ
17. СЕ ІНА СТАЩІА ОД ЛІРУМ ПОГЛЩЕНА СТАХВА /
ТУ БО РЦЕХОМ ВШІАКО ЕСТЬ
18. ПРАВО ЖЕ НЕДЕ СЕН СТАТЕ ОД ОБЕ ТЕІА
А ТАКО ЛІРОВЕ СТА ПОГЛЩНА ОД НОІ
19. А НЕ ІМАХОМ ТОДЕ НІКІХ / ТАКО ДУЛЕБОВА
СТАХВА ОДО НОІ ПОВРЕНЩЕНА НА
20. БОРУСЬ / МАЛО ЗБОІЩАШЕ ЛЕРУВ А НЕБОТЬ
РЕЩЕНОІ ІЛМЕРСТІЕ А ТЕ СЕБО СЕНДЕШЕ
21. ВЕНДЛЕ ЕЗЕРА ТУ ВЕНДЕШТІЕ УСШЕДША ДАЛЬ
А ІЛМЕРСТЕ ОСТАШЕ СЕН ТАМО І
22. ТАКО ЗБЕНДЕ МАЛО А РЕЩЕ СВА ПОЛЕНШЕ / А БІАШЕ
БІЕ ТО КРОІДЛЕМА МАТОІРЕСВА
23. А СПЕВАШЕТ ПЕСЕН ДО СЕЩЕ А ТА ПТОІЩІА
СУНЕ НЕ ЕСЬ А ТАІА ЕСЬ ОД ОНА
24. ОВА СТА БІАЩА /

7. Ж

I. А ТУ ХОМ ВЕДТЕ ІМАХОМ ДА СЕН ЗБІРІАЕ
РОД РУСЄК ДО ДЕСЄНЦЕ А ДЕСЄНЦЕ ДО
2. СТОІ А ДА ТАІА НАПДІАШЕТ О ВРЗЕХ
А ПІМЕТЕ ГЛАВЕ ВА ОДТРЧЕЦА А ТАМО
3. ЗЛАІА ПОЛЕНШЕТЬ ДА ЗВЕЖЕ ХІСНІЦОІ ТА
ЄДЩІА СОЗДЕНХНОУТЬ / ТЕЩАШУТ РІЕЦЕ
4. ВЛКЕ НА РУСЕ А МНГА ВОДА Е ЖУРШЕСТЬ
СПЕВА СТАРОДАВНЕ / А ТОІ БОЛІАРІ
5. ІАКОВЕ НЕ СЕН БОІАША ДО ПОЛЬ ГОДЕ
ІДШІА А ЛІАТОІ МНГА СЕН ПРІАША О
6. ВОЛНЕСТ РУСЬКУ ТІТО СЛВНЕ НІЩО БЕРЬГІША
АНІ ЖІВОТОІ СВА ТАКО РЦЕ О НЬЕ
7. БЕРЕГОІНЬІА / А БІАТЬ КРОІДЛЕМА
МАТОІРСВАСЛВА А ЖЕЩЕТЬ ТАІА ПТОЩІА
8. О ГРДОІНІЕХ БОРУСЕНЬШТЕХ ІАКОВЕ ОД
РОМІЕ ПАДША КОЛОІ ДАНАЕВЕ ВЕНДЛЕ
9. ТРОІАНЬ ВАЛУ А ТОЕ ПРОСТЕ ТРЗНОІ
ЛЕГЬШІА/А СТРІБ ВЄЛЕНВЕ ПЛІАСАЩОУТЬ
I0. ОБО ОНЕ ПЛАКАЩЕСІІА ЗА ОВСЄНЕ А ВО
ЗІМІЕ СТУДЕЄНЬ ГУРЛОІХАЩЕТЬ ОБА НЬ /
II. А ГОЛОМБЕ ДІВОНКА А ТАЦЕ ЖЕКОШУТЬ
ІАКО ПОГІБЪША ТОІЕ О СЛВІЕ АНІ
I2. ОСТАВЕ ЗЕМЕ СВА ВРЗЕМА / НЕВО СЬМА
СОІНОВЕ ТАКОЖДЕ ПОТОМІЦЕ А НІ ЛЕНЩЕНХОМСМЕ
I3. ТАКО ЗЕМЕ НАШЕ ВРЕНЗЕМ НІ ГРЬЦЕМ /
ТУ ЗОРІА КРАСНА ІДЕ ДО НЬ
I4. ІАКО ЖЕНА БЛГАВА А МАЛЕКА ДАІАШЕТЬ
НОІ ВО СІЛОУ НАШІУ А КРЕНПОСЦЬ
I5. ДВУЖІЛА / ТА БО ЗАРОІНЕ СУНЕ ВЄСТЩА
А ТАКОЖДЕ СЛЕНХЩЕМОСЕНХОМ ВІЄСТЕЦЕ
I6. КОМОНЬСКА СКАКЩЕТЕ ДО ЗАКАТУ СУНЕ
АБОСТЕ УПРАВЕНСТЕ БІАЩ ГО ЧЛН ЗЛАТ
I7. КО НОЩІ А БІАЩЬ БЄХ ВОУЗ ВЛОЕМА СМІРНАМА
ВЛЕКУЦЕЩА ПО СТУПЕ СОІНЕ ТАМО
I8. БО ЛЕГНЕ СУНЕ СПАТЕ ВО НЕЩЬ / А ТОЖ
КОЛІВВА ДЕН ПШІШЕДСТА ДО ВЕЩЕЖЬ
I9. А ДРУГЕ СКАКАЩЕЦЬ УІАВЕ ПРШЕДЬ ВЕЩЕРЕ
А ТАКО РЦЕ СУНЕ ЖЕ БО УЗЕ А ВЛОІ

20. ЕСЬ ТАМО А ЖДЕ ГО НА МЛЕЩЕНЕ СТЕЗѢ
АЩЕ ЗОРІА ПРОЛІЩА ВО СТУПЕ ПОЗВАНА
21. МАТЕ АБОІ СВА ПОСПЬѢШЕНДЛА .../

7 3

I. ТАКО РЦЕМОСМЕ ЖЕ ІМАХОМ КРАСНАІА ВѢНЦЕ
ВІРЕ НАШЕ А НЕ ІМАХОМ ЦОІЗІА ДОВІРАТЕСЕ /
2. ТУ КНЕЗ НАШЕ РЕЧШЕ ЖЕ ІМАХОМ ІТЕ ДО
ІАСУНЕ БОЛІАРОІВЕ А
3. БЕХОМСМЕ ТО УХРАНІАЛОІ ОДО ВРАЗЕ ПОБЕНСТЬ
РАНО А ПОЗДѢНЬ ЩАС БУДЕ
4. ОКОНЦІІА ПОЗДѢ І ДА ІМЕХОМ СОІЛА НАШІА
НО СТУПЬѢ МАТОІРЬ СУНЕВА СТРЕНІІА
5. А КРОІДЛЕВА ОБА ПЛЕ РОЗЕРЩЕНА А ТЕЛА
ВО СРЕДЬЦЕ А ГЛАВА ІАСУНЕ
6. НА РАМЕНА ГО ВОВЕНДЦЕ СЛВНЕ ІАКОВЕ НЕ
ЛЕНЩЕШУТЬ ВО СЕНЩІЕ ГЛАВЕ СВА АСУНЕ
7. А УБЕРЕГОТЬ ІУ ОД ОВА ДНЕ КОЛІБО
ІЩЕХУ ДО ЗАКАТУ СУНЕ СО ВОЕ
8. СВА ХРВАТЬ БЕРІІАІ СВЕ ВОІА / ТОДЬ ІНА
ЩЕСТЬ ІЩЕХУ СЕ ЛЕНШЕ З РУСЕВА А
9. ТАКО З НЕ ОДѢЛЕНЦІІА ЗЕМЕ А З НІХМА
УТВОРЕ РУСКОЛАНЕ / КІІ БО УСЕНДЕСЕ
IO. О КОІЕВЕ А ТОМУ СМЕХОМ ПОДЛЕГЦЕ А
З НІМ ДОЦЕЛЕ СЕН РУСЕ СТРІАЩЕМСЕН /
II. А ТАКО БУДЬВА НОІ ІНА СОІЛА НЕ ІДЕХОМ
О НІ А СО РУСЬ ПОНЕЖДЕ ТАІА ЕСЬ
I2. МАТЬ НАШЕ А ТАКО СМЕ ДЕЦШТІ ЕІЕ А
БЕДЕХОМ ДО КОНЬЦОІ О НІУ /

8

I. А ТАКО СТА МЕРЗЕ РУСОІ РАСПРЕ А УСОБЩЬІА
А ЖАЛЕ СТА МЕЗЕ ОНОІ А ПОЩАШЕ ПЛАКАТЕ
2. А ВОІРЬѢКАТЕ ДА НЕ ГРІАДНЕМО ЗА ОНОІ ІАКО
ТАМО СТА БЕНДЕ ПОГЕНБЕЛЬ НАШЕ А ДОПШЕМОХОМСІА
3. ДО ТА ПОРІІА ІАКОЖДІА НЕ ЗДБУДЕ ОД НОІ НІЩО /
ОСПОМОІНЬМО О ТѢ ІАКО ОБ ОЦЕ ОРЬЕ ЕДІН РОД СЛВЕН
4. А ПОЦЕ О ТРІЕ СОІНОВЕ ТО РОЗДѢЛЕНЩЕСІА НА
ТРІЦУ / А ТАКО СТА О РУСКОЛАНЕ / А ВѢНЬЦѢ ЕЩЕ
5. СЕН РАЗДѢЛЩЕСІА НА ДВОІ ТА БО ТВА ОБ БОРОСЕХ
ІАКВЕ БІАЩЕТЕ РОСТРЖДЕНА НА ДВІЕ А ТОГДѢ

6. ІМАХОМ СКОРО ДЕСЕНТѢ / А ПОЩО ГРІАДІ ГРІАДІАЩЕТЕ
А ГРЕНДѢ УСТРОІАЩЕТЕ КОЛІБВА ІМАХОМСТА
7. БОЛІАРІНА ОГЛЕНДѢ А ТОІІ БОЛІАРІН ОГЛЕНДІА
РѢЩЕ ІАКОЖДЕ ІМАХОМ СЕН ДѢЛІАШЕСТЕСЕ ДО
8. БЕЗКОНЬЦІА / ТА БО РУСЬ ЕДІНА МОАЩЕТ БОІТІ
А НЕ ДЕСѢНЦЕ / А ТО РОДДЕ І РОДІЩІ СЕН
9. ДѢЛЬІАЩЕСІА А ПОТЩАШЕ А ТО КРАТО ВРАГ
НАЛЗЕ НА НОІ ІМАМОІ БРАНІТЕСЕ О РЦЕ НЬ
10. А НЕ ЖЕЩЕТЕ ІАКОВА ОЦЕ ІМАТЕ / АЩЕ БО ІМАТЕ
ДЕСѢНТЕ КРАВЕ А ЗГІНЕЩЕШІ ОД ВРАГ МАЛА
11. УЩЧТА ІЕСЬ А ПРЕБОДЕШІ В РОДІѢ ДО КОНЦІІА
ТВА ДЕСѢНЦЕ ІМА УТВОРЬІАЩЕТІ ТОІСѢНЦЕ /
12. ОНѢГДОІ ТОІЕ ОГЛЕНДІА КРАВОІ ВОДІАІ ПО СТУПѢХ
А ТОІ КРАТО РЦЕ СЛОВЕСОІ МНОГАІА О РОДЦѢХ СВЕХ
13. ПОЧТЕСІА САМ ОД СЕБЕ ВОІЩЕ ПРАЩЕ А ОРЕОЦЕ /
ТОТО ВРДНАІА ТВРІАЩЕ / НЕ БУДЕХОМ СМОІ ІМА
14. НАСТЕНЖЕТЕ СІЩЕ БЕ СЛѢДА СВЕ ІНЕ ІДЕМО / ПО
ГАЛАРЕХЕ ЗБЕНДЕ ГОДЬ ДО ПОЛУНОЩЕ А ТАМО ІСЧЗНЕ А
15. БЕРЕДОІ ІДША ДО НОІ А РѢКСТА НАМО ІАКО ВЕЛЬКА
УТСНѢНІА ІМАІ ОД ІАГОІ ІАКВЕ ПОСТА НА СЛѢД ІЕГУНШТІІ
16. А ТАКО БОЛОІАРЬ ІЕМА РЦѢ ПОЖДІАТЕ А ПШЕДЕ
ДО НЬ А ХОДІАІ С ПЕНТОІ ТЬМОІ ДО НЬ НЕОЖДАНѢ
17. А БІЖАІ ІАГОІ КІЕ БО РОСТРЕЩЕ НА ВШЕ СТРАНЕ
ІАКО ВЛІІА ЖЕНЕ А БЕРЕ КРАВОІ ЕІЕ А ДЩЕРІ
18. ІУНАЩЕ БО А СТАРЩЕ ПОБІЕ НАСКРСЬ / МОІ СМЕ
РУСІЩІ ІМІАХОМ ГРДІТЕСЕ ПОХОДІУ НАШІУ А ДРЖАЩЕСЕ
19. ЕДІН ОДНА ПРІАТІСЕ ДО СМРТѢ ПРАВѢ / НА ТО ЕЩЕ
ПОМІНЬМО ДОРІЕ ПАРЦІШТЬГО ІЖЕ НА НОІ УТОЩІСЕ
20. А ПОБІЕ НОІ ЗА НАШЕ РАЗДѢЛІАНЕ / ТО ТО БО ВРАЗІЕ
ЕРЕК А АСК УСѢСТАСЕ НА КРЕНКОІ НАШЕ А МРЗІАЩЕ
21. НАМ ДО КРОМѢТОІ / СМЕ ПОТОМЩОІ РОДУ СЛВУНЕ КІІ
ПРІДЕ ДО ІЛМАРЩЕ А УСѢДНЕШЕСІА ДО ГОДЬІА А ТУ
22. БУДЕ ТОІСѢНЦЕ ЛІАТОІ / ПОТЩАШЕ НА НОІ КЪЛТОВѢ
СО ЖЕЛІАЗВА СВЕ А ПОТКІАЩА НОІ ПОВРАТЕЩЕСЕ ДО
23. ЗАХОДУ СУНЕ ІАКО ЕСЬВА ТВЕРДѢ РУКА ДРЖАЩА НОІ
А ТОГО ОДРЕЛА ДО ІЗМЩЕНІА А СТРАХ МУ НАВЕНДЕ
24. НА ЧРІАСЛОІ ГО ОДТРЩЕ ОД ЗЕМЕ НАШЕІІА /
А ІЛОМРШТІ НА ТО ГЛЕНДѢЩІА НЕ СЕН БРАНІШАСІА

25. ДО ЦЬѢЛА А ЗАГОІНЕ / НІЩО СМЕ НЕ МОГОЩІІА ТО
УТВОРІАТЕ ІНА / ІАКО ІЛМОІ НЕ ХОЩІАШЕТЕ ЖЕЛѢЗВА
26. БРІАТЕ ДО РЕНКОІ СВА АНІ СЕН БРАНЕТЕ ОД ВРЗѢХ
ТАКОВА РОДІ ІЗСХНЕТЕ ІМІАШУТЬ АБОІ А ІНОІ
27. НА СЛѢДЕНЛОІ / ГРМ ГРМОІЩАЕ В СВРЗѢ СОІНІІА А
ІМІАХОМ ЛЕТѢТЕ НА ВРЗІ ІАКО ЛАСТІЦЕ БОРЗѢ
28. ЕДІНЕ А ГРЬМАВѢ А ТА БЕНСТРЕТА ІЕСЬ МЕЧА
НОВА А РУСЬКА / А МЕТА ІМАХОМ ДНЕСЬ ІНА
29. АБОІСТА СТУПА СКУФІНІІА БОІЛА ЗА НОІ А
ВШІАКА БРОДЩЕ В ОНЕ ЗАЩЕЗЛЕСТА А
30. ЕНМЕ НАШЕ КРАВОІ ТАМО ХОДІАЩЕТЕ ІМУТЬ
А НАШЕ РОДІЦЕ ЖІТЕ ІМУТЬ ІБО КОЛТОВѢ
31. ВЧЕРЕНШЕІЕ СУТЕ ДНЕСЕ ВАРЕНЗЕ А ГРЬЦЕ
А ТОІЕ КО НЕ ДОМОІСЛЕВА СЕН ДО ТОГО СУТЬ
32. ІХВА БУДЕНЦЕ ОТРОКВА ОДЕРЕНЩЕ / БРАНСЕ
ЗЕМЕ РУСТІА А БРАНЬ САМО СБѢ А ТОБ
33. ІНА НЕ БЕНДЛА НА ТОІ КРЧЕ А ТОБ ТО
ВРАЗѢМА НЕ ДЛА СЕН ОХМОІТАНА А ДО ВОЗА
34. ПРІВІАЖДЕНАІ АБОІ ТЕНГЛА ТЕІ ДОКАМО ХОЩАШЕТЬ
ЦУЖЕІ ВЛАДЬ А НЕБО ТО ТОІ ХОЩАШЕШЬ ІТЕ САМА /
35. ЖАЛЕ ВЕЛКА ТОМУ КІЕ НЕДОРОЗУМѢ СЛОВЕСОІ ТАЕ
А ГРМ ІМУ НЕБСТЕН АБОІ ПОВЕРГСЕН ДОЛѢ А НЕ ВОСТАВІЩЬ
36. ВЛАДЬ НАШЕ / ЕДІН ЕСЬ ХОРС А ПЕРУНЬ ІАКО КУПАЛВА
ЛАД А ДАЖБО / А КОЛІЖДЕ КУПАЛВА ПРІДЕ ВЕ ВѢНЧѢ
37. КІЕ ЖЕ ВЗЛЕЖЕ НА ГЛАВѢ ГО СЕТЩЕНА ОД ВѢТВІА ЗЛЕНА
А ЦВѢТЕ А ПЛДОІ ТЕН ЩАС ІМѢХОМ БОІТІ ДАЛЕКО ПО
38. НѢПРѢ А ДО РУСЕ СКАКАШЕТЕ О СМРТЕ НАШЕ НЕ
МОІСЛЕХОМСТА І ЖІВОТ НАШ НА ПОЛІ ЕСЬ КРАСЕН /
39. БІЕ КРОІДЛѢМА МАТОІРЬСВА СЛАВА А ЖЕЩЕ НАМО
ІТЕ ДО СѢЩЕ А НЕ МАХОМ ІТЕ І НАМ НІ ДО ПІРУ
40. НІ ДО ІАДВА БРІАЩНА ТУКОІ СМАЩЕНА НЕ БОТЬ /
ІМІАХОМ СПАТОІ НА СОІРЕ ЗЕМѢ А ІАСТЕ ТРВУ
41. ЗЛЕНУ ДОКУДЬ НЕ БЕНДЕ РУСЬ ВОЛНА І СОІЛНА /
ЗА ТЕН ЩАСЕ КОЛІБВА ГОДЬ ІДЕ НА НОІ ОД ПОЛУНОЩЕ
42. ІЕРМЕНРЕХ СЕ ОСОІУЗЕ ІЕГУНШТЕ А ТАКО СЕ ПДОРЖЕ
О ОНА / А СМЕ ІМІАХОМ ДВА ВРАЗІ НА ДВА КОНЦІІА
43 ЗЕМЕ НАШОІІІА А ТО БОЛОРЕВ ПРЕДО ТРУДОІ ВЕЛКЕ
А УСУМНЕСЕ / ОТО ТУ МАТОІРЬСВА ЛЕТЩІІА РѢЩЕ МО

44. ІАКО СМѢІАІ ПАДНУТЕ НА ІЕГУНШТІА ОПРѢВѢЕ А
РОСТРЩІТЕ ІУ А СЕН ПОВРАТІТЕСЕ НА ГОДЬ / А ТОІІ
45. ТАКО ДѢІАЩЕ РОЗБІЕ ІЕГУНШТОІ А СЕ ПОВРТЕ НА ГОДЬ/
ТАМ БО УВРЖІ СОІНЕ ІЕРМЕНРЕХЕ А ЗАМРТВЕ /

IO

I. БОГУМІРУ БО БОЗЕ ДАІАШУТЬ БЛАГОІ ЗЕМНАІА А ТЕМО
СМЕ НЕ ІМІАХОМ СЕ...ІАКО НАМО БІА
2. ІНЬ.../А СТАРЦЕ О РОДІ ОБЕРЕЩЕХОМ ІАКО
КОМОНѢЗѢ ІЖЬ ОД ЩАСОІ СТАРІ СУТЕ НАШЕ
3. ВУЦЕ / НАІМІАХОМ РАЗ ВСЕ...ТО БО БІАЩІ
КОМОНѢЗЕ ДОЛГОІ ЩАС А ТІЕ Т ГРЬЦЕ НЕ
4. ЗВЕДЩІА А СТАЕ ДОКОНЦЬ ІАКО ОБЕНСТВЕ
МУЖЕ ТОМУ ЖДЕ ОД РОДЬНЬЕ ІМІАХОМ ДАВАТЕ ДО
5. ПОТОМОІЦѢ ІЕХ АБО ТІЕ ПРАВІЩІТЕ НОІ / А ПО
БОГУМІРУ БІАЩА ОРІЕ СО СОІНОІ СВА / А КОЛІБВА
6. ІЕГУНШТЕ ВЕЛІКА ПРІУ ТѢІАЩА О УТВОРЕНІА
ВЕЛКА ЗЕМЕ СВЕ А ТАКО ІДЬЩА ВОН ОТУДУ
7. ДО РУСЕ / НОІНІ БІА ІНЬ ЩАС А ІМЕМО СЕ
БРАТЕ ЗА УЖЬДІА А ТЕНУТЕ ДОПРЕДУ А НЕ БОДЕ
8. ЖЕЩЕНО ІАКО СЬМО ОСТАВІАХОМ ЗЕМѢ НАШЕА А
ІАХОМ ІНІА НО ДА ЖЕЩУТЬ ІАКО СЬМЕХОМ
9. ПРІАЩЕХОМ ВЛІЦѢ О СЕБЕ / ТО БОУ РУСІЦЕ
НЕ ОСТАВІЩЕ ЕСТЕ ГРЬЦІ НА ЗЕМЕ ВАШІУ / А
IO. ПЕРОІСТЕСЕ ОБО НІУ.../ О ТЕ ЩАСОІ РА РЬЕЦЕ
БОІТЕ КРОМѢТЕНОІ О ІНОІ ЗЕМЕ А ДНЕСЕ ВОЗЖІАДІЩІАСЕ
II. ВРЗЕ НАШІА НА НОІ А ІМЕМО СЕН ПРІАЩЕТЕ
О ВНУЧЕ НАШІІА ДА УДРЖЬХОМ СТУПЕ
I2. НАШІА А НЕ ДАХОМ ЗЕМЕ ІНАМ.../
I3. ТАКО БО ІМІАХОМ ІНАКО ТВОРІАЩЕТЕ А НЕ ПАЛТЕ
ДУБОІ О ПОЛІА СВА НІЖ СѢНЬТЕ ПО ТЬХ
I4. А ЖІАТЕ ЖНІУ О ПОПЕЛІ ІАКО БО ІМІАХОМ СТУПЕ
ТРАВЬНІ А СКОТІ ВОДІАЩЕТЕ БРЕГОУЩІА
I5. ОНА ОТО ВРАЗЕХ.../

II A

I. СЕ БО ІАЩЕТЕ ПЕРВІЕ ТРІГЛАВУ ПОКЛОНІАШЕТЕСЕ
ІАХОМ А ТОМУ ВЛІКОУ СЛВУ
2. ПЬІАЩЕХОМ / ХВАЛІХОМ А СВАРГА ДІДА БЖІА
ІАКОЖДЕ ТЕНО ЕСЕ РОДОУ БОЖЬСКУ

3. НЩЕЛЬНІКО А ВСЕНСКУ РДОУ СТУДІЦ ВЕЩЕН
ІАКОВО ТЕЦѢ ВО ЛѢТѢ
4. ОД КРОІНЕ СВА А ВЗМЕ НІКОЛЕ ЖЕ НЕ ВЗМРЗЕ
А ТОІА ВОДЕ ЖІВЕНЦЕ ПІУЩЕ
5. ЖІВІХОМСІА ДОКОНЕ НЕ ПРЕІДЕХОМ ІАКОЖДЕ
СВЕ КО НЕМУ УБЕНДЕХОМ ДО
6. ЛУЦЕ ГОЕХ РАІСТІЕХ / А БГУ ПЕРУНЕВІ
ГРОМВРЗЕЦУА БГУ ПРЕ А БОРЕНІА О РЦѢХОМ
7. ЖІВНТА ІАВЛНОІА НЕ ПРСТАВАТЕ ВРЩАТЕ КОЛІЕ
А ЖОІІ НОІ ВЕНДЕ СТЕЗЕОУ
8. ПРАВОУ ДО БРАНІЕ А ДО ТРІЗНЕНЕ ВЛІКА
О ВСІА ПАВЩІА ІАКОВЕ ЖЕ
9. ІДОУТ БЕ ЖІВЕНТЕ ВЕЩНІЕ ПО ПЪЛКУ ПЕРУНОІУ /
А БГУ СВЕНДОВІДІУ СЛВУ
10. РЦѢХОМ СЕ БО СТА БГ ПРВІЕ А ІАВІЕ А ТОМУ
ПЪІЕМА ПЕСОІНЕМА ІАКО СВТ ЕСЕ А
11. ЧРЕЗЬ ОНЕ ВІДІАХОМСВІЕТ ЗРІАЩЕТЕ
А ІАВЕ БОІТЕ А ТОІ НАС О НАВІЕ
12. УБРЖЕШЕТ А ТОМУ ХВЛУ ПЪІЕМО ПЪЕХОМ
ПЛІАСАЩЕТЕМУ А ВЗОІВАХОМ
13. БГУ НАШЕМУ ІАКОЖДЕ ТОІ ЗЕМЕ СУНЕ НАШІУ
А ЗВІЗДІА ДРЕЗАЩ А СВТ КРІЕПЩѢ /
14. ТВОРІАЦЕТЕ СЛВУ СВЕНДОВІДІЕ ВСКУ
СЛВА БГУ НАШІЕМУ / ТО БО СКРОІБЕЦЕТЕ
15. СЕРДІЕ НАШІЕ А СЕ СМЕХОМ ОДРКОХОМ СЕН
ОДО ЗЛОІА ДѢІАНА НАШІА
16. А ДОБРУ ТЕЦЕХОМСТЕ / СЕ БО ОТРЦЕ ПУЩЕНІЕМО
ОБОІІМЕСЕ А РЂЩЕТЕ
17. ВСЕ УТВОРІАЩЕ СЕ БО НЬ ВІЕДЕТЕ ОУМЕ РЪЗТРГНЕЩЕШІ
А ПОЦОІСТЕСЕ БО ТЕ
18. УМІЕМО / СЕ БО ТАІНА ВЛІКА ЕСЕ ІАКОЖДЕ СВРГ
ПЕРУНО ЕСЕ А СВЕНДОВІНД /
19. ТОІЕ ДВА ЕСЬВА ОДЪРЖЕНОІ О СВРЗІ А ОБАІА
БІАЛБГ А ЦРНЪ БГ СЕН ПЕРУТЕ
20. СЕ ТОІЕ СВРГ ДЕРЖЕЩЕТЕ. АБОІЕ ОНА СВЕНДУ
НЕ БОІТЕ ПЪВРЗЕЩЕНУ /
21. ПО ТОІЕ ОБАСВА ХЪРС ВЛЬС СТРОІБЕ ДЕРЖТЕСЕ /
ПОЗА НЬ ВОІШЕНЬ ЛЕЛЕ ЛІЕТІЦ

II Б

I. РАДОГЩ КОЛЕНДО А КРОІШЕНЬ А СЕ ОДВА УДРЗЕЩ
СОІВОІІ ІАР А ДАЖБО /
2. СЕ БО ІНОІ СУТЕ БІЕЛОІАРЕ ЛАДО КОУПАЛО СѢНІЩ
ЖІТНЕЩ ВѢНІЩ ЗРНІЩ ОВСѢНІЩ ПРОСІЩ
3. СТУДЕЩ ЛЕДІЩ А ЛІУТЕЩ А ПОТА ПТІЩЕЩ
ЗВЕРЕНЩ МІЛІЩ ДОЗДЕЩ
4. ПЛДЕЩ ІАГОНДЕЩ ПШЕЛІЩ ІРЪ-СТІЩ КЛЕНЧІЩ
ЕЗЕРЕНЩ ВІЕТРІЩ СЛОМІЩ
5. ГРІБІЩ ЛОВІЩ БІЕСІДЩ СНІЕЗІЩ СТРАНІЩ СВЕНДІЩ
РАДІЩ СВІТІЩ **КРВІЩ**
6. КРАСІЩ ТРАВІЩ СТЕБЛІЩ А ЗА СЕ СОУТЕ
РОДІЩЬ МАСЛІЕНЦЬ ЖІВІЩ ВІЕДІЩ ЛІСТВІЩ
7. КВІЕЦІЩ ВОДІЩ ЗВѢЗДІЩ ГРОМІЧ СѢМІЩ
ЛІПЕЩ РОІБІЩ БРЕЗІЧ ЗЕЛІНЩ
8. ГОРІЩ СТРАДІЩ СПАСІЩ ЛІСТВЕВРІЩ МОІСЛІЩ
ГОСТІЩ РАТІЩ СТРАНІЩ
9. ЧУРЩ РЪДІЩЬ / А ТУ БО ОСВА ОГНБГ СЕМ
А РЕГЕЛ ОБЩІА ІАРО БРЗО РОЗДЕНО
IO. А ЩІСТЪ / А ТО СОУТЕ ТРІГЛАВОІ ОБЩІА
СЕ СВА О НЕ ОІДЕ / А ТУЖДЕ ОТРОЩЕ
II. ОДЕВѢРЗЕЩЕШІ БРАТА ОНІА А ВЕІДЕШІ
В ОНЬ / ТО БО ЕСЕ КРАСІЕН ІРІІ
I2. А ТАМО РА РІЕКА ТЕНЩЕ ІАКОВА ОДѢЛІАЩЕШЕТ
СВЕРГУ ОДО ІАВЕ А ЧЕНСЛОБГ
I3. УЧЕНСТЕ ДНЕ НАШІА РЕЩЕТЬ БЪ-ГОВІ
ЧЕНСЛА СВА БОІТЕ ДНЕ СВРЗЕНІУ
I4. НІЖЕ БОІТЕ НОЩЕ А ОУСЕКУ ТЕ / ТОІ
БО СЕ ЕСЕ ІАВСКІ А СОІІ ЕСТЕ ВО
I5. ДНЕ БЖЬСТІЕМ А ВНОСЩЕ НІКІІ ЕСЬ ІНОЖДЕ
БГ ДІД ДУБ СНОП НАШ / СЛВА БГУ
I6. ПЕРУНУ ОГНКУДРУ ІЖЕ СТРѢЛІЕ НА ВРЗІ
ВЬРЗЕ А ВЕРНА ПРЕДВЕДЕ ВО СТЬЗѢ
I7. ПОНЕВЖДЕ ЕСЕ ТОІЕ ВЪІНЬМ ЩЕСТ А СОУД
А ІАКО ЗЛТРОУН МЛСТВ
I8. ВСПРВДЬН ЕСТ /

I2

I. ІАГ.. АЩЕ СУРІ СІАШЕТІ ПОЕМО ХВЛУ БГОМ А
ОГНІЩУ ПЕРУНІУ ІЖЕ ЕСЬ РѢКОМ

2. ПОТІАТІЩ НА ВРЗІ А РЩЕМО ВЛІКА СЛВУ
ОЦѢМ НШІМ ДѢДОМ ІАКОВІ СОУТЕ

3. ВЕ СВРЗЕ / ПРЩЕМО ТАКО ТРІЩЕ А ІДЕМО
СТД НШІХ ВЕДМО ІА НА ТРВІЕ /

4. КОЛІБО ВЕСТІ ІА НА ІНЬ СТУПЕ ІДЕМО
ѢСТІ ПО ДРОУЗЕ ХВЛУ ВЗЕМ ВОЗНСІАЩЕ

5. СЛВУ ПЬІАХОМ А ТАКО ДО ПЛДНЕ / А
РЩЕМО СЛВУ ВЛІКУ ХРСУ ЗЛЬТРНОІ

6. КОЛО ВРТІАЩУ А СУРІАНУ ПІЕМО А ТАЖДЕ
ДО ВЩЕРЕ / А ПО ВЩЕРЕ КОЛІ

7. БО ОЖДЕ ОГНЩІ СЛЬЖЕНА ЗАЖДІЕМО А СЛВУ
ВЬЩЕРНІУ ПЬІЕМО ДАЖБУ НАШОІ

8. ІЖЕ РЕКОМ ЕС ПРАДІ НАШЕ ІЕЦОІМОСІ А
ОЧІСТЕ БОІТІ А МОВЛЕНА ТВОРІА

9. ЩЕ ІДЕМО ДО СНОІ А ТАМО ВЛІКА НЕ ОБІАСЬ НОІ /

I3 /СЕ БО УМ НА ІА ІЗВЕРЗЕЦ ХОРОБР ІА ОУКРЕПЕ /

I. СЕ БО УМНАІА ІЗВЕРЗЕЦ ХОРОБРІА ОУКРЕПЕ
А ТОІЕ ІДШЕ ДО

2. СУНЕ ВСХОДІАЩЕ ОБА ПОЛА РІЕКУ ЗРІАЦЕІ
ТАМО СѢДША ІАКО

3. А МАТРЕСВАСЛВА РЖЕЦЕ А ТА ОБА СВА
КРІДЛЕМА ОСВІАЖДЕ ОНА

4. ТАКОЖДЕ / БРІАЩЕШЕ ЗЕМЕ ТУІУ А БРАНЕТЕ
ОНІУ О ДАСУНЕ А

5. АГУНШТЕ ІАКОЖДЕ ГОТІЕМ ОБРАЦЕТЕ
СТРЕЛА СВА А МЕШЕ

6. ОТОЦЕНА ...

I5. А

I. ПОНЕХШЕ ІДЬШІА ДО ІЛМЕР ЕЗЕРА А ТАМО
УТВОРІАІ ГРД НОВЬ А ТАМО

2. ПРЕБЕНДІЕХОМ/А ТУ СВЕРГОІ ПЕРВЕ ПРАЩУРЕ
МОЛІХОМ СЕРДІ РОЖЕНІЕЦ КРОІНЬ

3. Е ПРЕПРОСІХОМ А ТО ДУБО КРЕНЬ ХЛІБ
НАШЕ СВАРГ ІЖЕ ТВРІАІ

4. СВЕНТ БГ ЕСЕ СВЕНТУ А БГ ПРАВЕ ІАВЕ НАВЕ /
СЕ БО ІМІАХОМ ОНОІ ВО ІСТЬВУ

5. А СЕ ЕСТЬВА НАШІЕ ПРЕБОРІАЩЕТЕ СОІЛОІ
ПОТЕМСЕСТЕ А ВЛГУ ВЕНДЕ
6. ІАКОЖДЕ ПРАОЦОІ ОВЕНДЕ ТВРІАІ ОСЕМЕВЕДІА
ЖЕРІВОІ О КОМОНІЕ ВІЕЛЕ
7. ІЗОІДОЩЬША ОД КРАЕ СЕДЬЕМРІЕЦШТІА
О ГОРЕ ІРШТІА А ЗАГОГРІА
8. ОБЕНТЬЩІА ВІЕК А ТАКОВА ПОНЕХЩЬША
ІДЕ НА ДВОЕРІЕЦЕ РЪЗБІАІ ОТОІ
9. КОМОНЬСТВЕМ СВОІЕМОІ А ТЕШЕ ДО ЗЕМЕ
СРШТІЕ А ТАМО СТА ПОЖДІЕ ІДЬЩА
10. ГОРОІМА ВЛКІМА А СНЕЗІЕМА А ЛІАДОІМА
А ОТОЩЕ ДО СТЕПНОІ А ТАМО
11. СТАДОІ СВОІ А СКУФЕ / БІА СЕ ПРЬВА
ПРВЕ ОДРЩЕНА ОЦЕ НАШІА / ПРА...
12. Е ДРЬЖІАЩІА О НАВЕ ПРІЕ ВЛЩЕІЕ А
СОІЛОІ ДАЕТ ОТРЩЕТЕ ВРЗЕ / НЕБЖ...
13. ДЬШІА О ПРІЕ ТІЕ ДО ГОРІА КАРПЕНСТЕ
А ТАМО РІАЩЕ ОЩЕЛОІ ПЕНТОІ КНЗОІ
14. А ГРДІ А СЕЛОІ ОГ...ЬСТЕ А ВРЗОІ
ВЛКЕА А ПОТІЕСТНЕНЪОІ БІА.../
15 Б
15. КОІА / СЕ БУДШЕ ДО ЗАХОДЖНА СУНІЕ А
ОТУДЕ ІДЬ ДО СУНЕ ДО НЕПРА РІЕЦЕ /
16. ІАСЬМО ТАМО КОІЕ ОУТВЕРЖДНЬ ГРД ІАКЕ
ОБОІТВАЦЕ СЛВНЕ РДІ ІНЕ / А ТАМО СЕН
17. ОСЕЛЕЩЕСЕ ОГНІЩЕ ТВРІАЕ ДБУ А СНПОУ
ІАКОВЬ ЕСЕ СВРГ ПРАЩОУРЬ НАШІЕ /
18. А СЕ КРАТЬ НАЛЇЕЗЕ НА НЕ ВРГ НОВЬ
ОСЗЕСЩЕ ІЖЬ КРВЕ ЩОУРЬПІАЩЕ
19. А СЕ РАТЕ СВА УСТРМІ КОІЕ НА НЕ /
А ЗРІАЩІ БЕ С ВРЗЕ ВОЕ ТОІА
20. ПЕРУНЬШТЕ ВОЕ ІЖДЕ СЕ ВРЬГОЩА НА
НЕ А ПОТРЩІАЕ СОІЛУ ІЕЕ А ДО НЬГЕ
21. РСТРЩЕ ПОКАЕТЕ ЗАДЕ ОНЬА / СЕ ПЛЕМЕНО
ЕНЕЗЬВА НАЛЕЗЕ ІНО НА НЕ А
22. СЕЩІА БІА ВЛКА О ПХІЖДЕНО БІА ДО ПОСЛДЬ /
А НАШІЕ ВОЕ ЗРІАІЕ ТО РІЕКСТА /
23 А БЗЕ НАШІЕ ЖДЕНОУТЬ ВРЗЕ НАШІЕ / СЕБЬТЕ
ВОІШЕНЬ ГРІАДЕТ НА МАРЦЕХ

24. ДО НОІ А РЩЕТЬ / ДІТЕ ГРІАДЕТСЕ ГРАД
ВАШ А НАПІЕСТЕ ІЕ АБ..
25. БЕНДІЕ ЗУРА А КРІПКА / А ТО СВАРГ МЕНЕ
ПОШЛЕТ ДО ВОІ СЕ Б...
26. СЕ БО ТЬЕІМАТІЕ СОІЛОІ НЕБЕСНІА ОШІЕ ВА...
27. А ТАКОЖДЕ РЦІЕХ О ВОІ...БРЖЕЩЕТ...
20
I. ...РО ПОСВЕ ТАКОЖЕ ІДДЕ ПТОЩІУ КОМОНЬСТВОІ
СТАВІАШІА А ВРЗЕ ТУІУ КРОІД..МА САКРОВАСТА
А ГЛАВОУ БІІАІ ЗНІ...
2. ЩАСТЬ БІАША ТОІЕ КОМОНЬЦЕ А УМ ІСТЪІАГНУВ
ОБРЬЗАЩА РЕНДІ СЬШЕ А ТО ВІЕДША КОЛЕМ ПАРУ
3. ...ЕХОМ ТАКОЖЬДЕ ДЕІАТЕ АБОІ ХОЩСТЕ ДОСТАЛВЕ
ПОБІЕДОІ Н...
4. ОНЬЖІАЩЕТЕ ОВА ІАКО СВА ІМЕХОМ А ТУ БО ДНЕ
ЖРІАХОМ ІАКО ОВЩА БІЕГОУЦА ПРЕД Н...
5. ...СТВА СКУФЕ А СУРЬМЕ РОДІЦЕ ДЕСЕНТ СЕТ
ЛІАТОІ СКОТІА ПАСЬХОМ А КМЕТЕ РОЕМ А ГРЬЦЕ
НАШЕ ЖІТВА ОБЕРЕСТА А МЕНЕ НА СВА ДОІВА
БЛАГОДЕНТЕ А...
6. БО ВЛЕСО НАУЩАІ ЗЕМЕ РАІАТІ ПРАЩУРІ ТАКОЖЬДЕ ДЕІА
7. ...ТОМУ ВРЕЗМО ДО ГНІЩА ТРВОІ А КЛЕЧВІ
ВЛЕСА СЛАВІТІ...
8. ТРІКРАТЕ РУСЬ ПОГНЕБШІА ВСТАНЕ...
9. ІЕГУНШТЕ ДОЦЬЛЕ ЩАСЕ НОІ ОД ІНЬСКЕ ОТРЕЩЕТЕ
А НОІН...ЗДЬ СЕ І...
IO. ...КО ВОСТАТЕ ІМА СЕ КРАТЕ...
II. ТАКО СТАРА ПРІА ОЗНІКНЕ А ТАКО ІМІАХОМ ТРАВАТ..
I2. МНОГАІА ПЛЕМОІ ІДЬШІА ДО СТЕПНОІ НАШІ...
I3. ОД СТРЬЛОІ НЕ ВІДІАІ СУНЕ...РУСЬ ЕСЬ ЕДІН..
I4. ВОПІАЩЕТЕ ДО СВАРЗЕ О ПОМОЦЕ БЖЬСК...
I5. ГРІАХАТЕ МЕЩОІ НЕ СЛЕНХАТЕ ГЛАСОІ...ІА...К
I6. А НЕ СТАНЕ ІЕДІН ДЕН...
I7. ІСПРІАГОША ОЦЕ СОІЛ..ВА ОВШЕ К МІ...
I8. РЬЩЕХУ ОНОІ ДЬТЕМ БЕЗТЕ ДО КУЩЕ А ТА...
I9. ...АКО БОДЕ ЗЛАІА ЩАС... ПО...А
20. ...ЕРВА ПОЩІАХОМ ГРАДІ ОКРЕНІАТЕ А КРОМЬХ
БО ТОІ НЕ ІМІАХОМ...ЛОТ..

21. ...С ТУЖЬ НЕ ПОІМЕІМО ПО...
22. А ТУ В ПАРУНА ПРДЕ А СЕІ ВЕРЬЖЕ НА О..Н..А..
23. ТУ БО СЛВА ВЛЕКА А ТУ ВѢЩІАІАШЕ МАТОІРЬВА КРОІДЛЕМА БІАЩЬ...КО
24. ТАКО ВРЕЗІ ТѢСКОША ОД НОІ..ОІЕ МУЖІ СУТЕ ПРОСТЕ...А . ЛВОІ НЕ ГОБЗІАЩУТЬСІА Г..ІА..

27

I. ..ІТВА ІНІА ДО ПОЛНОЩЕ..АБ...ГОДІ...
2. ..ЖІТВА ІН..АЛДОРЂХОВА НІКТОЖЕ ІДІАІ...К
3. ..О..О НАСТУПОІЩІУ ІЕ КОНЕРОТУ..НУЧА ІЕ БОУРЂХУ..Т..
4. Е..МІАХОМ РЂЩЕШ... Т..Х..ОЛІАР ІАКОВОІ НА ГОДЬ ІДЬ
5. Н БОЛІАРЕ СЕГЕНІА ІЖЕ УБІВ СОІНА ІЕРМЕНРЂХА А ОТРКА ГУЛАРЂХА РАНІВ ІА...ОІ...
6. ..ЛДОРЂХУ ДА НЕ ДІАХОМ ОД ТО...А ІМІАХОМ ДАІАЩЕТ..ДВА СТОІ ТО...
7. ...ЩАС ІЕРМЕНРЕХУ ІДЕ ГОДЬ ДО ПОЛУНОЩЬ А ПРІДЕ НА НОІ А ПОРОВІ...А НЕ БРІАЩЕ А ОТРКЪВА ІМАХОМ ТЕНЖЕТЕ ТО БО ЗЛАІА ТВЪРІАІ / А ТА ...РУСЕ ПАДЕ А ВРЗЕ ЕСТВАША НА НОІ ВЛАЦЕВОІ А ТО ТРВАЩА СЕН...Ъ ЛІАТОІ А ЗЪТРЕХОМ СЕН А ОТЪРОКВАСТА ЩАСЕ ОТРЧЕХ...А СЕНЩЕ РУСЕ ВОЛЬНОІ А ЖІВЕХОМ ТАК...ІБВА РУСОІ ВОЗПРІАЩЕ ОВЕР...ЖА ГОДЬ ТУІ...
8. ...Е БО ТЕ ОГРЖІАХУ ЗЕМЕ РУСЬКОЛАНЕ А ОБОЩАХУ Н..МНОЗІА А ТО ТЕЩАША ОЦЕ ДО ЛѢСОІ У ВРОЗЕНЦЕ А УРАЗ..НА ГОДЬ ВСЕІА СОІЛОІ І РОСТРЩЕТЕІУ БІАЩ..
9. ...ВА ІСТА БІАША ЗА ЩЕС КОНОРЂХУ С КОІДВА ІЗТЦЕ АЛДОРЂХ А ПРАПРАВ..ЦЕ ГОТОРЂХ СЕ БО ІЕСЬ ПРАДО ІЕРМЕНРЂХУ...ІАК...П...
10. ..ѢПА..А..ПО ТѢ...АДЬ ОКАРЬЕЩА А ОТБ..
11. ..ОІ ЛІАТОІ БІАЩІ ТАМО ГОДЕ ІЕРМЕНРЂХЕ А СЕ ЗЛОБІАЩОІ НА НОІ А ТУ БІАША УБОРЦЕ ВЛІКА А ГОДЕ БІА ПОТСНІАНА А ОДТРЦНА ДО ДОНЩЕ А ДОНЕ А ІЕРМЕНРЕХ ПІАІ ВІНА ЛІУБОІБРАТРЕСТЕ ПОЗЕ ВОІАВЕНДЕ НАШОІ А ТАКО СЕ УБОРЖЕЩЕТІСІА БІА ЖІВУТ НОВ...

I2. ...ЕН ЩАСЕ КОЛІЕБВА ГОДЬ ІДЕ НА НОІ СЕ
ІЕРМЕНРЕХ СО ЕГУНШТЕ А ТАКО СЕ
ПДОРЖЕ ОНА А СМЕ ІМІАХОМ ДВА ВРАЗІ НА ДВА
КОНЦІА ЗЕМЕ НАШІА А ТА
БОЛОРЕВ ПРЕДО ТРУДОІ ВЛКЕ / ОТО ТУ МАТОІРЬСВА
ЛЕТШІА РЕЩЕ МО ІАКО СМЕІАІ ПАДНУТЕ
НА ЕГУНШТІА ОПЕРВЕ А РОСТРЕЩІТЕ ІУ
А СЕН ПОВРАТІТЕСЕ НА ГОДЬ /
ТАМ БО УВРЖІ СОІНЕ ІЕРМЕНРЕХЕ А
ЗАМЕРТВЕ ОЦІА / А ТУ ГУРАІК
I3. ДРУГ НАШ ТАКО ПІАІ КРОВЕ А ВІНОІ А ПОДЛЕ
ТАІА ЗА ЕДІНО ЛІАТО ШЕД
МКЩЕМ НА НОІ / А ТО КРАТЬ БОЛОРЕВ ЖЕК О
ІЖДЕНЕТІ ГОДЕ А ТАКО УДЕІА /
ОДРЕЩЕНЕ СТОАІ МІАХОМ ЧЕСВА ТА УРОЩЕНТЕ
ДОБРОСТЕНТЕ ДО ГЛАВЕ СВА /
ІАКОХОМ НА ТОІ СТА БОРІА ДО ЖІВІАТ НАШЕХ
ЖЕЛЕЗВА ОЦЕ НАШЕХ ІАКО КОЛО
А КОМОНІА ЕС ТА СОІЛА НАШІА ТО БО ДАІАХОМ
СТА ІНЕМА ІАКО СТА ГЛУТ...

ГАҐА , ЛИСТОПАД 1968. М.СКРИПНИК

З М І С Т

В С Т У П		Сторінка
М.Скрипник	Влес Книга	I
"	Передмова до другого видання	I а
	Фотокопія Дощечки № I6	
"	Транскрипція дощечки № I6	I-II
"	Порівняння абеток Влес Книги і української	II

В Л Е С К Н И Г А I– III

А.Кирпич — Переклад українською мовою дощечок

№ С.Лесного	№ Жар Птиці	
I6	I6	II
9	9	II-III
I А	нема	I
I Б	"	I
2 А	"	I-2
2 Б	"	2
3 А	"	2
3 Б	"	3
4 А	24 А	3
4 Б	24 Б	3
5 А	24 В	4
5 Б	24 Г	4
6 А	I7 А	5
6 Б	I7 Б	5
7 А	I7 В	5
8 А	I8 А	5-6
8 Б	I8 Б	6

Наступні дощечки мають виключно нумерацію Жар Птиці

№ Дощ.	Сторінка	№ Дощ.	
I	I	7 А	8
2 А	I-2	7 Б	8-9
2 Б	2	7 В	9
3 А	2	7 Г	9-I0
3 Б	2	7 Д	I0
4 А	2-3	7 Е	I0-II
4 Б	3-4	7 Є	II
4 В	4	7 Ж	II-I2
4 Г	4-5	7 З	I2
5 А	5	8	I2-I3
5 Б	5	I0	I3-I4
6 А	5-6	II А	I4
6 Б	6	II Б	I4-I5
6 В	6-7	I2	I5
6 Г	7	I3	I5
6 Д	7	I5 А	I5
6 Е	7-8	I5 Б	I5-I6
6 Є	8	20	I6
		27	I7

М.Скрипник	Варіянти перекладу Влес Книги I-II	I-7
"	" " " " III-IУ	I-8

В Л Е С К Н И Г А II-IУ Сторінка

М.Скрипник Розподіл текстів Влес Книги на слова й речення

М.Скрипник Правдоподібні помилки транскрипції та друку Влес Книги II та IУ –

II. № Дощ.	Ж.П.	Сторінка	№ Дощ.	
I А		I	6 А	I0-II
I Б		2	6 Б	II-I2
2 А		2-3	6 В	I2-I3
2 Б		3-4	6 Г	I3-I4
3 А		4-5	6 Д	I4-I5
3 Б		5	6 Е	I5-I6
4 А	24 А	5-6	6 Є	I6
4 Б	24 Б	6-7	7 А	I6-I7
5 А	24 В	7-8	7 Б	I7-I8
5 Б	24 Г	8	7 В	I8-I9
6 А	I7 А	8-9	7 Г	I9-20
6 Б	I7 Б	9-I0	7 Д	20-2I
7 А	I7 В	I0-II	7 Е	2I-22
8 А	I8 А	II-I2	7 Є	22-23
8 Б	I8 Б	I2-I3	7 Ж	24-25
9	9	I3-I5	7 З	25

IУ.				
I		I	8	25-28
2 А		2-3	I0	28
2 Б		3	II А	28-29
3 А		3-4	II Б	30
3 Б		4	I2	3I
4 А		4-5	I3	3I
4 Б		5-7	I5 А	3I-32
4 В		7-8	I5 Б	32-33
4 Г		8-9	20	33-34
5 А		9	27	34-35
5 Б		9-I0		

З М І С Т 36-37

Гаґа, Серпень I969.

Ф О Т О К О П І Ї Т Е К С Т І В

„ДОЩЕЧОК ІЗЕНБЕКА"

Ці тексти ще не були публіковані. Вони знайдені 8. 8 .I97I р. в архіві Покійного Ю.П. МІРОЛЮБОВА.

ВИДАВНИЦТВО „МЛИН"

Лондон-Гаґа

I972

B e s c h e i n i g u n g .

Ich, Unterzeichnete Frau Jeanne Miroluboff, wohnhaft in Aachen, Heinrichsallee 35, Witwe von Dr. Youry Petrovitch Miroluboff, bescheinige hiermit, dass ich zusammen mit Herrn Dipl.Ing.N.Skripnik, wohnhaft in Den Haag, Theresiastraat 55, Holland, den schriftlichen Nachlass meines Mannes geordnet habe, in dem sich, ausser der veröffentlichten, mehrere noch nicht veröffentlichte Texte der Brettchen von Izenbeck befanden. Diese Texte sind mit meiner Zustimmung in den Teilen V und VI von "Vles Kniga" von Herrn Skripnik unter nachstehenden Nummern veröffentlicht worden:

Nr.8 Fortsetzung II und III, Nr. 14, 19, 21, 22, 23, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 26.

Die Brettchen 31, 32 und 33 sind handschriftlich von meinem Mann geschrieben.

Ich möchte ausdrücklich bemerken, dass in der kurzen Zeit nach dem Tode meines Mannes, das ganze Archiv noch nicht durchgesehen werden konnte und es daher möglich ist, dass sich noch weiteres diesbezügliches Material im Archiv befindet.

Aachen, den 5. Februar 1973

Jeanne Miroluboff

Stadt Aachen
Der Oberstadtdirektor
Ordnungsamt
A 1/40 Aachen, den 5. FEB.
Die vorstehende, vor mir vollzogene, vollständige eigenhändige Unterschrift der Frau
Jeanne Miroluboff
wird/wurde hiermit amtlich beglaubigt.
Im Auftrag:

П О С В І Д Ч Е Н Н Я

Нижчепідписана, Жанна МІРОЛЮБОВА, яка мешкає в Аахені, Генріхсалея 35, вдова доктора Юрія Петровича МІРОЛЮБОВА, підтверджує оцим, що я — разом з Диплом -Інженером М. Скрипником, який живе в Газі, вулиця Терезії 55, Голяндія, — впорядкувала письмову спадщину мого чоловіка, в якій знаходилися крім уже опублікованих також багато ще не публікованих текстів Дощечок Ізенбека. Ці тексти — за мою згодою — опубліковані паном Скрипником в частині У та УІ „Влес Книги" під слідуючими номерами:
Но. 8, продовження II і III, но. I4, I9, 2I, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 3I, 32, 33.
Дощечки 3I, 32, та 33 є написані рукою мого чоловіка.

Мені б хотілось підкреслити, що протягом короткого часу після смерти мого чоловіка, весь архів ще не міг бути розглянутим, а тому є можливо, що в нім знаходиться ще інший матеріял, який відноситься до „Влес Книги".

Аахен, 5-го лютого I973

Місто Аахен, Головний Директор Міста, Служба Порядку А I7 - 40 , Аахен, 5-го лютого I973

Повищий власноручний підпис Пані Жанни МІРОЛЮБОВОЇ зроблений в моїй присутності та мною визнаний оцим урядово засвідчується.

За дорученням :

(Підпис нечіткий)

ПЕЧАТЬ МІСТА
ААХЕН

Переклав з Німецької мови
М. Скрипник

ДОЩЬКА У III /ПРОДОЛЖЕНІЕ I I/.

ТЕКСТ – СЕ ПШЕЛЕТЛА ДО НЫ Я СѢДЛЕСЯ НА ДРЕВО А СПѢВА ПТЬЦІЯ І ВШЯКО ПЕРО Е ІНЕ А СЯЩЕ ЦВѢТА РУЗНА СТА І В НОЩЕ ЯКО В ДЕН А СПѢВА ЛѢСНЕ ДО БОРІЯ А ДО ПРЕ ТО БЯХОМ СМЕ ПРЯШЕХОМ О ВРАЗІ ОСЬПОМЪНЬМО О ТО ЯКВЕ ІЕ ОЦЕВЕ НАША ДНЕС ВО СВАРЗЕ СЫНЕ А ГЛЕНДЕ ДО НЫ А СЕ ЛѢПЕ УСМАВАСЕ ДО СЕХ І ТАКО СМЬМЕ СО ОЦЕ НАША НЕ ЕДІНЕ СМЕ А МЫСЛЕХОМ О ПОМОЗЕ ПРЕУНІ

А ТО ВІДѢХОМ ЯК СКАКЩЕТЬ В СВРЗЪ ВѢСНЕК НА КОМОНІ БІЛѢ А ТОН МЕЧА СДВІ-НЕ ДО НЕБЕСЕ Я РОСТРЖАЩЕТЬ ОБЛЦЕ А ГРОМІ А ТЕЦЕ ВОДА ЖІВА НА НЫ А ПІЙМО ТУЮ БО ТА ВШЯКО ОД СВРОГА ДО НЫ ЖИЗНЕВЕ ТЕЦЕ А ТУ ПІЙМО ЯКО ІСТЩНЕЦЕ ЖІВОТА БОЗКА НА ЗЕМЬ ТУБО ТО КРАВА ЗЕМУНЬ ИДЕ ДО ПОЛЯ СЫНІЯ Я ПОЩЕНА ЯДСТЕ ТРАВУ ТУ А МЛЕКО ДАВА І ТЕЦЕ ТО МЛЕКО ДО ХЛЯБЪХ А СВѢТЕ В НОЩЕ ЗГВѢНЗДАМА НАД НЫ А ТУ МЛЕКО ВИДЕЙМО СЯЩЕТЕ НАМО ТА БО [illegible] ПУТЕНЬ ПРАВА А ІНАХ НЕ ІМЯХОМ ІМАТЕ

ТУ ЧЮВЕЙ ЛОТОМИЦЕ СЛВА ТАЯ А ДРЖІ СРЕДЬЦЕ СВЕ О РУСЕ ЯКВА ІЕ А ПШЕБЕНДЕ НАШЕ ЗЕМЕ А ТУЮ ІМЕМОХ БРАНИТЕ ОТ ВРЗІ А УМРЕТЕ ЗАНЬ ЯКО ДЕН УМИРА БЕЗ СУНЕ СУРАНЕ ЛОТО ІЖЬ ІЕ ТЕМЕНЬ Я ІМЯ ІМЕ ВЕЩЕРЬ А УМИРА ВЕЩЕРЬ А ІЕ НОЩ

В НОЩЕ ВЛЕС ІДЕ ВЕ СВРЗЪ ПО МЛЕКУ НЕБЕСТВЕНУ А ІДЕ ДО ЧЕРТОЗЕ СВА А

В ЗОРІЕ СЕ ДАВА ДО ВРАТ ТАМО ЖДЕ ХОМ СВЕ СПѢВА ЗАЩАТЕ А ВЛЕСА СЛВІТЕ

ОД ВѢК ДО ВЕК І ХРМІНУ Ю ЯКВА БЛЕСТЩЕ ОГНЕМА МНОГА А СТВА ЯГНИЦЕ ЧСТА

ТО ВЛЕС УЩАШЕ ПРАОЦЕ НАШЕ ЗЕМЕ РАЯТЕ А ЗЛАКЕ СѢЯТЕ А ЖНЯТЕ ВѢНА ВѢНЪЩА О ПОЛЕХ СТРДНЕХ А СТАВЕТЕ СНОПА ДО ОГНИЩА А ЦТЕТЬ ГО ЯКО ОЦЕ БОЖСКА ОЦЕМ НАШЕМ А МАТЕРЕМ СЛВА ЯКОВЕ НАС ОУЩАЩЕ ДО БОЗЕ НАШЕ А ВОДЯЩА ПО РЕНЦЕ ДО СТЕЗЪ ПРАВЬ ТАКО ІДЕХОМ СТЕ А НЕБУДЕХОМ СТА ЕНВА ХЛѢБОЖРАВЦЕ НІЖЕ СЛАВУНЕ РУСЕ ЯКОВЕ БЗЕМ СЛАВУ СПѢВАЩУТ А ТАКО СУТЬ СЛАВУНЕ ОТО

ОД МОРСТЕ БРЕЗЕ ГОДЬСКА МОРЕ ІДЯХОМ ДО НѢПРЫ А ІНДЬ НЕ ЗРЯХОМ СМЕ ІНА ВРОДЕЦЕ ЯКО РУС А ТІТО ІЕГУНШТЕ А ЯГЫ СУТЬ ОТРЩЕНЫ ТАК БО ІМАХОМ СМЕ БОЛЯРЕНА ОГЛЕНДЕ ЯКІЙ НАМИ ПОГРДИСЯ А НАС ДЕРЕ ДО ЩАСТЕ

ОД ЙІТРА ДО ЙІТРА ВІДЯХОМ ІНА ЗЛАЯ СЕН ДѢЯТЕ НА РУСЕ А ЖДЕХОМ ІЖЬ БЕН-ДЕ ДО ДОБРЯ А ТО НЕ ПРІВОДЕ ІНАКВО НІЖЕ СЫЛА СВА НЕ ЗПЛОЩЫЙМО А ВЕЗКМО МЕТУ ЕДНУ ДО МЫСЛІА НАША ТО БО ГЛАГОЛЕШТЬ ВАМО ГЛАС ПРАОЦЕВ А ТОМУ ВЕНМЕТЕ ЯКО ІНА НЕСТЬ ДѢЯТЕ ІДЕЙМО ДО СТУПЫ НАШІЯ А БОРЕЙМОСЯ ЗА ЖІВУ НАШУ ЯКО ГРДІНОВЕ НІЖЕ СКОТЫ БЕСЛОВЕСТНЕ ЯКВЕ НЕ ВѢДЯЩУТЬ

ТЕКСТ – ТУ БО КРАСНА ЗОРІЯ ІДЕ А КАМЕНІЯ НІЖЕТЬ НА УБРАНСТВЫ СВА

А ТУЮ ВѢТЯЩЕХОМ ОДО СРЕДЬЦІА ЯКО РУСИЦЕ НІЖЕ ГРЬЦІ ЯКОВЕ НЕВЬСТНУТЬ О БЗЕХ НАШІЕХ А РЕКОЩУТЬ ЗЛАЯ НЕВЪГЛАСІА ТО БО СЕН СМЕ ХОМ ІМЬНО СЛВЫ А СЛВУ ОДЕУКАЖДЕХОМ ІХВА НА ЖЕЛѢЗВА ІХВА ІДЕХОМСТЕ СТА А НА МЕЧ ТУ БО ВЕДМЕДЕВА ОСТАЩЕСЯ СЛЕНХАЩЕТЕ СЛВУ ТУЮ А ЕЛАНЬЕ СКАКАЩУЩЕ ОСТА-НЕСЬ А РЦЕ ІНЬМА О РУСЫ ТІБ ТО НЕ УБІЮТЬ ЕІЕ О НІЩЕ НЕБОТЬВА ПО НУЗЬ ГРЬЦІ БО ВРАЖДЕНОВАЯ НА ПОХЕНТЬ СВА ТІБО ТО РУСОВЬ ГРДІЕ СУТЬ А ПО ХЛѢБѢ ДЯЩУТЬ НІЖЕ ГРЬЦЬ ЯКЕВ БЕРЕ А СЕН ЗЛОБІ НА ДАТЧЦЕ ТУ БО СЛВУ ОРЛІЕ КЛЕКАЩУТЬ НА ОВА И СЕВА ЯКО РУСІЩІ СУТЬ ВОЛНЕ А СЫНЕ ПО СТУПЬ

ДОЩЬКА У I I I /ПРОДОЛЖ.III/

КОЛІБВА НАШЕ ПРАЩУРІ САРУНЖЕ СЕН ТВОРЯЩЕТЕ ПОЩИНЩА?ГРЕЦІ ЯКВЕ ПРІДЕ ГОС-ТЬЕМА ДО ТРЖЕЩ НАШЕІХ ПРІБЫТВА ГЛЯДЯЙ І ЗРЯЩА ЗЕМЕ НАШЕ ОСЫЛАЯЙ ДО НЫ МНОЖЬСТВА ЖНЕЦЬСТВА А ДОМОВА БУДЯВЯЙ А ГРАДЫ ПРО МЕНЫ І ТРЖИЦА А ОІЕДНА ВІДѢХОМ ВОЯ ІХВА ОМЕЩЕНА І СВРОЕНА А СКОРО НАШЕ ЗЕМЕ ПШЕБІРАЩЯ ДО РЕНЕК СВЕ А УТВОРЯІ ИГРИЩЬТЯ ІНАКА ЯКО СМЕ І ТУ ЗРЯЩЕМО ГРЬЦІОВЕ СУТЬ ПРЯЗДНЕ А СЛАВУНІ СЕН ОТРОЩИША НАНЕ А ТАКО НАШЕ ЗЕМЕ ІЖЬ ЧЕТВАРЫ ВЬЦЕ БЯША НАШЕ СТА ГРЬЦЬКА І СМЕ ТАМО ЯКО ПСІ ДА ЖЕНУТЬ НЫ СКОРО КАМЕНЬЕМА ВОН ОТУДУ І ТАЯ ЗЕМЕ ОГРЬЩЕНА ІЕ ТАКО ДНЕСЕ ІМЯХОМ СТА СМЕ ДОСТАТЕ Ю А ЖВЕ НАШЕУ ПОЛ-ЬЯТЕ АБЫ СТА БОЛА РОДІВА А ЖРНА

ЛѢТЬ В СВРЗЪ ПЕРУНЬЩЬЯ А НЕСЕ РОУГ СЛВЕ НАСЖ ІСПЫЙМО ГО ДО КУТА А ЮИЕТО НАШЕ ІМЯХОМ СТА ОДЪСТЯТЕ ОД ВРГ НАШЕХ А ТА ПЕРУНЬЩЬЯ ЖЕЩЕ АЯКВЕ РУСІЩЕ ШТІЕ ПРОСЛАВЬЯ ОРЮ СВЕ БОРІЯНЕСТЕ СЕН ДЛЖНЫ У ТОН ДЕНА ТО БОТЬ СУРЯ ЖЕЩЕ А ІДЬ ЕСТЕ РУСОВІЩТЕ А ЩЕ ДѢЯЩЕТЕ О ТЫЯ А КАМО БЕНДЕТЕ ІТЕ ОД КРАЕ СВЕ

ТО БО СМЬЕ УДАРИХОМСЕ О СТЕНА ТА А УТВОРЖЕХОМСТЕ ДАРЬ ДІРУ ПРО НЫ А ПРО НАШЕ А БЕНДЕМО СМЕ У СЕБЕ ОДНЕСЕ А КОМУ ОСУДЬ ПЕРУНЬ ТЫЕ БОДЬ В РАІУ ЯС-ТЕ ЯДВА ВѢЩНА О СВРЗЪ ОДЕСТАНА НЕБОТЬЕ ЗАГЕНБЕНЕ СМЕ ДНЕСЕ А НЕ ІМЯХОМ ІНА ВРАТЕ АБЫ ХОМ СМЕ ХОДИВЯЙ О ЖИВѢ ЛѢПЕ БО МРТВЕМА БЯШЕТЕ ЯКО ЖІВА ОТ-РОЩИТЕ НА ЦУЖЬЯ А ТО НІКОДЬ ЖІВЕ ОТРОК ЛѢПЕ ДЬЪСПОТУ ЖЕ ІЕ ПОТРКАВА

ІМЯХОМ НАШЕ КНЕЗЬ СЛУХАТЕ СЕН А СТА ВОІТЕ ЗЕМЕ НАШЬЮ ЯКО ТЫЕ ЖЕЩУТЬ НАМО І ТА ІНТРА ПРІДЕ ДО НЫ АБО СЕН ХРАНЯЛЕ СМЕ СЫЛУ ДО ТРВЬЪ А СТАЛІ ХОМ ТВРЗ / последнее слов–ТВРЗ/ О КИЕНТЫ СВА ОБОДЯЩЕТЬ БО СЫЛА БОЗКА НАШЕУ А БОДЬ-МА НЕВЫТЬЗНЬЕ О ПОЛЬЬ СТАТЕ ПОЖЕРЕХОМ БЗЕ СВЫ НА РУЩЬ ІЕХ А ЗРУЩІХОМ І ТАЯ ЯКВЕ ЕШТЬЕ СТА КОБЬМ А ДЛЖНА БЯЩЕТЕ ДОЛЬ ВРЖЕНА ДО ПРАХУ ВЕ КРВЬ ІХО

КОЛИ БОХОМ КЕЛЬЩЕ БІТЕ ОСМЕЛЬ ТАКО ГРЬЦІЕ ПОЛУСТАВЕСЕ ЗА ТЫЕ ЯКО НЕ ІМИ-ЩУТЕ СЫЛУ ТУ А СОУТЬ ОБАВЕНЩЕ А ТАКВЕ МЕЧА ІМЯЙ ТЕНКА А СЪЩИТЕ ЛЕГЬКА О БЪРЗО СЕ ОНАВЬЩЕСЕ І ЗЕМЕ КЫДЯЙ ТУ О СЛАБОЩЕ СВЕ БО НЬСТЕ ІХМА ПОМОЩЕ ОД ВАСІЛІСЕХ А ДЛЖНЕВА САМО СТАТЕ НА ЗАХИЩЕ СВЕ ТУ СУРЕНЖЕ НАШЕ БОДЬ ІНА А БОДЬ НАШЕ А НІКВА НЕ ІМЯХОМ СЛЕНХАЩЕТЕ ІХВА ЖЕЩЕ ОНА БО УСТАВЕ НА НЫ ПЬСЬМЕНО СВЕ АБЫ ЯХОМ ОНО А ТРАЩЕХОМ СВЕ ОСПОМЫНЬЕ ТУ БОТЬ ТЕН ІЛАРЕ ІЖЬ ХОЩЯЙЕТЬ УЦЕТЕ ДѢТЬ НАШЕ ДОЛЖЕН СТА ХОВА ТЕ СЕН ВО ДОМЬЪХ ОВЪХ АБЯХОМ ГО НЕ ЗНАУЦЛЕЩА НА НАШЬ ПЬСЬМА А НАШЬМ БЗЬМ ПРАВИТЕ ТЕБІЩЬЯ

А ТО ПОВЬЪХ ВАМО ЖЬЕ ПОПРЩЕТЕ СТЕ ТА ГЬРЦЕВА ЯКО ВЬХ БО СЕН ІЯСѢНЬ О ТО А ВІДЯХ КІОЦЕ НАШЬЕ А ТОН ЖЕКСЩЕ МІ ЖЕ ІНЬЩЕХОМ СТЕ ОНА А ЗНИЦЕХОМ СТА ХОРСЬНЬ А ОМАСТРЫДЬЯ МРЗЕСЩИНУ А БОДЬХОМ СТА ВЕЛКА ДРЬЖЯВЯ СО КНЬЖЕ НАШЕ ГРАДЕ ВЕЛКЕ А НЕСЩТЕНА ЖЕЛѢЗВА А БОДЬ НЕСЩТНА ПОТОМИЦЬЪ НАШЬЯ А ГРЬЦІЕ СО ЗЬМЬЩУТЬ СЕН А БОУДОТЬ НА МІНОУЛОСЩЕ СВА ДІВАТЕСЕ А ПОКИВДЬВА ГЛВАМА ДЬЯЩЕТЕ ТАКО БО БОДЬ НА НЫ МНОГА ГРЗА А ГРМЫ ГРМЬНТЕЩЕ А ІДВА ІЕДНАІА СЕН СТАВЬЪСЕ ДРУГА ЛОЩЕНА А ТАКО СМЕ ХОМ ЗВЕНТЕЗЬМА ДО КОНЬЦЕ УТРВЯЩЕХОМ-СЕН ДО ВЬѢК МНОЖЕСКЪХ ДЬѢКА БОЗЬМ І НИЩО НЫ НЕ ЗНІЩЕТЬ

СТАТЕ ЯКО ЛВІЕ ЕДІН ЗА ОДЕНЬ А ДРЖИТЕ СЕН СТА КНЬЪЗЕ СВЕ І ПЕРУНЬЕ БОДЬ СКОЛЫ ВЫ А ПОБЬЪДЫ ДАСЬ НА ВЫ

СЛВА БОЗЬМ НАШЬЕМ ДО КОНЕЦЬ КОНЬЦЕ ВЬѢКЫ ЗЕМЕ ТЫЯ А ДО БЛАГ ВШЬЯКЕХ РУСЬ ОЦЕВСКІЯ ЗЕМЕ НАШЬЕІ А ТАКО БОДЬ БО ТА СЛОВЕСЫ ІМЯХОМ ОД БОЗЬ

ДОЩЬКА 14.

ПОНЕДЖЕ СЕ ІДЕ ВРГ НАНЕ ОБЕРЕХОМ СМЕ МЕЩЕ А ОДЕРЗЕХОМ ВЕЩЕНА ОД [illegible]
МАТЕРСВА СЛОВЕСЫ ЯКОЖДЕ БУДОУЩАЯ НАШІА ІЕ СЛВНА І ТЕЩЕХОМ ДО СМРТЕ ЯКО
ДО ПРАЗДНОВАНІА РЩЕНА НАМО О ЩАСЫ СТАРЕ КОДЬЖЕ ЯХОМЬ ХРАШІЕ СВА КАРПЕНСТЕ
ІТАМО ЯХОМЬ ГОСТЕ СТАРЕ ВЕРМАНОЕ А РАБОВЕ ІІНІ СЕБО ТЕ ГСТЕ РАДГОЩЕ ЦТЕ-
НОІ І ТАКО ЯЩЕХОМЬ ОДО ДЕН ОВЕХ ГОСТИЦЫ СРАЩЕ ЧЕСТЕНЫ ІХВАБО ЧЕЩЕ БОЗЕ
ІНАМО ПОВЕЛЕЩА И ЩТЕЬЮ ОНЫ СЕБО ТО ІЯХОМ ОУКАЗИЦУ НА ЩАСЕ НАШІЕ АБЫХОМЬ
НЕХЫБЕ ДІЕЯХОМЬ А ОЦЕМ ПОЩЕСТЕ ОУЛОЖИХОМЬ
НЕ ПРСТЕ БЕЗДЪЯНОІ ТЩЕХОМЬ О ДРВЕЫ НЕБОЖЬТЕ РЕНЦЫ НАШІА ОУТРЕНЖДЕНА О
РАЛОІ СВЫ А МЕЦЕМА ІЯХОМЬ НЕЛЕГНОСТЕ НАШІЮ І ТАЯ НАМО ПОВЕЛЕ ІТИ НА КРОМЫ
НАШІА А СТЕГНЕТЕ ЕІЕ ОДО ВРАЖЬ СЕ БО ДЫМЫ СЕ ВЗДЫНУЩЕ ТЕЩЕХУТЬ ДО СВРЗЕ
І ТЫА ОЗНАЩЕТЕ ТУГУ ВЕЛЬКОУ НА ОЦЕ ДЕЦКЕ А МАТЕ НАШІА І ТО ЕСЕ ЩАС БОРБЕ
ПРИДОУЩЬ ІНЕСЬМЕХОМЬ СЕН БАЯВЕТЕ ОДРУЗЕ ДЫЛЫ ІНАКОЖДЕ ОБ ОВЫ

СЕБО ПРИДЕ ВОРЯГОВЕ ДО НІЕПРЫ А ТАМОЖДЕ ЯХОМЬ ЗЕМЕ НАШІУ І ТЕТО ІВЕРЬЩЕ
ЛЮДІА ІЗЕМЕ ПОД СЕ ЧЛНЕ БРАТЕ ТОБО НЕСМІЕХОМЬ ОСОГЛАСИТЕ ІНО ЯКОЖДЕ ОМЕЩЕ
НАШІЕМ І ЕРЕКА ОТРЩЕТЕ ОДО ЗЕМЕ НАШІЕХ А ТРНОУТЕ ДО СРЯЩЕНЬ ОКУДВА ПРЕДЕ

СЕБО КРОМЕ НАШІА ВРАЗІЕМА ОКРОЦЕНЫ А ЗЕМЕ НАШІА ПЕПЕРЕЩЕТЬ ВРАГ ІТО ІЕ
ДЫЛЖЕНСТЕ НАШЕ ІНА ЖЕ РЯТЕ НЕ ХОЩАЕШЕМЬ

СЕ ИНЬ ВРАГ ГЕРЬМАНРЕХ ІДЕ НА НЫ ОПОЛУНОЩЕ ОН ІЖДЕ ВНУК ВНУЩАТЕ ОТОРЕХУ
ІСЕ ВРЖЕЩЬ НА НЫ ВОЕ СВЫ О РОЗЕХ НА ЧЕЛЫ?
ВОРЕНЗЕ РЕЩЕШУТЬНЛМО ИТИ О НЕ И НЕСЬМЕХОМЬ ВРАЖЕТЕ О БОПАЛЕ ІЕХ ЯКОЖДЕ
СУТЕ ВРЗЕ ЯКВЕ ПЕРВЕ А НЕІМА РОСДІЕЛЕ ПРОМЕЖДЕ
СЕ БО ЯСЬ ІДЕ НА НЫ О ТАНАСУ А ТАМОТОРКУ МОЦЕЩНА КОМОНЬСТВА А РАТЕ НЕЩЕ
ЩІСЛЕНА А ТЬМА О ТЕМЕ ТЕЩЕ У ТАКОЖДЕ ТЕЩЯЕТЬ О НЫ ОСЕ НЕІМЯХОМЬ ІНА ПОМО-
ЖЕНЕ ЯКОЖДЕ БЗЕ ВОЛЯЙ НАМО І ОУДЕСЕНТЕХОМЬ СНЛЫ СВЫ А ТІЕЩЕХОМЬ НАНЬ

СЕ БІЛЕБОГ ВЕНДЕ НАШЕ РАТЕ І КОМОНЬСТВА І ТАМО ВІЖДЕХОМЬ ВОЛШЕВНИЦЫ О
ЛІЕСЕХ БЫТЬЩЕ ІДУЩЕ О РАТЕ А БЕРОУЩЕ МЕЩА І ЗРЯХОМЬ КУДЕСНИЦЕ ЧЮДЫ ВЛІЦЕ
ТВРЯЩЕ А ІЗО ПРСТЕ ВЕРЗЕНЕ ДО СВРЗЕ РАТЕ ВСТАЩІ СВРАЗИЩЕ А ТЫЕ ТЕЩАХУТЬ
НА ВРЗЕ А МОГЫЛЮТЬ ІЕ І ТАМО ЗРЯХОМЬ ПТЫЦЕ ВЕЛКІ ЛЕТЯЩУТЬ ДО НЫ А ВЕРЗЕТЬ
СЕ НА ВРЗЕ
БІЕТЬ КРЫДЕЛЕМА МАТРСЬВА А КЛИЩЕТЬ НОІ О ЯКОЖДЫ ІДЕХОМЬ ЗА ЗЕМЕ НАШЮ
І ДОБИХОМЬСЯ ЗА ОГНИЩЕ ПЛЕМЫ НАШІА СЕ БО СУТЕ РУСИЩИ

ТЕЦЕТЕ БРАТЕ НАШІЕ ПЛЕМЫ О ПЛЕМЫ РОДЬ О РОДІ І БІЯЩЕТЕ ВРЗЕ НА ЗЕМЕ НАШЕ
ЯКВА НАЛЕЖДЕ НЫ І НИКОЛИЖДЕ ІНІ ТАМО БО УМРЕЩЕТЕ АНІ ВЕРНЕТЕ ЗАДЫ СВА
НИЧЬ ВАМО НЕ ОСТРОЩЕСЕ НИЧЬ НЕ СТАСЕЩЕСЕ ЯКОЖДЕ [illegible] ЕСТЕ В РУЦЕХ СВРА-
ЖИЩЕ А ТЫЕ ВАС ВЕЖДЕ ВО ВСІЕ ДНЕ ДО ВИТЕЗНЕЩТВЕ А ГОРДИНСТВЫ МНОГАЯ

СЕБО ВИДЬХ СЕН ВНАВІ І ТУ ОГНЕВОІ БЛЩЕ ИЗОІДЕТЬ ОДОНЕ ЗМІЕ ЩІУДЕНЬ
І ОТОЦЕ ЗЕМЕ И ТЕЩЯШЕТЬ КРВ ИЗ НЕ И ТОІ ЛИЗЯ ІУ І СЕ ПРОІДЕТЬ МОУЖ СОІЛЕН
І РОЗТРЦЕ ЗМІЕ НА ДВОІ И СТА ДВА И РОЗТРЩЕТЬ ЕЩЕ И СТА ЧТВЪРОІ И СЕ МУЖ
ВОПІШЕТЕ БОЗІЕМ О ДОПОМЩЕ И ТЫЕ ІДЯШУТЬ НА КОМОНІЕХ ОД СВАРЗЕ И ТОІЕ ЗМІЕ
ОУБІУТЬ СЕБО ТЕ СОІЛА НЬСТЬ ЛЮДЬВА НЕБОЩЕ ЧРНІА ЕСЬ ІСЕБО ЗМІЕ СОУТЕ
ВЪРЪЗІ ІДУЩИ ОДПОЛУДЕНЬ СЕБТО БОСПЪРУ ЗБОІТОІ ЯКВА ДЯДЕ НАШІЕ РАТІЕМА
ОДТРЩАШЕ ФФ ІСЕ ХОТЯШУТЬ ГРЦЕ ОТОЩЕТЕ ЗЕМЕ НАШІУ І ТУ НЕ ДАХОМЬ ЯКО ЖНЕ
СОУТЕ НАШІЕ А НЕ ОПОУСТЕМ І СТВАРЕ ТА ЗМІЕ ЕСЬ ПОГОІБЕЛЕ НА НОІ ІМЯХОМЬ
СЕН ПРАТЕ И ЖИВОТОІ ПОЛОЖДЕТЕ ЗА ЗЕМЕ НАШІУ І ТА ТЕТНЕ БО ОД НОІ ДО
ПОЛЯНЬ И ДРЕГОВИЦЕ І РУСЕ СТЯЖУТЬ ДО МОРЕ І ГОРЕ ДО СТУПЕ ПОЛЕДНЕ І СЕ
РУСЕ СОУТЕ І ОД РОУСЕ ТОКМО ІМЯХОМЬ ДОПОМОЩЕ ЯКО ЖЕ ДАЖБОІ ВНУЦЕ СОУТЕ
МОЛИХОМЬ ПАТАРЕ ДЯІБ ЯКО ТОІ ИЗВЕДЕ ОГНЬ ІЖДЕТЬ МАТОІРЬСВАСЛАВА ПРИЕСЕТЬ
НА КРОІДЛІЕХ СВЕ ПРАОЦЕМ НАШІЕМ І ТУ ПІЕСНЕМА ПОЕМЬ ОДЛЕ КЪСТРБОІЦІЕ
ВЕЩЕРНЕ ІЕЖДОІ ПОВІЕХОМЬ СТАРЕ СЛОВОІ СЛВЕ НАШЕА О СВЕНТЕ СЕДЬМИЦЕ РІЕКОІ
НАШІЕ ІЖДЕХОМЬ ГРАДОІ ОЦЕ НАШЕ ІМАХ БІЯЩЕ І ТОУ ЗЕМЕ ОПОУСТИШІЯ ДО ЗЕМЕ
ІНЕ ІДЬШЯ ІДЕЖЕ СМЕ ХОМЬ О ЩАСОІ ТОІ ДЕРЖЕВЕ І ЗА ДРЕВЛЕСТЬ ІМЯХОМЬ
КЪЛОУНЕ НАШІЕ І ГРАДОІ И СЕЛОІ И ОГНИЩЕ О ЗЕМІЕ ОУТВОРЯЩЕТЕ....

СЕБТО ОУМОІЕМО ТЕЛЕСОІ И ДУШІЕ НАШОІ ДА ИМЯХОМЬ ЩАСТЕ РУСЕ КЪЛУНЕ ЕЖДЕ
СОІЛЬНА БЯЩЕШЕТЬ І НА ВРЗЕ СТРАХУ ІЗУМЕТЕ НАВЕДЕ ...

СЕ УБО ОД КОІСЕНЬ ОВНОІ ХОДЯЕ ТАМОЖДЕ И ТА ЗЕМЕ ЕСЬ О ДЕНЬ ТОІЕ ХЫЖДЕНА
ОД НОІ...
ОНОІ ЖЕ ТВОРЯЩУТЬ ІНА АБЫСТЕ НОІ ОД СТАРЕ ДАВНЕСТЕ НОІ ОДСРЯЩЕТЕ І ТО ЗРІМ
І РЕНКУ ДЕРЖАЩЕ НА ВЫ АБОІСТЕ ВІЕДЕЛИ ІАКО ЗУРЕНЬ ДЕНЬ ІДЕ І КРВЕ ХОЩЕТЬ
ІТУ ПРОЛІЕХОМЬ НА ЗЕМІЕ СВЕ РУСУ...
СЕ РУСА ГРДА КАМЕНІЕ ВОПІЩУТЬ НА НОІ И СЕХОМЬ ІМАМОІ ГРЕНСТЕ І СРЯТЕ ДО
СМРТЕ...

ПОЦТЕ ОЫНЕ МЕ А СУМРЕ ЗА НЕ...

СЕБО ХЬРБЕР ОБОРЕНЦЕТЬ ТУЮ СЬЛѢУ ЗЛУІУ ОБЕСЕНТЬ ОПОІАЩЕНЬСТЬ ВАЕ І МІЕХОМ СЕБТО УРЬВЫ ХРАНЯЩЕТЕ І СЕНЬ ХРАНЕ БОЗЕМ СТАВІЕХОМЬ І ГРЯДІХОМЬ СТІЕНЕ О ДУБІЕ І ЗА ОСВЫ ЦАСТО ПОДРУГОУ СТІЕНОУ І ТАМО ХРАНИХОМЬ БОЗЕ НАШІЕХ ПОДОБОІ ІМѢХОМЬ МНОЗІЕ ХРАНІЕ О НОВУ ГРДУ НА ВОЛХЪВУ-РІЕЦІЕ ІѢМХОМЬ О КЬЕ ГРДІЕ ПО БГОЛЯСІЕХ ІСЕ МѢХОМЬ НА ВОЛОІНІ ДУЛЕБСТЕІ ХРАНІЕ І О СУРЕНѢТЕ НА МОРІЕ СУРЬСТІЕМ І СЬНІЕМ І СЕ ВЕЛЬКА ОУРАЗЬ ІЕ НА НОІ ЯКОЖДЕ ХРАНЕ СУРЕНЬСТІЕ ОБОІТОІ ВРАЗЕМА І БОЗІ НАШІЕ О ПРАХ ТЦЕНОІ ВАЛІАХУТЬСТА ІМУТЬ СЕ БО ОУРАЗДЕНОІ СУТЕ О НАШЕ ЛЕНОСТЕ ЛЕ ЖЕ ПТЬЦІА МАТОІРЬСВА СЛАВУ ЖЕЩЕ НА НОІ І МОЛИ НАСО О ТЕХМА ОЦЕВУ СЛВУ УШЕЩЕТЕ І ТО НЕІМѢХОМЬ ДЕРЗЕСТЕ СТАТЕ НА РАТЕ А І МЕЩЕМА СВЕМА БРАТЕ ЗЕМЕ НАШІУ ОД ВРАЗІЕМ ОТЦЕНОУ СЕБТО ТЫСЕНЦІТРІЕ СЕТ ХРАНІЕМО СВЕНТОІ НАШІА І ДНЕСЕ ЖЕНОІ НАШІЕ РЕКЦУТЬ ЯКО СЬМЕ БЛАГОВІЕ І ОУТРАТИХОМЬ РОЗУМСТВО НАШЕ І СЕМО ЯКВЕ ОВЧА МАЛО ПЕРЕДО ОНЫ І НЕ СМІМО ОВЛЕЦЕТЕСЕ БРАНІЕ І МЕЩЕМ РАЗЕТЕ ВРАЗІЕ НАШІЕ СЕБТО ФФФФФ КОУПАЛЬ ГРЕНДЕТЬ ДО НОІ И РЕЩЕТЬ НЫ ЯКО ІМІАХОМЬ СТАТЕ ГРДЕ І ЦИСТОІ ТЕЛЕСОІ И ДУШІЕ НАШІЕ І ТО ВРГНЕХОМЬ ДО СТОПЫ ЕІЕ СЕ АБЫХЬ СЕН ГРЕНДЛ ПО НОІ І НАСО ЗАХРІАНІЩ ВЕДОУЩЬ ДО ПРЕ ЗУРІЕ І ТАМО СЕН СТАХОМЬ БЫ ДО СВАРЗІЕ ЛИКЫ І СЕ ДО СЕЩЕ ШЕДЬЩЕ ХВАЛОХОМЬ БОЗЕ НАШІЕ О БРАНІЕ ЯКО О МІРНОІ ДНЕ І СЕБО КОУПАЛИЦ ЖЕЩЕ НОІ ЯКО ДОСТОИХОМЬ СЕ ДО ОНА ЦАСА І БЕНДІЕХОМЬ О СЛАВОУ СВОУ ПЕЧЕСТЕНОІ І ТАКОЖДЕ СО ОЦОІ СОПРЦАСТЕНОІ

ДОЩЬКА 24

АЩЕБОТЕ СЕН ОРЦЕНО ЕСЕ ІАКОЖДЕ КВАСУРО ОДЕРЗЕ ОБЗЕХ ТАІНОУ УТВРЖЯШЕТЕ СУРЬНОУ АТОБО ЕСЕ ВЖЬЖЕНЕ ОУТЪЛІЕНІЕ ЯКВЕ ІМЯХОМ СИЕДО РАДОГЬЩЕ ОБЗІЕХ СЕРАДОВАТИ А ПЛІЯСЯЦЕ ВѢНІЕ ВЪРГОЩА ДЕСВРЗЕ А ЗПІЕВЕМА СЛВУ БЗІЕМ СОТВЪРІЯЩЕ КВАСУРО БЯЩЕ БЫЕ МЕЖКО СЬЛЕНЬ ОБЗІЕХ ВЪРЗУМЛІЕН А ТОБОТО ЛАДО ДОНЕ ПРИХОЗЯЩ А РЦЬМУ ВЪРЗЕТЕ МЕДЫВОДОУ А УСОІРЕТЕ Е ОСУНЕ СЕБТО СУРЕ УТВЪРЖИСЯЩ А ЧЕ ОНОІ БРЕНДЕТЕ І СЕН ПРЕТВЪРЯЩЕТЕ ДО СОУРІЦІ І ТСУ ПЬЙМО ВО СЛВОУ БОЖЬКОУ І ТОБО ТО БЯЩЕ О ВЕНЦЕ ДОКІЕ А МЕНЖ БЯЩ ОТОІКРАТЕ ВЕЛЬМЬ ОПОЗНАЩЕН О РЦЕНЕ ОЦОІ БЛГОМІРО А ТОІ ОДРЗЕ ОД СВРЖЕНЦ ПОУЩЕНЬУ ЯКОЖДЕ СТВЪРЯЩ КВАСОУРОУ ИЖЕЦЬ РЦЕНА ЕСЕ СОУРЬНІЯ ІТЕБТО ЕСЕ ВО РАДГОЩЕ НАШЕА СЕБТО ІМЕЙМО ОВСЕНКЕ ДЕНИ ЯКОЖЬ ПОЖНІЕ СОУТВЪРІХОМ АСЕ ОУРАДОЦЕХОМСЯ ОТЫ НІЕСЕ БО ІНОДЬ ЯКОЖЬ КЫЙ НЕУДЪРЖЕ СВА ЕСЬТВА ДОРАЗЪ АРЦЕ БЕЗОУМЬНА СЕБОТЬ ІЕ О ЦРНОБЪЗЕ А ІНЬ ИЖДЕ ІМЕ РАДГЬЦЬ ІЕ ОБЬЛЪБЗІЕ ТАКОЖЕДЬ ІМЯЩЕХОМ ІСЪКАЩЕТЕ ДРЗІ І ВРЗІ ... КОВАЦЬ БО МЕЩЕ НАШІЯ НА ОУТВЬРЗЕНЕ СЬЛЫ А СЕІМО СЬЛОУ БОЖДЕНЬСКОУ ПОРАЖЕЩЕТЕ ВРЗЕ НАШІЯ ОБОПОЛЕ ТОБТО БЪГОМІРЕ ОУРІЕЩЕНЪ

Дошька 22

ТВАСТОІРЕМЬ ІАКОЖДЕ ТОІЕ МУ ПОРЦЕ ОСЛВІЕХ АБОІСТА ОНА БЯЩЕТЬ ІАКОЖДЬ БЗЕ РЪКЪОЩЕ ІМА СЕІХВА ... СЕБЬТО СУСТАВЕ РОДІА ОСЕБЕ ЯКОЖДЬ БЗІ СЪПРИЩИНЕ РОДЬ АСМЕ ХОМ ОРОДІЕХ ТЫЕХ РОДІ ТАКОЖЬ І СВРГ ІЕ ОЦЬ І ПРОЩА СОУТЕ СОІНЕ А ІМЯХ СЕН КОРІТЕ ІМУ ТАКОЖЬІМОІ СЕ БО КОРИХОМ РОДЦЕ ІАКОЖЬ ЕСЕ ОЦЬ РДОУ АТЬБТО РОДІ ІЕСЬТВАТЕ ОКЫЕ ДО КЪНІЯЗЕ КІСТЕ СЕБЪ ПОГОДЬСТЕ ПРІЕ ОПОРОУШЕТЕСЕ А РУСКОЛАНІУ ОПЬОУЦЕТЕ ДОКІЕ ТЕЦЕЩЕТЕ А СЕНДЕТЕСЕ ДО ЗЕМЕ ОТЫЕ ТАМОЖДЕ ІЖЬДЕХЬЩІЯ ДО ПРИСТЕНПОУ ВЪРІЯЖЬСКОУ І СЕБЕБРАНИЦЕСЕ ОДОНА ... ІТАКЪВА БЯЩЕСЕ СЕ ОД ЛІЕТЫ ТЫСЕНЦТРИСЕНТ ОКЫВЕОЦЕ ТРИСЕНТОІ О КАРПАНЬСТЕ ЖІВОТІЕ І ТЫСЕНЦЕ ОКІЕГРДІЕ ІНА ЦАСТЕ ІДЕ ДОГОЛОУНЕ АТАМО ІСТАСЕ А ІНА ОКІЕГРДЕ І ПЕРЬВА ЕСЕ РЕНСКОЛАНЕ ІДРГА КЬЕ ІЯКОЖДЕ СУРЕНЬ ЦТІАЕ ПО СКОТОУ ХОДЯЕЩА А СТАДІА ВОДЯЕЩА ДЕСЕНТЕ ВІЕЦЕ ОЗЕМЬ НАШІУ СЕБЬТО ГОЛОУНЕ БЯЩЕ ГРАД СЛАВЕНЬ І ТРЫ СЕНТЕГРАДОУ СЬЛЬНА ІМЕ І КЬЕГРАДО ІМЕ МЕНЬЩІ ОПОЛОУДЕНЬ ДЕСЕНТЕ ГРАДЕ І ВСЫ І СЕЛІА НЬМЬГОА ДОЦЕЛЬБО СЕНБОІТЕ ВО СТУПІАХ ВЕСКЕ РОДІ ІЖЬТВА СЕМЕНЕТЕ ОПОЛОУДЕНЬ ІТАКВА ГРЬЦЕМ ОДА ОМЕНЬ ПО ЗЛАТОУ ЩЕПЕ І КОЛА А ОЖДЕРЕЛЬНА ДОКНРКОА СВАНОСИЦЕ ОМІЕНЕ ОПЫВО ВЬПЬСТЕ ОГРЬК А ТВРІЯ ОВЬНАСВА ІОМЕНЕ ТАЯ І БЯЩЕ ТЫ РУСІЕ ОПЛОУДЕНЬ ТВЪРЯЦЕ ГРАД СЬЛЕНЬ СОУРЕНЖ ЯКОВЬНЕСЕЗДАТЕ ГРЬЦІЕМ А ТЫЕГО РОСТРЦЕ І РЕНСЕ ПОБІЯЩЕТЕ ХТЯЦЕ ІТОМУ ІДЕМО ДОНЕ А РСТРЦЕХОМ ОСЕЛЬНА ГРЬЦКА ЕЛАНЕБО СІЕ СОУТЕ ВРЗІ РЕНСКОЛАІЕМ І ВРЗЕ БОЗІЕМ НАШІЕМ ГРЬЦКОЛАНЕ СОУТЕ НЕБЪЗІЕ ПОТЩУТЬ ІНЕДО ЧЬЛОВІЕЦЫ ОНЫ СОУТЕ ИСКАМЕНІЕ ИЗБРЯЩЕНЫ ПОДОБІЕСЕ МЕНЖІЕМ АНАШЕБЗІЕ СОУТЕ ВОІРАЗЕ І АКОЖДЕ СМЕ ХОМ ПРЯЩЕХОМ ОДЫ ГОДЬЕ ІЖЬЯ НАВЛЦЕШЕТЕ НА ГЛАВЕ СВЫ РЗІА ОД ВОЛІА А КРАВЫА І КОЖІА НАВЛЦЕЩА НАЩЕРЕСЛЫ СВА ІТАКО МНІСЕТЕ СЕ ОУСТРАЩЕ РОУШТЕ ІТЫЕ ОДЕВЛЕЦЕЩЕТЕ СРАЩЕСЫ СВА І ОГОЛЯ ЦРЬСЛЫ ІДВОЩІА ДО ПРЕ ІПРЕБОРІАЕ І ТЕНЬКРАТЫ ІДЕХОМ ОГОЛЕНЬДО ПРЕ А ПОБІЕДЕХОМ Я ЯКОСТА ГРЕЦЬКОЛАН БОАГЦЬ ІЗНІЕЖДЕ МЕЩЕ СВА АТЫЙ БЕНДЕ БРЗІЕ УНАВІЕН ОДЯМЕ ЯКІЕ ЖДЕЩЕТЬ ЖРТВУ СВУ ДОЗЕМЕ АБЫТЕ ПІТЕ КРЕВГО І ЖЫВОТЬГО УМЕРЦВЛЯТЕ ІТЫЕМ ЖЬТЕ СТАМ

ДОЩЬКА 23

СЕБТОНОВЬЯРЕ ІДЕ ОДО СТАРЕА ІЖДЕ БЯЩА ОТАКВА РУСЕЩЕ А СЕ ІДЕ ДО ПЪЛДНЕ ІТАМО ГРЯЩЕТЕ ОСТОУПЕХ ДЕСЕНТЕВІЕЦОІ ТАБТО ЕСЕ ТА[illegible] РУСЕІЗБРЯЩЕТЬ КНІЕЗЫ СВЫ І ТЫА ОД РОДЫ СВЫ І РОДЫ ДОБОТЩА О ПЛЕМЕ КОІЖДІЕМУ КНЕЗЫ СІМ І ОКНІЗЫ ІЗДІЕЩЕ КНІЕЗЕ Ф[illegible] СТАРЬЩА ІТОІ ЕСЕ ВУТЕЦ ОПРІЯ ІТАКОВА ЖІВЕТЕ ВО ЗЕМЕ ТЕІЯДОЛЫ ВРЯЗЕ ПРІДОЦА НАНЫ ІТАМЕ ІЗБІЯЕ ОНЫ ІСЕ ГРЬЦКОЛАНЕ ІДЬЯ О ЗЕМЕ ТЫА І СЕДНЕЩЕСА ОНІЬ І НЕДЕБА О РУСЕ СЕБОТЕ РУСЕ ІЗМЕЩЕСІА І НАЛІЕСЕ НА [illegible] ЫІЕІ І ОДТРЩЕ ОНЫ ДО СВА БРЕЗЕ МОРЬСТЕ СЕБО ГЬРЕЦКОЛАНЕ ПОВЕДЬЩІА РАТЕ СВЫ О ХЛЕЗНА БРЬНІЕ ОЦРЩЕНА І БЯ СЩЕ ТАМО ВЕЛЬІКА І ГРЯЩУТЬ ВРАНЫ О ЯДЬ МЕНЯСКОУ ІЖЕ ВРЖДЕНА ЕСЕ ДО ПОЛІЕ А ПІЯЙЩЕ ОЩЕСЫ ІХВА ГРЯХОУТЬ ВРНЫ О БРЯЩНЫ А ВЕЛЬЦКА ГРЯХОУТЬ СТА О ПЕЛЫ ТАІА І ТАМОЖДЬ Ф[illegible] ІЕСЕ ОЩЕСЫ ГРЬЦКІА І ОЩЕСЫ РУШТЕ НЕТРГАЯ ТАМ БО ЗНАЩИТОУ ІМЯХОМ ІАКО БЗЕ НЕВОЯЩЬІА РУСЕ ОГЬНУТЬ І ТАКОЖДЬ СЕ ПЕРЕЩЕТЬ СУНЕ З МІЕСЕЩЕМ ОТЬІА ЗЕМЕ І НЕБА СЕН ПЕРЕЩЕТЕ О КМЫТЬ АБЬІА ЗЕМІЕ ТАІА НЕ ПОДЛЕНГЛА ДО РОУДЕ ЕЛАНЬСТЕ А ПЪРБЬІЛА РУСЬКОУ І ТАМОЖДЕ СЕН ПЛАЩЕТЬ МАТКА О ДЕЦКЕ СВЬІА ІАКОВЫ ВРЗІЕЩА КРЕВЕ О КМЫТЬ ТОУУ І ТА КМЫТЕ СТАЩЕТЬ РУСКЕУ НОВАЯРЬ БЯЩЕТЬ ТАМО ДОДНЕСЕ І ЗЕМЕ ТАА ПРЕБЕНДЕ НАШІЯ О МЕЩЕ КРЕВЕ ВРЗЕНЩЕНЬ ОТУ І ТАКОЖДЕ ЕЛАНЕ РЬКСТА О КНЕЗЕ СТАРЩЕ НАШІЕ І ПОВЯСТЬ МУ ЯКОЖДЕ НЕХЩЕ ДО ЗЕМЕ НЕРОВЬ ХОДСТЕ НІЖЕ ОТРОЦЕ БРЯТЕ АЛЕНЬ БО ІМЕ БРЕЗЕ МОРЬСТЕ ПРОСВА ТО ІМЯХОМ ОУКАЗИЦЮ НА ДЕНЬ НАШЬ ЯКОЖДЕ ПРАОЦЕ НАШІА ОМЕРШЕ О КЫТЬ І НЕВЗЯЩЬ ВРАЗЕ НАШІА ЗЕМЕ СЕБТО И ДНЕСЕ ІМІЕМО ОУКАЗИЦЮ ЯКОЖДЕ НИКІЙ ТО БЕРЕТЬ

СЕБЬТО ГЕРМАНЬРЕХ ИДЕ О ПОЛЬНОЦЕ ДОНЫ А ІМЕХОМ СЕН БРЯНЕТЕ ЗЕМЫ СВАІ ТАКО ІТЕ НАНЬ СЕБЬ ГОДЬШТІА ЗЕМЬ ІЕ НАШІА АТУ БІЛОГОРЕ СЕХОМ УСЬЯХОМ КОЩЕ СВЫ А КРЬВЕ СВОУ ПОЛЛІЯХОМ ІТА ЕСЕ О НЫ СЕ БО ВРЕЩЕТЬ ПТЬЩІА МАТЕРСВА ОНЫ А СЛАВУ РІЕЩЕТЬ НЫ ЯХОМЬ БО СЬМЕ ОТУ МЕЩЕ НАШІЯ А ІДЕХОМЬ ДО СВЕНТЫ О ПОЛІА ОДРАЗІЕХОМЬ ВРЗІ ПОЛНОЩНІА А ОДВЗЕРЩЕМЬ ВРЗЕ ПОЛУДЕНЬА А ТЕЦЕХОМЬ НА ВРЗЕ СХОДНІЫ АБЪХОМЬ ПОВЕНЕДЫ РУШТЕ ГРИЦЫ ЯКОЖЬ ОЦЕ НАШІЕГО ПАРУНЕ СЫНЫ А ДАЖЬБА ВНЦЫЕ СЕБЬТО СВАРЕЦЬ УКАЖЕ НАМО КАМО [illegible] ГРЕЯСТЕ ОБЫ СВА І ТЫЕ ГЕРМАНЬРЕХ ОДЕЙДЕ ДО ПОЛУНЦЕ А ЕЛАЩЕТЕ О ПОЛУДЕНЬ ІТАКМО-ОБЕР ІЕХОМ ЗЕМЕ НАШІУ ДО КОУПИЦЕ ІНЕДАЯХОМ ОСЬНЬБО ЦЕНЯЖЕ НЕБОЩЕТЬ ОСЬНЕ СВЬІА СЕБО ІДЕТЬ О СТУПЫ НАШІА ВЕЛИЦЕ МНОЖДЕСТВЫ РОДОУ ІНІЕХ АНЕІИМЯХОМ БЯЩЕТЕ ОМЫРНА НЕБОЖДЕХОМ О ПОМУЦЕ ТАБОТА ІЕ У МЫСЦЕ НАШІА А ОКОНЦІЕ МЕЩЕ А ТЬЕМА СЕЩЕХОМ ВРЗЕ

СЕ ВРЩЕТЬ ПТЬЩІА МАТРЕСВА ОНЫ АБОІХОМЬ СЕМЫ ВЗДЕНЛЫ МЕЩЕ СВА НА ЗАХЯТЕ СВОУ А ІЕІУ СЕ БІЕ КРЬДЛІЕМА О ЗЕМЕ І ПРАХЬ ОДТРЗЕ ДО СВРЗЕ А СЕБО ВРЗЕХ О ЗЕМЕ А СЕ БІЕ ОНЬ ЯКО СТРАЩЕСЕ ЗА НЫ І ТУ ОДРЗЕХОМ ОУТВОРЖЕХОМ ЯКО КРЕЩЕТЬ СЕБО КРЕНЧЬ ТЫЕ ІЕ ДО СЕРДІА НАШІА А ТО ІМЯХОМ ВЪДЕТЕ ЯКУ СУРЕ ПІЯЩЕ ДО СВЩЕ ГРЕНДЕХОМЬ ІТАМО ОДРЖЕЩЕХОМЬ ПЬТВУ ІНЮ О БОЗЕХ СТВАРЖДЕНОУ ІТА БУДЕТЬ НАМО ЯКО ВОДА ЖЬВА ОПОСЛІЕДЕ О ЩАСЕ ТРЗНЕ ВЛІКЕА ЯКОВА ЕСЕ О ВСІА ІЖДЕ УМЕРЕО ЗЕМЕ СВОА СЕ БО СВАРЖЕЦЬ ЗРЯЙ ОНЫ ОД СВРЗЕ СВЬІА ЧЮДНЬІА А ЗРЯЩЕ РАТЕ НАШІЯ ЛІЩЕ ОНА А ПРОСТЕ ЕНІМА ОВЖДЕ НЕІМЯЙ ДОСЬТЕ АТО ЛІЩЕТЬ

ІЕНЖЕ ПРСТЕ ОНОЗЕ СВЫ А ВІЕСТЬ ПРАШТЬРЬ НАШЕ ЯКОСМЕ СЬІЛА ВЛІКА А НЕМОЖЕ ОДОЛЯЩЕТЕ НЫ ВРАЗЕ НАШІА А СЕБО ПОТЦЕХОМ ОВЫ А ЖДЕНЕХОМЬ ІЕ ДОКЕНДЕ ОНЫ ПОДЯШУТЬ О ЗЕМЕ А ЗДЕНХНЕЩЕТЬ ОМАРЕ І МОРЬ ІУ ВЕЗДЬМЕ

СЕБО РІЕЩЕХОМЬ О СЕРДЕ НАШІЯ ЯКОЖДЕ НЕ ВРАТЕХОМЬСЕ ДО ОГНИЦЫ СВЫ ДОКЕНЬ ЖДЕ АЩЕ ВРЗЕ ІСКАЩУТЬ І НЕ ВРЗЕХОМЬ СЕН ТЬЛЕСЫ НАШІА АЩЕ ВРЗЕ ЯЩУТЬ ЗЕМЫ НАШІА А РЩЕХОМЬ О СЕМА ЯКОЖДЕ БЗЕ НАШІА ГОНЗЯХУТЬ ІЕ?

СЕТО УБІЕ ЩЬЛОСНЫ СВА РАДІЕ ЯХОМЬ ДЕЦКЫ ДО КОПІЕХ ЯКО СЕ ВРАТЕЩЕТЕ ЗАДЕ СВЬІА ВРЗЬМ СЕБО ЛІАДВЫ НАШІА ОДВРЗІЕХОМЬ І ТЛЕЦЕХОМЬ ЗЕМЕ НАШІА ДОНЕ АБЫ

УДРЗЕЩЕТЕ ОВІЕ АЖЬДЕ ДО СМЕРТЕНА ЩАСА А МАРІУ ЗРЯТЕ ДАЯЩЕТЕ СЕ БО МОРА ОДСТОУПИСЯ Я ОДРЕЩЕ НЕІМЯХОМЬ СЬІЛА ТУА АБЕСТЕ ОДЕРЗІЕЛА ВИТЕЗЕ РУШТЕ І ТАКОЖДЕ СЛВА ПОТЕКЩЕ ДО СВРАЗЕ ІТАМО БЗЕ РЕЩУТЬ ЯКОЖДЕ ХОРОБРЕ СТЕ РУСЕ А ІМЯХОМ МІАСТЫ ПРОВЫ ПОДЬЛЬ БЗЕ ПРЕ ПЕРУНЕ А ДАЖБА ОЦА ВАШІА

ДОЩЬКА 25

СЕБЯЩЕТЕОВОІ О КАРАНІУ ИСЕ ГРАД МАЛ О БРЗЕХ МОРСТІЕХ РУСШТІЕХ І ТАМО БЯ КОНЕЗЕ ЯКОВ ІСЕ РЩЕ ЕЛАНЕ БІЕТЕ О ОТРЦЕТЕ ОДО РУСЕ І ТОЕ ОУДІЕЯЩЕТЬ РАТЬ І КОМОНЕСТВА А ІДЕ НАНЕ І ВИТЕРЗЕ ІЕ А ЕЛАНЬСТЕ ПЛАКЕЩЕСЕ О ТУГУ ІЕХ [illegible] У ПРОСЩЕ ІЕ ДАНЕ ПЛАТЕТЕ І ТА ДАНЕ СНЕ ОУДІЕЯІЯ О ОБНЕ ХОРЯЗЕ І ВІКО І ТО ЕЛАНЬТЕ ВІЕДЯЕ ЯКО РУШТЕ ПІЯЩУТЕ МНОГА І ОЛІЩЕ НАНЕ СЕ ВРЗЕТЕСЕ І ВЬТЕРЗЕТЬ ІЕХ І СЕ БО ГРЯДЕТЬ ВОЛСЕВ УХОРЕНЗЕ І БРАТЕ ІЕ ОСЛОВЕНЬ І ТОЕ РЕКСТА РУШТІЕМ НЕ ТВАРЗЕЩЕТЕСЕ НА ДАРЕ ТОА І СЕ РУШТІЕ НЕ СЛЕХОЩА І СЕ ОУПІЯЕ І ОТЕМА ДНЕМА ЕЛАНЬТЕ СЕН ВРГОЩЕ НАОНЬ І РОЗТРЩЕ ІЕХ І СЕ ПОГЫНЬСТЕ ТОА ЗРЯЩЕ РУШТІЕ ОТЕЦЕ ДО СТЕПІЕ І ТАМО СЕРЩЕ І СЫЛЫ СВІЕА ОВЛЕЦЕТЕСЕ І ІДЬМА ОСПЕТЬ НА ОНІЕ І ПОВРЗЕЩЕ ІЕЖ СЕ БЗІ ДЕРЗЯЩЕ ОНІЕ А РУЦЕ ІХ ОУКРЬЩЕ І ТЫЕ ОДЕЖЕЩУТЬ ВИТЕЖЕ СЕ БО ПРЯЩУТЬ ВРАЗІЕ І ТАКО РЕКУТЬ ЯКО ОВЧЕ РОСТРЦЕМ ОНЫ І БЕДЕХОМЬ САМЕ О КРАЕ ТІЕ ВЛАДЩЕ ЯКО КРАСНЕ СОУТЕ ОНЫ И ТІЕ НЕДАХОМ СЕ ТРГЛАВЕ МОЛИХОМЬ ВЛЩЕ А МАЛЕ І СЕ БО ТРГЛАВЕ НАШЕ ОСТЯМОУТЕ НЫ І ВРЗЕ СКОЩАШУТЕ НА КОМОНЕ ВРАЗІЕМ ПОРАЖЕНТЕ ТВОРЯЙ І ТО УЗРЯЩЕХОМЬ ЯКО БЗІ ОВЛАДІАЩУТЬ ОТЕ І СЕ УЗРЕХОМЬ ЯКО МРТВЕ СОУТЕ І ОУБІЕНЫ БЗЕМА І НАЮ ПО ІМЕ КРОЩЕШЕТЕ І ВІДЕТЕ МЕРТВА ТЕЛЕСЫ МНОЗІА ІАКО ВЛІКА РАТЕ ПЕРОУНІА НА НЕ СЕ ВЕРГОЩІА І РОЗТЩЕ ТОУ І СЕ СВАРОЗІЦЫ ОШУЕ ТОА ТЕКОЩУТЬ І ДЕЖДЕ ПРІНЕСЕ ПОБІЕДОУ НАШІУ ВО РЕНЦІЕХ СВЕІЕХ РОДУ СЛАВНОУ ОБ ОЦЕХ СЛВУ ДЕРЖАЦІЕМУ І ДО ДНЕСЕ НА ПОЛІЕ ВЕНТЕЖЕТЕ ВРАЗЕ СВІЕ МОГОУЦЕМУ І СЕ ЖАЛІА ЖАЛІУІЕ НАД ВРАЗІ И ГРЬНЕ ГОРЕНЩЕТЬСЕ О [illegible] СМРТЕ ІЕХ ЯКО ОДЕ РЕНЦЕ БОЗСКЕ СЕ ВЕРГОУТЬ СЕ КАРЬНЕ ПЛАЩЕТЬСЕ О МЕРТВІЕХ ТІЕХ ЯКО СТАЛИСЕ О ТРОПІЕ БОЖЕНЬСТЕ І ЗЕМРЕЩУТЬ І ПОЛІА ТОІА ПОЛНЕНЕ СОУТЕ МРТВЕ КОЩЕ І ГЛАВЕ ОУСЕНЩЕНЫ І ОУДЕ ОДО ТЕЛЕСЫ ОУРЕЗІЕНЫ СЕ ВАЛІАЩЕ О ТРАВІЕ І СМРАД ІДЕ ОДЕ ПОЛІЕ ТОІА І ВРАНЫ ЛЕТЯЩУТЬ ДО НЕ МРТВЕ ОЩЕСЫ ДОЛБЕНТЕСЕ І ЯСТЕ МУЖЕСКІА МЯСЫ МНОГА ПОНЕЩЕНЫ

. . . . . .

СЕ РЦЕ ОРЕУ СВАРГЬ НАШЕ ЯКОСЕМЕ ІСТВАРЕ ІСТВАРІУ ВЫ ОД ПЕРОТЕ МОІА І [illegible] БУДЕ РЕЩЕНО ІЖЕ СТЕ СЫНЫ СТВАРЕГО І СТАВІТЕСЕ ЯКО СЫНЫ ІСТВАРЕГВЫ І БУДЕТІЕ ЯКО ДІЕТЫ МОІА І ДАЖЬДЕ БУДЕ ОЦВАШЕ ТОМУ ДОСТЕТЕ ПОСЛУХАЩЕТЕСЕ І ТЫЕ ВАМ РЕЩЕ ЧЕСО ІМЯЩЕТЕ О ТЫЕ ДІЕЯТЕ І КАКО РЕЩЕТЕ І ЦЕТО ТВОРЯЩЕТЕ І НАРОД ВЛІКЬ А ВЬТЕГЕНТЕ ОСВА СВЕТЫ І ПОТЛЦЕШЕТЕ РОДІ ІНІ ІЖЕ ИСТІАГНОУЩЕ СЬІЛЫ ІЗО КАМЕНЕ ЧІУДЫ ТВОРІАЕ БЕЗО КОМОНІА ПОВЕНЗЫ І СВАКО ДІЯЯТЕ ЧУДНІАА МИЮ КУДЕСНИЦІ ІЖЕ ВСІАК БЕНДЕШЕТЕ ГРЯДЕТЬ ІАКО КУДЕСНИК І РУГУ ТВЪРІАЕ КЛЕНТВЫ ДІЯЩІЕ НА КМЕТЬ І КМЕТЬ СЕ ПОДРОБЕ І ТАКО СЛОВЕСЫ МНОГЯ І МНОГЯ І О ТЕІЕХ СЛОВЕСЫ ОМАМЕТЕ ВЫ І ПОДРОБЕНТЕ ОДЕРЕНЕ О ЗЛАТІЕ МІЕНО І ОТО МІЕНО ПРОДАЩЕТЕ ВЫ ВРАЗІЕМ ХОТЯЕ ТАКО І ТОЕ БОЗІ ВАМО РЕЩУТЬ І ДА ОРЕОВІЕ ЗАВІЕТЕ ЛЮБЫТЕ СВЕТА ЗЕЛЕНА І ЖІВОТНІА І ЛЮБЫТЕ ДРУЗЕ СВА І БЫТЕ МІРНІЕ МЕЗДЕ РОДІ І ПОТЕ ОДОБІЕ БЫСТЕ СЕДЬМЫДЕСЕНТЕ КОНЕЗЕ НАШІЕ ІАКО МЕЗІСЛАВ О БОРУСЛАВЬ І КОМОНЕБРАНЕЩ І ГОРЬСЛАВЬ І ТАКО ІЗБРЯЩЕНІ ІНЫ ОВЕЩЕ І ОДЛОУЩЕНІ ОВЕЩЕ КОЛІБВА ЛЮДЫ НЕ ХОТЯЩЕТЕ ІЕХ ЖЕ БО ТІЕ КОНЕЗЕ ВЛІЦЕ ТРУДИЩЕСЕ І СЕ КЬШЕК БЯ ВЕЛИК А МОУДР І ТЫ УМРЕ А ПОНЕ І БЯЩЕ ІНІ КАЖЕДІЕ ТВОРЯЕ НІЕЩО БЛАГІЕ О РУСЫ ПАМЕНТЕ НАШІЕ ТО УДРЖЕЩЕТЬ ЯКОЖДЕ ІМЯХОМЬ ІЕ СЛАВЕТЕ ВСАК ТРІЗЕНЬ ТРИВІЕДЕ І ПОТЩИТЕСЕ О ПАМЕНТЬ ІЕХ НА СЫНЫ НАШІЕ І НИКІЙ НЕ СМЕ НА ТО ЗАПОМНЯЩЕТЕСЕ ЯКО ПРОКЛЕНТ БЕНДЕ О БОЗІЕХ НАШІЕХ А ЧЛОВІЕЦІЕХ І ЛЮДЫ ІМЕНО ГО ОХІБНУТЬ ОД ВІЕКЫ

. . . . . .

Настоящій отрывок вѣроятно описывает одну из сѣчей, бывших в степях Черноморских. Черное Море эта [illegible] Дощька называет Руським Морем, в отличіе от Годьвнаго Моря-Азовскаго. В других мѣстах Черное Море зовется "Синим", а Азовское "Суренжским".

ИСЕ БѢЩЕТЬ ОВА ЩАСЕ ОСЕДЕНЬ ОГНЩАНО І СЕІЕ БЛГ БЯ И БЗЕ ІЕМОУ ДАЯЦЕ ОВНІ
МНГА І СКОТІА О ПАСНСТВЕ О СТУПІЕХ І СЕ БѢЩЕТЬ ОВЕІЕ ПРЕ ТРВЕХ МНГВІЕХ І
БОЗІЕ ДАЯЦЕ МОУ СКТІУ ПРЕПЛОДНЄСТВОІ І УМНОЗАЯ ІХ І ТАКОВЕ ІДЕ ПРЕД ОЩЕС
ІЕХ СТРАН МЕЖ І РЕЩЕ МОУ ІЗЩДЕШУТЕ СЫНЫ ТВА О ЗЕМЕ ТЫА ДО КРАЕ ЧІУДНЯ ІЖЕ
ІЕСТЕ О ЗАХЖДЕНЕ СУНЕ І ТА СУНЕ СПІЕ О ОДРЕ ЗЛАТІЕ И СЕ КОМНИЕЩ СКАКАЩЕТЬ
ДО ІЕ І РЕЩЕТЬ СУНІЕ ГРЕНДЕ СУНЕ ДО ЛУЗОІ СВА СЫНІА ТО ІМАШЕ СКОЩЕТЕ ДО
ПОВОЗУ ТВОЕГО І СРѢЩЕЦЕ ОД ВОСТОЦЕ І ТАКО РЕЩЕНО БЯ СКАКАЩЕТЬ СЬЕ ДО ІНЯ
К РАЕ І ВЕЩЕР СКАЩЕТЬ БЛІЗЕНЬ ІЕ ІНЬ КОМОНЬЩЕЦЬ РЕЩЕШЕТЕ ІЖЕ СУНЕ ЗАІДЕ
ЗА ГОРЕ СВА І ВОЗИЦЕ СВЕ ЗЛАТНЕ ОНЕЩЕТЬ І ТО ВОРОЗЕ ХОТЯЩЕТЕ УТАТЕТЕ І
ТІЕ БЛИЗЕНЬЦЕ КОМОНЩАЦЕ ОСКАЩЕ ДО ІНЬ КРАЕ І ТАКО ЗРІА ІДЕ А ВЕНДЕ ЗГЫ
СВА І ОДІЕГЫ ДАЖБОВЕ ТРЯСЕ І ЗГЫ ТЕДЯЩУТЬ ДО КРАЕ НЕБЕСНЕ І СЕ РЕЩЕ І ТАКО
СЬНЕ ДВА ІДЬДА ДО ЗАХОЖДЕНЕ СУНЕ І ВІДЯЕ ТАМО МНОГА ЧІУДЫ И ТРАВЕ ЗЛАЩНЕ
І ТЕКСТА ДО ОЦЕ РЪЩЕШЕТЕ ІМОУ ЯКО КРАСІЕН КРАЕ ТЫЕ І СЕ МНОГА ПЛЕМЕНОІ І
РОДІ ИЗРЩЕША ВОЛЕТЕ СТЕНЖЕНТЕ ДО ТРПОІ ТЫА И ГРЕНДЕША ВСІЕ ПОА ОСЕДЕНЮ І
ТУ РЕЩЕ ОРЕО ОЦЕ О СЫНЫ СВА БЫТЕ НА ЩЕЛЕ ОВСЕ РОДІ І НЕ ХОТЯЩЕТЕ ОНЫ І
ОДІЕЛЕЩЕСЕ НА СЕ І ОВЬЯ СЕ БО КНЕЖЕ ІДНЕ ВЕДЕ ЛЮДЫ СВА О ПОЛЕНДЕ І ОРЕ
ВЕНДЕ О КРАЕ МОРСТЕ І ТУ БЯ СУШНЯ ВЛКА І ПІСЯЦЕ МНОГА І ГРЕНДЕЩА ДО ГОРЫ
І ТАМО СЕДШЕСЕ НА ПОЛЕВІЕК І ОПРЕЖЕ ОУТВОРЯЩЕ КОМОНЬСТВЫ ВЛКА ІДЯШЕТЕ О
ЗЕМЕ ЦІУЖЕ І ТАМО ВОЕ СТАЩЕСЕ НА ТРОПОІ ІЕ І ДОСІЛЬЩА ІЕ ПРАТЕСЕ І БЯ
РОСТРЩЕНОІ І ТАКОВЕ ІДЬШІА ДАЛЬЕ И ВЫДЯЕ ЗЕМЕ ТІЕПЛЫ І НЕБРЕГОЩА ІЕХ ІАКО
МНОГІЕ ЦІУЖЕ ПЛЕМЕНЫ ТАМО СІДЯЕ І ГРЕНДЕ ДАЛІЕ СЕ БО БЗЕ ВЕНДЕША ІЕ ІАКО
ЛЮДЕ СВА І ТЯКОСТА ОВА ДО ГОРЫ ВЛКЕ І ТАМО СЕ ПЕРОУЩЕ О ВРАЗІЕ ІДЬША ДАЛЕ
А ТЕ КРАТЕ ІМЯХОМЬ СЕН СПОМЕНОУТЕ НА ТО І ТЯГЕНТЕ ЗА СВА ІАКОЖДЕ І ОЦЕ
НАШІЕ ОЩЫСТЕСЕ МОЛБОУ О МОВІЕ И МЫТЕСЕ МОЛБЫ ТВОРЯЦЕ О ЩИСТІЕ ДУШІЕ СВЕ
І ТІЕЛЕСО ЯКО СВРТ ОУСТАВЕ ТЫА МОЗВЕНЄСТВЕ І КУПАЛЕЩ О ТА ОУКАЗЕЩЕТЬ І
НЕСМІЕМО ХОМЬ ОТО ЗАНЕЩЕТЕ І СЕН МЫЕМО ТІЕЛЕСО І УМЫЕМО ДУХЕ СВА О ЩИСТЕ
ВОДІЕ ЖЫВІЕ І ТО ГРЕНДІЕХОМЬ ТРУДЕТЕ СЕН О ВСАК ДЕН МОЛБЫ ТВРЯЕ І СУРЕ
ШЯЩЕТЕ ЯКОЖДЕ ДО ПРІЖЬ ІАХОМЬ І ТУ ПЕНТО КРАТОІ ОПЫЕМО ДЕНОІ І ХВАЛЕХОМЬ
БОГЫ НАШІА О РАДОСЩЕ ТЫЕ ЯКО СЕН ОСУРЕ МЛЕКО НАШІЕ НА ПРПЫТЕ НАШІЕ І КРМЬ
ІДЕ О КРАВІЕ ДО НОІ И ТІЕМО ЖІВІЕМО И ТРАВЕ ЗЛАЩНІЕ ОУВАРІЕХОМЬ ОВЕ ДО МЛЕ-
КЫ І ТАКО ЯЖДІЕХОМЬ КАЖЕДЬ ЩАСТЕ СВОЕ І ТЕЩІАХОМЬ ТО РЕКУ ТЕ СОІНЕ МОЕ
ІАКО ВРЕМЕНО НІЕ ОСТРАЩЕНО НІЖЕ ІЕ ВІЕЩНЕ ПРЕДОІ НОІ І ТАМО ЗРЯЩЕХОМЬ ПРА-
ЩУРЕ СВОЕ І МАТЕРЕ ІЖЕ РЯХОУТЕ ДО СВАРЗЕ І ТАМО СТАДЕ СВІА ПОПАСУТЕ ІМОУТЕ
І ВІЕНЫ СВА ВІЕНОУТЕ І ЖЫВОТ ІМЯЩУТЕ ІАКОЖДЕ НАШЬ ТАМО НІЕСТЕ ІЕГУНШТЕ НІ
ЕЛАНЬШТЕ НІЖІЕ ПРАВЕ КНЕЕИТЕ ІМА І ТА ПРАВ ІЕ ІСТІА ЯКО НАВІЕ СОВЛЕЩЕНІА
НІЖЕ ІАВЕ ДАНА І ПРЕБЕНДЕ О ВІЕК ВІЕКЫ ОСВЕНТУ ВІДІУ ІСЕ ЗАРЕБОГ ІДІЕ КРАЕ
ТІЕ І РІЕЩЕШЕТЬ О ПРАДУРІЕ НАШІА ЯКО ЖІВІЕХОМЬ О ЗЕМІЕ І ІАКО СТРАЖДІЕХОМЬ
ІЖДЕ СЕ БОТЕ ІЗЖДЕ ІМЯХОМЬ ЗОЛ МНОГІА І ТАМО ЗЛОІ НІІМЯЩУТЬ І ТРАВІЕ ЗЕЛЕ-
НЕІА СТРЕЩОУТЕ ІМА І СТРЕЩЕШУТЬ ШЛЕСТЕ СВЕ О ВОЛІЕ БОЖЬСТЕ І ЩАСТІЕ ЛЮДЕ
ТІЕХ І ТАКО ІМЯХОМЬ ЗРЯТЕ СТЕНЛОІ РАЯЙСТІЕ О СВРЗЕ ІАКО СЫНІА ІЕ І
ТА СЫНЕ ІДЕШЕТЬ О БГА СВРАОГОУ І ВЛЕС ІДЕ ПРАВЕНТЕ СТАДЕ ІЕХ І ТЕЩІАШУТЬ
НА ЗЛАЦЕ І ВОДЕ ЖІВІЕ ІНІКОІЕ ІЕ ОДЕРЕНЬ О КРАІЕ ТОЕМ І РАБЕ ІНЕ НЕІСТЕ
ТАМО І ЖЕРТЬВЫ ІНІА ЯКОЖДЕ ХЛІЕБЫ НЕ ІМЯЕ І СЕ ВЫНОГРОЗЕ І МЕД І ЗРНО ДАЕ
ДО МОЛЕБЬ ТІЕХ І ТАКО І РІЕЩЕХОМЬ СЛАВУ БЗЕМЬ ІАКОВІЕ СОУТЕ ОЦЕ НАШЕ І
ІСЬМЕ СОІНОІ ІЕХ І ДОСТОЕХОМЬ БЕНДЕТЕ О ЩІСТОТЕ ТІЕЛІЕСНЕА І ДУШІЕ НАШІЕ
ЯКВА НІКОЛЕ НЕ УМІРАІЕТЬ І НЕ ЗАОУМІРАІЕТЬ ЗА ЩАСЕ СМРТЕ ТІЕЛЕС НАШІЕХ І
ПАДЕЩЕМУ О ПОЛІЕ ПРЕ ПЕРОУНИЦІА ДАЕ ВОДОУ ЖІВОУ ОПЫТЕ І ОПЫЩЕТЬ ІУ ІДЕ ДО
СВРЗЕ НА КОМОНІЕ БІЛІЕ І ТАМО ПЕРУНЬКО ІЕ ВСТРІЕЩЕТЬ И ВЕНДЕ ДО БЛАГЕ СВЕ
ЩЕРТОЗЫЦІУ І ТАМО ПРЕБЕНДЕТЬ О ЩАС ОНЕ І ДОСТАЩЕТЬ ТІЕЛЕСО НОВО И ТАКО
ЖІВІЕТЕ ІМАЕ О РАДОЩЕТЕСЕ ПРІСНІЕ І ДО ВІЕКЫ ВІЕК ПРО НОІ МОЛБЕ ТВРІАЦЕ

ЯКО СТА ГЛУТВЕ А ТЕДО БЯХОМ СІРІ А
НЫЦЕ ІБОТЬ ІНА ЖЕЛѢЗВА НАТЩУТЬ А НАШЕ НІНТРА ІЗВЕРГНУТЬ ОД ТА СВА

ТЕКСТ: СЕ БО АСКЫ А ЕРКЕ ПО НѢПРЫ ХОДЯШЕТ А ЛЮДЕ НАШЕ ЗВЕНЩЕ ДО БОРІЯ
А ТО ЯКО ДОРЕ ІМЕ ПРО СЕБЕНЬ ТАКО НЕ ІМАХОМ СМЕ ІТЕ ДОНЬ

ТЕКСТ: ОТО ТВА ДА БЕНДЕ ВОУЩЕНІЕ А РАЗУМЯХОМ СТА НАШЕ ОЛЫБИЦЕ А ІМЕ
МО ІНУ СТАТЕ ОДВРЕНЬ СЕ БО АСК ІМЯЙ ВОЯ СВА ПОСАДНЕ Я НА ЛОДЬХ А ІДЕ
ЗАГРЕНБЕНТЕ ІНА А СТЕ ДА ІДЕ НА ГРЬЦЬ ДА НИЦЕ ІХО ГРАДЫ А ДА ЖЕРЕ БОЗМ
В ЗЕМЕ ЕІЕХ НАТОДЕ НЕ ІСТА ТАКОВА ЯКО АСК НЬСТЕ РУСИЦ НЕБОТВО ВАРЕНЗЬ
А ІМА ИНА МЕТА ТО ГМОТЬ РУСКУ ПОПІРА ИНАМА А ЗЛЕ ДВЯЦЕ ЛОГЕНБЕ ІМЕ Е
НІ ЕРКЕ НЬСТЕ РУСИЦ АТОВТО ЛІС ІДЕ ХИТРЯШЕТЕ ДО СТУПЕ А БІЕ ГОСТЕ ІНА
КЫЕ БО ТОМУ ДОВЕРЕНСЕЩА СЕН НА СТАРЕ ЛОГРЕБЕНЦЕ ХОДИВА СМЕ СТА А ТАМО
ЛОМЕСКЛЕХОМ ЯКВО ДЕНШАЩЕТЬ ПРАЩУРОВЕ НАШТЕ ЛОДЕ ТРАВЕ ЗЬЛЕНАА ТАМО ВЬ-
ДЬХОМ СТА ЯКВА БЫТЕ А ЗА ОЩО ІТЕ

ІТУ СВА РОДЦІ БЯЩЕ ДЬЛЕНТЕСЕ А КОМУ СТАРЩ ЛШЕНБОТЕ КІЙ БО СЕН ЗНЕДА
ДО ОЦЕ А ПРАОЦЕ МАРІЩЕНЬСКА КІЙ ОДОНЬ ІДЕ А КІЙ ЗБЕНДЕ ПРОСТЕЦЬ А ТА
ВЕЛЬКЬКА СВРА ОДОЛЯЦА РУСЫ ЯКВЕ ПРЕНБЯЩЕШЕ СЕН ДО РОСТРЖЕЩЕНІ І РОСТР-
ГНЬНІ ТАКО ГРЬЦЕВО ОДО СВА ЗЕМЕ ЖЕНЕ Я НЕБОТЬВА НЕ ІМЯЙ СЬЛУ СЩЕПНЕНІ
ДО КРУГУ А ДО КРЫДЬЛ ВШЯК СВА СТА ЛОГЛЕНДА НА СОУСЬДИЦЕ
СВОЕ А ОД СЕ ВІРЫ НЕ ІМА ЯКВА МЕЖЕ ВРЖЕ ДО СЩЕ ТАКО ПРЫЙДОША ВОСПЯНТЕ
А ПОЧЕНЩА СВАРЕТЕСЕ СТА НА ПОХОДЬ Ю КІЙ ОБОДЬ ЛЬЛЬЕ А КІЙ ШЕЧЕРН
ОДРЕВЛЬ БОЛА ІНА РЪЩЕ ОВІТЯСТВЬ А ТЕДЬО НАСЛЬТЕ О ПОХОДІ ОТО ОЦЕ СВА
ТАКО БО РУСКОЛАНЬЕ ПАДЬМА ДО НИЦЬ ОД ГОДЬ А ІЕГУНШТА ЗВЬЖСТВА А ТОДЬ
КІЙСКА РУСЕ ТВОРЯЩЕСЕ А ОНТУВА А ГОДЬ СЕ УСТРАЩАЩЕСЯ ІДЕ ОТА ВОН
ДО СВЕРЕНЗЕ ЯКБО ВЬХОМ СВЕРЕНЗЕ СУТЕ ДВЬ ЕДІНА ВЕДНЕСТА А ДРУГА ГОДЯ
А ТУТО ГОДЬ ПРІБЕНДЕ ДО НЬ А ГОДЯ СЕН УСІЛИСЯ ЩЕ ТАМО ТВЯ А ВЕНДЕСТЯ
ОСЛАБИЩЕСЯ СЕН ТАКОТЬЕ ДО ТЬВА

ОСЕБО ЖЕМЕНДЕ БЯЩА ОКОЛОІ ТОІА А ТА БЯ ЛИТАВОА И СЕ НАЗОВЕЩЕСЯ ИЛМО
ОДО НОІ ИЖЕРЕЩЕНОІ ІЛМРОІ

ДОЩЬКА 28

СЕ ВРГАНЕ НАШІЕ ОТЕ І НЕМОЖХОМЬ ОВРАТЕЦЕ О ЗАДЕ ІСЕ ВРЬГАЩЕТЬ ІСЕ ГРАДЕ
НАШІЕ О ТЯГОТЕ СВЕ ОСЕЩЕСЕ ІСЕ РІЕКОЩЬ ІМО КОНЕНЗЬ БРАВЕЛЕНЬ ОДЕРЖАТЕСЕ
О ПОМОЩЧЕ ГРД ГРДВІЕ І ДЕРЖЕШЕТЕ ВОЕ СВОЕ ДА СЕ ХРАНІЕШУТЬ ОНОІ СЫЛУ РУСЕ
О ІЕДІНІЮ ГРЗУ ВРЗІЕМ І ТАКВЕ ІСЕ І СЕБТО ЖМЫДІЕ РІЕКЩА НАМО О ГОДІЕ ЯКА
ІМАЕ ДЕТЕРЕХА А ІДЕ ДО ПОЛУНОЩЕ І ТАМО У ЖМЫДІЕ ОВРАТЕСЕ ДО ПОЛУДЕНІЕ
ІСЕ ІДЕТЬ НА РОМЕ ІТАМО СЕ ПЕРЯЩЕТЬ ЛЕГЫ І ВОЕ ІНОІ І БЕРЕ РУГУ ВЛКУ ОДЕ
ОНОІ І СЕ ВТРЗЕЖЕТЬ ДО ЗЕМЕ ОНОІА ІСЕ ДЕТЕРЕХ УБІЕНЬ БЯЩЬ ОДОКРЕХ ІМОУ
СЕБО ГОДЕ ТАІА БЗЕМ ПРОТИВЕНІА І ТОІ СЕНЬ ІЗПЛЕВАЩУТЬ ІЕ
СЕ ГРДІЕ НАШІЕ СОУТЕ СІРЕ І СТАРЩЕ РОДЦЕ НАШІЕ НЕ ІЗБРЯЩУТЬ ІНІА О СЕБЕ
АБЫТЕ ІХЕВА ПРАВИТЕ СЕ ІДЯХОМЬ І ДОНЕ І ДОСТОИТЬ ІЕМА РІЕЩЕШЕТЕ О ТЫА І
ПОТРЦЕТЕ НА ВНЕЗАПОУ ТРУЖДОУ І СЕ ТРУЖДІАЩЕХОМЬ О ТЫА І СЛЕЗЕ ЛІУ ОТА
БІЕ КРЫДЛЕМА МАТРОВА СЛВА І ВРЕЩЕТЬ НАМО О ТРУДЬНІЕМ ЩАСУ СУШЬНОІ І МОРУ
ГОВІАД І СЕ ВІЕХОМЬ ІАКОЖДЕ РЩЕНА ЕСЕ ОД ПРАОЦЕ ЯКО КІЕЛЦОІ ПОМОЖІА ІМА
І СЕБО ІДОЩІА ДОНЕ І ТАКО БЫШІА СТА ЛІЕТОІ ОУПОМОЖДЕНОІ ОТІЕХ І ТАКОЖДЕ
О ЫЛМЫ СЕБОТЬ ІЛЕРОУ ІСЬМЕ РОДИЦЕ ІСЕ РОДЬРОЗАНИЦЬ ІМІЕ НОІ ДО СРЕДЬЦЕ
ОТЩЕ І ОХРАНІЕ НОІ ОДЕ ВРЗЕ СЕБЬТО ВРІАХОМЬ НОІНІЕ І СЕ МОЛИХЬ БЗЕ О
ЗАСТУПНЕНЕ НАШІЕ І ТО БЕНДЕШЕТЬ ТАКО ЯСНА БО ІЕ ПРО НОІ І СЕ ВЕНДЕШЕТЬ
ОЦЕ НАШІЕ СКЪРЕЗЬ ГОРОІ І СТЕНПЕ МИМО ГОДІЕ І СЕ ДОНОУ ПІЯЩЕ ІМІЯХОМЬ ТУ
РІЕКОУ НАШІУ ЯКОЖДЕ ВРЗЕХОМЬ КРВЕ НАШІУ ДО ЗЕМЕ І ТА ІЕ РУСЬКА ЗЕМЕ І БУДЕ
РУСЬКА СЕ БО РУСИЩЕ ІМЯХОМЬ ПОТРГУ СВРЖЕЩЕСЬКОУ О НОІ І СЕ ТВРІАХОМЬ ТРУД
НАШЬ О ЖЫДЬБІЕ ІСЕ ЖМЫДЬ РЕЩЕТЬ НАМО ІАКО ПШЕДЕ О ДОМОЦІЕ НАШІЕ І ПОДРЖЕ
НОІ ПРОТІВЕ РЗІЕМ НАШІЕМ КОРЕНСТЕ БО НЕ ІМІАХЬ НІКЫА ТО РЕЩЕШЕТЕ НА ВОІ
І ТО АЗ РІЕХ ПОМОЖАШЕТЕ О БОРБУ РУСЬКОУ СОУПРОТВІЕ ВРЗЕМ МОЕМ А ВАШІЕМ
ІСЕ ЗА ТРОУДЕНЬ ЩАС НАШЬ НЕБРЖІЕХОМЬ О НОІ А ІДЕМО ОУМАРАТЕ ЗА РОДЬ НАШЬ
ІСЕ ОГЪДЕН ЯМА ЖЕРЕТЬ ОУБІЕНЕ ІСЕ ВРАНІЕ ЯДЬЩУТЬ ОЩЕСОІ ІЕХ І СЕ ТРВА
РАСТНЕТЬ СКРЕЗЬ ЩЕЛЕПЕНЬ ІУ І ТО ЗРІАТЕ НЕ МОЖАХОМЬ ІАКО ОТРАТІЕХОМЬ ДО
ГРОІ І ЗЕМЫ І СЫЛОУ НАШІУ І НЕБОЖДЕ БЕНДІЕХОМЬ ОДЕРЕНЬ ВЗЕНТЕ ДО РАЛЫ
ІЕ ІАКОЖДЕ КОМОНІЕ ТЕНГНЕТЕ О ОРІУ ІЕХ І ЖНОУ ІЕХ ВІЕНЕТЕ ДА ЯДУТЬ ХЛБ
НАШЬ І ЯДЬМО ЗЕМЕ І ТО НЕМОЖАЩЕТЬ СЕН ІЕВЕТЕ ДО МЫСЕЛЬ НАШІЕ І КРКЩЕ НА-
ШІЕ НЕ ІМІАХОМЬ ДОЛИТИ ДОКМЕТЕ ІСЕ БЗЕ НАШІЕ ДОЛЯЩУТЬ ВРЗЕ НАШІЕ І СЛОМЕТЕ
ХРБТОІ ІЕХ ІАКО ДЗЕРЗЕТЬ НЕІМОУТЬ НА СВЗЕЦЕ НАШІЕ І ВЛАЦЕТЕ ЖЕНОІ І ДІЕТЕ
НАШІЕ ДО ТРЗИЩЕ І ТАМО ЛЕНШЕТЕ ЕЛАНІЕ І ГРЦІЕМ ЗА ОБРАЖЕ СРБРНІЕ А ЗЛАТІЕ
СЕ ВРЗІЕМ РІЕЩЕХОМЬ ОЗМЕНДЖЕТЕ СЕН ІАКОЖДЕ ТМА ПО СУРІЕ ІСЕ ПАРУНІЕ ОУТЩЕ
НА ВОІ І РОЗТРЦЕЩЕТЬ ВОІ ЯКО ОВЧОІ І КРАТ ОТОІ ОТРЕМТЕЩУТЬ І ВОІЕ СВРЬГЫ
ОУБОЯЩУТЬСЕ ІСЕБТО ІЕСЕ ЗНАМЕ ЯКОЖДЕ У НІЕПРЫ ПРОКВЕНТЕ ЛОЗИЦЕ В ЗІМІЕ
ІСЕ КОУПАЛ ОУКАЖІАЩЕТЬ ПРО НОІ ЗНАМЕ О ВЕНТЕЗЕ НА ВРЗІЕ І ТО ІМЯХОМЬ ТВА-
РЕТЕ СЕБТО МАРЬ ІДЕ НА НЕ І МОР СЕ ДВІЕ ТЫ ОЕМЩУТЬ СЫЛЫ ІЕХ І ОМЕЩУТЬ ІЕ
ПОД МЕЩЕ НАШЕ ІСЕ МОЩ МЕЩЕ ОМЕЖДЕТЬ ІУ СЕ МЕЖДА ДІЕЛІАЩЕТЬ НЫ І МЕЖДІА ТА
ІЕСЕ ПЛНІА КРВЕ І ТО ПРЕНСТЕНПЕТЕ НЕ ДОСТОИТЕ О ІЕХ КОЛІЖДО НОІ І ТАКЪВЕ
ІСЕ БОРОВЛЕНЬ РЕЩЕ ЯКОЖДЕ СЬМІЕХОМЬ ХОДЯЩЕТЕ ДО НЕ І ТО ЗНАМЕ НАМО РЕЩЕТЬ
ІАКОЖДЕ ВЕНТЕЗЕТЕ ІМЯХОМЬ ІАКО СЬМЕ ВЕНДЕ І СЕ ВЕНДЕ ОУСІЕДЕЩУТЬ НА ЗЕМІЕ
ІДІЕЖДЕ СУНЕ СУРЬ СПІАЩЕТЕ В НОЩЕ НА ЗЛАТІЕМ ЛОЖІЕ ІМАТЬ І ТАМО ІЕХ ЗЕМЕ
ЕСЕ СЕ СВРОГ ОЦЕ РЕЩЕШЕТЬ О ТЫА І ТАКОЖДЕ БРАТАРІЕ НАШІЕ СОУТЕ О ТЫЕ КРАЕ
І РІЕЩЕХОМЬ О ОНЫ ЯКОЖДЕ ПРІТЕЩАШУТЬ ДО НЫ ЗА ЩАС ЗЫМЕНЬ І ПОДРЖІУТЬ НЫ
ІСЕ СЫЛА БОЗЬКА ПРЕНДЕ ДО НЫ І ТА НЫ УДЕРЖІАЩЕТЬ ДО КОНЦЕ А СЕ ВЕНДЕ ІДОНЬ
ІДІАХОМЬ ПОМОЦЕЩЕ МОЛИТЕ І НЕІМІЕТЕ ЯКОЖДЕ ВСАК ЛЮД ДОСТИТЬ СЕН ХРАНЕТЕ
САМО

ДОЩЬКА 29

СЕБТО ТРЩЕХОМЬ ОБ ОНІЕ ОІЕГДЫ І ДА ІДЕ СЛВО НАШІЕ О ПРАВДІЕ И ТАКВО
ОБРІЕЦІЕХОМЬ ПРВДУ І СЕ РЦІЕХОМЬ ОД СТАРІЕ СЛОВЕСЫ ЯКОВЫ ІСТЕЩІА ОДОЦЕ
НАШІЕ ІЖЬ БО БЯЩЕ СЫЛНЕ І ТО ІМЯХОМЬ ВРЖЕШЕТЕСЕ ДО БРАЗДЫ ІЕХ І ТАКО
ПОТРАЩЕТЕ ДО ОНЕ СЕ БО АСКЛД ІДЕ СО ВРЯЗЕ СВЕ ДЕ НЫ І СЕ АСКЛД ІЕ ВРГ
НАШО СЕ РЦЕ НАМО ІАКО ІДЕ ОЗАХЦЬ НАШІЕ І ЛЖЕ ІАКОЖДЕ ІЕСЕ ВРГ ДОСЕТЕ
ЯКО ГРЬЕК І СЕ АСКЛД ІЕСЕ ВРЯГ ОРУЖДЕНЬ ПРО ГОСТІЕ ІЕЛАНСТІЕ ХРЯНЕТЕ
ІДЕЖДЕ ІДЯЩІ СУТЕ ДО НЕПРЯРІЕЦЕ І СЕ АСКЛД ПРІДЩЕ ДО НОІ СО КНУДІЕМ
О ДВА СЕТ ЛІЯТЫ ПО АЛДОРІЕХУ И ХОЩЕШЕТЬ ПРВЕТЕ НОІ І СЕ ДІРОС ЕЛАНЕСТЬ
ОРЦЕ СМІЕРЕ ОСЬВА І СЕ НАСТЛЕСЕ ПРЕЖДІЕ ОВЕ І СЕ АСКЛД ОВРАЖДЕТЕ ДІРОСА
І ІЕСЕ ОНЬ ІЕДЕНЬ НА МІСТО ТО І ТАКОЖДЕ Е ВРГ НАШЬ І НЕ ХОЩАЕХОМЬ ІЕ
ЯКОЖДЕ ВРГА СТАРЕ РЕЩЕНЕ ПОВЯДОУТЬ НОІ ЯКОЖДЕ ПРІДЬЩА НА РУСІЕ ІНЬ АСКЛД
І ІАКО БЕНДЬЩЕ ТРІЕ АСКЛДІ ВРЗІ І ТОІЕ ВРЯЗІ СЕБЕЖРІЯХОУТЬ І НЕ СОУТЕ
НАШІЕ НІЖДЕ ЦИЗОІ КНЗІЕ ІАКОВЫ НЕ СОУТЕ КНЗЕ НІЖДЕ ВОЕ ПРОСТІЕ І СЫЛОУ
ПОХЬЩЕ ВЛАДСТЕ ОБ ОВЫА І СЕ ЕРЕК ІДЬЕ І СПОМЫНЬЕМО ЯКОЖДЕ РОМЕСТЕ ОРЛІ
ПОРАЖДІЕНЕ БЯЩЕ ОД ДІЕДЫ НАШІЕ НА УСТІУ ДАНАІЕВОУ І СЕ ТРІАНЬ НАЛІЕЗЕ
НА ДУЛЕНБЕ І СЕ ДІЕДОВЕ НАШІА ІДОЩІА НА ЛІЕГОІ ОНІЕ І РОЗТРЩЕЩА ІЕХ
І ТО БЕНЬЩЕ О ТРІЕ СТА ЛЕТЕ ДО НАШІЕ ДОБА І СІЕ ІМЯХОМЬ ДРЖЕТЕ О ПАМЕНТЕ
І СЕ НЕ ДАІЯХОМЬ СЕ ДО ЕРЕКУ ІАКО СЬМЕ НЕ ДАХОМЬ І ПРЕДЖДЫ ІНІЕМ ІМІАХОМЬ
КНЕЗОІ СВЕ А РУГУ ІЕМ ДАХОМЬ А ДАЩЕХОМЬ ДОКОНЦІЕ НІ РОМЕ НІ ЕЛАНШТІЕ
НЕ ВЛАДНЕЩЕТЕ НОІ І ТАКОЖДЕ ПРЕБЕНДІЕХОМЬ І СЕ ДУЛЕНБІЕ РІЕЩІАШУТЕ О НОІ
ІЯКОЖДЕ СЕМЕ БРАТАРІЕ О ОВЕ І ТО ІЕСЕ ІСТЬЩА ПРАВДА ІАКОЖДЕ ТЕЩІАШУТЬ ОНЫ
ОДО ІЕДІНА КОРЕНЦЕ ІАКОЖДЕ ІСЬМЕ І СЕ ВЗПОМЫНЬЕМО ЯКОЖДЕ ТРОЯНЬ БЯ ОДО
ДІЕДЫ НАШІЕ РОСТРЩЕНЬ І ЛЕГЫ ІЕ ОДЕРЕНЕ БРЯТЕ БЯЩЕ ДО ПОЛЬ НАШІЕХ І ТАМО
ТРУЖДЕЩЕСЕ ПРО НОІ ДЕСЕНТЕ ЛІЯТЫ І ОПУЩЕНЕ ЕСЕ ОД НОІ ІСЕ РОМІЕ РЕКОЩУТЬ
ІАКО СЬМЕ ВРВЫ І СЕ ГРЬЦІЕ РІЕКОТА ОБАПОЛЫ ІАКО СЬМЕ ВРВОІ І ТО ІМЯЩУТЬ
ОДВА ХІСЕНСТЬ І ОБА ДВІЕ ЖАДЯЩУТЬСЕ НА ЗЕМЫ НАШІА І СЕ ЗЕМЬ ІЕ ІАКОЖДЕ
ВЗЕМУ ІЕ МЕЧЕМ І КРВЕ ІТА ІЕСЕ ЗЕМЬ І СЕ ТРОІАНЬ БЕЩ ЗА ПЕНТЕ СТЫ ЛІАТЫ
ДО ГОДІЕ І ТАКОЖЬДЕ ДНЕСЕ РЦІЕХОМЬ ІАКОЖДЕ ВОЛКА НАШІА НЕ ПРЕСТАНІЕ ДО
КОНЦІЕ ЖИТЬБОІ НАШІЕА І СЕ ДОСТОИХОМЬ ПРАТЕСЕ О ЖИТЬБОУ НАШІУ МЕЩЕМА
СЕ РІЕЩЕТЬ ВАМО ХОРОУГЫНЬ СЕН ОД ОЦЕ ХОРЫГЕ І СЕ ЕСЕ ПРОСИЦЬ ВАШЬ О БЗЕХЬ
ІАКОЖДЕ ДАЯШУТЬ ОНОІ ВАМО СЫЛУ И ВЛАДНЕСЩЬ НА ЗЕМЕ ВАШІУ ОКОЛІЕНОІ СЬМЕ
О ВРАЗІЕХ І ПРЯЩЕХОМЬ СЕ БЯЩА ВРОНЗЕНЕЦ РІЕКА І ГРАДЬБА І ТАМО ОЦЕ НАШІЕ
РОЗТРЩАШХОУ ГОДЕ І ТАКО СМЬЕ РОЗТРЩАШЕХОМЬ ВРЗЕ ОВОІ СЕ СОБЕНЬСТВОІ СВЕ
ОДЯХОМЬ І РЦІЕХОМЬ ІАКОЖДЕ БЕНДЕ ІНЬ ЩАС НА НЕ І ТАМО МАТРЬСВА СЛАВА ПШЕДЬ
НАМ ІДЕТЬ ІАКОЖДЕ ОГЕНЬ ДАШЕТЬ ПРАЦУРОМ НАШІЕМ І СЕ ЩУРЕ НАШІЕ ВЕ СВАРЗІЕ
РЯДЯЩУТЬСЕ О НОІ СЕ БО ПЫТЕРЕ ДІЯІЕ МОЛІ О НОІ І СЕ ОРЕ ЗРІЯЩЕТЬ НА СВЕ
ЛЮДЬ І СЕ НЕ МОЖІАЕХОМЬ ВРНЕТЕТЕ ТЫЛЫ СВА ВРЗІЕМ СЕ БЯЩ В ЩАСЬ ОНЬ ДІРОСЬ
І СЕ БЯЩЬ ГЬРЕКОЛАНЕЦЬ І ТЫ ПОСЩЕЗНЕ І ПРИДЕ НАНЕ АСКЛД І ЕРЕК І ТО МОЛИХЬ
БЗЕ ПОЗБАВНТЕ РУСЕ О ЗЛЫ ТАІА

ДОЩЬКА... 30

СЕБО ХРНІАЩЕХОМЬ ПЫТАРЕ ДІАІЕ ІАКОЖДЕ ТОІЕ ОСОБЕНЬІЕ СТАЩЕТЬ ОМАТРІ ПРОТІЕВЕ СЕ БОТЕ БЕНЬЩЕ О СОВСТЕНПЛЕНІА ДО КРОІНЬ І ТА ІДІАШЕТЬ РЕНЦЕМОІ ВЗДІА ДС ХЛЕНБЬ І СЕ ДАЩЕТЬ ДАЖЕ ІАКОЖДЕ ІДЕ И НАСИЦЕТЬ І ТО ІМЯХОМЬ ЖОІТЕНЬ НАШІУ І ЖНІУ ВІЕНХОМЬ О СЛАВЕ ІЕ СЕ БО ПРОТІЕВЕ ІЕ ЗЕМЕ НАШІА І ТУ ХРАНИХОМЬ ІАКОЖДЕ ОЦОІ НАШІЕ І СЕ ПОВІЕНЦЕХОМЬ СВАРЗЕ І ЗЕМІЕ І ПРАВИХОМЬ СВАДІЕБЬ ОТЫ ІАКОЖДЕ ХОМЬ СЕ ТВАРИЦЬ ІЕ СВАРЕЖЬ І ПРОТІЕВЕ ІЕ ЖЕНА ІЕ І СЕ ПРАЗДЕНСТОІ ІМЯХОМЬ ДІЕЯТЕ ЯКОЖДЕ О МУЖЕ І ЖЕНІЕ ІСЬМЕ ДІЦЕ ІЕ І ТАКО РЕЦІЕХОМЬ ОТОІ І ОГУРАЗДЬ ЯЩЕТЬ ТІЕ ІТО БЯЩЕТЕ ТАКО ДО КОНЕЩЕНЬ ДЕН СЕ БО ВІЕРНОІ ТВІЕ ОМОЛЯЩУТЬ О БЛАЗІЕХ И ДОБІЕХ ДА БЕНДЕЩЕТЕ ІХМА ЖЫВОТЬ УСНЦЕНЬ О ПТРІЕБНОІ І О ЖРЯТЕ СЕ ТІЕ О ТОМУ І ДРЗЕЩЕТЕ СЕН О ВОЛАДНОСЦЕ ТВІА ВІЕРГУНЬ БО МОЖАЩЕТЬ О ХЛІАБЕ ДАЯЩЕТЕ СО ІМІАХОМЬ НУЖЕ НАШІЕ І МОЛИХОМЬ ОТЕ СЕ БО ОНДЕРЕ ІМІЯХОМЬ ЯКЕВЬ ІЕ ІНЬ ПАРУНЕЦЬ І СЕ ВЕРЖДЕ ВРЗЕ НА ХРБЕТЕЩЕ І ТАКОЖДЕ ОТРЦЕ ГЛАВОІ ІЕ І ЖЕЩЕТЬ О НЕБОІ І КІДЬНІЕ О МОРІА І ПУЩЕ ІСЕ СУШЕНА ТЕЦЕ БРЗІЕ О КРАІЕ ЦУЖДЕ І ТАМО ІЕ ДО ЩАСОІ АЖЬДЕ ПЫТАРЕ ІЕ ОДОВЕНДЕ МОЖДЕНОСЦЕ ІДЯШЕТЕ ОСПІЕТЕ І ВЕРЖДЕСЕТЕ НАНЕ І ТЛЕНЩЕТЕ ІЕ А ТО СЕН МОЛІАХУ БЗЕМ О ТА ЖАЛІЕ И ГОРУНІЕ ТОІЕ І СИЦЕСТА БОЗЕ О МНЖЕ ТОІ ПЕРНДЕ СВАРЕГЬ І ТОІ ОДЕВТЩЕ РУЦЕ СВОІА ОДЕ БРАДЕ І ПОВЕЛІАЩЕТЬ ДАЖЬДЕ ТЕЦАЩЕТЕ СЕН ДО ГОМЫТЕ ТОІА І СЕ ПЕРСТ УСХЛІА НАСИЦЕТЕ СЕН МОЖАЩЕТЬ О ВОЛІЕ БОЖДЕСЬТЕ І ЗЛАЩЕ СЕН МОЖАЩУТЕ СЕ ТРЦАТЕ ДО ТВАРДЕЕ І СЕН ЗРІАЦЕТЕ СУРЕ О СЕ БО СУРЕ ЖИВІАЩЕТЕ ОНЬВОУ І ПЛНЯЦЕТЕ СЫГОУ ЗЕЛЕНЕ ХКРІА І ЗЛАЩЕ І СЕ СВЕРЕНЬЦЕ ОЖІЕТЬ І ЗЕЛЕНЕСЕТЬ І ТА ВІЕНЬ [illegible] РАЩІЕ І ОБЕРЕХОМЬ ОВІА ДО ЖИТЕНЕЦЬ НАШІЕХ І СЕ ВІЕНОУ ОДЕВЕРЖЕХОМЬ ДО НІЕ І РЕЩЕХОМЬ ІАКО ВЕРГУНІЕЦЬ ОНДЕРЕ ОУПАДНЕТЬ ДО НОІ І АЕ РАСЦЕ ВІЕНА І ЗЛАЩЕТІА І СЕ ІМЯХОМЬ ІСЦЕ ЯДЕТЕ ХЛІЕБЫ СВІА СЕ БО СЕ ВЕРЗЖДЕХОМЬ ОНІЕДРОУ І ТО ДІЕІАХОМЬ БРВНЕ ОПРОСЦЕ І РІЕЦІЕХОМЬ ІАКО ІЕ ИЗДІЕ? А ПО ТІЕМ ЗАЖДІЕХОМЬ ОГЕНОІ СЫЛЬНЫА И ВЕРЖДІЕХОМЬ ДОНЕ БРВЕНЕ ТОЕ ІАКОЖДЕ АГЕНЬ БЫЕТЬ ДО НЕБЕСЫ І ТАМО ЯЗЕНЬ ІЕ СЕ ТРЗЕЩЕТЬ И СЕ ДВЫА И ТРІЕ СЕН ДІЕЛЫТЕ І ТЕ ІЕС ЗНАЦЕ ОД БОЗЕ ІАКО ЛЮБИСЦЕ ЖЕРЬТВА ТЕА ОНІЕМ І ХОТЯЩУТЬ ОНОУ ? АЩЕ БОТЬ ІЕ БЛОУДЕНЬ ІНЬ ІАКОВЕ ОЛЕЩАШЕТЬ БОЗЕ ТОІА ОДІЕЛІАЩЕТЕ ОСВАРГЫ ІЗВЕРЗЖДЕНЬ БУДЕ ІЗРДЫ ІАКО НІЕМІАХОМЬ БОЗІА РАЗВІЕ ВЫШЕНЬ І СВРТ І ІНОІ СОУТЕ МНОЖЕСТВОІ ІАКО БГ ІЕ ІЕДИНЬ И МНЪЖЕСТВЕНЬ ДА СЕН НЕ РАЗДІЛІАЩЕТЬ НІКІЕ ТОА МНОЖЬСТВА І НЕ РЕЦАШЕТЬ ЯКОЖДЕ ІМІАХОМЬ БОГЫ МНОГОА. СЕ БО ЧЕТЫРЕ ІДЕ ДО НОІ І ДА БОУДІЕМЬ ДОСТІЩЕНОІ ОВІА

ДОЩКА ...с молитвами . 31.

ПОЖЕЩЕМОТІБЪЖЕЯКОСЕНАМОДЕЯЦЕШІСУРУПІТІСМЬРТНУАНАВРЗІГРЕНДЕШЕЩТАТОІА БІЯШЕШИМЕЩЕМТВОЕММОВЛЕНОМЗГОУАСВѢНТЕММРЦИШОЩЕСОІААНЪЩАНЕНАТЕЧЧАШЕ АБОІСІАНЗНЕЩЕНТИТООУБО ПЕРОУНУАТОМОВЛЕНХОМСЕНЯКОНЬСНЕЗБАВІТИХОМСЕ ВРЗІГРЯБЪІДАІНДЕТОІДЕНЯКОХЩЕШИТЫАЗОБОІХІМОУПРЕНЗВЕНЦЕЩИАГРЪМІТІНАНОІ АТОБОІСТЕСІЛАТВАНАНЬПОЛІАОПЛОДНЯЩИАГРЬМИДЕЖДЕЛІЯЩЕТИСЕНАОНЬІТЪМУСЕМОІ БЛАЗІЯКОИДЕХОМПОВЪЛІТВОЕІ...АЗЪБОУТРЕНІАСЛВАТІРЕНЩЕНАИМАХАТАКОРЦЕМО ЯКОБЛГЕСЬАПОДТАЩБЛАГНАШИХ...УПРЪЩЕНАІА ОНОІСУТЕІАКОВЦІАУТЕЩАШУТ... ДАИМЕШНОІВЕВСІДНІАДАБУДЕХОМТІВІРНІИДОКОИЦЕСЛАВОІТВОЕЯ..ОТЩЕБОНАШЕСЕН ДАВОЖДЕДАДАБЕНДІЩИТАКОВОСІДНІ..ЖЬРТВУТІПРВІХОМОВЩАНЕБРАЩНОАТАКОПОЕМ СЛВУАВЕЛИКОЩАТВОІА...

Раздѣлить этих строк я не успѣл еще и предоставляю это Вам. Думаю, что это-молитва Перуну.

Дальнѣйшій текст:

СлвіхомДАЬБО/вѣроятно,пропущено "же"/АБУДЕТОІНАШЬПЪКРВИТЕЛАЗАСТОУПИЩ ОДКОЛЯДОІДОКОЛЯДОІАПЛОДІНАПОЛЕХАДАЯШЕТТРВОІНАСКОТІЯДАНАМОВОСВЕДНІЕ ГЪВІАДІАОУМНОЖИТИСЕДАЗЬРНАЖИТНІАМНОЖЕСТЬАБОІХОМЕДЬВІЩІЗАТВРЖЕТІАЛЕЩІ БГАСВТАСЛВІТІСОУРОЖЕБОСТЬОДРЕЦЕНОДОЗІМОІАТЕЦІНАЛЬТОТОМУБОПОЕМОСЛАВУ ІАКООЦІВОПОЛѢХ...

СЛВІХОМОГНЕБГАСЕМЫРЬГЛАДРЕВО ГРОІЗУЩААСЛАМУАОГНЕКУДЕЛИЦЕРОЗВІЯЩТІА ВОУТІЕВДЕНАВЧЕРІАТОМУБОІХОМДІАЩІЗАСОУТВОРЕНЕБРАШНОАПІТІЯЯКОЕСЬЕДИМЕ ХРАНИМВОПОПЕЛІАТОГО ВЗДОІЙМОАГОРІТІ...

Здѣсь вѣроятно моленія Дажьбу и Огнебогу.

ТЕкст: ЗеменашеУЛЕЖЕСЯОДСУНАДОСУНАСВЕНРОЖІАЛВЛКІСУТЕТАМОБОХОРОСІЛУЦІ

А ТАМОВЕДОІМОГОВІАДОІАПРОПЛОДИТИСЕІМОВОЛІУДАЖЬБУЕГОЖЕСЛАВХОМ...

Как и в пережних переписках текстов ,в данном случаѣ я строго придерживался копіи, сдѣланной в тридцать седьмом году у художника Изенбека и ни слова не прибавил, или не убавил, но видя трудност чтенія оставил без измѣненія текст, дабы кто либо, болѣе удачливый,нежели Ваш слуга, смог бы разобрать и объяснить неясное мнѣ самому.

Впечатлѣніе мое таково: это одно из исчезнувших старо-русских/славянских/нарѣчій, разнящееся от извѣстнаго нам древне-славянскаго текста. В архаизмѣ нарѣчія сомнѣній нѣт, а в подлинности тахового тоже, ибо обороты рѣчи указывают на извѣстную закономѣрность. Что касается подлинной старины Дощек, здѣсь я ничего сказать не могу, так как не являюсь спеціалистом.

Юрій Миролюбов. 13 октября пятьдесят третьяго года, Брюссель.Бельгія.

I 38 I

Дощечка 31 (27 - 42)

ИдаѢомисвАйдамисушти да сваѣитася
именогоинъдра, АкѢо тонеснасБгамешеБги
АведизнашТи, такоспшемБіахомиоштего
А имамы стадискотіа иж Брежехом отзла
гобзависяа тастады убржен Бяшеѣа Јак
семегоА рецко придшаобземеАрстій
до краяинська А тлущемехомдопридяти
дараитрвнѧскотзлі злащенія тамовсаіе
влико насоѢояща А Јам о рѣще отець
глсАріувТри сыныдѣляѣти на Јри
роділа ида до полудне, а Јо запа-
дажю сломцевѣ, а Ј бѫсѣкій
Щк А хоив, А так пѣлавктйш!!
инѣ три рѣдиатасидавськдо гмть сву
Акій Бо рще става градуатомѹимедано
ес киев. Тамѣ зимужи вахомАтецемовсяке
сицдо плне А тамскт псемѣ во прва
лѣЈа

Дощечка 32 (22 - 30)

іся по ієгунщіех належе нань вліка біда себто
обре яко пісак морстеі яковы рщеще дать оде-
жене русе целоу і темо обрем оставихомьсе а ся
перехомь, анебоіоте ладу во русе, і сето обри одер-
жесте сілоу вытезентства ка кої іся буще Дуся
премѫщень бя одобре дате ---------- вое
сві а гредещеже жа груе і сіа вехомь а
неімяхомь іна а јако о веще удеіяхомь
, подіе буще і воіе ідяху до
донаю а дале і отудь сиа не побр-
те отоі щас волія рѣкшіа о
едноще наше і рд одрду догоднесе
і ---------- одержехомь
сылу вліку, воедиь діак а сте-
іеть щас още наше годящася на
она і бе по обрех. Такожь днесе
імяхом стаже до смрже а прячее
о земе до конуіа. Жебожде гроу іде
нане а сылоу громе небе перуно нань
есе буще а зе тое гроу рострщемо
Зрѣте камо вран лежшеть, а жамо будке
смрже, а лежшеть тоіе до гук іто
боудс.

Дощечка 31 (

" Ажчебъкый видай тыа невзесащ хвалу Бозѣи, триклят буде. Слава впаруни Бгу нашіему ижъ бо ны хранящъ, а такъбжъ здравію датель блати зъмны подающътому бъ палим огнь вѣщенъ вградн Новѣ на влхови а на горѣ у лѣсов, а ть дубровѣ божъ брезы небъ дубія. Поннвадижьбги наше соуть втому якоДаже есъ даяти просящим, а то ть бжъ хвалихом."

Д О Щ Е Ч К А 34

СЕ БО КНЗЄВЕ КОІУ ДО УМЬ СПАДЕ ХОДІАЩЕТЕ НА БЛГАРЕ А ТУ РАТЄ ПОЖДЕНЕ ДО ПОЛУНОЩЕ А АЖДЕ НА ВОРОНЄНЦЕ ІДЕСТАМО ОЖЕСІАІ ТАКО БІА СВА ВОІА ПОЛЕНІА ОБРАЩЕТЕ ІМА А СЕ БО ГЛУДЕ ІСЬВА БЕРЕ А ТАКО ГОЛОІНЕ ГРАДЬ РУСЕК ОДБРЕЩА ОБЕТЕ СВА ОД ОНЕІА ЗЕМЕ ТАКОСЬТЕ ОВА КРАЕ ОДЕБРА І РУСІТЦЕ НАСЬДЕІВА ЛЕБЕДЕНЬ БО СЕДЕТЕ У ГРАДЕ КОІЕВА ОГОРЕНЬ АКОЖДЕ ІЗРАЗЕНА УМЕМ А ПРАВЕТЕ ОДЕХРІАНА СЕБЬ ТО ТРЗЕЩЕ ІЛАНЬСКО А ОРАБЕ ПРАВЕТЕ УЗДРЕ ІАКО ЧІНЬ МАТЕТЬ І СЕ КОІЕ ОДЕВЕНДЕ ПЛКА СВА ОД ВРЗЕ І КАМО БЛГАРЕ НЕ ПРЄНЕЩЕСЕ ОДЬ ОВІЕ ЗЕМЕ ІМАТЕ РОДЕВА ДАІАЩЕ СЕ БО СЛВА ХОДІАША УСОІ ОБЬСВА А ТАМО ПОЩАШЕ О ГОДЕ ПРАТЕЩЕСЕ І СОІЛА ЛІУДЬВА А ТУ ЖДЕНЕ О ПРЩЕ І ТАКО СЕ ЗЕМЕ НАШІА ОСТЕЗЕСЕ О КРАЕ ДО КРАЕ ІАКО РУСКОЛАНЕ ОБОІТЬВА СЕ БО ДАІАНУ БЗЕМ ОПРЕЩЕХОМ ОДЕ ВРЗЕ І ТАКО ТУ ДРЖЕЩЕХОМ СЕБЕ А ГОЛОІНЬ ГРАД БІАСТА ВЛІК І БОГАТЬВЕНО І СЕ БО ВРЗІ ІДЬША ДОНЬ А РОЗГОЖЬДЕ ТОІЕ І СТЕНА ІЗЖЕГЕЩЕ І СЕМ ІАХОМ БРАНЕТЕ ТУІУ КРЕПЄ НАШІУ І ДО РУСЕНЦЕ ОДРЖЕЩЕТЕ СЕ БО ЗЕМЕ ВЛЗЕЦІЕ А РА РЬЕЦЕ ОБАПОЛА СЕНТЕ ТО БІА СВА ОНА ЗЕМЕ ОЦЕ НАШЕ І ТУ ІМІАХОМ ЗА ЦІ ЛЕТЕ ОНА СВА А УБРЕЖЕХОМОІВА ТАМО БО ПРЕЗЕМЕХОМ СТЕ РУДУ КРЕВЬ УЛОІЕМ ДОНЬ ІАКО ТА БУДЕ О НАС А ВОІВОДЕ НАШІА О РАНЕ СЕРОЦЕ І КРЕВЬ ІСОТЕЦЕ НА ЗЕМЕ І ТО РУСЬКА КРЕВЬ А ЗЕМЕ ЕЖЕМ ІАЩЕСЕХОМ ТОМУ А ЗРЕНХОМ ТАКУ ПОУКАЗІЦОУ ВО ДНЕ НАШІА А ІМЕМО ГРІАСЬТЕ ДО СТОУПІЕ ІЕ СЕ БО ДА НЕ ГОНЗЕХОМ СЕ ЗЕМЕ НАШЕА А БЕНДЕХОМ ПО ВЕЦОІ РУСЕ І СТРЖЕ НАМО ПЕРОУНЬ СТРЛА СВА АБОІХОМЬ СОІЛОУ ІГО НА ВЗЄНІЕ ІАХОМЬ А ВРЗЕ ОДТРЦЕТЕ І БІАЩЬ ТАКО ВІЕК ЦЕЛ О ТА СЕ БО ПРЕ НЕ ОУСТІХАВАЕ А ТАКО БОРІА ІМЕ ОПОЗНАХОМЬ СЕ НА ОНА СОІЛОУ СВОУ А ІДЕХОМЬ ДО ГОЛОУНЕ А ДО СУРЕНЦЕ ЗЕМЕ О ТА ЕСЕ МОРІА ДУЛЬІЕБСТА А О ЛІЕВА ГОДЕ І ПРІІАМА О ПОЛУДНЕ БІІАСТА ІЛАНЬШТЕ СО БО С НІЕМА ТРЗЕ ТВОРІАЩЕ ІЖДЕХОМ СЕ ЖІВОТЬ НАШЬ І ОПРЕЦІЕХОМ СОІЛОІ СВА ДО КОУПІА СЕБЬ ТО РЦЬІЕХОМ ГРОМЬЦІЕ СЛВАУ БЗЕМ І ТАМО ОУДІАХОМ СЕ СУРЕ І ПОІІМО ОВУ О СЛАВОУ БЖЬСКОУ А РІАХОМ ДБРА ЕСЕ І ТУ ОДІЕЛІХОМЬ СТОУПЕ ТУІУ НАО РОДЕ СВА І ОБРІАХОМЬ СКУФІУ ВЛІКУ ОВНА І КРАВІА ІАКОВА СТА НАШІУ СОІЛОУ ЖІТЕ СТРЖДЕ ТРАВІА І ТУ ВОДЕТЕ УБРЕЖІЕХОМЬ ДВА ВІЕЦОІ ДНЕСЕ ІМІАХОМЬ СТУДНІУ ЗІМЕ І НЕ ІМІАХОМ СІНА А ДО СЕНТЕ НОІ ІДІАЩЕТЕ ДО ПОЛУДНІА НА ЗЕЛЕНІЦІУ А НА КРМЕ ЗЛАЩНЕ ОДЕЛЕНЕМ І ТОІЕ ОТРЩЕ НОІ СІЛОУ ДО ЗЕМЕ СТУДЬНІІА А БЕХОМ О ГЕБЕЛОІ І НЕ СМІХОМ ЛОІШАТЕСЕ О ЗЕЛЕНЦІУ МІМО ВРАЖДОУ ЕЛАНЬСТІУ І ТОІА ЗЕЛЕНІЦОУ НЕ БЕРОЩЕ І ПРІІАМІ ЗЛЕ СЕНТЕ А НЕ ХТІАЩІЕ ОПОМОЩЕ НАШІУ А ТО РЦІЕХОМ ОМСТЕТЕ ЗА ТОІА ДІІАНА А ОПЛАТЕТЕ ОТВА ІМА О ЩАС ІХЕВЬ СЕ БОТЬ ОЦЕ НАШІІА РЕЩІА ОВЛАДЕНТЕ ЗЕМЕ ТОУ І ЖДЕНЕТЕ ГРЕЦЬКОЛАНЕ ТОІА ДО МОРІА І СТАНЦІУ ПРІНЕСЩЕ ГРУДІМОІ ПРОТЬВА ІМА І ОУРАЗІХОМЬ О ПРЕДЬ І ДІІАХОМ ПРІУ ВЕЛКУ І ГРЕЦЬКОЛАНЬ МРЬНА ПРОСЕАЕ А КОНЩЕТЕ ВАЛІЦУ НАШІУ І ТАКОХОМ ДОСТА ЗЕЛЕНІЦІУ О ЗІМІ А КРМІХОМ СКОТІА СВА І РІЕЩЕХОМ СЛВУ БЗЕМ

(З архіву п.В. ЛАЗАРЕВИЧА)

Дощечка 32 (1 - 13)

ісе бѧсте повржденa ружкалаже оу годе
і ермењеху, а тої хте жену од роде наше
іту повренжде се вуєве наше тещашуте
нане, і ермењех розбіеше іе і повржденте
русе боже бусе і седелдесета іне кроіжеш
іе іту слуга вліка бѧсте на русех, іста
младеч вседеславе і сбере русе а веде
ю нане і тоікратъ рострище годъ і неда
тале ніккиуа тещете она до полюже
і тамо зѣмѣзенц се ладисе карене се
радоцесе і дѧдъ наше дажбосе весем
о то горденьстве яко одржеще оце
наше многсѣство
каїоне бърве а дбої многа, і такожде
беме годбстѧ оста руська а доконце
пребуѣте, а моіреде ѫтщеше русе
ярова можщете селѧтвое околої
сва і комбва оня згодьца, моіе грце
вежде іу до ґре, а одруге, и бедо кожце
і тамо русе страшьще се доцеса, і
лиоже вое подьца, іде русе прежц
одо ґрце і седше дону а доице, а
позде ідьца непре и дожае, і тамо
мирне живе, і текораго врзе обре
калецца нане і ащеже не одржехом
одобре, зобіте намо ѧкождеокіроуа
доконце і дѣлѧже нане, і што тещеш
брнеже русе а зволеже іе, себго саме
зґнехом.

Дощечка 33

... кръвот..

„ кровот..."

ѲТЕРЕ „

... ВЪЛОСЕ ВОЛ ІДѧШТЕ
НА НОІ... НИ МОЖАЩІ...
СТА ВЕТЕСЕ ПОТВО
ДОУ... "

Дощечка 32 (14 - 21)

се стаже родіще рещехуте і рѧкуте
о вєрноще, і држащете іе аже
до смрте, і саме імѧкоме умедре а
русе зволеде рещехіже коіске
боледе теще до ґре а теще домоу
све, уімехоме уже го, а даѣоме
імѧх его будехомь до ґрце яко вола работаре
каа го бдете тѧжка, а род
его извржете, і жале не оплащете его
імено его забоудесете, і семе воітенже
преславіене боудоуте од рода до рода
нашіех, Саме тоіе Моітреде по-
дрѧжехомь, і сбме рузколеуке не
брзсехомь і ту нагле відѧхомь прѣд
ног ігудшке, тоіе ѧкбще ходѧшете
вноще отроніех хищех, і то сбме
перещехомь об окоі и рострищехом
іе, ісе утрпіехомь многа зла.

Дощечка 33 (16-19)

(а)рбозванѣ

СЕТРѧБОНІАШІА ОСЕДЕНЕІМЪХАМЬ
НАКОЩЕ НАША ОТОНЕСЪЕМ БРЕЗІ
ІОУ РОСЬ ГРДЕ ІМѧЩЕ БНАШУТ ІСЕ РУ-
ШТІ ІДЬША ОТ БЛОТІВѧЖЕ І ОД
РОСІЕ О ЖЕПРЕ ЗЕМЬ І ТАМО КОІЕ
УТВОРЕ ГРД КІЕВ ІСЕ СОУКОЛІЩЕ
ПОЛѧНОІ, ДРЕВЛѧНОІ КРВИЩЕ
І ЛѧХЗВЕ НА КУЩ У РУСЬКУ
І СТА РУСИЦІ.

З М І С Т

		Стор.
I.	Фотокопії не публікованих текстів „Дощечок Ізенбека".	3I
2.	Посвідка Пані Ж.Міролюбової, німецькою мовою	3I а
3.	Посвідка Пані Ж.Міролюбової, українською мовою	3I а
4.	Фотокопія тексту дощечки ч.УІІІ,прод.ІІ,ІІІ	32
5.	" " " " I4,I9	33
6.	" " " " 2I,22	34
7.	" " " " 23,25	35
8.	" " " " 26,27	36
9.	" " " " 28,29	37
IO.	" " " " 30,3I	38
II.	" " " " 3I,32	39
I2.	" " " " 32,33	40
I3.	" " " " 33	4I
I4.	" " " " 34	4I а
I5.	З м і с т	42

N. SKRIPNIK
P.O. Box 4936, The Hague 2040
The Netherlands

Жезл книги
№ 23

Отробки

... „ онестягнуте ... ісебореще ...
... не будете тако ... себо бозе
імуть ... вожеідемо істец стегоу ...
{внідемо / занне ...} ... {се / обоі / лучи} ... ісе .. Донуяте
... „ се гонещ притещ и тоій реще се
вьржете дружасві і там° волохи бити ...
... „ ісе рострщені ноіне ! ..

Сѣто на древлей щас множеродъ
сѣтрящу вуще овеже имяху стрице и вуще, іній имяще кънязе
иже сѣбрящие по семдиме коле
ндколяде до колядъ, ісе весекрад
нрависе коудесніе жрѣвеваль, і сваке род имяще сара коудесніко иже имеи
радоующе даяе, ісе нуве има
на щеле дажебо, по нем же
твори.

Радимичи Іеговъ

се бо смеглаве рущеком яко сра оц одесит наша
а буде се начѣнак і поко овѣ сламба дашусе
рафіехом осва бя ощаже і паймо се суре
оніа себоръ бо оцеиже се я от отц.
се бо сѣлоу істреще а моудрогѣіу обличе
і се яху іня во мнимленех ідеху на врѣ
ѣц нашіех і разбіемо и ...

... не почаме ... іжесе
сѣ оменехом мажу іаке
славене до кущ е давей
іеденества земе ѹвѣя ...
... ащо бо в разуміе хо-
дящщ да имуть све ...
... же се радіуть л позде
ідуть поѣть сви ...
... нієкіи бо соуте вдеще
ові ... бзе наше соуте
вятще родіще ...
... спомінмо щасте наху, еже
ся един і ми такожде еди-
ні бяхомь ...

I { ісе крѣв пѣшете о
свензе брасве до скрте.
небожь посшезнуте ..
II вѣлосе бо наш.
III ісьме іе ...
IV отѣв ...
V рядещесе о тої ...
VI ... Акъ бо овенто ...
VII ... імяхомь ової на ...
VIII сняже наше неімяхом
IX вѣражеѣесе ...
X сеѣ чзде ...

... „ вѣлох бо естѣвлк і
сего ради ідем яко
братеск віна піяхом ... „
... „ се бо не сміете на-
„ задо гледеще те „
точіу о пред ... "
... „ ісе сдяще данае ...
... „ ромеім же худо
есе ...
„ а халабуѣібл ...
„ ісе вое ромесеуке
жѣхолібі.ѣ.
одержеще слву на
"полі. "
„ ісе ромеом одекла-
цеко за зло їех."

ОБЕГНОН ...
ЗДАТЕ

ІСЕКТРАВѢ ядоме
О ТЕХ ЖЕ Н ПРИД ...
ХОРТПІ ВИЗВОЛЯЩЕ
РУСОН ... ІСЕ ФРЯЩЕ
ідуть о пред ...
ІСТРГНЕ Меще све
НА ВАСІ ... ІТѢ ПРЯ
ПРБУДЕ ДО КОНЦЕ
ДЕН НАШЕХ ...